

پرفروشترین نیویورک تایمز The New York Times

ستیف هارفی

خانمانه
رهفتار بکه
پیاوانه
پیر بکه ره وه

بۆچوونی پیاوان له بارهی خوشه ویستی،
په یوه ندییه کان، سۆزداری، بهرپرسیاریتی.

وهرگیترانی له ئینگلیزییه وه
هۆزان عهبدوڵلا

K.K.R

GOLDEN
BOOK

STEVE HARVEY

خانمانه

رهفتار بکه

پیاوانه

بیر بکه ره وه

پۆجوهتی پیاوانه له یهێرێ خۆشهویستێ
پهێوهستییه کلێ هۆزێری له بهر پیاوانه

ستیف هارقی

پرفرۆشتیرینی نیۆرک تایمز

وه رگیڕانی له ئینگلیزییه وه:

هۆزان عهبدوڵلا

ناوی کتیب: خانمانه رهفتار بکه ، پیاوانه بیر بکه ره وه.
ناوی نوسهر : ستیف هارثی
بابهت : دهرونزانی
وهرگیرانی: هوزان عه بدوللا
پیداچونه وه: سیروان سلیمان حسین
دیزاین : ههریم عوسمان
تیژار : ۱۰۰۰ دانه
چاپ: تاران
نوبه تی چاپ : چاپی یه که م

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان
ژماره ی سپاردن (۱۳۷۸) ی سالی (۲۰۱۹) ی پیدراوه

ئەم پەرتووكە تايبەتە بەھەموو خانمىك،
بەھىواى ئەوھم بتوانىت بەتيروانىنىكى فراوانەوھ،
بروانىتە مىشكى پياوان.

ناوه روک

پیشه کی

هموو نهوهی که پیویسته بیزانیت له باره ی

پياوان و په یوه نندیه کان لیره دایه

۱ بیرکردنه وهی پياوان

۱ پالنه ره کانی پياو چین

۲ خورشه ویستی نیمه له هی نیوه ناچیت

۲ نهو سی شته ی که هموو پياویک پیویستییه تی:

پالپشتی، بهوه فایی، سینکس

۴ «ده بیت قسه بکهین» و چند ووشه یه کی تر که وا له پياو

ده کات هه لیت

۲ بوچی پياوان نهوه ده کهن که ده یکهن

۵ یه کهم جار شته له پیشینه کان: ده یه ویت له که لت بخره ویت

۶ راوکردنی ماسی بو چیژ VS ماسی شیاوی هه لگرتن: پياو

چون جیاوازی ده کات له نیوان ژنی شیاو بو هاوسه رگیری

له کهل کات به سه ربردن

۷ کوری دایکی

۸ بوچی پياوان خیانه ت ده کهن

۲ په رتوکی یارییه کان:

چون یارییه که ببه یته وه

۹ پياوان ریزی بنه ماکان ده گرن_ هه ندیک دابنی

۱۰ نهو پینج پرسیاره ی که هموو ژنیک پیویسته بیکات پیش

نهوه ی په یوه نندیه که ی قول ببیته وه

خانمانه
رهفتار بکه
پیاوانه
بیر بکه ره وه

هه موو شتیک که پێویسته بیزانیت دهرباره‌ی پیاوان و په‌یوه‌ندییه‌کانیان لێره‌دایه

من زیاتر له‌بیست سالة بژنوی ژیانم دابین نه‌که‌م له‌رئی خستنه‌ پیکه‌نینه‌ی خه‌لك، به‌ خویان و نه‌وانی دیکه، خیزانه‌کانیان، هاوریکانیان، وه‌ بیگومان پیکه‌نینه‌ به‌خوشه‌ویستی، و ره‌گه‌زو، په‌یوه‌ندیه‌ سوزداریه‌کان. هه‌میشه‌ گالته‌کانم پر بووه‌ له‌دانایی و راستی، که له‌نه‌زمونی ژیانم و تیروانینه‌ و فیربوون و ناسینه‌ی خه‌لك‌وه‌ بووه، نه‌لین نوکته‌کانم به‌شیکه‌ هه‌ستیار نه‌پینکن لای خه‌لك، چونکه‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر دروست ده‌کات، به‌تایبه‌تی نه‌و گالتانه‌ی (نوکته) له‌باره‌ی ناجیگیری په‌یوه‌ندی نیوان ژن و پیاودایه.

هه‌رگیز سه‌رسام نه‌بووم که خه‌لك چه‌ندیک قسه‌ له‌باره‌ی په‌یوه‌ندییه‌ سوزداریه‌کان نه‌که‌ن و بیری لینه‌که‌نه‌وه‌ و نه‌خوینه‌وه‌ و پرسیااری ده‌رباره‌ نه‌که‌ن، ته‌نانه‌ت به‌بی نه‌وه‌ی ئاگایان لیبیت نه‌که‌ونه‌ په‌یوه‌ندییه‌وه‌ و به‌ره‌وپیش چوون و نازانن چوون.

بیگومان، نه‌که‌ر شتیک هه‌بیت له‌م گه‌شته‌ کورته‌م له‌م سه‌رزه‌وییه‌ بوم ده‌رکه‌وتبیت نه‌مه‌یه:

ا: زوربهی ژنان پياوان نانا سن (سروشتي پياوان نازان).
ب: پياوان زور شتي بي مانا نه نجام نه دن، له کاتي په يوه نديدا،
به يې نه وهی سزا وه ربگرن، چونکه ژنان هرگيز تينه گه شتون
که پياوان چون بيرده که نه وه.
ج: من چند زانيار ييه کی به نرخم لايه بو گوريني هموو
نه مانه.

من نه مه م بو ده رکه وت له ميانه ی دست به کار کارکردنم
له راديو، له بهرنامه ی «ستيف هارفي به يان يان»، پيشتر
که بهرنامه کم له لوس نه نجلوس بوو، برگه يه کم بو زيادکرد
به ناوی «له ستيف بيرسه»، که له م برگه يه دا ژنان ده يانتوانی
په يوه ندي بکن و هر چي به کيان نه ویت بيرسن له باره ی
په يوه ندي سوزدار ييه وه به شيوه يه کی راسته وخو. له سه ره تادا
هه ستم کرد که برگه ی «له ستيف بيرسه» کومیدی نه بیت وه کو
نه وهی نه مه بو من زور گونجاو بیت.

به لام زوری نه خاياند درکم به و شته کرد که گويگره کانم
پنوهی نه نالین به زوری ژنان، هرگيز کومیدی نه بوو،
ژماره يه کی زور خه م و پيداويستی هه بوو له ژيان ياندا که هه وليان
نه دا چاره سه ری بکن، وه کو بابه تی؛ ژوان، پیکه وه به ستن،
پاريزراوی، داب و نه ریتی خيزانی، هیوا به داهاتوو، لايه نی
رؤحی، بوداوی درامی، وينه ی جهسته، چونه ته مه نه وه،
هاور ييه تی، منال، هاوسه نگی له نيوان نیش و مالدا، په روه رده.
له راستيدا شتيک نيه که به بيرتدا بیت و پرسيازی ده رباره
بکه ی، به لام نه گه ر سه يری سه ره وه بکه يت، هه ست نه که ی
هموو نه وهی ژن ويستويه تی باسی بکات له م بابه ته دا
«پياوان» بوو.

گوږگړه... ژنه کانم به راستی نه یانویست وه لامیان دهست بکه ویت، وهلامی چونیته تی ده رچوون له و په یوه نډیانه ی که تینیدان. له میانه ی برگه ی «له ستیف بپرسه» و دواتریش له برگه کانی «سترو بیری لیته رز» یشدا که نیستا له بهرنامه ی «ستیف هارفي به یانیا ن» یشدا پیشکه شی نه که م، ژنان به ورونی ده ریان بری که ده یانه ویت پیاوان له بهرام به ردا هه مان شتیا ن بو بکه ن، وه ک؛ نه یانه ویت نالوگوری خوشه ویستی بکه ن به شنیوه یه کی یه کسان، که چه نډیک خوشه ویستیا ن به خشی هه مان بریا ن پی بدریته وه.

نه یانویست ژیا نی سوزداریا ن به ره می هه بیت و په سه ند بیت، چونکه نه مه وانه کات هاوژینی داها تویا ن لا په سه ند بیت؛ ژنان نه یانویست هه مان ههستی گه رم و گوږیا ن پیندریت که خویان هه یانه، له هه مان کاتدا، ره چاوی نه وه یان ده کرد ټرک به ټرک، ریز به ریز وه لام بدریته وه، به ساده یی کیشی زور به ی نه و ژنانه ی که په یوه نډی به بهرنامه راډیوییه که مه وه ده که ن پیا ن وایه ناتوانن مامه له ی نالوگور به ده سته بنن له که ل پیاواندا، له کوتاییدا نه مه وایان لیده کات هه ست به بینه وایی و بینه شی، بیزار بوون بکه ن، له په یوه نډییه شکست خواردوه کانیا ن. که به سه رنجوه سه یری نه م بابه ته ده که م، کاتیک له کاله (نوکه) ده وه ستم، مایکروفون و روناکیه کانی ستودیو نه کوژینه وه، و باوهر پینه کراوانه نه شله ژیم نه شله ژیم چونکه له که ل نه وه ی په یوه نډیکه ره کانم به لایه نی که مه وه پیویسته هه موویان نه زمونیکیان هه بیت له که ل پیاواندا، نه که ر بیت و (هاوری—هاورنی کور، خوشه ویست، هاوسه ریا ن باوک یا ن برا یا ن هاوپیشه کانیا ن) یش بیت، که چی هینستا

به چاو کراوهیی و لیزانانه مامه له له گهل پیاواندا بکن، به گویره ی
 مه رجه کانیا، له شوینی گونجاوی خویان و به رینگه و شیوازی
 خویان، ده توانن به ته واوه تی بگن به وه ی ده یانه ویت.
 له راستیدا ناموژگاریه کانم زور به ربلاو بوو بو نه وانه ی
 به شداری برگه ی «له سنیف پیرسه» یان نه کرد، له به رنامه ی
 به یانیانی سنیف هارمی) به راده یه ک هه واداره کانم (له ژنان و
 پیاوان) پرسیاریان ده کرد: که ی په رتوکیک ده نوسم ده رباره ی
 په یوه ندییه کان، که یارمه تیده ریکی باشی نه و ژنانه بیت
 که نه یانویست په یوه ندییه کی توندوتول دابنن، وه چونیتی
 ده سته ووتتی نه و په یوه ندییه، له هه مانکاتدا په رتوکه که یارمه تی
 پیاوانیشی ده دا که ناماده بوون بو دانانی په یوه ندی، به لام
 نه یانده توانی و نه یانده زانی چون داوای په یوه ندییه ک له خانمیک
 بکن، دانی پیداده نیم، له سه ره تادا به باشم نه ده زانی کتیبیک
 بنوسم ده رباره ی بابه تی په یوه ندی ژن و پیاو، له سه روو
 هه موویه وه جگه له وه لامانه ی که داومه ته وه به ملیونان گوینگر
 هه موو به یانیه ک، هیچی ترم پینه بوو نیتر په رتوکی چی بنوسم؟؟
 له وهش گرنگتر، چون من نه وهنده به جدی وه رده گرن؟
 خو من نوسه ر نیم. به لام داوای نه وه بیرم له وه په یوه ندییه
 کرده وه که له ژیانی خومدا هه مبووه، قسه م له گهل هاوری ژن
 و هاوری پیاوه کانمدا کرد، وه هه ندیک له هاو پیشه کانم. بوچونه
 نافه رمییه کانم کو کرده وه و سه رنجی نه و شوینه وارانم دا،
 که په یوه ندییه کان له سه ر هه ر یه که له نئمه جینده هیلت، به تاییه ت
 شوینه واری له سه ر خودی خوم چیه؟

بونمونه: باو کم ماوه ی ۶۴ ساله هاوسه رگیری له گهل دایکم
 کردووه، دایکم زور به نرخی بووه بوی. هه روه ها بو منیش، وه

دایکم کاریگه رترین کهس بووه له ژیانمدا.

وه به ههمان شیوه، هاوسهرو منداله کانم بن جیاوازی به نرخن لام، له راستیدا نیگه رانیی بو داهاتووی کچه کانم خهمی گه وره ی ژیانم بووه، له کوتایدا گه وره نه بن و هه ولی به دیهینانی خه ونیک نه دن، که هه موو ژنیک هه یه تی: نه یانه ویت شوو بکن و منال و مالیان هه بیت، له گه ل خوشه ویستی راسته قینه. له ناخی دلمه وه هیوادارم نه که ونه فرتو فیل و گه مه ی نه و پیاوانه ی که ته نها بو تیرکردنی ناره زوه کانیان هه ول ده دن، ده مانه ویت پیشانی جیهانی بده بن تا ببین به پیاوچاک. من هه موو نه مانه به هوی دایکم، ژنه که م، کچه که م، وه ملیونان له و ژنانه ی که هه موو به یانیه ک گوئگری به رنامه که من ده زانم، که ژنان پنیوستان به «دهنگیکه» یارمه تیان بدات بو تپه راندنی ناخوشی و سه ختیه کان و چاره سه رکردنی گرینکویره و کیشه و گرفته کانیان، تا بکه ن به وه ی ده یانه ویت.

من پیشینی نه وه ده که م، که من ده توانم نه و «دهنگه» بم که نامازه ده که م له لایه کی په رژینه که وه نه لیم: هه موو راستی و نهینیه کانی پیاوان ناشکرا نه که م له گه ل نه و شتانه ی که پیاوان ناره زووی نه که ن، نه که ر نه تانزانی! به لام نیمه ی پیاوان نامانه ویت بزائن، چونکه نه ترسین له به رامبه ردا بدورین.

له ناوه رۆکدا، په رتوکی «وه ک خانم رهفتار بکه، و وه ک پیاو بیربکه ره وه»، به جوریک له جوره کان بابه تیکی سه رنج راکیشه، بنگومان له وانیه بیرتان بیت، چون تپیی «نیو ئینگلاند باتریوس» تاوانبار کران، چه ند سالیک له مه و به ر، به یه کیک له گه وره ترین، فیل و ته له که»، دیاری کرا، له میژووی خولی یاری توپی پنی نه مریکی، که لیکوله ره وه کان ناشکرایان کرد

تیبەکه بەنەینی راهینانەکانی تیبی بەرامبەریان تۆمار دەکرد
(وینە دەگرت)، و ناماژەیی دەمی راهینەرەکان و یاریزانەکانیان
دەخویندەوه و چاودیریان دەکرد، تاوهکو لەشیوازی یاریکردنیان
تیبگن، کەسودیکی زۆری هەبوو لەرکابەریتیبەکەدا، بێگومان
زانینی چۆنییەتی یاریکردن و تۆمارکردنی خال و تاکتیکەکان
پالنەریکی باش بوو بۆ سەرکەوتن بەسەر تیبی بەرامبەردا، هەر
بەو هۆیەشەوه ئەیاننوانی سەربکەون و یاریەکه بێنەوه.

ئەمە هەمان ئەوهیە که خوینەرە ژنەکان پەرتوکی «وێک ژن
رەفتار بکە، و وێک پیاو بێرکەرەوه» هیوای بۆ ئەخوازن،
من ئەمەوی هەموو ئەو ژنانەیی که خوازیارن بەراستی
پەیوەندییەکی پتەویان هەبێت لەگەڵ پیاوەکانیان، بەلام ناتوانن،
و ئەوانەشی لەپەیوەندیان و ئەیانەوێت باشتەری بکەن، من ئەوه
لێیان ئەوێت هەموو شتیک لەبێرکەن که لەبارەیی پیاوانەوه
فیری بوون، هەموو ئەو درۆ و ئەفسانانەیی (درۆ و دەلهسە)
که لەدایک و هاوڕیکانیانەوه گوێبیستی بوون، وە هەموو ئەو
ناموژگارییانەیی که لەگوڤارەکاندا خویندوتانەتەوه، ئەوهی لە
تەلەفیزیۆن بینیوتانە، و هەولبەدن سەروشتی پیاو لەلاپەرەیی ئەم
پەرتووکهوه ناشکرا بکەن. پیاوان هەمیشە پێیان وایە که ژن
بەردەوام ناموژگاری لەژنانی دیکەوه وەردهگریت، بۆیە نازانن
پیاو پلان و تاکتیکێ چیبە و چۆن بێر ئەکاتەوه.

پەرتوکی «وێک خانم رەفتار بکە، و وێک پیاو بێرکەرەوه»
بەتەواوی ئەم دۆخە ئەگۆریت، ئەگەر تۆ لەپەیوەندیایت لەگەڵ
پیاویکدا و ئارەزوومەندی که ناستی پەیوەندییەکه تان بەرز
بکەیتەوه و باشتەری بکەیت، کهواتە ئەم پەرتووکه تارا دەیهک
تایبەتە بە تۆ.

نه گه ریش له په یوه نندییه کی جدی دایت و چاوه رینی نه وهی
 نه لقی هوسه رگیریت پیشککش بکات، نه وه هر نه م پهرتووک
 تایبه ته به توش، نه گه ریش هوسه رگیریت کردووه و نه ته ویت
 دووباره کونترولی شته کان بکه یت و په یوه نندی نیوانتان به هیز
 بکه یته وه، یان نه گه ر تو بیزار بوویت له ده ست یاریه کانی
 میرده کت، من نه مه ویت سود له م پهرتووک و در بگریت، وه ک
 هوکاریک هموو بنه ماو یاساو رینسا و نه و ناموژگاریانه ی
 لیره دا باس کراوه به کار بهینیت. بو به گژدا چوونه وهی یاریه کانی
 میرده کت به رامبهرت و به رهنکار بوونه وهی هیرشه کانی و
 به رگری کردن. که ناتوانریت بوه ستینریت، وه ناتوانیت به رگی
 بگریت.

له به رنه وهی متمانه تان به من هه یه، بوهستن له دووباره
 به کارهینانه وهی پلانه کونه کانتان، چونکه چیتر سه رناگرن،
 له راستیدا گوره ترین پلان که له جبهه خانه ی چه که کانتاندا
 هه یه نه وه یه که ده که ویت په یوه نندییه وه واده زانیت ده توانیت
 پیاوه کان «بگوریت»، نه مه خراپ ترین و شکست خوار دوترین
 پلانه، بوچی؟

هوکاره کی نه گه ریته وه بوئه وهی که ژنانی دیکه بیرو
 بوچوونیان هرچیه ک بیت، که له گوشاره کانداناماژه ی
 پیده کن و له به رنامه ی «توک شوو» ی ته له فیزیونی، لیره وه
 تا تیمبوکتو (شویینیکه)، شت گه لیک ی سه ره کی هه ن له پیاواندا
 که هرکیز ناتوانریت بگوردریت، هه تا نه گه ر هرچه نیک باشیبت
 له که لیان و لییان تیبه کیت، تو هر مایه ی فرتوفیل و یاریه کانیان
 نه بیت، هه تا تینه کیت له دارشتن و ریخستنیا ن و نه زانیت چی

نه بچولینیت و تورهی نهکات و چون نه که ویته خوشه ویستییه وه.
به هوی نه م په رتووکه وه، ده توانیت میشکی پیاوان
بخوینیته وه و لینی تیگه یت و له ریی نه مه وه ده توانیت به شیوه یه کی
باش خونه کان و پلانه کان و ناره زوه کانت جیبه جی بکه یت.
له هه مووی باشتر نه وه یه ده توانیت ناشکرای بکه یت
که پیاوان پلان بو په یوه ندییه کی جدی داده نین، یان ته نها بو
یاریکردن پیت؟ وه له بهر نه وه وهک خانم رهفتار بکه و، وهک
پیار بیر بکه ره وه.

به‌شی یه‌که‌م
بیرکردنه‌وه‌ی پیاو

چي پال به پياووهوه دهنيٽ

له و پرسته راستتر نيه، كه بليي (پياوان به راستي كه ساني سادهن، سرهتا نهگه ر نه مه بخه يته ميشكته وه، هموو شتيك دهر باره ي پياوان كه له م په رتوو كه دا فيري ده بيت، هموو شتيك شويني خوي ده گريت، كاتيڪ كه بروات به خوت هينا، پنيويسته له سهرت هه ندي؛ راستي سره كي تيبگه يټ: پالنه ري سره كي پياوان نه وه يه كه كين و چي نه كهن و چي به ده ست ده هينن..!

پياوان لايان گرنگ نيه، نه گه ر به ريوه به ري جيبه جي كار بن، يان كارگوزاري پا ككردنه وه بن، يان نه گه ر هه ردوو كيان بيت، له به رنه وه ي هه رچيبه ك بكات به هوي نازناوه كه يه وه ليني دهر باز ده بيت (كييه...!) چون نه م نازناوه ي ده ستبكه ويت (چي بكات...!) و نه و پاداشتانه چين كه ده ستي ده كه ويت، له به رام به ري هه وله كانيدا (چه ندي ده ست ده كه ويت...!)

نه م سي شته به ردي بناغهي DNA ي پياوه تين، پياوان نه بيت نه م سي شته به ده ست به ينن، تاوه كو بينه پياوي راسته قينه، بو نه وه ي له ربي نه مانه وه به نامانجه كانيان بگن، ونه م جورانه له پياوان نه گه ر په يوه نديت له كه لياندا هه يه و

له گهل په کتر پیکهاتوون، یان به ته مای هاوسه رگیری له گهل بکه ی، نه وه نه م جورانه زور سه رقالن و ناتوانیت بیر له تو بکاته وه.

بیری لی بکه رهوه: له و ساته ی که کوریک تییدا له دایک نه بیت، نه وانه ی ده ورو به ری خیرا نه لین: له داهاتوودا چ نیشیک نه کات، تا بیت به پیاویکی راسته قینه، هر بویه کوران فیری به هیزی دهن و رکابه ری ده کن، سه رده که ویت و له سه ر پنی خوی ده وه ستیت، به بی نه وه ی بگری و ریگه به که س نادات به سوکی مامه له ی له گهلدا بکات و پشتگوی بخت.

کور فیر ده بیت چون به سه ختی تینکوشیت، و نیشه سوک و ساده و روتینییه کانی په یوه ست به ماله وه نه کات، عه لاکه ی میوه و شتومه که کان له نو تو مبیل داده گریت، زبله کانی مالی فری نه دات، و به فری ده ورو به ری ماله وه ده مالیت و چیمه نه که کورت ده کاته وه (ده بریته وه). وه کاتیک نه چپته ته مهنی پیکه شتنه وه و گوره نه بیت، هه ولی ده سته و تنی نیشوکار و پیشه یه ک ده دات، کوران فیر دهن پاریزگاری له دایک و خوشک و برا بچوکه کانیا ن بکن، ناگای له مال و خیزانه که ی نه بیت و تایبه تمه ندییه کانیا ن ده پاریزیت، که فیر نه بیت ناوی خیزانه که ی به به رزی و باشی به یلیته وه، وه ناو بانگیک بو خوی دروست بکات، تا کاتیک چوه ژورده که ی خوی که «کییه...!» و «چی ده کات...!» و «چه ندی ده ست ده که ویت...!» و کور هه موو نه م شتانه فیر ده بیت، له پینار یه ک شتدا (پیاوه تی)، نه م تیکوشانه بو به ده سته ینانی (پیاوه تی) ناگوریت کاتیک کور گوره نه بیت.

بکه مه زن ده بیت و نه م گرنگی پیدانه ی هه همیشه به رده وام ده بیت، و وه ک خوی نه مینیته وه که هه یه (چی نه کات...!) و (چه ندی

دهست دهکه ویت...!). تاوه کو ههست بکات نه رکی خوی به جی هیناوه، و ههتا پیاو و ابکات رولی ژن له چوارچیوهی پرکردنه وهی که موکوری که لین کورت ده کریته وه، وه پیاو بیر له جیگیر بوون و منال خستنه وه ناکاته وه، یان پیکه وه نانی مال له گهل که سیکی تردا. ههتا نه م سی شته به دهست نه هینیت.

من نالیم هه ر ده بیت به دهستی هینابیت، به لام به لایه نی که مه وه ده بیت له رینگه ی هه ولی به دهسته هینانیا ن بیت، به دلنیا یه وه بو منیش هه روا بوو، من هه رگیز له بیر ی ناکه م، که چه ند بی هیوا و بیزار و ره نجاو بووم، که بیست سالان بووم، له کومپانیای فورد بو نو تومیل دوور خرامه وه وه ده رکرام، وازم له خویندی کولیز هینا و بیکار مامه وه، به سه ختی ده متوانی پاره ی ته وا وه تیم ده سته که ویت بو نه وه ی خومی پی بژینم. چ بکات به خیزان، نه مه وای لیکردم زور نیکه ران بم له داها توم، ده بیت چ کاریک بکه م؟ چه ند قازانج ده که م؟ نازناوم چی نه بیت؟

نازناوه کانی (ده رچووی زانکو) و (پشکنه ر له کومپانیای فورد)، روشتن و بونیان نه ما، مادام نیستا بی نیشم و کارم نیه، هه لی که رانه وه م بو ماله وه به موچه یه کی باشه وه له دهست چوو، هیچ بیرو که یه کم نه بوو، که به چ رینگه یه ک پاره په یدا بکه م، ماوه یه کی خایاند تاخوم گرتوو له سه ر پنی خوم وه ستام، چه ندین نیشی جورا و جورم نه انجام دا: له پاکردنه وه ی راخه ر (فه رش) کارم کرد، له فروشتنی مافور و چه ندین به ره می دیکه، فروشتن و گه یاندنی به ره مه کانی دابه زاندنی کیش، کاری شیتانه م نه کرد بو پیکه وه به ستن و ریخستنی ژیانم، وه دوزینه وه ی که چیک و هاوسه رگیری کردن له گه لی و جیگیر بوونم، کوتا شت بوو که بیر ی لیکه مه وه، شه ویک نه و ژنه ی نوکته ی

بی دنوسیم هانی دام که برۆم بو یانه‌ی شهوانه‌ی ناوخوی تایبیت به (نمایشه کومیدیه‌کان) وه‌ناوی خوم تومار بکه‌م و بو پیشکه‌شکردنی نمایشیک، له‌شه‌ویکی تایبیت بو نه‌وکه‌سانه‌ی که‌شاره‌زاییه‌کی نه‌وتویان نیه، وه بوخوشی، باشه، سه‌یرکه من دهمزانی که‌که‌سینکی کومیدیم، چهند دولاریکم په‌یدا کرد، «ته‌نھا چهند دولاریکی زور که‌م» له‌رینی نویسی تینکست بو کومیدیه ناوخویی‌یه‌کان که‌ه‌ولیان ده‌دا بینه‌ ناو نه‌م بواره‌و تیای ده‌ست به‌کاربن، به‌لام من بی ناگابوم و نه‌مدەزانی چون بینه‌ ناو نه‌م بواره‌وه، هه‌تا نه‌و ژنه‌ شتیکی له‌مندا به‌دی کرد و بانگی کردم سه‌ر شانۆ (سته‌یج) منیش کردم و مه‌به‌سته‌که‌م پینکا، و هه‌موانم سه‌رسام کرد و (۵۰\$) م ده‌ستکه‌وت، بو نه‌مرو له‌وانه‌یه نه‌م بره‌ پاره‌یه شتیکی زور نه‌بیت، به‌لام له‌و کاته‌دا بۆمن وه‌کو (۵۰۰۰\$) وابو له‌به‌ر کردنی نوکته‌یه‌ک.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا، گره‌نتی وه‌رگرنتی (۵۰\$) ترم هه‌بو له‌هه‌فته‌ی داهاتودا له‌نمایشی شه‌وانه‌ی (گالته‌و گه‌پ)، چونکه‌ که‌سی براوه‌بوم له‌م هه‌فته‌یه‌دا، روژی دواتر (۵۰\$) م برده‌وه و چوم بو چاپه‌مه‌نی بو چاپکردنی کارت (بلیت)ی تایبیت به‌خوم، له‌لایه‌کی کارته‌که‌وه ژماره‌ی موبایله‌که‌مم نویسی، له‌گه‌ل (ستیف هارفی کومیدی) بلیته‌کان زور دره‌وشاوه‌و جوان و رۆن نه‌بون، وه پیته‌کانی دیار و ده‌رپه‌ریو نه‌بو، به‌لام بلیته‌کان ناماژه‌ی به‌وه ده‌کرد که‌من ستیف هارفیم (من کیم)، من خاوه‌نی به‌هره‌یه‌کی تایبیتیم له‌کومیدیا‌دا (چی ده‌که‌م)، به‌م شیوه‌یه ته‌نھا نه‌وه مابو که‌بزاتم چهندم ده‌ست ده‌که‌ویت (چهند په‌یدا ده‌که‌م)، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه من نه‌وه‌م دیاری کردبو که‌من «کیم» و «چی ده‌که‌م» نه‌گر نیمه‌ی پیاوان هه‌ولی به‌دیپتانی خه‌ونه‌کانمان نه‌ده‌ین

و کبیرکینی به دهستهینانی «کیین» و «چهند پهیدا دهکهین»،
 نه دهین نه و افه و تاوین. به لام له و کاته ی نه م مه ته له شیده کهینه وه
 و هست دهکهین خه ونه کانمان خه ریکه سه رده گریت، روح
 نه کریت وه به به رمانداو دووباره نه ژیینه وه و، و امان لیده کات
 چالاک و به جوش بین و به دلسوزی کار بکهین، له و ساته وه
 که بووم به کومیدی زور به ناماده باشییه وه چوومه سه ر نه
 ته خته ی شانویه بوئه وه ی بیمه باشترین.

ته نانه ت نه مروش بوم گرنگ نییه چه ندیک ماندوم، و چی
 له ژیاندا رووده ات، هرگیز کاره که م پشتگوی ناخه م، هرگیز
 نه بوه له کاتی خویدا نه چمه سه ر نیش و دوابکه وم، بوچی؟
 له به رنه وه ی کاتیک هه لدهستم خه ونه کانم کونترول کرده،
 هه موو روژیک به زیندویی و رهنگاو رهنگی خه ونه که م ده بینم
 وه کو روژی رووناک، نه کهر بیت و له به رنامه ی (به یانیانی
 ستیف هارشی) بم، یان له به رنامه جوراو جوره کانی سه ر
 ته له فزیون بم، یان له سه ر ته خته ی شانو بم، یان له میانه ی
 پیشکه شکردنی به رنامه ی راسته و خوی (ستیف هارشی) بم، نه وه
 جیگیره و ناگوریت که «من کیم» (من ستیف هارشیم) و چی
 ده که م (کومیدیم)، وه بیگومان بری نه و پاره یه ی که په یدای ده که م
 هاوتایه له که ل نه وه ی که چیم بو خوم و خیزانه که م ده ویت،
 ونیستا ده توانم ناگاداری خیزانه که م بم و خه رجییه کانیان دابین
 بکه م، وه ک «دابینکردنی تابلوی کیشراو بو ماله که م، بنمیچی
 کانزایی، کورسی چه رم، سه کی پاسه وانی، چه ندین ئوتومبیل
 هه یه له که راجه که مدا، دابینکردنی قیستی کولنجی منداله کانم،
 نیستا ده توانم هه موو نه وه دابین بکه م که هه میشه هیوام بو
 ده خواست، ده توانم پاریزکاریان لی بکه م به و شیویه خوم

ده مویست، من له روانگه ی خیزانه که موه به بی هیچ دودلیه ک بووم به پیاو وه له به رنه وه به میشکیکی سافه وه شهوانه دهخوم، نه مه پالنه ری سه ره کی هه موو پیاویکه، چجای نه گه ر باشترین یاریزانی «NBA» (تییی باسکه ی نه مریکی) بیت، یان سه رکه وتوترین راهینه ری توپی پی بیت له گونده کانی «مینی سوتا»، نه گه ر سه روکی کومپانیای «فورشن ۵۰۰» بیت، یان نانه واچی بیت له نانه وایه کی لا کولان، یان سه روکی دهسته یه کی یه کگرتوو بیت، یان سه رکرده ی ساخته چیه کانی گه ره کیکی هه ژارنشین بیت، نه گه ر هه موو نه مانه ش بیت هه ر شتیکی تایبته هیه له DNA پیاودا، که وای لیده کات پاریزه ری خیزانه که ی و خه رجیه کانیا ن بیت، وه رووبه رووی هه رشتیک نه بینته وه بو گره نته ی خیزانه که ی و خه رجیه کانیا ن، وه نه گه ر پیاویک بتوانیت خانویه ک دابیین بکات، که واته ده توانیت خیزانه که ی بپاریزیت له مه ترسییه کانی ده وروبه ری.

نه گه ر توانی جووتیک پیلاوی وه رزشی بو مناله که ی بکریت، نه واهه وپه ری دلخوشی و متمانه دایه، که ده توانیت به دلنییای و بینخه می کچ و کوره که ی بنیزیت بو خویندن، وه نه گه ر توانی گوشت بکریت له فروشگا، نه واهه ست به ناسوده یی ده کات، چونکه توانیویه تی خیزانه که ی تیربکات، نه گه ر له وه که متریا ن پی بکریت نه واهه ست ده که ن پیاو نین.

له وه ش زیاتر نیمه ده مانه ویت یه که م بین، نه مانه ویت له شوینیک باشترین بین، له کاتی به رپرسیاریتی. نیمه ناتوانین هه موو کاتیک سه رمه شق بین له ژیا ندا، به لام له به شیکی ژیا ندا نه و که سه ده بین که هه موان رووی تیده که ن، نه مه ش زور گرنگه بو نیمه، نیمه به راستی ده مانه ویت خومان هه لیکیشین

و شانازی بهخومانهوه بکهین (خو فشکردنهوه). مافی وتنی « من ژماره یهکم » که ژنان زور نه مه یان بهلاوه گرنگ نییه ، بهلام بو نیمه...؟ هه موو شتیکه بو نیمه ی پیاو، دوا ی نهوه ی نهوه مان به دهستهینا، هه رچیمان کرد نه بیته هوی راکیشانی سه رنج بو لای خومان و ده بیینه جینگه ی سه رنج، کاتیکیش بووین به که سیکه به رچاو ده بیت به هه ر جوریک بیت ژنان نه مه بیین، نه گینا سودی چیه بیین به ژماره یهک و باشترین، تو ده بیت نه مه بزانی تا له پالنه رهکانی پیاوان تیبگه ییت، هوکاری ناماده نه بوونی له ماله وه، هوکاری به سه ر بردنی زورترین کات له سه ر کار، هوکاری تامه زرویی بو پارهکانی به و شیوه یه. بویه واده کات چونکه له کاره که یدا پیاوانی دیکه هه ن ریگرن له به رده میدا له به دهستهینانی نازناو و پارهکانی که په یدا ی ده کات، نه مه کار له بارودوخی دهرونی ده کات (مه زاج)، نه گه ر تو بتوانیت ده ریخه ییت که هه ست ده کات له شوینه گونجاوه که نیه، که خوی ده یه ویت، یان له سه ر (هیلی دروست نیه) تا بگاته شوینی مه به ست، ده توانیت تیبگه ییت له هوکاری بیزاری و نالوژی و دوخی دهرونی چیه؟ وه تو تیده گه ییت و بوت بوون ده بیته وه بوچی ناتوانیت له گه لیدا بیت و قسه ی له گه ل بکه ییت و گفتوگویه کی باش بکه ن، بوت بوون ده بیته وه که زیاتر میشکی لای نه م سنی شته یه، که پالنه ری پیاوانه، نه گه ر به م شیوه یه دلی لای نه م سنی شته بیت و سه رقالی بیرکردنه وه بیت لینی، نه توانیت نازناوی خوی چاره بکات له گه ل نیشه که ی و نه و بره ی که به باشی ده زانییت په یدا بکات، که واته ناتوانیت ببیت به و پیاوه ی تو ده ته ویت، وه به و شیوه ی ده ته ویت ده ر بکه ییت، پیاو ناتوانیت له گه لت دابنیشیت و قسه ت له گه ل بکات، ته نانه ت

ناشتوانیت خهون به هاوسه رگیری و دروست کردنی خیزانه وه
 ببینیت، نه گهر میشکی لای پاره په یا کردن و دهسکه وتنی پیکه یه ک
 و نازناویک بیت، نیتر چون ببیت به و پیاوه ی تو ده ته ویت.
 له نه زمونی خومه وه ده لیم، نه م راستیانه هه میشه له گهل
 زور به ی ژناندا کار ناکات، زور به تان پیتان وایه نه گهر پیاویک
 به راستی خوشی بویت هه ول ده دن پیکه وه خهونه کانتان
 بیننه دی، راسته ده ته ویت مال پیکه وه بنیت، به لام تو به لاته وه
 په سه نتره که په یوه ندی دابینی له گه لی، گرنگ نیه به لاته وه باری
 دارایی هه رچونیک بیت، نه مه بیر کردنه وه یه کی شه ریفانه یه،
 به لام ناگونجیت له گهل شیوازی کارکردنی پیاواندا، چاوی پیاو
 هه میشه له سه ر خه لاته که یه، خه لاتیک که له وانیه به که لکی تو
 نه یه ت، هه تا نه گات به و پیکه ی مه به سستییه تی. مه حاله نیمه ی پیاو
 بتوانین ته رکیز له سه ر هه ردوکیان بکه ین پیکه وه، چونکه نیمه
 نه وه نده به هره دارننن به داخه وه.

بیرت بیت، پیاو ناچار نیه که هه ر نیستا پاره یه کی زور
 په یدابکات.

هه ر که ده ببینیت خهونه کانی به دیهاتووه، و نازناوه که ی
 رون وناشکرایه بوی، پیکه و نیشه که ی نه یکه یه نیت به وه ی
 که ده یه ویت، ده زانیت پاره زوو بیت یان درهنگ خوی دیت،
 له به رنه وه زور هه ول نادات، چونکه ده زانیت خه ریکه ده بیت
 به و پیاوه ی خوی ده یه ویت. بویه توی خانم ده توانیت یارمه تی
 بدهیت له به ده سته ینانی نه مه دا، به یارمه تیدانی له ته رکیزکردن و
 تیروانینی له سه ر خهونه که ی و جیبه جیکردنی.

نه گهر توانیت خوت له م پرورژه «پلان» هه ببینته وه، ده توانی
 له م خاله به جوانی تییکه ییت، له م به شه دا «پینچ پرسیار که

پیویسته هه موژنیک بپرسیت، پیش نهوهی له په یوه ندیه کدا نوقم
بیت» نه بیت پیوهی په یوه ست بیت، چونکه کاتیک پیاو نهگان
به ناستی سه رکه وتن که خوی مه به سستییه تی، نه بیت به باشترین
و دلخوشتترین پیاو و توش به هه مان شیوه له که لی دلخوش
ده بیت.

خۆشه‌ویستی ئیمه له خۆشه‌ویستی ئیوه ناچیت:

هیچ شتیک له سەر ئەم هەسارەیه ناتوانریت بهراورد بگریت
به خۆشه‌ویستی ژن __خۆشه‌ویستییه‌کی به‌سوز- میهره‌بان-
فراوان- به‌خشنده- و جوان و بی مەرجه- پاک و بیگه‌رده.
ئەگەر تو پیاوی دلخوازی بیت، ئاماده‌یه شتی مه‌حالیش
بکات له‌پیناو تودا، گرنگ نیه چون رەفتار ده‌که‌یت، گرنگ نیه چه‌ند
شتی شیتانه‌ت کردووه، کات و خواست هەرچییه‌ک بیت، ئەگەر
تو دلخوازه‌که‌ی بیت قسه‌ت بو ده‌کات، هه‌تا وشه‌کانی ته‌واوه
ده‌بن، و کاتیک له‌ته‌نگه‌ژه و ناهه‌مواریدایت و هه‌ست نه‌که‌ی هیچ
شتیک ناتوانیت ده‌ربازت بکات، هانت ده‌دات و پشتگیریت ده‌کات،
له‌باوه‌شت ده‌گریت کاتیک نه‌خوشیت، وه له‌گه‌لت پی ده‌که‌نیت
کاتیک سه‌رده‌که‌ویت، وه ئەگەر پیاوی دلخوازی نه‌و بیت، ئەگەر
توی خوش بویت، به‌س خۆشه‌ویستییه‌کی راسته‌قینه‌ ئه‌لیم، نه‌ت
دره‌وشینیته‌وه کاتیک توزاویت، و هانت ده‌دات کاتیک شکستت
هیناوه، و به‌رگریت لیده‌کات ته‌نانه‌ت نه‌و کاتانه‌شی که‌دلنیا نیه
تو له‌سه‌ر هه‌ق بووی، و به‌باشی گوی له‌هه‌ر وشه‌یه‌کت ده‌گریت

له کاتیکدا ته نانهت که شتگه لیک ده لینی که شایه نی گویگر تنیش
نیه، و گرنک نیه چی نه که ی، و لای گرنک نیه که هاوریکه ی چند
جار پینی ده لی که: تو پیاویکی گونجاو نیت بو نهو، و لای گرنک
نیه چند جار له په یوه ندیدا چند جار ده ستت ناوه به پروویه وه،
باشترینی خویت پینی ده به خشیت، به راستی هه ولی به ده سته پینانی
دلت نه دا، ته نانهت کاتیک تو وا خوت ده رده خهیت که هه مو نه وه ی
کردویه تی توی رازی کردوه، هیشتا واهه سته دکات بهس نیه.
خوشه ویستی ژن ناوایه، بهرگه ی هه موو تاقیکردنه وه به کی
لوژیکی (مه نطیقی)، و هه موو هه لومه رچیک ده گریت، و
به ته واوه تی ژنان چاوه رینی هه مان شت ده کن، له به رامبه ردا
به هه مان شیوه خوشت بوینه وه.

نه کهر پرسیار له هر ژنیک بکه ی که چ جوره پیاویکت
ده وی بو خوشه ویستی...؟؟

شتیکی له م شیوه یهت پینی ده لیت: ده مه ویت ساده، زیره ک،
قسه خوش، رومانسی، به هه ست، خانه دان بیت، و له سه رو
هه مویه وه پالپشت بیت، و ده مه ویت سهیری چاوه کانم بکات
و پیم بلی که (من جوان) م و من ته واو که ری نهوم، و پیاویکم
ده ویت نه وه ندده لاوازی تیدا بیت که نازاری هه بوو بگری، و به
رو خوشییه وه به دایکیم بناسینیت، مندالان و ناژه لانی خوش
بویت، و ناماده بیت داییی (حه فاضه) ی منال بگوریت و، قاپه کان
بشوات، نه م کارانه بکات به بی نه وه ی ناچار بم خوم داوای لی
بکه م.

نه کهر لاشه یه کی جوان و پاره یه کی زور و پینلاویکی
گرنه های هه بیت به بی شوخت (روشان)، باشترین نه بیت.
نامیین.

من لیرەم تا پیت بلیم که پیشبینی کردنی ئەم خوشەوێستییە و پیاویک بەم تەواویبەوه (بی کەم و کوری) یە شتیکی ناواقعییە. راستە، من وتم رونادات، مەحاله، چونکە خوشەوێستی پیاو وەک هی ژن نیە، بەدەستی ناهینیت بە سەرلێشیواوی، ئیستا من نالیم ئیمە ناتوانین خوشەوێستی بکەین، من تەنها ئەلیم خوشەوێستی پیاو زۆر جیاوازترە، زۆر سادە و راشکاوانە، لەوانە یە بەدەستەینانی قورس بیت.

شتیکی گرنگت پێ دەلیم: ئەو پیاوێکی کە خوشی دەوینیت، لەوانە یە هەموو نیو کاتریمز جارێک پەیوەندیت پێوە نەکات و خوشەوێستی خۆیت بۆ تازە بکاتەوه، لە کاتریمز ۳۰:۵ی ئیوارە لەکاتیک کاتریمز ۵:۰۰ وای کردو.

پیاو دانانیشیت دەست بەسەر و قژتدا بهینیت و پارچە یەک پەرۆی سارد بخاتە سەر ناوچەوانت وتۆش کوپیک چای گەرم بخوێتەوه و هەول بەدی کەزوو چاک ببیتەوه.

لەگەڵ ئەوەشدا خوشەوێستیەکی هەر خوشەوێستیە. تەنها ئەوە یە خوشەوێستی پیاوان جیاوازه لە خوشەوێستی ژنان، کە ئەبێخسیت و لەبەرەمبەردا دەیهوێتەوه، لەزۆر بەی بارودۆخەکاندا بەم شیوەیە، من مشتومری ئەوەمە، کە ئەگەر زۆر بەسادهیی و بەتەواوەتی بزانی پیاو چون خوشەوێستی دەکات، لەوانە یە ئەو پیاو بەدۆزیتەوه کە لەپێشتەوه وەستاوه و هەموو شتیکی خۆیت پێ دەدات، بگرە زیاتریش، چون دەزانیت پیاویک تۆی خوش دەوینت...؟؟ زۆر بەسادهیی هەر یەک لەم سێ شتە دەکات:

بانگه شه بو خوشه ويستيه كهى دهكات:

نه گه ر پياويك توى خوشبويت، نامادهيه به همووانى بليت.
نه لیت: سهيركه پياو نه مه ژنى منه، يان نه لیت: نه مه
خوشه ويستمه، يان نه مه دايكى مناله كه مه، يان نه مه خانمه كه مه.
و هه نديك وشه ي ديكه ش، نه گه ر پياويك نازناويكى ديارى پى
به خشيت وهك: نه مه هاوري مه يان نه مه، (نازناو دهك ت نه لیت)
نه مه ش نه وه دهگه به نيت كه نه وه پياوه شوينيكى تايبه تى بو
داناويت له دلیدا، و به راستى هه ستى بوت هه يه، و نازناويكت
پى ده به خشيت، نه م نازناوه شيوازي نه وه بونه وهى به دهنگيدا
همووان بزائن كه شانازى دهكات كه له گه ل تودايه، له گه ل تودا
پلانى بو داهاتوو هه يه، و دوور دهروانيت و هه ست دهكات كه
نه مه دهستپيكى نايابه.

نه وه پياوهى كه تو به ژنى دلخوازي خوى دهزانيت، هه ول
دهدات بليت من داوات دهك م و هى منيت، هه ول دهادت هه ر
نيستا به همووانى رايگه ينيت و هه ر پياويك گوينى له پياويكى
ديكه بوو كه وتى: «نه م خاتوونه خوشه ويستمه»، دهزانيت
كه پيوسته هه موو(يارى و فيل و ته له كه و پلان و پروژانه ي)
به ميشكيدا ديت سه بارهت به م خانمه جوان و سه رنج راکيشه
بخاته لاوه و بيرى لى نه كاته وه. له به رنه وهى پياويكى ديكه
به دهنگى به رز رايگه ياندووه كه نه م ژنه تايبه ته به نه وه
(به رده ست نيه بو پلانگيرى هيج كه سيكى ديكه).

نه مه نامازه يه كى تايبه ته، نيمه ي پياو هه موومان دهزانين و
ريزى دهگرين، وهك نامازه يه كى جيهانیه بو(هه رشتيك يان هه ر
شوينيك كه سنوردار كرا بيت)، نه گه ر به هاورپى بانگى كردى،

یان به ناوی خوتهوه، تو لای نهو هر نهوهنده دهگه به نیت، لهوه زیاتر سه برت ناکات، ئیوهی خانم له ناخی دلتانهوه باش ده زانن، نه مه م بو هاورینه کی خوم باس کرد، زور پیکه نی، چونکه خوی دهیزانی وله نزدیکه وه بینیبوی به چاوی خوی.

له یه کیک له بونه کانی ئیواره ی سه ری سالدا، که نه م هاورینه م راهاتوو همیشه له گه ل خیزانه کیدا، یان له گه ل هاوریه نزدیکه کانیدا بیت و ناماده بیت، ماوه ی دو انزه سال. هاوریکه م وتی پیاویکی نه ناسی که هموو سالیک له گه ل کچیکی تازه دا ده هات بو نه م بونه یه_کچه کان یه ک له یه ک جوانتر بوون_ و له گه ل کومه لیک به سه رهاتی دیکه له له سه ر کاره کی و پشووه کانی و یان پروژه بازارگانییه تازه کانی، و نه م جوړه شتانه.

هر چه ند ژن و چپروکه کان ده گورا و جیاواز بوون، به لام تا که شت که نه ده گورا و جیکیر بوو نه وه بوو که: هیچ یه کیک له م خانمانه نازناوی «خانمه کی» «یان» کچه هاوریکه ی «ی وهر نه ده گرت. به بی هیچ دوودلییه ک کاتی ناساندن بیجگه له ناو دکانی خویان زیاتری پی نه ده وتن، و له گه ل نه وه ش ته واوی شه وه کی به خواردنه وه و گفتوگو کردن له گه ل هاوریه کونه کانی و هاوپوله کانی به ریده کرد. له کاتیکدا کچه کی به ته نها له سه ر میزه که جیده هیشت و کچه که زه رده خه نه یه ک ده کات به عزییه نه خشینه که یه وه هه ول ده دات له گه ل دوخه کدا رابیت، و هموو ان زور باش ده یانزانی که نه م دووانه هر چوونه نه و دیوو ده رگا که هر که سه و به ریکای خویدا ده روات. و که س جاریکی تر نه م کچه ی له گه لی نه ده بینیبوه.

له ناههنگه کانی دواتردا، کوره که یان له گه ل خانمیک

نویدا بینی، که دهستی یه کترین گرتبوو و پیده که نین وهی
 پشیلهی «چیشیر»، و کاتیک به همووانی ناساند نامازهی
 بهوه کرد که نه مه «خانمه که یه تی» و «خوشه ویسته که یه تی»
 و همووان دهست به جی زانییان که چی دهگوزهریت، نه وه
 بههوی نه و نازناوه وه نییه که پی به خشیه، به لکو بههوی
 چونیه تی رهفتار کردنیتی له که لیدا، چونکه دهستی دهگرت و
 کاتیک قسهی له که ل دهکات راسته و خو سهیری نیو چاوه کانی
 دهکات، و به همووا او پیشه کانی (هاوری زور باشه کانی کاری)
 ده ناسینیت، و راده کات بو مه یخانه و خوار دنده وهی بو دهه نیت
 و سه مای له که ل دهکات، به شیوه یه ک وه کو نه وهی نه یه وی نه و
 شه وه ته او بیت. و کاتیک شه و همووان دهرونه وه، ده زانن
 که جاریکی دیکه نه م خانمه له که لی ده بیننه وه که دهستی له ناو
 دهستی نه و پیاوه یه که تانیستاش سه لته، پیاویک که هینده ی
 «دیانا روز» جله کانی له کونسیرته کاندا دهگوریت، ژنی دهگوری.
 نه ی تو نه تزانیوه..؟ سالی داهاتوو هاتنه وه بو ناههنگه که،
 خانمه که هه لگری نازناویکی نوی بوو «دهستگیراندار» (نیشان
 کراو)، بیگومان نه و به شیک بوو له پلان و پروژهی نه م پیاوه.
 له بهرنه وه، نه گه ر تو به لایه نی که مه وه ماوه ی ۹۰ روزه
 له که ل پیاویک په یوه ندیت هه یه وهینستا دایکیت نه ناسیوه، و
 پیکه وه نه روشتون بو کلیسه، و نزیک نیت له خیزانه که ی
 و هاوری کانییه وه، و نه گه ر بردیتی بو ناههنگی کوبونه وه ی
 کار، و خزمه تگوزاری، و ده زگای زانیاری، و به ناوی خوته وه
 ناساندیتی و بانگی کردیت، که واته تو له بهرنامه و پلانه کانی
 داهاتوویدا نیت. به لام له وساته ی نازناویکی پی به خشیت، نه و
 کاته داخوازیت دهکات، له پیشچاوی که سه گرنگه کانی ژبانی

نه‌گر نهو کهسه کوری یان خوشکی یان به‌ریوبه‌ره‌که‌ی بیت.
نه‌وکات ده‌زانیته که به‌راشکاوی ناماژه‌ی به‌شتیکی گرنک داوه
که نه‌مه‌یه: نیازی خوی ناشکرا کردووه به‌رام‌بهرت، له‌به‌رده‌م
هموو نهو که‌سانه‌ی که‌ده‌یان‌ه‌ویت بزائن.
بانگه‌شه‌کردن (ده‌برینی هه‌سته‌کانی) کلکیکه که له‌ریبه‌وه
ده‌زانیته پیاونیک به‌جددی داخوازیت ده‌کات یان نا...

دابین کردن:

هر که پیاو داوای ژنیکی کرد و نه‌ویش به‌شه‌ره‌فه‌وه
داواکه‌ی قبول کرد، نیتز پیاو جه‌ژنیته‌تی، چونکه سه‌رکه‌وتوو
بووه، به‌ساده‌ی، نهو پیاوه‌ی خوشی ده‌وینی پاره ده‌هینیته‌وه بو
ماله‌وه، بوئه‌وه‌ی دلنیا بیت که تو و منداله‌کان چیتان پیویسته
هه‌تان بیت وله‌هیچتان که‌م نه‌بیت. نه‌مه یاسا و نامانجی نیمه‌یه،
کومه‌لکه فیزی کردوین به‌دریژی هه‌زاران سال ک نه‌رکی
بنه‌ره‌تی پیاو نه‌وه‌یه دلنیا ب له‌سه‌لامه‌تی و جیگیربوونی
خیزانه‌کانیان، نه‌گر مردووبن یا زیندوو. نه‌گینا نهو که‌سانه‌ی
خوشمان ده‌وین پیویستیان به‌هر شتیک ده‌بیت (هه‌ژار ده‌بن)،
نه‌مه کروکی پیاوه‌تییه، ده‌بیت دابینکه‌ر بین. نه‌مه هه‌موویه‌تی،
(باشه، چند شتیکی دیکه هه‌یه: وه‌کو چون که‌سیکی به‌خشنده
بین، باسی باری مادی ناکه‌م، تاچه‌ندیک ده‌توانی دابینکه‌ری
خیزانه‌کات بیت، نیستا له‌مه‌یانداهه‌به‌ستم باری مادیه). نه‌گر
پیاو گومانی له‌خوی کرد که توانای دابینکردنی خیزانه‌که‌ی
نییه، له‌لایه‌نی مادی و له‌چهن روویه‌کی تریشه‌وه، نه‌وکات
«خودی» خوی له‌خویدا به‌زیندووی ده‌نیژیت، و هه‌تا بتوانیت

زیاتر دابینبکات بو هاوسهر و مندالهکانی زیاتر هست به گورهی و چالاکی دهکات. لهوانهیه نه مه شتیکی زور ساده بیت، بهلام نه مه راستیه (واقعیه).

وهک دابینکه ریک، پیاو لیستی (وهسلی پاره) ده دات، که پیویسته بدریت، وهک کریی خانوو، و کریی گهرمی و کارهبا، وقیستی ئوتومبیل. و میوه و سهوزه دهکریت و پارهی قیستی خویندنگه دابیندهکات، و گرنگی به پیداویستییهکانی تری مالهوه ده دات، پیاو پارهکانی لهشتی پروپوچ و بی مانادا به فیرو نادات، و نه گهریتهوه بو لات به و پارهی پنی ماوه له گیرفانیدا، که سیتیکی خو په رست نییه، که میک پاره بدات به تو و باقییه که ی (بره زوره که) بوخوی هه لبرگریت. نه و پیاوهی به راستی توی خوش بویت ناچار نابیت که داوای پارهی لی بکهیت، که پیویسته، چونکه نه یه ویت دلنیا بیت که هیچت پیویست نییه. له بهر نه وهی هر دهست پیوه گرنتیک به پارهوه له دوا پیدا ناچاری دهکات پارهی زیاتر بهینیه وه بو مالهوه.

هر ماچیک که دهکریت له بهرام بهر دابینکردن و کرینی پیداویستییهکان و جل و بهرگی قوتابخانه و زه خیره و یارییهکان. و هر وشهیهکی سو پاسگوزاری که له بهرام بهر چاککردنه وهی گلوپ و رووناکی و وایه رهکان پنی دهوتریت، وای لیدهکات زیاتر شانازی به خوییه وه بکات وهک پیاویک. هر له بهر نه مهیه نه گهر پیاویکی راسته قینه بیت، هه موو ناره زووی کرینی شتیک بو خوی دهخاته لاه و زیاتر گرنگی به دابینکردنی پیداویستییهکانی خیزانه که ی ده دات. و پیویستی به کرینی کومه لیک داری گولفی نوی نییه له گهل پیلایوی گرانبه ها وسه یاره ی که شخه، یان هر شتیکی تر که پیاوان ناره زووی

کرینی ده کهن، به به راورد به دابینکردنی پیداو یستییه کانی
نهوانه ی خوشی دهوین، له بهر نهوه ی داری گولف ناتوانیت
بیکات به پیاویکی چوار شانه، وهک نهوه ی که ریز گرتن و
قسه به کی خوش له لایه ن ژنه که ته وه نه یکات، به مشیوه یه، هه موو
نهوه ی پیاو ده یکات له پیناو نه وه دایه که دلنیا بیت نه و ژنه ی
خوشی دهوینت لیبی رازییه و هه موو نهوه ی پیوستییه تی هه یه تی.
نیستا ده زانم، هوکاری خه مواردن و نیگه رانی پیاوان
له باری ماددی چیه، پرسیری ناویت... له سه رده میکدا که ژن
تیایدا په رده رده بووه، که ببیت به گه وره (دهم سپی) ی لایه نی
مادی پیاوان، نه و کات ژن رینگه ده دات که لای بوه ستیت.

نه گه رتو به دریزایی ژیا نیت پیت وا بووه خه رجه کانی
روژانه ی خوت فه راهم کردووه. وه پیت و ابووه له سه ره موو
که سینک پیویسته پاره ی خوی بدات و خه رچی خوی دابین
بکات، و کاتیک کارتی بانکییه که تت ده رهینا که وه سلی پاره که ت
بو هینرا بو نهوه ی پاره ی خوت بده ی، نه و تو چه ندجاریک
به به رده وامی نه وه ت سه له مادووه که ناتوانیت پشت به پیاویک
به ستیت، رینگیت کردووه شتیک بکات له پیناوت،

له بهر نه وه، نه وه روونه که بوچی ناتوانیت به ناسانی له م
چه مکه ساده یه تیکه یه ت.

به لام بیرت بیت، چی پال (هان) به پیاوه وه ده نیت؛ پیاوی
راسته قینه نه وه ده کات که له سه ری پیویسته بیکات، تا وه کو دنیا
بیت که که سه کانی (خیزانه که ی) له هیچیان که م نییه و هه موو
شتیکیان هه یه، وهک: خانوو، جل و بهرگ، و پیداو یستییه کانی
به گونجاوی دابینکرد، و نه گه ر که منه رخمی کرد نه و پیاو نییه،
یان با بلین پیاوه که ی تو نییه.

له بهر نه وهی له سهره نجامدا نه م کاره بو کچی که سینیکی
 دیکه نه نجام دهدات که له وانیه تو نه بیت، به دلنیا بییه وه، زوریک
 له پیاوان هه ن که خویان له م بهر پر سیاره تییه نه دزنه وه، نه گهر
 به هوی خو په رستییه وه بیت، یان که مزایه تی بیت، یان نه توانینیکی
 ره ها بیت، یان به هوی نه م سی شته به یه که وه، به لام هه ندیک پیاو
 هه ن خاوه نی: ناست (خوینده واری) و، هوکاری کار، و سهر چاوه،
 نین، تابریکی شیوا (نه که م و نه زور) له پاره په پيدا بکه ن، و
 نه گهر نه ی توانی دابینکری خیزانه که ی بیت، نیتر هه ست ناکات
 که پیاو بیت، و هه ولده دات له هه سته توقینه ره کانی (هه سترکردن
 به که می) هه لبیت، یان هه ولده دات نه م هه ستانه بنیژیت له ناخیدا،
 له ریگی خوار دنه وه و کیشانی مادده ی بیهوشکهر.

له راستییدا، له وانیه کومه لیک نیشانه ی (شوینه واری)
 بهر چاوه به دی بکه بیت له و پیاوانه ی که توانای دابینکردنیان نیه بو
 خیزانه کانیان، و پشت گوینیان خستووه، هه ندیکیان ده سته ده که ن
 به تاوان کردن له پیناو قهره بو و کردنه وهی نه م، (به پروونی،
 زیندانییه کان نه وه مان پی ده لین که نه م ریگه بی سو ده)، و
 به شیک له به کارهینه رانی مادده هوشبه ره کان (له سوچی
 کولانه کاندای پیمان ده لین که نه م ش بی سو ده)، و هه ندیک
 له هه له اتووه کان یان نه وانیه ی خیزانه کانیان جی هینشتووه
 (ژماره بیک له و ژنانه ی که به خبو کردنی مندالیکیان که وتوت
 نه ستو به تاقی تنها و به هوییه وه توشی ده سترکورتی و هه ژاری
 بووه، نه وه مان پی ده لین که به دلنیا بییه وه نه م شیان بی سو ده
 و سهر ناگریت).

به لام نه گهر پر سیار له هر به کیک له و پیاوانه بکه ی که راست
 نه بوون له که ل خویان و نه وانیه ی خوشیان دهوین، زیاتر له

لهنيوه دهمانهويت، بهبي نهوهي چاوهريي نهم بهرپرسياريتيه
سهرهكي و سروشتيه بگن كه ههموو پياويك لهسهرتاسهري
جيهان لهسهريهتي و لهنهستوي گرتووه و داواي نهگن، خانمان
نهمه پيي دهوتريت «بهريگردن» كه گرمانه و بنچينهيهكي راست
و رهوايه، (بيگومان ژنيس هيه ژوان لهگهل پياويكدا دادهنيت
و هاوسهركيري لهگهل دهكات تنها لهپيناو پارهكاني پياوان كه
ههيايه»، بهلام نهوهي كهزور ههلهيه و زوربهيه خهلك بههله
ليي تيگهشتون سهبارت بهو ژنانهيه كهزور بهروني چاوهريي
نهوه له پياوهكهي دهكات نهرك و بهرپرسياريتيهكاني وهك و
پياو جيههجي بگات و نهبيت نهمه بزانيت (نهوه مافيكي رهواي
خوته چاوهريي نهوه لهپياو بگهيت كهپارهيه خواردنهكته
بدات(ژهمي نينوارته)، بليتي سينه مات بو بگريت و، يان
كارتني چونه ژوورهوهيه يانته بو بگريت، يان هر شتيكي
ديكه كهپيوسته لهسهرهيه بيگريت لهبهرامبهه نهوكاتهيه بيت
بهخشيوه).

ههمووتان پيوسته بوهستن لهو رهفتاره گه مژانهيهيه
كهنهلين (من پارهيه خواردنهكهي خوم دهدهم، تا وهك و پياو
بزانيت پيوستت پيي نيه)، به نزيكي لهبهشي دواتردا ناماژهم
بهوه كردووه «نهو سي شتهيه كهههموو پياويك پيوستيهتي
«پالپستي، دلسوزي(به وهفايي)، پهيوهندي سيكسي»، پياوي
راستهقينه بهجوريك لهجورهكان دهيهويت كهسيك پيوستت پيي
بيت(پيوست بيت)، و ناسانترين ريگه تا يارمهتي بدهيت تا بگات
بهم پيگه بهرزه، نهويه كهليي گه رينيت بوت دابينبگات (شتيكت
بو بگات)، نهمه ههلسوكهوتيكوي دادپهروارانويه كه بيگهيت.
نهكه ر پياو خوشي بوينيت...؟ هر سهنتيك كه پهيداي دهكات

نهیهینیتیهوه بو مالیهوه. و ناگهریتیهوه له قومارخانه و هموو پارهکانی به فیرو دابیت و بلیت ها نهوه \$ ۱۰۰ دولا ره __ نه مه هموو نهوهیه که نهه هفته په یام کردووه، به لکو راسته وخو به ره و مالیهوه دهگهریتیهوه به چهکی پارهکهی (هموو نهوهی په یای کردووه)، دواى دابینکردن و کرینی هموو پیداویستیهکانی تو، نهگهر باقی مابیتیهوه نهیهینیتیهوه، زور چاکه.

پیاوی ئیش ئاوايه چاوهکهم وه ههر واش نهکات.

له پال دوخی ماددیدا ریکهی جیاوازتر هیه بو دابینکردن. لهوانهیه پیاوهکات موفلیس بیت، بهلام هموو شتیک دهکات، بههموو تواناییهوه بو قهرهبوو کردنهوهی نه مه، به دابینکردنی پیداویستیهکانت بهریکهیهکی دروست، نهگهر کهموو کورتیت هه بو له میوه و سهوزه (پیداویستیهکانی مالیهوه)، لهوانهیه له توانایدا نه بیت پارته بداتی بروی بو فروشگا، بهلام لهوانهیه شتیکی زیادهی کهمی هه بیت له بهفرگرهکهی و کوگاکهیدا، تا خوتی پی بهری بکهیت و تاچهند دولاریک پهیدا بکات و بیدات به تو، بهمانایهکی تر، ههرچونیک نایهلیت به برسیتی بمینیتیهوه. نهگهر ئوتومبیلهکات شکا لهوانهیه نه توانیت پارهی فیتهرت بو بدات. بهلام په یوهندی به هاوریکانیهوه دهکات، تا یارمهتی بدن و پال به ئوتومبیلهکوه بنین و بیخه نه لایهکی شه قامه که و توش دهکهی نهیته سهر کارهکات، هه لدهدات هه تا ریکهیهک بدوزیتیهوه پارهی چاککردنهوهی ئوتومبیلهکات بدات. نهگهر پیوستت به هه لواسینی تابلویهک بوو، یان کردنهوهی به لوعهی دهستشورهکات بو که گیراوه، وه دانانی ده رگایهکی

نوی بو گه راجه کهت، نه و پیاوهی خوشیده وینیت سهر په یژه به کی بیست پلیکانه بی ده که ویت بو هه لواسینی نه و تابلویه بوت، درزی دهست شوره که به پارچه به ک پاکهت (مقه با) ده گرنیت تا ناو دزه نه کات له کاتیکدا بیر له دوزه نه وهی چاره سهریک ده کاته وه بو چاره سهر کردنی بوری به که، و کون و قوشبنی نامیلکه ی رینمای (که ته لوگ) ده گرنیت بو فیربوونی دانانی نه و ده رگای گه راجیه بوت.

دابینکردن و گرنکیپیدانی نه و که سانه ی خوشیده ویت، نه کهر بیت و له لایه نی مادی به وه بیت یان مه عنه و بی، نه مه به شیکه له DNA ی پیاو، و نه کهر پیاو خوشی بو بیت و گرنکیت پییدات، هه موو شتیکت بو دابین ده کات به بی سنور.

پاراستن:

کاتیک پیاویک به راستی خوشی بو بیت، هه ر که سیک شتیک بلیت و شتیک بکات و یان هه ر پیشنیاریک بکات، وه هه تا نه کهر بیر له کردنی شتیک که دژی تو بیت و زیانت پیبگه بینیت. نه و پیاوهی توی خوش ده ویت هه موو شتیک له ناو ده بات که دیته سهر رینگای، بو نه وهی دلنیابیت که هه ر که سیک بی ریزیت به رامبه ر بکات، باجه که ی ده دات، نه مه سروشتی نه وه، نه کهر شارترین پیاویش هه لبریزیت له سهر نه م هه ساره به هه ر هه مان شته: که نه کهر تو بیریزیت به رامبه ر خیزانه که ی کرد نه و ا نه بیت باجه که ی بدهیت، یان به لایه نی که مه وه شه رینکی جدید را که یاندووه. و شتیک سروشتیه که پیاو درکی پیده کات و ریزی لیده گرنیت، هه ر له یه که م په یوه ندیه وه که نه ویش په یوه ندیه تی

له گڼل دايكي، و له وانه يه كور نه زانیت خوشه ويستی بي مه رج وانا چي، به لام كور هرگيز دان به وده دا نانیت كه دايكي هه له دهكات يان ريگه به هيچ كه سيكيش نادات كه شتيك بليت يان شتيك بكات له به رامبه ر دايكي. ره گه زي نير هر له سكي دايكيه وه فير ده بيت كه دايكي بپاريزيت و ريگه به كه س نادات كه هيچ شتيكي بي بليت و هيچ شتيكي به رامبه ر بكات.

نه گه ر كه سانيك وايانكرد، نه وا بابزانن نيستا كاتي نه وه يه له سكي دايكي بيته دهره وه بويان، بيگومان منيش له ماله وه هر به و شيوه فير كراوم، زور باش له يادمه كاتيك كوريني بچوك بووم و ته مه نم له نيوان هه شت سال و نه و نزيكانه بوو، چاوه رني دايكم ده كرد تاچا كه ته كه ي له به ر بكات و سواري پاس بين و بروين بو ناوشار(بازار).

له وكاته دا باوكم ده هاته ژووره كه و به ساده يي ده يوت: تو و دايك دهرون بو ناوشار __ ناكات له دايك بي. نه مه ياساي ژماره يه ك بوو له مالي باوكم: نه گه رييته وه بو ماله وه به بي دايك و خوشكه كانت، باشتره خوت بكوژيت يان سواري پاسه كه بيت و برويت بو شوينيني تر، به لام به بي دايك و كچه كان نه گه رييته وه.

نيستا زور به باشي ده زانم، كه نه گه ر كه سيكيش په نجه ي بو دايكم رابكيشايه نه مده تواني هيچ شتيك بكم، بگره دايكم ناكاداري من نه بوو له پاسه كه دا، به لام، هاورې، من له و پاسه دا و له فروشكا كه شدا سنگه بچوكه كه م دهر په راند بوو، سوينم ده خوارد هه موو شتيك ده كه م بو پاراستني خيزانه كه م له به رنه وه ي پيوست بوو له سه رم كه وا بكم، له راستيدا، هه موو پياويك له سه ري پيوسته و ابكات، و هه موو پياويك ناماده يه

وابکات له پیناو نه و کهسانه ی که خوشی دهوین و دابینکه ریانه.
نه گهر پیاو جاریک وتی که گرنگیت پی دهدات، نه و تو و دهو
دیارییه کی به نرخ وایت بوی، و نه و هموو شتیک دهکات بو
پاراستنی نه م دیارییه به نرخه.

بو نمونه نه گهر، گوئیست بوو له گهل وهسل برده
دهمه قالیت، ده لیت: «له گهل کی قسه ده که ی، با ده سته جی من
قسه ی له گهل بکه م»، و نه گهر خوشه ویسته کونه که ت په یوهندی
کرد، و هراسانی کردیت، پیاوه که ت سه باره ت به و بابه ته قسه ی
له گهل دهکات. و نه گهر بینی منداله کانت داده برین و له دست
دهرده چن، نه وکات قسه بو نه وانیش دهکات، هر چونیک بیت
پیاو پاریزگاریت لی دهکات و سه رپه رشتی خیزانه که ی دهکات،
چونکه ده زانیت که پیاوی راسته قینه پاریزه ره، هیچ پیاویکی
راسته قینه نییه که له ژیانیدا نه وه نه پاریزیت که خاوه نیه تی.
چونکه په وهندی به نابرویه وه هیه.

من دلنییات ده که مه وه که نه مه په کیکه له و شته سه ره کییانه ی
هموو ژنیک ده یه ویت له پیاوه که یدا هه بیت، چونکه کچان له سه ر
نه و بنه مایه گه وره بوون که ده توانن پشت به پیاویکی مه زن
بیهستن، که له پیناویدا بجه نکیت و له هموو زیانیک بیان پاریزیت،
گرنک نییه باجه که ی هر چیه ک بیت. پیموایه هموو تان باش
ده زانن «گرنکییه کی زور به وه ده دن که نه و پیاوه ی خوشی
ده ویت ناگادار بیت و بزانیته، کاتیک که سیک مایه ی هه رشه و
مه ترسییه بوت» چونکه پیاوه که ت نه گهر باوکت بیت، یان بران
بیت، یان مامت بیت، یان هاوسه رت بیت، یان خوشه ویستت
بیت، هموو شتیک دهکات که له توانیدا بیت، و زیاتریش
له پیناو پاراستنی نابروت، له وانیه ته نانه ت نازاری که سیکیش

بدات له بهر تو، سه ره برای زانینی ده رنه نجامه که شی. بو نمونه له وانیه تو حه ز نه که یت که پیی بلییت له سه ره کاره کات چیت لی به سه ره هاتوو، له به رنه وهی له وانیه بیت بو شوینی کاره که ت و ته نانه ت له وانیه چه ند قسایه کیش به به ریو به ره که ت بلیت. و بیگومان همومان نه وه باش ده زانین که له وانیه کوتاییه که ی باش نه بیت.

له بیرمه جاریک دایکم له مال بوو، پیاوی باج کوکه ره وه هاتوو بو پاره، و دایکم پیی نه بوو، باوکیشم له سه ره کار بوو، و چاوی لی نه بوو کاتیک که نه م پیاوه چون له بهر ده رگا وه ستابوو و به دایکمی وت: «جاری داهاتوو که که رامه وه، باشتره نه و پاره ت ناماده کرد بیت نه که ر نا...»، باو کم نه مه ی بیستبوو له ریگه ی یه کیک له خوشک و براکانمه وه، و کاتیک پرسپاری له دایکم کرد که ده قا و ده ق نه و پیاوه چی پی و تووی، دایکم دودل بوو. هه ندیک مینجه مینجی کرد و تاماوه کی زور و تا له کوتایدا به باو کمی وت که چی روویداوه. دایکم به راستی نه یده ویست به باو کم بلیت که چی روویداوه، چونکه ده یزانی باو کم زور توره ده بیت (ده ته قیته وه له توریدا). له کوتایدا که زانیاری ته واوه تی ده ست که وت که ده یویست، هات بو لام و پرسپاری لیکردم که چ کاتیک باج کوکه ره وه که دیت، منیش پیم وت، و جاری داهاتوو که پیاوه که هات بو مالمان، باو کم چاوه رپی بوو، من هه رگیز نه و وینه ی (مه شه د) هم له بیر ناچیت: پیاوه که له سه یاره کای دوور نه که وتبویه وه. که نیمه له په نجه ره که وه سه یرمان ده کرد، باو کم پیاوه که ی کیشا به سه یاره که دا و به هه ردوو دهستی ملی (یه خه) ی پیاوه که ی گرتبوو و پهن ده وت: «نه که ر جاریکی دیکه شتیکی بیریزانه به هاوسه ره که م بلییت.

نه تکوژم»، نیستا لهوانه یه نهوه شتیکی زیاده رویی بیت لاتان، بهلام پیاوی راسته قینه بهوشیویه دهکات بو پاراستنی نهوانه ی خوشی دهوین.

پاراستن تهنها به به کارهینانی هیزی بیمیشکان نییه (شینگیری)، یان به به کارهینانی توندوتیژی به رامبر که سینک، هرچه نده پیاویک که به راستی خمی توی بیت، ده توانیت و ده تپاریزیت به شیوازی تریش، نه گهر به ناموژگاری بیت یان له جیاتی تو نه رکیک نه انجام بدات که نه زانیت بو تو مه ترسیداره، بو نمونه نه گهر کات درهنگ بوو، یان دهره وه تاریک بوو، لهوانه یه نه یه ویت به تهنها ئوتومبیله که ت لیبخوریت و برویت، یان سه که که ت بیهیت بو پیاسه له به ره نه وه ی خمی سه لامه تی تویه تی: له جیاتی نه وه خوی ئوتومبیله که لیده خوریت و پیاسه به سه که که ش دهکات، هه تا نه گهر تازه له نیش گه رابیته وه و زور ماندووش بیت (نه گهر دوو شهفتیش کاری کرد بیت)، تا تو له ماله وه بمینیته وه و پاریزراو بیت.

نه گهر تو به لای که سیدا دهروشتیت و وادیار بوو که مایه ی ترس و ههره شهیه بوت، نهو پیاوه ی خوشی دهوینیت دینه نیوان تو و نهو که سه تاوه کو بتپاریزیت، له به ره نه وه نه گهر به نیاز بوو شتیکی بکات نهوا پیویسته سه ره تا پیاوه که ت تیبپه رینیت تا بتوانیت په نجه یه ک له تو بدات.

ژنه که م، (مارجوری)، هیشتا تاساوه که بیر له وه دهکات وه من چون «پاریزگاری» م لیکرد له که شتی راوه ماسی له (ماوی) به م دواییانه. هاوسه ره که م جلی تایبیت به مه له ی ژیر دهریایی به دی کرد بوو، به لام من تیبینیم نه کرد بوو، و کاتیک به ناو شه پوله کانی دهریایی هیمندا که شتمان کرد، نه مده توانی هیچ

پارمه تیبیک پیشکەش بکه م، به لام ههستم به وه ده کرد که شتیکی به سەر دیت، له ناو ناوه که دا، هیچ ریکایه کم نه بوو تا بیپاریزم، ژنه که م خوی ناماده کرد و هه موو جله کانی تایبەت به مه له ی ژیر ده ریای پووشی، ناماده بوو بو چونه ناو ناوه که، من بی ئوقره بووم و دهستم کرد به جگه ره داگیرساندن، یهک له دوای یهک، و به که شتیبه که دا هاتو چوم ده کرد، و به به ریوبه ری ژیر ده ریایه که م ده وت: «نه بیت نه م ژنه بگه ریته وه»؟! هر له و ساته دا ژنه که م چوو بووه ناو ناوه که وه، به پاسه وانه تایبه تیبیه که م وت که نه یده توانی مه له ی ژیر ده ریایی بکات، و داوملی کرد بتلی ئوکسجینه که بیه ستیت له خوی

و چاویکی له سەر هاوسه ره که م بیت، به هه موو سه رنشینه کانی سه ر که شتیبه که م وت، له به ریوبه ری کاره وه تا کاپتنی که شتیبه که، وتم «نه گه ژنه که م له ماوه ی ۲۵ خوله کدا نه گه ریته وه نه وا هه موومان چاکه تی مه له له بهر ده که یین و ده چین ده به یینینه وه».

نه و پیاوه ی که بهرپرسی که شته که بوو، زور به بی خه مییه وه وتی «به ریزم، هه مووان ناتوانن دابه زن، ته نها بو رزگار کردنی یهک که س»، به لام قسه کانی بو من هیچ مانایاکی نه بوو، زور به توره ییه وه وتم «من پیت ده لیم، یان هه مووان داده به زن بو رزگار کردنی، یان هه موو که سیکی سه ر نه م که شتیبه ده کوژم، نه م که شتیبه ناروات بو هیچ شوینیک به بی نه و و نه گه نه م که شتیبه به ری که وت به بی نه و، نه مه کوتایی هه مووتان ده بیت»، ژنه که م ههستی کرد بوو له سه ر که شتیبه که شتیکی روو ده دات، بویه ده ست به جی که رایه وه بوسه ر ناوه که، زانیبووی که من سه یر رهفتار ده که م، بویه به لایه وه باشتی بوو بگه ریته وه

بوسه کشتیه که وهک له وهی بچینه ژیر ده ریاوه، چونک
ده بزانی که من چند نیگه ران ده بم کاتیک ده چینه ژیر ده ریاوه،
نمده توانی به سروشتی رهفتار بکه م، کاتیک شته که په یوه ندی
به پاراستنی نه وه وه بوو، بویه تیگه یشت که پنیوسته نه
مه له به (سه رکیشی) به بخاته لاوه، نه رکی سه ره تای من نه وه به ی
دنیابم هیچ شتیکی خرابی به سه ر نایه ت، ماجوری ژنیکی زور
سه رکیشه، به لام زوریک له م مه ترسیانه ی (سه رکیشی) خستوت
لاوه، وهک - چوونه ژیر ده ریا و فرین به په ره شوت - زوری
له به ر نه م هوکاره، من له کوتایدا ژنی خه ونه کانم دوزیوه ته وه،
که چی نه و برواته ده ره وه و بو خوشی به په ره شوت بفریت
و په تی (گوریس) ی په ره شوته که بپچریت و وهک بزانه دوی
نه وه خوی ده کیشیت به دیواردا، یان بچینه ژیر ده ریاوه و
نو کسجینه که له کار که وتبیت...؟ ژیانی له مه ترسیدا بیت و من
نه توانم له و باره یه وه هیچ بکه م...؟ نه خیر قوربان، نا، ریگه به وه
نادم، چیترا، فلسه فه ی من بو کاتیک خوش نه وه یه که ژنه که م
کاتیک خوش به سه ر بیات و به ساغ و سه لامه تی بکه رینه وه
بو ماله وه و به ه مووان بلیت که چند کاتیک خوشی به سه ر
بردوه، ژنه که م شتی واکات، ته نها ده لیت: «زور سو پاس بو
گرنگی پیدانت (خه مخوریت)، نازیم».

بیکومان، گرنگی پی ده دم، له به ره نه وه DNA یم هاوارم
بو ده کات، تا بیپاریزم و هه موو شتیکی بو دابین بکه م،
وخوشه ویستی خومی بو ده رببرم، به هر شیوه یه ک بیت،
هرچونیک بیت، باو کم و باووباپیرانیشم هه روایان کردوه،
به ه موو هیز و تواناته نه وه - و به یارمه تی خودا - ته نانه ت له
کاته سه خته کانیشدا که پاراستن و دابینکردن و خوشه ویستی

دهربرین که هینده ئاسان نه بووه، به تایبه تی بو پیاوه رهش
پنیسته کان.

ئینستا ئیمه نه و دیمه نه مان له ده ستداوه که ژن داوای شتیک
له ئیمه ی پیاوان بکات، له وانیه به هوی نه وه وه بیت که زوریک
له ژنان هن که به ته نها منداله کانیا ن به خیر ده که ن، یان به هوی
که می ژماره ی نه و پیاوانه وه بیت که کورده کانیا ن فیر ده که ن که
چون بین به پیاویکی راسته قینه. و له گه ل نه وه شدا، من بروای
ته واوه تیم هیه که ژنی راسته قینه ده توانیت باشتترین شت
له پیاودا ده ربخات؛ هه ندیک جار ته نها پنیوسته ئیمه چاومان
به ژنیکی راسته قینه بکه ویت، بیجگه له دایکمان، تاوه کو باشتترین
تایبه تمه ندی ئیمه به دیار بخات.

به هه مان شیوه، له سه ر ژن پنیوسته: داواکاری بکات که پیاو
پابه ندبیت به به لینه که یه وه، له به رنامه رادیویه که م و په یوه ندییه
به رده وامه کانی روژانه م له گه ل هاوپوله کانم و هاوریکانمدا،
به به رده وامی گوی بیستی ژنانیک ده بم که ده لین؛ هیچ پیاویکی
باش نه ماوه که نه و نه رکانه جی به جی بکات که پنیوسته هه موو
پیاویک بیکات، به لام دلنیام، پیاوان له به رنه وه نه و کاره ناکه ن،
چونکه هیچ که سیک به تایبه تیش ژنان داوای نه وه یان لی ناکه ن.
(سه یری به شی «پیاو ریزی پیاوانه کان ده گریت» بکه، شتیکی
لیوه وه ربگره)

به کورتی، خانمان، پنیوسته بوهستن له سه پاندنی پیناسه ی
خوشه ویستی له روانگی خوتانه وه به سه ر پیاویکدا که
به شیوه یه کی جیاوازتر له خوشه ویستی تیگه شتووه، چونکه
خوشه ویستی

پیاو ته نها سی خانه پر ده کاته وه، نه ویش: «سی

به شه که ی خوشه ویستی، ده بربرینی خوشه ویستی، دابین کردن
 پاراستن». له وانیه پیاو له که لت نه یه ت بو بازار تا عه زییه ک
 بگریت بو ناههنگی کاره که ت، به لام پیاوی راسته قینه ده تیات بو
 ناههنگه که، و ده سنت ده گریت، و به شانازییه وه به هه موو ناماده
 بووانی ناگهنگه که ت ده ناسینیت وه ک خانمی خوی، (ده بربرینی
 خوشه ویستییه که ی)، له وانیه له باوه شت نه گریت و لای
 پیخه که ته وه دانه نیشیت و ده سنت نه گریت کاتیک نه خوشیت،
 به لام پیاوی راسته قینه که خوشیده وییت، دلنیا نه بیته وه له لیستی
 ده رمانه کانت، و قتییه ک شوربات بو لی ده نیت، وا له هه مووان
 ده کات که له ناماده باشیدابین تا چاک ده بیته وه (دابین کردن)؛ و
 له وانیه دایی (حفاضة) ی مناله که ی نه گوریت و قاپه کان نه شوات،
 و قچه کانت بو نه شیلیت که له که رماو هاتیه ده ره وه، به لام نه و
 پیاوه ی به راستی خوشی ده ونیت به سه ر چیا دا ده روات و به ناو
 ناودا ده روات (به ناو ناگر و ناودا ده روات) به لام ریگه نادات
 که سیک نازارت بدات و زیانت هین بگه نیت (پاراستن)، بروا بگه
 نه مه شنیک ی زوره، و نه که ر پیاویکت دوزییه وه نه م شتانه ت
 له پیناو بکات نه وا دلنیا به که خوشی ده ونیت.

— ۲ —

ئەو سێ شتەى كە هەموو پیاویك پێویستییهتى

«پالپشتى، دلسۆزى (وهفا)، په یوهندى سیكسى».

ژنان بونەوهرى ئالۆزن. داواكارى زۆرتان هەیه، و
ئەتانهوى پیاوهكەتان دابینی بكات بۆتان، هەتا ئەگەر پروونیشتان
نەكردبیتەوه كە چیت پێویستە و چیت دەویت، و تەنانەت
ئەگەریش ئەو شتەى هخولەك بەر لەئیستا پێویستت بوو و
دەتویست، بەتەواوى جیاواز بێت لەگەڵ ئەوهى ئیستا دەتەویت.
لەراستیدا، بەبەردەوامى بەشیوهیهكى كۆمیدى (نوكتە) دوبارەم
كردۆتەوه، كە تاكە رینگە كە ژن بەتەواوتى رازى بكریت، ئەوهیه
كە چوار پیاوى جیاواز بۆ خۆى بدۆزیتەوه، «پیاویكى پیر،
پیاویكى ناشرین، پیاویكى بەهیز(لە پرووى جنسییهوه)، پیاویكى
شاز(هاورەگەزبان)». و ئیستا رات چیه كە هەر چواریان
كۆبکەیتەوه و یەکیان بخەیت...؟ و هەموو شتیکن بۆ دەستەبەر
دەکن.

پیرهكەیان... لەمالهوه لەگەلتدا دادەنیشیت، و پارەى

خانەنیشینیه که ی له تو یا سه رف ده کات، له باوه شت ده گریت، و
ناسوده ت ده کات، و چاوه ری هیچ په یوه ندییه کی سیکیست لی
ناکات چونکه خوی توانای نه ماوه، له گه لیدا ده توانیت له رووی
ماددیه وه بی خه م بیت.

ناشرینه که یان... هه موو شتیک ده کات بو یارمه تی دانت،
منداله کان ده بات بو کردنی چالاکییه کانی دوا ی خویندنگه، و
توش نه گه یه نیت بو فرۆشگای سه وزه و میوه، و ئوتۆمبیله که ش
ده شوات له کوتایی هه فته دا، و ئاگاداری پشیله که ش ده بیت، و
هه ر شتیک که تو به تو ی، چونکه دلخۆشه به وه ی ژنیکی جوانی
وه کو تو جو ریک له گرنگی به که سینی وه ک نه و ده دات. له گه ل
ئه ودا کات ده بیت به (کاتی خۆت)، باری شان ت سوک ده کات
تانه و شتانه بکه یت که ده ته ویت، به لام کات پیویسته بو کردنیان.
و دوا ی نه وه پیاوه به هیزه که مان هه یه، تو پیویستت به پیاویکی
گه وره و قه به هه یه، چونکه ده زانیت چیت لی ده ست ده که ویت،
زله (گه وره) و زوریش زیره ک نییه، و به هره ی قسه کردنیشی
باش نییه، و ماسولکه ی ده رپه ریوی هه یه، هه ر له ته وقی
سه رییه وه تا په نجه توته ی پییه کانی، و کاتیک ته ماشای ده که یت،
و باش ده زانیت که له سه ر پشت نه تدا به زه ویدایا، نه مه هه موو
نه وه یه که تو له و ده ته ویت، و دلنیا ده بیت ه وه که به شیوه یه کی
گونجاو پیی داویت، سینکس له سه رو میشکه وه ده بیت، نه مه
هه موو نه وه یه که له پیاوی به هیزه ده ته ویت.

و دواتر ها وره گه زبازیکت پیویسته، تاکه سیک هه بیت له گه لی
برویت بو بازار، هیچی لیت ناویت ته نها نه وه نه بیت که زوربلی
و وتی وتی ده کات و ورده کاری ده رباره ی نه وه ی که پیاوه
بیره که چی بو کریویت، و پیاوه ناشرینه که ت نار دووه بو ج

راسپاردهیهک، و پیاوه بههیزهکهی که ههته بهدریژایی ههفتهیهک
چون سیکسی لهگهل کردووی. و پیاوه هاوړهگه زبازهکه ههموو
ئهو وتوویرهی پیویسته دهتداتی (پییکهنه).

هر چوار پیاوهکه، یهکیک له پیداویستییهکانت (داواکاری)
دابین دهکات، که پیویسته، دلخوشت بکات، بویه دهلیم
«پیویسته» چونکه لای ژنان بهختهوهری گرهنتی نهکراوه.
ئهگهر داواکارییهکانیشتان جی به جی کرابیت.

بیگومان نیمه دهزانی مافی ئهوهت ههیه گورانکاری بکهیت
لهسنوری دهرهوهی ئهو شتانهی که دلخوشت دهکات لهگهل ئهو
هه لومهرج و تایبهتمهندیانهی که بهتهواوی بهختهوهرت دهکات،
و نیمه ههول ددهین لهگهل ئهوه رابیین (بگونجینین)، بهلام
بهگشتی سهرکهوتوو نابیین لهوهدا.

وه لهبهرامبهردا پیاوان بونهوهریکی زور سادهن، زوری
تیناچیت تا دلخوش بن، لهراستییدا، تهنهاسی شت ههیه کهپیاو
پیویستی تا دلخوش بیت کهئهمانه:

(پالپشتی و، خوشهویستی و، سیکس)، ههر ئهم سی شتهیه
نه کهم و نه زیاد، وه من لیروم تا پیت بلیم: بهلی ههر بهو
ناسانییه ئهمه ههموو بابهتهکهیه.

پیویستییهکانی نیمه جیگیرن و زور بهدهگمهن زیادهرهوی
تیدابیت و قورس بیت، من دلنیام که زور ناسانه بو ژن پالپشتی
و خوشهویستی و سیکسی پی ببهخشیت، له خورازاندنهوهیاندا
پالپشتی ههیه و خوشهویستیش ئهو شتانه دهگریتهوه که ژن
به نازادی و سروشتی (زگماکی) ههیهتی، وه دهتوانیت شتیکی
دیگهی ناو بنییت (بهخیوکردن یان گرنگی پیدان) و ئهگهر پیاویکت
بهرادهی بهخیوکردن خوشویست، ئهو دلنیات دهکهمهوه که بهو

رادەیه خۆشت دەوێت کە سیکسی لە گەل بکەیت، و لە بەرئەوه تو
لە سروشتیەوه (زگماکی) بیهوه خاوەنی ئەم سێ شتەیت، و ئەم
هەمو ئەوهیه کە پیاو هکەت لیتی دەوێت با بۆتی بپیکم.

پۆیستی ۱ ---- پالپشتی تو:

ئیمە ی پیاو دەمانەوێت هەست بکەین کە کە سیک
دەمانپاریزیت و پشتمان دەگریت، وەکو ئەوهی پادشا بین، یان
ئەگەر پادشاش نە بین.

تو دەبیت لەوه تیبگەیت کە هەموو جیهان هەولی تیکشاندمان
دەدات کاتیک دەروینه دەرەوه لە مال، چ جای رەش پیست،
یان سپی پیست، یان گەنم رەنگ، یان سور پیست (شل) بیت،
هەموو پیاویک مال بە جیدە هیلن و لە ئامادە باشیدان بۆ جەنگ،
لەوانەیه لە سەر کارەکە ی سێ کەس بە لای میزە کەیدا تیبپەرن
و نامە ی دەرکردن لە کارەکە ی لە هەر ساتیکدا پی بدن، ژیا نی
لە چاوتر و کانیکدا بگوریت. لەوانەیه کە سیک ی پلە نزم تر بیهوێت
ریگەیه ک بدوزیتەوه تا لە پشتهوه زیان بە پیاو هکەت بگەیه نیت
لە موچهیه کی زیاتر. هیچ بە لایهوه گرنگ نییه ئەوه ی دەلیت و
ئەوه ی دەیکات، کاری پیاو هکەت دەخاتە مەترسییهوه.

پیاو هکەت لەوانەیه لە کاتی شوڤیری کردندا بیر لە کارەکە ی
خوی بکاتەوه و ئوتۆمبیلەکە ی لە لایه کی شە قامە کەدا رابگریت.
چونکە لەوانەیه شتیک رووبدات کە لە کۆنترۆلی ئەودا نە بیت.
یان لەوانەیه کە سیک بیت و هەول بدات ئەوه ی هەیه تی لپی
بسه نیت، بەمانەیه کی دیکە: پیاو هەمیشە لە ئامادە باشیدایه.
کاتیک پیاویک بە لایدا تیبپەری ئامادە بیت بۆ بەرگریکردن لە خوی
و دەسکەوتەکانی (لە وانەیه توش بگریتهوه).

پیاو ئه مه ی له ژنه که ی دهویت، پیاو دهیهویت ژنه که ی
بلیت: « نازیم، ناتوانم پیت بلیم که چه ندیک سوپاسگوزارم
که چیت بومن و منداله کان کردوه»، ئه م وشه ساده و ساکارانه
هیز به ئیمه ی پیاوان ده به خشیت، بۆ به ردهوام بوون له کارکردن
له پیناو توو خیزانه که تدا.

هر له کارکردنی به سهختی تاوه کو پارهی موچه که ی
بهینیته وه ماله وه، تا ساده ترین شت که برژاندنی گوشته له ئیواری
شه مماندا، وه جله کان ده کاته جلیشوره که وه، ئیمه هه موو ئه مانه
ده که ی، ئه گهر ئیوه له به رامبه ردا پاداشتمان بده نه وه، ئه م
پاداشته ی ئیوه یه ک دیناری تیناچیت، که زور به ساده یی له ناخی
دله وه یه: سوپاس خوشه ویستم، من سوپاسگوزاری تو م.

ئیه ی ژنان نازانن ئه مه چه ند گرنگه بۆ ئیمه ی پیاو، ئه م
هاندانه که مه وا له پیاو ده کات که زیاتر هه ول بدات، له وانیه
پیتان و ابیت که ئیمه پیویستمان به م هاندانه نییه، له به رته وه ی
ئیمه دروستکراویکی توندو ره قین و پیتان وایه پیویستمان
به خوشه ویستی نییه، به لام له راستیدا پیویستمانه و کاتیک ژنیک
دیت و پیمان ده لیت: «تو زور گه وره و به هیزیت و تو هه موو
ئه وه ی که من ده مه ویت». له به ر ئه م قسانه ئیمه هه ولده ده ی
زیاتر به ده ست بهینین.

پیویستی ۲ _ به وه فایی:

تکایه له مه تیبگه، خوشه ویستی ئیمه به ته واوی جیاوازه
له خوشه ویستی ژن، خوشه ویستی ژن به سوزه (عاتقیه)، و
چاودیرییه (گرنگی پیدان)، و میهره بانیه، و له ناخی دله وه یه، و
جوانه، و هه مووان له باوهش ده گریت. کاتیک که له خوشه ویستی

تودایە زۆر بەوەفایە بۆت، ناتوانیت وینای خۆی بکات، لەگەڵ
هیچ پیاویکی دیکەدا، چونکە لای ئەو هیچ کەسیکی تر وەک تۆ
نییە، ئەمە یە خۆشەویستی ژن.

بەلام لای پیاو خۆشەویستی وەفادارییە، ئیمە دەمانەوێت
خۆشەویستی خۆت دەربریت لەرێگەی وەفاداریتەو، ئەمە ئەو
دەگەیهنیت کەبۆت گرنگ نیه لەگەڵ ئیمە توشی چیدەبیت و
چیت بەسەر دیت.

ئەگەر لەکاریش دەربریت، دلنیا بێن کەهیشتا هەر
لەگەلمان دەمینیتەو ئەگەر بێ مۆچەش ماینەو.

لای هاوڕیکانت بەشانازییەو و بەپەرۆشییەکی زۆرەو
دەلێت: «ئەمە پیاو کەمە و من بەوەفام بۆی». و ئەگەر (ئدریس
ئەلبا و دینزل و ئارشەر)، (ناوی سێ کەسایەتی دەولەمەندن)
یان کەسانی تریش بێنە ژورەو و لەچاکەتەکانیانەو پاره
هەلبقولیت، پاره هەلبدەن بەهەوادا و بێتە خوارەو و لەگەڵ
بوونی هەموو ئەمانەش! سەرەرای ئەو هەر ئیوێ ژنان
بەتوندی دەستمان بگرن و وە لەناخی دلتهو بلیت: «من هیچ
یەکیکم لەو پیاو درەوشاوانە و دەولەمەند و باشانە ناوێت،
چونکە پیاو کە خۆم تاکە پیاو بۆم» (ئیمە تاکە هیوامان
ئەو یە کەتۆ ئەم قسانە بکەیت - پێیکەنە).

ئەم وەفادارییە، خۆشەویستی ئیمە ی پیاو. پیاوان
ببجگە لەیەک جۆر خۆشەویستی زیاتر نازانن. ئەو جۆرە
خۆشەویستیە ی تۆ داوای دەکەیت جوانە، بەلام خۆشەویستی
ئیمە لەهی ئیوێ ناچیت و جیاوازه، سەرەرای ئەو هەش هەر
خۆشەویستیە، وەخۆشەویستی پیاو شتیکی زۆر بەهێزە و،
ئەگەر وەفاداریتان راست وجیگە ی باوهر بیت، ئەوا پیاو مەحال

دهڪاٽ له پيٺاڻو توڊا و هه رگيز وارٽ لينا هينديت.

پٽويستي سن ۳-سيڪس (جووت بوون):

پٽويست به پير ڪرڻ وڌ ناکاٽ، پياوان پٽويستيان به سيڪسه،
هيچ شتيڪ له سهر زهوي ناکاٽ به سيڪس، زور به توڙندي و به
شيودي به ڪي به ردهوام ده مانه وٽ، وڌ ناتوانين به نه وڌ به ٻڙين
نه توانيت مال ڪه مان به بهيت، پيشه ڪانمان
لنوه ر بگريته وڌ، (ٽيمپالا ۶۹) جوڙيڪي ٺوٺو مبيٺه، ٺوٺو مبيٺه ڪه شمان
به، به لام تڪايه سيڪس ڪرڻ له ڪه لمان رڌت مه ڪه نه وڌ، ٽيمه
هيچي ترمان به لاهه گرنگ نيٺه، ٽيمه پٽويستمان به سيڪسه، ٽيمه
پٽويستمان به وڌيه ڪه ڪوٺيٺه وڌ (جووت بين) له ڪل نه وڌ ٺهني
ڪه خوشمان ده وٽ و وڌ فاداره بو مان و پالپشتمان، به و ريگايه
خوشه ويسي دروست ده ڪه ين.

شته سوزداري به ڪاني (عاتقيه ڪان) ي وڌ ڪ گفٽو گو ڪرڻ،
له ناميز ڪرڻ، ده سترگرتي به ڪتر، پيڪه وڌ بوون، ٽيمه هه مو وڌ م
شٽانه ده ڪه ين چونڪه ده زانين به لاهي ٺيو وڌه گرنگن.

به لام تبيڪه: نه و ريگه به ٽيمه په يوڌندي بين دروست
ده ڪه ين سيڪسه، نه زور و نه ڪم، به م جوڙه شه جن (بارگاوي)
ده بينه وڌ، پياويڪ ناناسم ڪه پٽويستي به سيڪس نه بيت، نه ڪه ر
پرسيار له هه ر پياويڪ به ڪه يت ڪه ٺايا سيڪس له په يوڌنديا گرنگه؟
نه وڌي ده ليت نه خير درو دهڪاٽ، من هيشٽا پياويڪي وام به رچاو
نه ڪه و تووه، نه ڪه ر تو به رچاوت ڪه وٽ بايخه ينه موزه خانه وه،
چونڪه پياويڪي تايهت وڌه ڪه نه، به لام باقي پياوه ڪاني تري
وڌ ٽيمه پٽويستمان به سيڪسه، وڌ ڪ چون پٽويستمان به

هه‌وايه، پياو ناتوانيت زياتر له مانگيك به‌بى سيكس بمينيته‌وه.
چونكه دواتر هه‌ولده‌دا له‌شوينيكي تره‌وه ده‌ستی بکه‌ويت، ته‌نها
کاتیک نه‌بيت که‌تو دووگيان بيت به‌مندالی ئه‌و.

بيت ده‌ليت: شه‌لاتی و سه‌سه‌رييه‌کانيش له‌سه‌ر پالپشتی
و وه‌فاداری دامه‌زراوه، پياويکی دلته‌ر دامه‌زراوه‌يه‌کی شه‌قاوه
دروست ده‌کات، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م دوو شته (وه‌فاداری و
پالپشتی) تاکه شت که‌لێره‌دا ونه سيکسه. وه هه‌ر له‌به‌رئه‌وه
ئه‌ندامی کچ ديته‌ ناو دامه‌زراوه‌که‌وه وه بۆ يانه‌کانی مؤتۆر
سواری، ماسۆنيه‌کان، و ئيلکيه‌کان، براهه‌تييه‌ يه‌کگرتوه‌کان هه‌ر
هه‌مان شته، چونکه ته‌واوی جيهانی پياو له‌سه‌ر ئه‌م سى شته
بنیات نراوه، رۆژیک نييه له‌هه‌فته‌دا به‌بى شوينه‌واره‌که‌ی تپه‌ر
نه‌که‌ين.

بابليين تو ئه‌ندامیکی بالای کۆمه‌له‌يه‌کی (ئۆمیگا ،
PSI, PHI) يت و رۆشتويت بۆ کۆمه‌له‌يه‌کی ديکه، ئايا ده‌زانیت
که‌چی رووده‌دات ئه‌گه‌ر کورپه‌کانی کۆمه‌له‌که‌ پيی بزانت که‌تو
ئه‌ندامی کۆمه‌له‌که‌ نیت؟ وه له‌سه‌ر به‌ليني نه‌مری و خوشه‌ويستی
و پالپشتی نه‌بويت؟ نه‌خیر، پياو، نا هيچ رۆژیک شتی وانه‌که‌یت،
ده‌زانی چی رووده‌دات ئه‌گه‌ر رۆژیک هه‌ولده‌یت برۆيته يه‌کیک
له‌يانه‌کانی شار و ئه‌ندام نه‌بيت؟

له‌به‌رئه‌وه پياو له‌سه‌ر بنه‌مای پالپشتی و به‌وه‌فای دروست
بووه، و که‌سيشيان ناتوانن به‌بى سيكس ده‌رباز بن، پياو
سيکست له‌گه‌ل ده‌کات ئه‌گه‌ر به‌دریژایی هه‌فته‌يه‌ک پشوت
وه‌رگرتييت له‌کاره‌که‌ت، و ئه‌گه‌ر خوشيوييت.

ئه‌گه‌ریش گرنگی پينه‌دای، خوی بیزار ناکات تا سيکست
له‌گه‌ل بکات، ده‌روات و له‌شوينيکی ديکه ده‌يه‌ينييت، به‌لام ئه‌گه‌ر

ئو ویستی و به پرؤش بوو وه توش ژمارهی سیکسه کانت
که مکرده وه، وه چیتر ئهو کارانهت نه کرد که له سه رهتای
په یوه ندیبه که تاندا ده تکرد، ئهوا ئهو ژنیکی دیکه ده دوزیته وه
که نه و کارهی بو بکات، تکایه بروام پیبکه کاتیک که ده لیم ئهو
به هم مووان ده لیت و: «ئمه خوشه ویسته که مه»، به لام ریک
له و کاته دا ژنیکی دیکه ی هه یه که نه وه ی ده یه وی و پیویسته تی
(سیکسی) پی بدات.

به هله تیمه گه ئیمه ئاژهل نین _ ده زانین که شته کان
گورانکاری به سه ردا دیت، کاتیک مندالیک له دایک ده بیت و
پزیشک پیمان ده لیت که ماوه ی آمانگ چاوه ری بکه ی، یان
کاتیک تو له سو ری مانگانه دایت و مه زاجت باش نییه، به لام
ئهم بیانوانه بو هه میسه به رده وام نابن، تو ده توانیت له گهل
پیاوه که ت که میک یاری و گالته بکه ییت، ئه گهر خوت بته ویت.
گرنگ نیه پیاو چه ندیک ژنه که ی خوشده ویت، یان ماله که ی
و، رولی خوی وهک و سه روکی خیزانه که ی خوشبویت، یان
پاره ده خاته سه ر هه ژماری خیزانه که ی، و له وانیه که میک
زیاتر بخاته سه ر هه ژماری بانکییه که ی تو، ئه گهر تو وازت لی
نه هینا له وانیه که میک زیاتر بخاته سه ر هه ژماری به نکیه که ی
تو، ئه گهر تو وازت له سیکس کردن هینا له گه لی یان که مت
کرده وه، ئهوا تو روبه روی کیشه ده بیته وه.

له ئه زموونی خومه وه قسه ده که م، به م دواییانه بووم به
سهال و ئاگادارت ده که مه وه که له و روه وه یاریم له گهل نه که ی،
ههول ده دم له م ته مه نه دا بو ماوه یه کی که میک دریژتر له گه لت
به رده وام بم، چونکه من سه رقالم، کومپانیام هه یه تا به ریوه ی
بهم، وه خشته ی کارم هه یه که پیویسته پابه ندیم پیوه ی،

زوربه‌ی کات له‌گه‌شتدام یان له‌سه‌ر سته‌یجم یان له‌رادیتوم،
 خه‌ریکی کتیب نویسیم و نواندنیش ده‌که‌م، یان خه‌ریکی پرۆژه
 خیرخوازییه‌که‌مم له‌گه‌ل ئه‌وانی دیکه‌دا، من به‌بی دابران خه‌ریکی
 کارم، ته‌نانه‌ت به‌م ته‌مه‌نه‌شه‌وه ناتوانم به‌رگه‌ی به‌هه‌ده‌ردانی
 فکری و رۆحی و عاتفی بگرم، چیتتر هیچ هه‌لبژاردنیکم نییه، من
 هه‌موو هه‌ولیک ده‌ده‌م تا له‌و ده‌رگایه بچمه ده‌ره‌وه ئیستا بیت
 یان هه‌ر رۆژیکی تر، ئه‌گه‌ر کاتم به‌فه‌یرۆ داو که‌مه‌ترخه‌میم
 کرد ئه‌وا توشی جه‌لده‌ ده‌بم، ئه‌گه‌ر هه‌لی گه‌رانه‌وه بو ماله‌وه
 له‌ده‌ست بده‌م، له‌وانه‌یه، به‌لام راستییه‌که‌ ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر نه‌توانم
 بگه‌ریمه‌وه بو ماله‌وه و دله‌ که‌میک سیکسم له‌گه‌ل بکه‌یت
 وتوش هیشتا هه‌ر بیانوو به‌ینیته‌وه که‌ناتوانیت له‌گه‌لم جووت
 بیت. شتیک لی‌ره‌دا ده‌گۆریت، من گره‌و ده‌که‌م شته‌کان له‌مالی
 توش جیاوازییه‌کی وه‌های نییه له‌گه‌ل مالی من و هه‌مان شته،
 له‌وانه‌یه به‌دریژایی شه‌و به‌ئاگا بووبیت بو ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک
 به‌دیار مندالیکه‌ نه‌خۆشه‌وه بووبیت و به‌یانیش زوو له‌خه‌و
 هه‌لسابیت، تا منداله‌که‌ی ترت سواری پاسی قوتابخانه بکه‌یت،
 وه پیش ئه‌وه‌ی برۆیت بو‌سه‌ر کار توشی گرفتی رۆشتن بیت،
 وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌شت کاتریمیر به‌بی وه‌ستان له‌گه‌ل به‌رپۆه‌به‌ر
 و هاوپیشه‌کانت تیبکۆشیت و ته‌نها ۱۵ خوله‌ک پشودانت هه‌بیت،
 له‌گه‌ل خواردنی ژهمیکی که‌م و کورتی نیوه‌رۆ، وه خۆت
 ده‌گه‌یه‌نیته‌ ترافیکه‌که‌ تا بگه‌رپیته‌وه بو ماله‌وه‌و ئیشی دووه‌مت
 ده‌ست پی بکه‌یت، ئاماده‌کردنی خواردن و گرنگیدان به‌منداله‌کان،
 وه ده‌بیت نانی ئیواره ئاماده‌بکه‌یت و ئه‌رکه‌کانی ماله‌وه ئه‌نجام
 به‌یت و جله‌کان بشۆیت و خشته‌ی کارکردن به‌رده‌وام ده‌بیت
 تا میرده‌که‌ت ده‌گه‌رپیته‌وه بو ماله‌وه، کو‌تا شت له‌میشکدا ئه‌وه‌یه

که بهرپه رچدانه وهیه کی ئه رینیت هه بیت بو قسه ی هاوریکه ت
که وتی؛ «دهست خستنه سهر شان»، تو ده زانی مه به ستم چیه،
کاتیک له کوتاییدا ده چیته پیخه فه که ته وه و هیلاک و ماندووی،
وه له نیوه ی سه یرکردنی خوشتترین بهرنامه ی ته له فزیونیدایت
و ده ته ویت هه موو شتیک له بیر بکه یت و پشوویه ک بده یت
له وکاته دا پیاوه که ت دیته ژووره وه « دهست ده خاته سهر
شانت» و داوای سیکست لیده کات، به راستی بیزارکه ره.

به لام هاوریکه م خوشی نازانیت که هاوسه ره که شی
به هه مان شیوه ماندووه له ده ستخستنه سهر شان، هاوسه ره که ی
بیرده کاته وه که ئه ویش به دریتایی رۆژه که زور کاری کردووه
وه کو ئه و.

له گهل ئه وه ی ئیشه کانی ماله وه ی نه کردووه که ژنه که ی
ئه م ئیواره یه کردویتی، به لام ئه ویش کاره کانی دهره وه ی مالی
کردوه. ئه ویش وه کو ژنه که ی پیویستی به شتیکی خوش و ئارام
هیه، تاهه ناسه یه ک هه لبمزیت له داوای رۆژیکی ماندووکهر.
ژن هه ز ده کات سه یری ته له فزیون بکات، پیاویش هه ز ده کات
سیکس بکات، ژن هه موو کات ماندووه به پراده یه ک ناتوانیت
سیکس بکات، وه پیاویش ماندووه به هو ی نه کردنی سیکسه وه
بویه له کاتیکدا ژن به بیخه می له بهرده م ته له فزیون دانیشتوووه
سه یری بهرنامه تاییه تیه که ی خوی ده کات، له و کاته دا پیاو
بینخه مانه له دهره وه ی ماله و له گهل ژنیکی دیکه دایه.

ئیستا من نالیم ئه و کاره ی پیاو ده یکات کاریکی په سه نده،
یان باشه. به لام وه ک پیاویک ده توانم له و راستیه تی بگه م
که کوتایی پیه ناوه. ئه گهر من له ژووری نووستنی ژنه که دابم،
پیش ده ستپیکردنی هه موو ئه م هه لانه که به هو ی خیانه ته وه

تییکه وتوون، من ئاموژگارییه کی دانیانهم پیشکەشی هەردوکیان دەکرد:

له‌ریگه‌ی سوپاسکردنی هەموو ئەو کەسانه‌ی خوشیده‌وین، ئەگەر پیاویک بینی ژنه‌که‌ی به‌رپوژیکی قورسدا تێپه‌ری و پێویستی به‌هەندیک یارمه‌تی زیاده هه‌بوو له‌ئەرکه‌کانی ماله‌وه، تاوه‌کو شه‌وه‌که به‌هیمنتر و باشتتر به‌ری بکه‌ن، پیاو پێوسته یارمه‌تی بدات، بۆیه ئەگەر ژن خواردنی ئامه‌ده کرد، با پیاو قاپه‌کان بشوا، وه ئەگەر ژن سه‌رقالی ئاماده‌کردنی جلو به‌رگی مناله‌کان بوو بۆ به‌یانی تا له‌به‌ری بکه‌ن، با پیاو دانیابیته‌وه له‌وه‌ی که‌منداله‌کان ئه‌رکی ماله‌وه‌ی قوتابخانه‌یان جیبه‌جی کردووه، ئەگەر ژن سه‌رقالی خه‌واندنی منداله‌کان بوو، با پیاو سه‌رقالی ره‌خساندنی که‌شیکی خوش بیت بۆ ژنه‌که‌ی و ته‌ماشای بکات و گه‌رماوی بۆ ئاماده بکات، وه بۆی دهرده‌که‌وی که‌هیچی تیناچیت سیکس له‌گه‌ل ئەو ژنه‌دا بکات که‌خوشی ده‌ویت، به‌بێ هیچ خۆ دهرخستنیک، ته‌نها له‌ ریگه‌ی ره‌فتارکردن به‌خۆشه‌ویستییه‌وه، له‌وانه‌یه ئەو کات ژن زیاتر ئاماده‌و ره‌زامه‌ند بیت به‌ئالوگۆرکردن به‌بێ هیچ بیزارکردنیک، چونکه ده‌زانیت که‌چ هه‌ستیکه مروّف ویستراو بیت، به‌لام پێویسته تۆ له‌وه تییگه‌ی خانمه‌که‌م که‌هیچ پیاویک ئاماده نییه هه‌موو شه‌ویک خواردن و خواردنه‌وه پیشکەشی ژنه‌که‌ی بکات، ئەمه کاریکی نامه‌نتیقیه، هه‌ندیک جار پیاو ده‌یه‌ویت به‌بێ داواکردن و به‌رامبه‌ر پیتبگات، بی ئەوه‌ی وا هه‌ست بکات که‌کاریکی زیاده (ئیزافی) بۆ خشته‌که زیاده‌کردووه که‌کردوته، هه‌موو پیاویک ئەمه‌ی له‌ژنه‌که‌ی ده‌ویت، هه‌ر هه‌موو پیاویک به‌کورتی، ئیمه‌ی پیاو ده‌بیت ئەم سی شته‌مان ده‌ست بکه‌ویت:

پالپشتی، وەفاداری، سیکس... لە تۆو دەستمان بکەوێت یان
لەژنیکی دیکەو، تۆ دەتوانیت بازاریمان بۆبکە، وە هەموو
نیواریهێک خواردنمان بۆ ئامادە بکەیت، وە بزانیتهێک خۆشترین
(کەرە پامکە سۆدانی) لای ئیمە چییە، تاوێکو پیشانمان
بدهیت، کەناگاداریت و گرنگیمان پێدەدهی. بەلام هەموو ئەو
کەئیمە لەتۆمان دەوێت ئەوێهێ کەکاتیک رۆژەکانمان خراب
تێر بوو ئەم سێ شتەمان پێبەخشیت.

کاتیک گەرەمەو مالهو و ئەمانەت پێبەخشیم، ئەوکات
منیش دووبارە دەرومەو دەرهو و لەپیناو تۆدا دەجەنگم.
هەرکاتیک ژن ئەم سێ شتە بۆ پیاوێکە نەکرد، بەلێنت
پێدەدم کەکەسیکی تر دەدۆزیتەو تا بۆی بکات، چونکە ئیمە
ناتوانین بەبێ ئەم شتە بژین، تەنانەت بۆ ماوێ نەو
رۆژیش بیت هەر ناتوانین لەوانەیه ئەوێ دەیلیم پێت خۆش
نەبیت، بەلام پرسیار لەهەر پیاوێک بکە دەربارەئێم سێ شتە
ئەگەر راست نەبوو! وە زۆر بەسادهیی پێت دەلێت: راستە.
پالپشتی، وەفاداری، سیکس. ئەگەر تۆ ئەم سێ شتەت دا بینکرد،
ئەوا پیاوێک لە نیو دەستتدایە کەئامادەیه هەموو شتیکت بۆبکات
کەدەتەوێت بەپوختی و سادهیی.

— ۴ —

«پېویسته قسه بکهین» ئو وشانهی وا له پیاو دهکات رابکات:

ئیمه پېویسته قسه بکهین لای پیاو، ههنډیک وشه وهکو
هه ره شه وایه وهکو ئم چوار وشه یه، به تایبه تی کاتیک که ژن
ئم وشانه ده لیت و پیاو له وه دایه می شکی له ده ست بدات. ئم
چوار وشه یه ته نها ده توان مانای دوو شت لای پیاو بکه یینن،
یان ئه وه تا شتیکی هه له مان کردووه یان له وه خراپتر ئه وه یه
که تو به راستی ده ته ویت قسه بکهین. ئیمه له وه تیده گهین ئیمه
بن که موکوری نین و کرۆکی (ته واوی) نین، کاتیش هه یه تو
له ئیمه تو وره ی، که وایه لیگه ری بابزانین له وه تیده گهین، به لام
له گه ل ئه وه شدا به پېویستی نازانین به چری و دووروو دریزی
وتاری تو ره یی خو تمان بو باسبکه ی. ده رباره ی ئه وه ی که چو ن
ئیشه که مان تیکداوه. هیچ پیاویک هه زناکات و نایه ویت له گه ل
دابنیشیت و چه نه بازی و دریزه دان به قسه ت له گه ل بکات،
وهک ئه وه ی یه کیک له هاو ری کچه کانت بیت، ته نها ئه وه له
DNA ی ئیمه دا نییه پشووبدهین و قاوه یه ک بخوینه وه و به

کلینسیک چاومان بسرین، وهک ئهوهی ئیمه له کوبوونهوهی
AA(ئالوودهی مهی) یدا بین، یان له بهردهم دکتورینکی دهروونی
بین و باسی بکهین کهچی بیزاری کردوین.

کاتیک پیاو قسه دهکات، یان بهتایبهتی گوی دهگریت له بهر
ئامانجیکی دیاری کراوه. ئیمه تورهمیمان ناشاریینهوه، بهلام
تهنها دهمانهویت ئه و بارودوخه چاک بکهینهوه کههاوسهنگی
لهدهست دهدا، ئیمه دهزانین که ئهمه دلتان دهشکینیت، دووباره
و دووباره بهبهرداوامی، چونکه ههندیگ کات دهتهویت وتویژ
بکهیت تاکهسیکی دیکه هاوبهشی پینکهیت له بابتهکهدا، یان
دهتهویت کهسیک گویت بو بگریت، بهلام بهجدی ئهوه ئیسی
هاوریکانته نهک من، تو کیشهکهی خوتی بو باسدهکهیت و
ئهویش دلنهواییت دهکات و ئهم جوړه شتانهت پی دهلیت «بهلی،
کچی» و «دهزانم ئهوه راسته» و سهری دهلهقینیت ولهگهلت
هاورایه، وه بوت باسدهکات کهئهویش ههمان شتی توی بهسهر
هاتووه، وه بهردهوام دهییت تاچهند نمونهیهکی زیندووت بداتی،
کههموو جاریک شتیکی هاوشیوهی ئهمه بهسهر ژنانی دیکهدا
هاتووه لهجیهاندا بهدریژی میژوو، دواي چهند کاتزمیتریکی
دیکه ههردووکتان ههلهدهستن و بی ئهوهی هیچتان چارهسهر
کردییت و زور ههست بهباشتربوون دهکهیت.

خستنه رووی پیشینیکراوی: A

تو: «ئهمرؤ رووشتمه سهر کار و پیش ئهوهی بچمه سهر
میزهکه م (تانیام) بین، ئهروشته لای ئامیزی قاوهکهوه، وه
ئهزانی چی! ههمان کراسی منی له بهردابوو ئه و مانگا بچووکه»؟

کچە ھاوڕیکەت: «وا نەلێت کام کراسە»؟
تۆ: «شینەکە، ئەها ئەوەی گۆلی پرتەقالی تیاوو دەزانی؟
لەو فرۆشگایە کریم کەلەو بەری شارۆچکەکەو بوو، ئەوەی
داشکاندنی بۆ کرابوو؟»

کچە ھاوڕیکەت: «ئەو دەلێت کە لەپشتەو بوو بای
\$۲۹.۹۹ بوو؟ هەمان رۆژ کە من ئەم پیناوانەم کۆری لە فرۆشگایی
کۆتایی سەقامەکە؟»

تۆ: «ئەو کراسە دەلێم، کەچەند هەفتەیە ک لەمە وپیش لەبەرم
کرد، هات و پرسباری لیکردم، وەک بزانی پاری کرد و چوو بۆ
فرۆشگاکە و لە کراسەکە ی منی کۆری، و بۆ کار لەبەری کرد،
باوەر بەمە دەکە ی؟»

دەزانی ئەمە چ هەستیکی بۆ دروست کرد...؟»
کچە ھاوڕیکەت: «ئووو... بابروین بۆ دۆزەخ... ئەو
بەجدیتە؟ ئەو زۆر ناخۆشە، نەخۆشی دەرونی هەیه ئەو...»
بەدنیایەو ئەم گەتوگۆیە چەند کاتژمێریکی خایاند،
دوای ئەو گەتوگۆکە سەری کیشا بۆ بابەتی لایەلا، کەهیچ
پەيوەندییەکی بەباتەکەو نەبوو: بابەتەکە بوو بەبابەتی ئەو
ژنە کە لەهەمان کراسەکە ی تۆی لەبەرکردبوو لەهەمان رۆژ و
هەمان نوسینگە ی کار.

بەلام ئەگەر لەگەڵ پیاویک بیت گەتوگۆکە ۱۰ چرکە زیاتر
ناخایەنیت و کیشەکەت چارەسەر دەبیت.

پیشینی B بیت بۆ دەخەمه روو:

تۆ: ئەمڕۆ رۆشتم بۆ کارەکەم، پیش ئەوەی بگەمە
سەرمیزی کارەکەم، و (تانیا)م بینی ئەچوو بۆلای ئامییری

قاوه که، ئەو مانگا بچوکه هه مان کراسی منی له بهر کردووه.
پیاوه کهت: به راست؟ که واته چیتتر ئەو کراسه له بهر مه که.
له کوتای گفتوگو که دا ئەمه شتیکی زور سادهیه بو ئیمه،
له م بارو خووخه تایبه ته دا، یان نمونه ی وهک ئەمه، ناتوانین له مه
زیاتر خومان بهم شتانه وه سه رقالم بکهین.

هه ست چۆن ده بیت کاتیک له ژوریکدا، دانیشتویت له گهل
ژنیکدا که هه مان کراسی توی له بهردایه، ئەمه هیچ مانایه کی نییه
بو ئیمه. ئەوهی مانای بو ئیمه هه یه ئەوهیه که کیشه که به رهو
چاره سه ره چیت، تو ده چیته وه بو ماله وه.

چیتتر سه یری ئەو ژنه مه که که له کراسه که ی توی له بهردایه،
ئه گهر ده ته ویت توشی هه مان کیشه نه بیته وه له کاره کهت.

کیشه که چاره سه بوو، قسه ی زیاتری ناویت. هه موو
شته که ئەوهیه ئیمه ی پیاوان له کاتی کارکردندا، قسه ناکهین،
ئیمه خه ریکی چاره سه کردنی کاره کانمانین، هه ره له وکاته ی
له سکی دایکمان دینه دهره وه، فیری پاریزگاری و، بانگه شه
کردن، دابین کردن، ده بین. هه روه ها، په یوه ندی، چاودیتری
کردن، گوینگرتن بو کیشه کان، ده بین. و هه ولدان، بو تیگه یشتن
و چاره سه رکردنی کیشه کان به بی ئەوهی هیچ شتیک ناچاریان
بکات.

کور بو ئەمه له دایک نه بووه تائه مه بکات، ئیمه ریگه یان پی
نادهین بگرین (کوربان)، دهرباره ی هیچ شتیک پرسیاریشیان لی
ناکهین که هه ستان چونه، و هانییان نادهین بو دهربرینی خویان،
به هه ر ریگایه ک بیت، به دهر له پیشاندانی «پیاوه تی» خویان.

بابلیین کورینکی بچوک له سه ره پاسکیله که ی ده که ویته
خواره وه، پاشان سه یربکه چۆن هه مووان به خیرایی پیی ده لین،

ههسته و خوت بتهکینه و بوهسته له م گریانه نه فره تییه، ئیمه
داوایان لی دهکین «پیاو» به.

هیچ گفتوگویهک ناکریت دهر باره ی نه وه ی ههستی به چی
کردوه کاتیک، که وتوته سهر زهوی و هیچ که سیک پرساری
لی نه کردوه که چهن دیک، دهر سیت ئه گهر دووباره سواری
پاسکیله که ببته وه و ههول بداته وه، کاردانه وه ی ئوتوماتیکی
ئیمه نه وه یه که پیی بلین که به سهریدا زال بیت، و بگه ریره وه
سهر پاسکیله که و فیربیت که لیی بخوریت.
له بهر نه وه جاریکی دیکه ناکه ویتته وه.

ئیستا نه و کوره گوره بووه و له په یوه نندیدایه، تو چاوه ریی
نه وه له و کوره ده که ی که پیی و ترابیت بیده نگ بیت و به رده وام
بیت، تا ببیت به پیاو، به ته مای له گهل تو دابنیشیت و، گویت لی
بگریت و، په یوه ندی و چاودیریت بو بکات؟

من ئیستا پیت ده لیم: پیشبینییه کانت هه له یه، ژن مه زاجیکی
جیاوازی هه یه، و بیرۆکه ی جیاواز هه یه له میشکیاندا،
چاوه ریی نه وه له ئیمه ده که ن که هه میشه له سهر هیل بین (بی
که م و کوری بین)، و ئه گهر وا نه بین نه وه کیشه یه، و به کچه
هاوریکهت ده لیی: «قسه م له گهل ناکات» و «ناتوانم وای لیکه م
کراوه بیت له گه لمدا»، به لام نه وه کاری ئیمه نییه که کراوه
بین و باس له ههسته کانمان بکه یین، کاری ئیمه بانگه شه کردنه
بو خوشه ویستی، و دابینکردن، و پاراستنه، هه موو نه مانه
ژیانی ئیمه ن، نه مه هه موو نه وه یه که ئیمه ی پیاوان فیر کراوین
و هاندراوین که بیکه یین، پیمان و تراوه که پیاو به م شیوه یه
خوشه ویستی خوی نیشان ده دات، به لام کیشه که له خانه ی
«دابینکردن» دایه، به دلنیا ییه وه دابینکردن ته نها پاره ناگریته وه،

ایسی بڑی داہننگریں دہوہی دہگریتھوہ کہ ہلکان چاک بکے پتھر
و ہر اہن چ کاتیک ہمووان بہ دلخوشی دہہیلپتھوہ، لہ بہرئوہی
ہموو ہواربک ہست دہکات چ کاتیک دایکی دلخوش ہو،
ہمووان دلخوش دہوہن و کاتیکبش دلخوش ہووین، نہوہ
ہارلشٹیک ہمزہ بو نیمہ، و ہر لہ بہر نہم ہوکارانہ یہ کہ نیمہ
داین دہکے ہن و چارہ سہر دہکے ہن.

من ہر نیستا بیت دہلیم: نہ گہر چوویت بو لای نہو پیاوہی
کہ خوشندہوویت بو چارہ سہر کردنی کیشہ یہ کہ لہ توانا یاداہ
چارہ سہری بکات، بہ لام ہولی نہدا چارہ سہری بکات، کہ وانہ
نہوہ پیاوہ کت نیہ و خوشینا ویت، فہرموو من تہ حدات
دہکے م کہ خوت ہولبدہیت، کاتیک پیاوہ کت دیتھوہ پنی بلی
نہرائی من چیتر بہرگی ہی نہم چیشٹخانہ یہ ناگرم بہم حالہوہ،
رہگہ کانی نہم چیشٹخانہ یہ بیزاری کردووم، وہ دولابہ کان
گرنجاونین لہ گہل فرنہ کہ، لہ بہرئوہ من ناتوانم تہرکیز بکہم
(سہرجم لہ سہری بیت) لہ کاتی نامادہ کردنی خواردن، کہ وانہ
نہ گہر نہو ہواربوو لہ گہل ہموو نہو شتانہی تو دہیلپت، نہوا
ہن دوردلیوون دہلی: « دہتہوویت چیشٹخانہ کہ چی رہنگیک بیت
ناریزم؟ » پنی بلی: « رہنگی پہ مہیی »، وہ دہبینی چیشٹخانہ کہ
شہمہی داہاترو چہند جوان دہبیت بہ رہنگی پہ مہییوہ، نہو
ماندروی و ہیلاکہی تو ہست پندہ کات، وہ تیدہ کات کہ تو
حہزت لہ رہنگی دولابہ کان و دیوارہ کان و کارکردنی فرنہ کہ
نیہ، وہ کاتیک دہچیتہ چیشٹخانہ کہ وہ تہ لہ فونہ کہ دہگریت
بہدستہرہ و داوای خواردن نامادہ کراو دہکے ی لہ بہرئوہی
ناتوانی پارچہ گوشت و پہ تاتہ لہ فرندا نامادہ بکہیت و ہگو
نہوہی خوت دہتہوویت لہ چیشٹخانہ یہ کدا کہ بہرگی ناگری،

به دلیاییه وه ئیمه نامانه ویت ئه مه پروبدات، ئه گهر پاره شمان
نه بیت بو گورینی چیشتهخانه که بوت، ئه واده چینه کوگاوه هندیک
سمارته بو دولا به کان و له وانه یه هندیک دهسکی تازهش وه
هندیک سمارته ی تر بو لابردهنی ئه و بهنگه ی دولا به کان که تو
به رگه ی ناگری وه ده رکه و تنی به و جوره ی تو ده ته ویت و چه زی
پنده که ی، ئه و پیاوه ی به راستی خوشیده ویت دوا ناکه ویت
له کردنی ئه م کاره بو تو، له به رئه وه ی خه یال به وه وه ده کات
که ئه و زهرده خه نه ی تو ببینیت، وه توش له سه ره وه ی میزی نان
خواردنه که شوینی بو داده نیت، وه ژهمیکی نایابی پیشکesh
ده که یته له چیشتهخانه نوییه که دا، که ته نها له بهر تو چاکی کردوه
(ئه ی خانمان خراب له بابته که تیمه گهن: ئیمه هه موومان
ده مانه ویت ئیوه به به خته وه ری ببینین، به لام بابته که په یوه سته
به وه ی که چی له به رامبه ردا وه رده گرین، بو یه تکایه له به رابه ر
(المقابل) تیبگهن و ریزی بگرن).

بیگومان وای داده نین که هه مووکات بابته که ناگاته شوینی
راستی خوی، وه ئیمه له بارودوخیکی هاوسه نگدا نامینینه وه،
هه رچه نده ئیمه به و شیوه وه لام ده دینه وه که بروامان وایه
مه نتیقه (راسته) ، چونکه ژنه کانمان هه مووکات به رپگه یه کی
به سوز و عاتفی وه لامده دهنه وه، که هه موو ئه وه تیکده دا که ئیمه
هه ولی ته و او کردنی ده دین، ئیمه زور کات هه ست ده که ین وه لام
دانه وه ت دیاری نه کراوه، به لام به زوری هه ستی ژن له پرژئیکی
دیاریکرا و له ساتیکی دیاریکراودا جیگیره.

ئه م نمونه باشه بو تو، پیاوه که ت ده توانیت ده ستت
لیبدات و چیژ وه ربگرن و وات لیبکات که هاوار بکه یته له چیژ
و خوشیدا، وه ئه گهر شه وی داهاتوو به هه مان شیوه ره فتاری

کرد تو سهیری بکهیت و پئی بلیی: «چی دهکهیت؟ من نه مه م
ناویت» نه وکات پیاوه کهت سهری لی تیکده چیت، چونکه
کاریکت کرد دوینی حهزی لی بووه، نهوا حهزی له هه مان
شت ده بیت نه مرو و بهیانی و روژانی تریش، نه م کاره زور
له گهل تو ناگونجیت، له بهر نه وهی نهو شتانهی تو حهزت لیه
وه چون حهزت لیه ده گوریت له روژیکه وه بو روژیکه تر، وه
بگره له وانیه له ساتیکه وه بو ساتیکه تر بگوریت، نیمه نه م کاره
به مه نتیق (راستی) دا نانین، وه ناتوانین هه رگیز لی تینگین،
وه نه گهر نیمه له م کاره تیکه شتین، نهوا شتیکی زور گهریه،
به لام زورکات نیمه ی پیاو نه زمون و شاره زایی خومان له کاری
گه مرانه دا به فیرو ده دهین.

بو نمونه: وای دابنی ژنیک دیته ژووره کهت و تووریهی
به ته وای به رووخسارییه وه دیاره، وه پیاویکی که م نه زمون
له بابه تی په یوه ندیدا له وانیه پرسیار له خانمه کهی بکات که کیشه
چییه؟ له وانیه نه ویش له وه لامدا بلیت «هیچ نییه»، نهو گیلش
له وانیه پئی بلی

«باشه جوانه» و هه ر خوویه تی، ژنه که تووریه دهکات
به قسه کانی، «نه فرهت تو منت بینی که شپرزه و تووریه م، هیشتا
پرسیارم لیده کهیت که چیمه»؟ به لی نه م پیاوه پیویسته زیاتر
خوی چاک بکات، به لام پیاوی لیزان و شاره زای که ده توانیت
مه زاجی ژنه کهی بخوینیته وه و پرسیاری لیده کات، گهر هه له یه ک
هه بیت پرسیاری لیده کات که چی روویداوه؟

گرنگ نیه ژنه کهی چه ند بلیت «هیچ نییه»، دووباره و
دووباره پرسیاری لیده کات هه تا دلی خوی بو ده کاته وه و پهره
له سه ر کیشه که لا ده بات، له گهل نه وهی نهو له قولایی دلپوره

له خودا ده پاریتته وه که کیشه یهک له ئارادا نه بیت، وه ئه گهر
کیشه یهک هه بوو، ئاماده یه بۆی چاره سهر بکات، له بهرئه وه ی
نایه ویت به پرووگرژی و عاجزی بیبینیت. و دوا ی ئه وه ی زانی
له قسه کردن ته و او بوو، زوری لیده کات هه تا کیشه که چاره سهر
ده بیت، له بهرئه وه ی ناتوانیت ژنه که ی له و بارودوخه به جی
بهیلت، و بلیت: «ببوره ئه وه پروویدا» بگره خیرا هه ول
بۆ چاره سهر کردنی کیشه که ده دات، ئه وه ئه وه ناگه ی نیت
که گفتوگو کردن له گه ل پیاوه که ت نایت له دوو خوله ک زیاتر
بخایه نیت، چونکه تیده گه ی که هه ندیک شت پیویست ده کات زیاتر
وتووژی له سهر بکه ی له گه لتدا، و ناچارده بین ناخی خومان
هالبریژین و ئاشکرای بکه ی که چی له می شکماندایه و ده شانین
تو ده ته ویت رابکشیت له باوه شمانداو هه ندیک بابته پروو
بکه یته وه، به بی ئه وه ی بگه ی به هیچ چاره سهر و ده رئه نجامیک،
ئستا ده توانین ئه مه شت بۆ بکه ی، زور ئاسان نیه به لام
پیمان ده کریت، ئیمه ده زانین دانیشن و گوینگرتن و ته نانه ت
به شدارپی کردن له گفتوگودا دریژه به هه سته کات ده دا، که ئه مه
شتیکی پیویست ولینه بووراوه. به لام سهرت نه سورمیت ئه گهر
ئه م گفتوگو یه که م بوو له نیوانتاند، چونکه ئه م گفتوگو یانه
ده بیت له گه ل کچه هاوړیکه ت بکه ی، چونکه پیاوان ته نها
ده یانه ویت گوی له کیشه که بگرن و دواتر چاره سهر ی بکه ن،
هیشتنه وه ی هاوسه نگی هوکاری ئه وه یه که له یه کتری تیگه ن و
ئه مه ش هه موو ئه وه یه که پیویستتانه تادلخوش بن، به سروشتی
و بۆ ئه وه ی هه ردووکتان هه ست بکه ی که پشتگیری یه کتری
ده کن له م په یوه ندییهدا.

پیاوان زور به ده گمه ن له وانیه ناچار بن تا دابنیشن

وبیده‌نگ بن و گوی بگرن، و ژنان پیویسته ریزی پیاوه‌تیا
بگرن و داپوشه‌ری پیاوه‌تیا بن، نه‌وهی نیمه زیاتر هوشمان
لای ناسنامه و نیش و چون کاتیکی زیاتر له دانیشتن و
ه‌ولدان بو چاره‌سه‌رکردنی شتیک به‌فیر و بده‌ین که ناتوانریت
چاره‌سه‌ر بکریت؟

بیگومان، به‌ره و پیش‌چونیک زور ده‌بیت نه‌گه ر ژنان بوه‌ستن
له‌وتنی: «پیویسته قسه بکه‌ین»، کاتیک ژن نه‌مه ده‌لایت به‌رگری
له‌ده‌ست ده‌ده‌ین، ناره‌ق ده‌که‌ینه‌وه و چاو‌یک به‌رووداوه‌کانی
هفته‌ی پیش‌وودا ده‌خشینینه‌وه له‌میشکی خوماندا، ه‌ولده‌ده‌ین
له‌وه‌تیبگه‌ین که له‌چیدا ه‌له‌مان کردووه و که‌ی ه‌له‌مان کردووه؟
و چون چاره‌سه‌ری بکه‌ین تا نه‌که‌وینه کیشه‌وه؟ له‌راستییدا،
پیم وایه بیروکه‌یه‌کی باشه، نه‌گه‌ر گفتوگوکه به‌م وشه سادانه
ده‌ست پی بکه‌ین: وه‌کو «خوشه‌ویستم، سه‌یرکه به‌راستی هیچ
کیشه‌یه‌ک نیه--- ته‌نھا ده‌مه‌ویت شتیک به‌که‌سئیک بلیم»،
نه‌مه سه‌ره‌تای ده‌ست‌پیکردنیک باشه، و نه‌مه وامن لیده‌کات
ئاسووده‌بین، و له‌رؤلی گه‌واهی دهر دینه‌ دهره‌وه و ه‌موو
به‌رگریه‌کانمان ده‌خه‌ینه لاره، به‌راستی وا داده‌نیشین تا گوی
بگرن له‌وهی که ده‌لایت.

سه‌ره‌تا گرنگترین شت، پیاو ده‌یه‌ویت له‌گه‌لتدا بخه‌ویت،

بهشی دوو
پیاوان چی دهکهن و
بوچی دهیکهن

جه ماوهره که که پر بوو له ژن پینان دهوتم بهردهوام بم، و وتم با
پیکه وین، و وتم هر ئیستا ئاوپ بده رهوه و سهیری دهموچاوی
بکه و چاو بیره چاوی و پیی بلئی که چند مندالت ههیه و سهیری
کاردانه وهی بکه. پیاوه که زور هیمن بوو، تا ئه و کاتهی خانمه که
وشه ی پینجه می پی ووت، پیاوه که وهک ئه سپیکی تورپی لینهات
سه رتاپا دهموچاوی گورپا، هر چه نده دهمیشی داخست هر
نهیتوانی سه رسورمانی خوی بشاریته وه و وشه ی «ئوه» له
دهمی ده رچوو. له سه ره تادا نهیده توانی شوینه که ی خوی له لای
ئه وه وه به جیبه یلیت، به لام له ناوبری داهاتوودا شوینه که ی
خوی گوری و چوو شوینیکی تره وه و، له لای ژنیکی تره وه
به دوری په نجا پی.

بینیت؟ ئه و شتیکی له خانمه که دهویست، به لام ئه و شته
پینج مندالی تیدا نه بوو، ئه و ئیشیکی باشی هه بوو، وه زور
زیره ک دهرده که وت، وه به منی وتبوو که پاره یه کی باشی دست
ده که ویت به پروونی، هر چونیک بیت ئه و ئه وه ی نه خستبویه
میشکیه وه که پاره کانی به م شیوه یه به ش بکات (سه رفی بکات)،
کاتیک ویستی گمه له گهل ئه م خانمه دا بکات تاکه شت بیری
لیکردبویه وه ئه وه بوو که بیخاته داوه وه (هاوسه رگیری له گهل
بکات).

خانمه که م (میوانه که م) زور پیکه نی و لئی پرسیم که هه موو
ئهمانه م چون زانی؟

ئه وه ئاسانه: کاتیک پیاویک لیت نزیک ده بیته وه، پلانیکی
ههیه، پلانه سه ره کیه که ش ئه وه یه که له گهلت بخه ویت، پان
بو دوزینه وه ی ئه و شته ی که له ریگه یه وه ده توانیت له گهل
بخه ویت.

به شیوه‌یه‌کی گشتی وایه و به پیتی ئەزموونی خۆم، راسته.
ژنان چه زیان له دانیشتن و قسه‌کردنه، تهنانهت به پیتی
هۆکاریش، به لام له گهل ئەوه‌شدا هر چهز ده‌که‌ن قسه بکه‌ن،
به لام ئیمه‌ی پیاوان چه زمان له چه‌نه‌بازی نیه له به‌رام‌به‌ر
چه‌نه‌بازیدا، ئیمه کاتی ئەوه‌مان نیه.

ئیمه‌ی پیاوان که سانیکی ساده‌ین: ئەگەر ئیمه ئەوه‌ی بینیمان
به دل‌مان بوو (واته ژنیک)، ئەوا لیتی نزیک ده‌بینه‌وه، وه ئەگه‌ره‌هیچ
شتیکمان لیتی نه‌ویست ئەوا لیتی نزیک نابینه‌وه. تکایه تیشک
بخه‌ره سهر ئەم به‌شه که لیزه‌دایه، بوئه‌وه‌ی بتوانیت جاری
داهاتوو خۆتت بیر بیت، کاتیک پیاویک لیت نزیک ده‌بیتته‌وه: پیاو
هه‌میشه شتیکی ده‌ویت.

وه کاتیک پیاویک له ژنیک نزیک ده‌بیتته‌وه پلانه‌که بو زانیی
دوو شته: (۱) ئەگەر تو رازی بیت له‌گه‌لیدا بخه‌ویت، (۲) وه ئەگه‌ر
رازی بویت، ئەبیت چه‌ندیک پاره بدات تا له‌گه‌لت بخه‌ویت.
ئوه ئیشی خۆیه‌تی له‌یانه‌ی شه‌وانه‌دا، وه هه‌روه‌ها ئیشی
خۆیه‌تی له‌ چیشته‌خانه‌ی کومپانیادا (له‌ کاره‌که‌ی). وه ئەو شته‌یه
که ده‌یکات کاتیک ئەو هه‌موو کورسییه تیده‌په‌رینیت له‌ کلێسه‌دا
بو لای تو، یان له‌سهر قه‌نه‌فه‌یه‌کی درێژ ریک دیته لای تووه
داده‌نیشیت.

ئەگەر پیاویک تو ببینیت و پرسیا‌رت لی بکات و بلیت

چونیت؟ پیت وایه که چی لیت ده‌ویت؟

ئهو لیت نزیک نابیتته‌وه بو فیربوونی هیچ شیک له‌ تووه

یان بو زانیی چه‌زو ئاره‌زو و پیداو‌یسته‌کانت، له‌ کاتیکدا ژنان
گرنگی به‌مانه‌ ده‌ده‌ن (چه‌ز و ئاره‌زو و پیداو‌یسته‌کان) که

ده‌یانه‌ویت له‌ که‌سیک نزیک بینه‌وه.

به لام بو پیاوان نالوزتره؛ کاتیک لهوسه‌ری ژورره‌که‌وه
نه و ژنه‌ی بینی که‌ه‌زی لیبه‌تی، نه‌روات بوئه‌وه‌ی لئی نزیک
بیته‌وه، هه‌رگیز گوی به‌که‌سایه‌تیت نادات، یان چی نه‌که‌یت بو
بژیت، هاوریکانتی هیچ به‌لاوه‌ گرنگ نیه، نه‌که‌ر بیت و نه‌نانه‌ت
باوه‌ریش‌ت به‌مه‌سیح نه‌بیت، نه‌و نه‌نانه‌وه‌ی ده‌ویت که‌بزانیت
نایا ده‌توانیت له‌که‌لتدا بخه‌ویت، هه‌ول ده‌دات قسه‌ت له‌که‌ل بکات
تا دیاری بکات پیویسته‌ چهند ببه‌خشیت تا تو به‌ده‌ست بهینیت،
کاتیک ده‌لیم «ببه‌خشیت» ته‌نانه‌ه‌ستم پاره‌ نیه، من مه‌به‌ستم
نرخ‌ی خوت و داواکاریه‌کانتته، چونکه‌ نه‌و هه‌ولده‌دات بزانیت
نه‌که‌ر «نرخ» ت زور بوو، یان نه‌که‌ر کونجاو بوو یان نه‌که‌ر
له‌رووی بیروباوه‌ره‌وه‌ رازیت بکات له‌ه‌مان نه‌و شه‌وه‌دا،
وه‌ نه‌که‌ر تو هیچ یه‌کیک له‌داواکاریه‌کانت دیاری نه‌کرد، نه‌وا
تو ژنیکی هه‌رزان و به‌لاشی، و یاریه‌که‌ ده‌ستی پیکرد، نه‌و
کات دلنیا ده‌بیته‌وه‌ که‌ده‌توانیت له‌که‌لت بخه‌ویت به‌که‌مترین
تیچوون، به‌لام نه‌که‌ر به‌راشکاوی پیت وت که‌ داواکاریت هه‌یه،
واته‌ تو کات لئی ده‌ویت و ده‌ته‌ویت کاتت بو‌ ته‌رخان بکات،
له‌که‌ل چاودی‌ری و ناکا لی بوون، نه‌و کات ده‌زانیت که‌ تو
که‌سیکی به‌نرخ و گرانی، واته‌ نه‌و پیویسته‌ تیبکوشیت تاسیکس
به‌ده‌ست بهینیت، له‌وانه‌یه‌ لای هه‌ندیک پیاو نه‌م نرخه‌ زور
بیت، که‌ته‌نانه‌ به‌دوای کاتیک‌ی خوشه‌وه‌ن، وه‌ گرنگی ناده‌ن به
«ببه‌خشین»، کات و ریز و به‌رپرسیاریتی و پیاوی بی‌نرخ
ته‌له‌فون بو‌ هاوریکه‌ی ده‌کات و به‌م شیوه‌یه‌ قسه‌ ده‌کات: پیاو،
ده‌بیت دوو بو‌ سنی جار له‌که‌ل نه‌و ژنه‌ برومه‌ ده‌ره‌وه‌ خو
کالونیک (ده‌به‌یه‌ک) گاز به‌پینج‌دولاره، نه‌و ژنه‌شم بیر نه‌چووه
که‌هاوارم به‌سه‌ریدا کرد و نه‌بیت په‌یوه‌ندی پیوه‌ بکه‌م و نه‌م

جوړه شتانه، نا، ئه و نرخه له توانای مندا نیه، به لام بو پیاوینکی
تر له وانه یه نرخت گونجاو بیټ.

ئمه زانیاریه کی به سوده بو تو، چونکه ئیستا ده زانیت هر
کاتیک پیاویک ویستی لیت نریک بیته وه، تو ده توانیت هرچی
و پرچییه کان بخه یته لاه و داواکارییه کانت دیاری بکه یټ
(که دواتر ده رباره ی قسه ده که م)، و ده ست به جی دیاری بکه یټ
که ئایا ناماده یه نرخی ئه وه بدات که به دوا ی ده که ریټ، باشه،
خانمان ئیستا شته که نه ینی نه ماو ده توانن به پیی ئه وه رهفتار
بکن و کاتیک ئیوه ئاگادارنن که هه موو پیاوان پلانیان بو ژنان
هه یه، هیچ داواکاری و مهرجیکیان بو دانانین، وه ئه که هر هیچ
ریسایه کی بنچینه یی بو دانه نیټ، ئه و تو زور به ساده یی پی
ده لیټ که تو ناماده ی به پیی یاساکانی ئه و کار بکه یټ، گرنگ نیه
به لاته وه چند جار په یوه ندی ده کات یان سه ردانت ده کات، چند
جار داده نیشیت و قسه ت له گه ل ده کات، یان چند جار ده رگای
ئوتوبمیله که ت بو ده کاته وه: ئه مه مانای ئه وه یه هر کاتیک ناماده
بوو ئه و کات په یوه ندیت پیوه ده کات، و هیچ ده رگایه کت بو
ناکاته وه و ته نانه ت کاتیکیش داوات لیکردبوو کاتر میتر حوت
ناماده ببیت، دلنیا به تا کاتر میتر هه شت ده رناکه ویت، هه موی
به هوی ئه وه وه یه که تو (۱) نه تزانی بوو پیاوان هه میسه پلانیان
هه یه. (۲) به پیی ئه وه رهفتار ده کات.

ده قاورده ق هه مان شت ئه هات به میشکی خه زورمدا کاتیک
به کیک له که چه کانم هاوړی کوړه که ی هینایه وه بو مال وه بو
خواردنی ژه میکی خیزانی، لیره دا ده مه ویت بلیم خه زورم
به کیکه له و پیاوه زیره کانه ی که له ژیانمدا بینومه، پیاویک
که حه زم کردووه چاوی لی بکه م، ژماره یه کی زور که م پیاو هه یه

که ده مه ویت وه کو ئه وان بم و چاویان لیکه کم. وه ئه و شتانه ی
که هه میشه له ده می دینه ده ره وه، نه گهر هه میشه ش وان ه بیت به لام
زور به ی کات له جیی خویدا بو وه و وای لیکرد ووم بیر بکه مه وه و،
ئه و ئیواره ئه مه روویدا: کاتیک خه زوورم کو ره که ی بانگ کرد بو
ژووری میوانه که تاله سهر قه نه فه که دابنیشیت، وه پرسیاریکی
روونی لیکرد وه کو روژی رووناک «که واته، چ پلانیکت هه یه بو
نه وه که م؟» کو ره گه نجه که که ته مه نی ده و روبه ری سی سالان
ده بو، وتی: مه به ست چیه له پرسیاره که ت؟ خه زوورم وتی:
«ته نها مه به ستم ئه وه بوو که بیرسم، پلانت چیه»؟ ئه ویش
وتی: «من هیچ پلانیکم نییه» وه خه زوورم پرسى: «که واته،
چی ده که ی ت؟» گه نجه که به پیداکرییه وه وتی: «من ته نها هه ول
ده دم که بیناسم»، خه زوورم به تورپیه وه وتی: «به لام پلانت
چییه و ئه م کاره به کوئ ده گات؟»، له کوتایدا، له ژیر گوشاری
پرسیارکردن و زورلیکردندا، له لایه ن دوو پیایوی ره شت
پیسته وه (من و خه زوورم) روونیان کرده وه که یارییه که ده زانن،
له کوتایدا گه نجه که تیکشکاو ئه م چوار وشه کوشنده یه ی وت:
«ئیمه ته نها چیژ له وه وه رده گرین» وه خه زوورم دانیشت بو
ماوه ی خوله کیک سه یری گه نجه که ی کرد، رازی بو، له کوتایدا،
دوای ئه وه ی گه نجه که راستییه که ی درکاند، خه زوورم به هیمنی
و خوین ساردییه وه: «باشه، که واته چاکه»، با به نه وه که م
رابه گینین که تو ته نها بو چیژ وا ده که ی ت، با ببینین که هه سستی
چون ده بیت که ببیت به که سیکی چیژدار، با ئه و بریار بدات.
کچه که م ریک شیت بو، دوای چهند خوله کیک که پیمان
روت پلانی گه نجه که چییه «که ته نها پیی راده بویریت و بو چیژه»
کچه که م ئه مه ده زانیت به هو ی گفتوگو و دانیشتنه به رده و امه کانی

ئیمەوه دەربارەى پیاوان، کە کاتیک کارە کە دەربارەى پەيوەندى پیاو و ژن دەبیت، چونکە تۆ (ژن) یان بۆ چیژ و رابواردن بە کارت دینیت، یان کە سیکى گونجاو دەبیت بۆ ماوێهیکى درێژ، هەردووکیان بە یەكەوه نابیت زۆر بەروونی، ئەو گەنج، پلانىکی جیاوازی هەبوو لەو هی کە کچە کەم دەیویست.

بەختە وەرانه، کچە کەم من و باپیری هەبوو تیارمەتى بەدین لە ئاشکرا کردنى پلانى گەنجە کەدا، بەلام هەموو ژنیک باوکیکی وایان نییە، کە بتوانن یارییەکان و پلانیەکانیان بۆ ئاشکرا بکەن و بیزانن، ئیستا، کاتیک ئەو پیاو بەرووتەوه پێدەکەنیت و قسەت بۆ دەکات، وەکو ئەو هی گیرۆدەت بیت، تۆش وەرەفتار بکە راستییە کە دەزانیت، لە بەرئەوهی تۆ ئیستا دەزانیت: ئەو دەیهویت لە گەلت بخەویت.

نرخت چەندە؟

ئەگەر بە راشکاوی نرخی خۆت پى وت، ئەویش بە راشکاوی پیت دەلێت کە ئەو نرخیکی زۆر بەرزەو لە توانای مندا نییە بیدەم، ئەوکات تۆش بەرپی خۆتدا برۆ و بەردەوام بە (وازی لى بینه).

— ٦ —

وه رزشی راوی ماسی گهورهتر VS

پاراستنی ماسییه که

چۆن پیاوان جیاوازی بکهن له نیوان ژنی گونجاو بو
هاوسه رگیری له گهل ژنیک که یاری پی بکات

هه رکه سیک به راستی من بناسیت، چه زیشم ده زانیت
دهرباره ی راوه ماسی، وه هه می شه ش چه زم له ساته ئاسوده
و هیمنه کانی وه رز شه، وه دانیشتن له بانک یان رازاندنه وه ی
به له م له دهره وه، له ئاو یکی کراوه و فراواندا، له وه خو شتر نییه.
هه روه ها، ئاره زووی دهر دانی له پری «ئه درینالین» (هۆر مۆنی
خو شی)، که کاتیک هه ست ده که م ماسییه که له وسه ری هیله که ی
منه وه یه و ناتوانیت وینای ئه و له رینه وه یه بکه یت که درو وست
ده بییت، کاتیک که من ده بییت هه موو هیز و توانام به کار به یتم تا
سه یر بکه م و بز انم، تو بلیی بتوانم ئه م ماسییه به قولاپه که وه
به یلمه وه و خولخولو که که لوول بکه م و، ماسییه که رابکیشمه
ناو به له مه که وه، دوا ی ئه وه به شه قورسه که دیت.

بریاردان له وهی که ماسییه که هه لبرگرم، یان هه لی بده مه وه
ناو ناوه که، و به پینی راوه ماسی «به قولاپ کرتنیان» لولکردنی
خولخولو که که هیزشیکی تر ده که م و هیز به کاردینم تاسه بیریان
بکه م، تابزانم چون هه ست ده که ن، هه لسه نگانندی بو ده که م
نه که ر بیخه مه ناو سه تله که مه وه، یان نا و بروا بکه؛ ماسییه که
ده بیت تاییه تمه ند بیت، تا بیخه مه ناو سه تله که مه وه، نه گینا
نه که ر وانه بیت دووباره هه لیده ده مه وه ناو ناوه که، تا دانه یه کی
باشتر راو بکه م.

پیاو له بهر دوو هۆکار راوی ماسی ده کات: یان نه وه تا
بو ودرزشی راوه ماسییه، یان بو خواردن، که نه مه ش نه وه
ده که ینیت هه ولده دات گه وره ترین ماسی بگریت و وینه یه کی
بگریت، و به هیوای نه وه ی له گه ل هاو ریکانی به دلی بیت و دواتر
هه لیده نه وه ناو ناوه که، یان نه و ماسییه ده باته وه بو ماله وه و
پوله که که ی لیده کاته وه و له توپه تی ده کات و جوان ده شواته وه
و ده بیرژینیت و ده یخاته ناو قاپه که یه وه و پیم وایه نه مه
باشترین (نه نالوژی) (لیکچواندن) ه بو شیوازی چۆنیه تی گه رانی
پیاوان بو ژنان.

سه یرکه، پیاوان هه ر له سروشتیه وه، خویان راوچین،
ژنانیش نیچیرن، بیرری لیکه ره وه: له کۆنه وه و تراوه که پیاو ژنیکی
«هه لبراردووه» بو خوی یان پیاویک «بانگه یشتی» ژنیکی بو
خوانی ئیواره کرد، یان پیاویک داوای «مۆله تی» له باوکی
کچیک کرد تا هاوسه رگیری له گه ل کچه که ی بکات، یان ته نانه ت
ده شیبات بو پیاسه و ژوانی له گه ل ده به ستیت، ئیمه به دریزایی
ژیانمان دوا ی ژنان که و تووین، نه مه ته نها شتیکی باش نییه
که دوا ی ژن بکه وین، بگره شتیکی زور سروشتیه، و ژنانیش

ماوهی چهندهها ساله ئه مه یان قبول کردوه: چهنجار تو یان یه کیک له کچه کانت وتوتانه: « حهزم له وهیه که پیاویک دوام ده که ویت » یان بلین « من دهمه ویت رومانسی بیت و گولم بو بهینیت، و وام لیبکات ههست بکه م که سیکه ویستراو بم »؟ گول و خشل و په یوهندی ته له فونی، ژوان، و گفتوگوی شیرین، هه موو ئه مانه چه کیکن له کارخانه ی راوکردنی پیاودا به کارده هینریت، کاتیک دوات ده که ویت. به لام هه میسه پرسیاریک ده مینیته وه: کاتیک نیمه ی پیاو تومان کرد به قولاپه که وه دوا ی ئه وه چیت لیده که یین؟ فه لسه فه ی من له خوشه ویستیمدا بو راوکردنی ماسی ده لیت: یان بو خوشیه، یان بو هه لگرتن و پاراستنی ماسیه کی گوره ی باش، چونیته ی یه کتر بینین و گفتوگو کردن و چونیته ی گه شه کردنی په یوهندی، و ئه و داواکاریانه ی که بو پیاوه که تی داده نییت.

هه موو ئه مانه دیاریده کات، که پیاوه که وه کو ماسی چیژ سه یرت ده کات، یان بو پاراستن و هه لگرتن سه یرت ده کات، و ئه وه ئه وجوره ژنه یه که پیاو خه یال ده کات له گه لی بیت، و ریگای جیا کردنه وه ی ئه م دوو جوړه زور ئاسانه، که دواتر روونی ده که مه وه.

وه رزشی ماسی بو چیژ.....

هیچ یاسایه کی نییه، و داواکاری و ریژی خودی یان بنه مای نیا نییه، و نیمه ی پیاوان ده توانین له دووری چهن د میلیکه وه بونی ئه وه بکه یین، که کچی ئاهه نگه و قومیک له چا سارده که ی و خواردنه وه که ی ده دات و دواتر جاری خوازبینی یه که ی ده دات، که ئه و ته نها ویستوو یه تی «ژوان ببه ستیت و دواتر بزانیین چون

دهبیت، و ئه و ژنیکی پوشتهیه و له نوسینگی کار و زور لیهاتوو له به کارهینانی کومپوته ردا، به لام بی ئاگایه که چون له پیاویک نزیک بیته وه، و هیچ پلانیکی نییه بو په یوه ندیه کی به ردهوام، و چاوه ریی هیچ شتیکی دیاریکراو له پیاویک ناکات، هیچ شهرت و مهرجیک دانانیت بو هر که سیک که له به رامبه ریدا بیت، ئه و زور به روونی ده ریده خات که ئاماده یه بو قبولکردنی هر شتیک که روو بدات، و به دلنیا ییه وه وا له پیاو دهکات که بزانیته له ریگای و ته وه، یان کرداره وه بیت، که پیاو ده توانیت هر چونیک بیه ویت مامه له ی له گه لدا بکات، و بیگومان پیاویش هر وا دهکات، بروام پی بکه هه موو پیاویک له ریزه که دا ده وه ستیت تاسه ره ی دیت.

ماسی هه لگرتن یان (هیشتنه وه):

ماسیه ک که بو هیشتنه وه بیت، هه رگیز به ئاسانی خوی نادات به دهسته وه، و پیاوانه (داواکاریه کان) ی دیاری دهکات، هر که ده می کرده وه سه یرکه، چونکه ئه و هیزی خوی ده زانیته و وه کو شمشیریکی سامو رای به کاریده هینیت، ئه و فه رمان دهکات نه ک داواکاری، وه ریزیش پیشان ده دات به شیوه ی هه لسوکه وت کردنیدا، و تو ده توانیت لی نزیک بیته وه و باشتترین یاریه کانت له گه لی بخره یته گه ر، و له گه ل ئه وه ی له وان ه شه به قسه کانت سه رسام بیت، و مسو گه ر نییه که به یلیته قسه کردنه که زیاتر بخایه نیت، یان ژماره ی ته له فونه که یت بداتی و رازی بیت که میک له کاته به نرخه کانی خویت پی ببه خشیت، پیاوان ئوتوماتیکی ده زانن هر له وساته ی که ئه و ژنه ده می کرده وه ده زانن ئه گه ر به راستی بیه ویت به دهستی به ینیت، ئه وا

پیویسته خوی بگونجینیت له گهل بنه ما و داواکارییه کانیدا، یان به پئی خویاندا برۆن، چونکه ئەو یارییه کانی ئاشکرا کردوو و گرنگ نییه به لایه وه، به لام ئەو ژنه هه ندیک ئاماژه ده نیریت که گوزارشت له وه ده کات که ده توانیت به وه فا بیت بو پیاویک و گرنگی پیدات، و ئەوه به رز ده نرخییت که ئەو پیاوه له پیناو په یوه ندییه که داچی ده کات، و ئەو کات ئەویش ئاماده ده بیت بو خوشه ویستی — خوشه ویستییه کی راست و درێژخایهن.

دهنگوباست: پیاو ئەو که سه نییه که دیاری ده کات تو ماسی چیژ بیت یان ماسییه کی باش بیت بو هه لگرتن، به لکو ئەوه توی دیاری ده که یت، (له بهر ئەوه رقت له یاریزانه که نه بیت به لکو رقت له یارییه که بیت) که پیاویک ویستی لیت نزیک بیته وه، ئەوه ی کۆنترۆلی دوخه که ده کات توی نه ک ئەو، هه ر توش دیاری ده که یت ئەگه ر بته ویت قسه ت له گهل، بکات یان خوار دهنه وه بو بکریت، یان سه مات له گهل بکات، یان ژماره که تی بده یتی، یان بتباهه وه بو ماله وه، یان جاریکی تر یه کتر ببینه وه، و هه موو ئەمانه و بیگومان ئیمه ئەم شتانه مان له ئیوه ده ویت: وه له بهر ئەم هۆکاره قسه مان له گهل کردی، به لام ئەوه تویت بریار ده ده یت که ئەو شتانه ی ده مانه ویت پیمان ببه خشیت، وه جۆنیش پیمان ده به خشیت.

ئه گه ر تو کۆنترۆلی دوخه که ت کرد، ئەوه پیگه ی تو دیاری ده کات له روانگه ی ئیمه ، و هه ر وشه یه ک که ده یلینیت یان هه ر جوله یه ک که ده یکه یت، وه هه ر ئاماژه یه ک که ده یکه یت، یارمه تی پیاو ده دات که ئایا ده بیت یاریت پی بکات یان راست و ره وان بیت له گه لت، یان ئەوه تا ده روات بۆلای ژنیکی تر، تا ئاره زوه کانی تیر بکات له راوکردندا.

حز ده که م ریگای هه لسوکه وت کردنت له گهل نه م دوخه را
بجوینم به «سه رکه وتنی پله به ندی له کاردا»، بیری لینکه ره وه:
ژوان زور له کار کردن ده چیت: باشتترین ریکه بوئه وهی
سه رکه وتوو بیت، نه وهیه که سه رپه رشتی و کونترولی نه وشتان
بکهیت که به رپر سیت لییان. و کاتیک دهستم به ئیشکرد له بواری
پیشکه شکاریدا کرد، ده مزانی ده مه ویت بیم به سه رتوی
کومیدیه کان، به لام به هوی نه وهی خاوه نی یانه کان منیان به
باشی نه ده ناسی و هه موو نه وهی که ده متوانی به دهستی بهینم
رولی دهست پیکرد بوو—یه که م پیاو بووم که ده چوومه سه
ته ختهی شانوکه—و ۱۵ خوله کم هه بوو تانواندنه کهی خوم
پیشکه ش بکه م و ته ختهی شانوکه به جی بهیلم، و له گهل نه وهش
ده مزانی که نه گهر پایه ندبم به یاساکانی یاریه که وه—واته نه گهر
له کاتی دیاریکراودا ده ر بکه وم و له گهل خه لکدا تیکه ل بیم و
له وهش گرنگتر نه وه بوو نه گهر نواندنیکی پیکه نیناوی پیشکه ش
بکه م و کاریگه ری جیبهیلیت له سه ر گوینگران و خاوه نی نادیه کان،
تا منیان بیر بمینیت، نه وکات ده توانم بیمه خاوه نی کاریکی
سه ره کی وه کو نه سیره یه کی کومیدی، که ناوی له سه ر— یانه که
نوسرابیت، ۴۵ خوله کیش به دهست بهینم تا واله خه لک بکه م
له پیکه نیندا هاوار بکه ن، و من له سه ره تادا توانیم کونترولی ۴۵
خوله که که م بکه م، و خه لک بخه مه پیکه نین، به جو ریک که منیان
بیر بمینیت وه، دواتر سودم له رولی خوم وه کو ده سپیکه ری
شانوکه—وه رگرت و بووم به کومیدی، وه کو نه سیره یه که
«ناسرام» لای هانده ر (جموور)، واته نواندنکاره کهی که
۲۰ خوله کی هه یه ته ختهی شانوکه، وده قاووده ق هه مان شتم
کرد. له و ۲۰ خوله کهی که له سه ر ته ختهی شانو به سه رم بره

و بەشیوەیەک خەلکم دەخستە پیکەنین، کەخاوەنی یانەکان
ناچاربوون بکەن بەئەکتەری سەرەکی کۆمیدی.
ئەبیینیت؟ سەکەوتوو بووم لەبوون بەیەکیک لەپاشاکانی
کۆمیدی بەهۆی خواست و توانای کۆنترۆلکردنی بەرھەمەکەم،
و بەهۆی نواندەنەکەمەوہ لە کۆتایدا بووم بەوہی کەرێک خۆم
دەموست بێم، بەو شیوەیە بەتەواوی توانیم ئەوہ بەدەست
بھینم کەخۆم دەموست __ سەرکەوتن.

وہەمان شت بەسەر ئەو ژنەدا دیت کەدەیەوئیت «شیاوی
هەلگرتن و دەست نیشانکردن بێت» و باشتربیت لەماسیەکانی
تر کەبۆ چیژە، تۆ کۆنترۆلی ئەوہ دەکەیت کەدەتوانیت کۆنترۆلی
بکەیت __ ئەویش وینەیی خۆت و چۆنیەتی رەفتارکردنت __ و
ئەو شیوازەیی کەرێگە بەپیاوان دەدەیت قسەت لەگەڵ بکەن و
لێت نزیک ببنەوہ، ئەوہ بەکاربینە تا ئەو پەییوەندییەت دەست
بکەوئیت کەخۆت دەتەوئیت.

با ئەمەت بۆ روون بکەمەوہ: خەیاڵ بکە کەتۆ لەیانەییەکی
نەندروستیت و لەسەر ئامیری راکردنەکەیی، جلیکی وەرزشی
سورت لەبەردایە لەگەڵ بیجامەییەکی مەتاتی تەسکدا و
ئارەقت کردۆتەوہو بەردەوام دەبیت لە وەرزش کردن، زۆر
گونجاو و سەرنج راکیش دیاریت، پیاویکی جوان و قوز دیتە
ژوورەوہ __ لەش و لاریکی شیاوی ھەییە ھیچ ئەلقەییەک لە
پەنجەیدا نیە، و کاتیکی دیتە سەر ئامیری راکردنەکەیی پەنا تۆ
و کارلیک لەنیوانتاندا روودەدات. ئەو پێدەکەنییت و تۆش بۆی
پێدەکەنیتهوہ، تۆ دەچیتە سەر ئامیریکی تر، ئەویش دەچیتە
سەر دانەییەکی نزیک لە تۆ __ ئەو سەرنجەت دەداو تۆش
سەرنجی دەدەیتەوہ، زە کاتیکی ھەردووکتان لەپراھینان تەواو

دهبن بهفر دهینیت بۆت تا به بیانووی ئەوهوه قسهت له گهل بکات وسهیری چاوه کانت دهکات و لهوانهیه بلیت: وا دیاره راهینانی باشت کردوه، یان لهوانهیه دواتر چاو ببریته لیوه کانت و بلیت «تو ژنیکی که گرنگیه کی باش به خۆت دهدهی، نایابه».

له ریگهی چۆنیتهی وهلام دانهوهت — و چۆنیتهی کۆنترۆلکردنی قسهکردنی لیوه کانتان — پیاوه که دیاری دهکات که ژنیکی دیاریکراو بیت (وهکو ماسی چیژ) یان ژنیکی باشیت تا ههلتبژیڕیت و بههلیتهوه، و ئەگەر شتیکی هاوشیوهی ئەمهت وت «له راستیدا کچ ده بیت سهرنج راکیش بیت» دواتر ئاورپدهیتهوه تا لای ئەو خۆت سهرنج راکیش دهربخهیت، ئەوکات ئەو پیاوه بیردهکاتهوه که چهند دهخایه نیت تا رازیت بکات له گهلی بخهویت، وه دواي ئەوه کاتی راهینانه کانی دهگۆڕیت، تاوهکو چیتر ناچار نه بیت جاریکی تر چاوی به تو بکهوێتهوه، کاتیک ئەوهی ویستی لیت دهستی کهوت.

وه پیاو له ریگهی ئەم قسهو کردارانهوه دیاری دهکات که تو ژنیکی سادهی یان به ئاسانی خۆت به دهستهوه دهدهیت — لهو جووره ژنانهی که دهیهویت کاتیکی خۆش به سهر بیات و له هه مان کاتدا کیشیکی گونجاوی هه بیت تاوهکو لاشهی جوان بیت و سهرنجی پیاوانی پی رابکیشیت چیژی لیوه ربگرن، وه دلنیا ت دهکه مه وه که ئەم رسته که مانه ی دواتر که له ده می پیاو دیته دهره وه ئەوه دهگه یه نیت که چهند هه ولیکی جدی ده دات تا بتخاته داوه که وه، وه ئەگەر تو لهو نیچیرانه بیت که دیت به رهو خواردنی قولاپه که ئەوکات قولاپت بۆ هه لده دات تا ده ست بکات به راوکردن.

به لام ئەگەر تو به م شیوهیه وهلامی بدهیتهوه: «سو پاس»

من ته ندروستیم گرنکه بوم، نه جامدانی راهینانه وهرزشیه کان
شتیکی زورباشه تا له ته ندروستیه کی باشدا بمینیتیه وه.»
وه نه وکات بوی دهرده که یت که پیویسته قولتر بیتیه وه تا
زیاتر دهرباره ی تو بزانیته.

به لام نه مه نه وه ناگه ینیت که ده یه ویت دست نیشانته بکات
و بتهیلنیتیه وه، له بهر نه وه پیویسته تو هه ندیک له م رسته سادانه
زیاد بکه ی بو قسه کانت، به لام به لایه نی که مه وه خیرا فریت
نه یاته وه ناو ئاوه که، وه کو ماسی چیژ. له وانیه قسه کانت وای
لیبکات دهرباره ی راهینانه کانی خوی قسه ت بو بکات، که له وانیه
گفتوگویه کی گرنک و واتادار له نیوانتانداندا روو بدات سه باره ت به
به رژه وهندی هاو به شتان له مانه وه به ته ندروستی.

وه له وانیه پرسیماری زیاتر بکات له و ژنه شیاهوی
که کومه لیک وه لامی بو پرسیماره کانی هه یه، وه بیگومان مهرج و
داواکاری ته واوه تی هه یه، تا نه و پیاوه بزانیته ژنیک شیاویت
و به دوا ی پیاویکدا ده گه ری که ژیانی له گه ل به سهر به ریت و
له گه لت بمینیتیه وه.

نیستا، نه وه ش نه وه ناگه یه نیت که ده توانیت گره نته نه وه
بکه یت پیاوه که ناروات، چونکه تو پیشانت داوه که ژنیک
شیاویت، چونکه هه ندیک پیاو ته نها له پینا و چیژدا راو ده کن
و هیچ نیازیکی زیاتریان نیه له وه ی هه لت بداته سهر پیخه فه که
و هیچی تر، وه نه گه ر نه وه تاکه خه می نه و پیاوه بوو نه وکات
وازی لیینه با بروات — به توچی؟ چونکه نه و پیاوه نیه که بوی
ده گه ریت، ده زانم توو کچه کانت به دریزایی چه ندین سال پیتان
وتراوه: هیچ هه لیک له ده ست مه دن کاتیک پیاویک هات به ره و
بیرتانه وه.

چونکه لهوانه یه پیاوه گونجاوه که بیت. به لام من پیت ده لیم
ئهم فهلسه فه یه به ته واوه تی بی مانایه — ژنان کهسانی زیره کن
— چونکه کاتیک هاوریکه ت درو دهکات ده زانیت، منداله کانت
ده ناسیت کاتیک شتیکی خراپی کردوو و هاو پیشه کانت ناتوانن
شتیک تیپه رینن به بی ناگاداری تو، وه تو خیرا به هه موویان
ده لیت که تو که مژه نیت، و ناگات لینیانه له دووری چند
میلیکه وه چی ده کن، و ریگیان پی ناده ی یاریت پیکن،
به لام کاتیک بابه ته که دیته سهر په یوه ندی سوژداری له گهل
ره گزی به رامبه ر، هه موو ئه مانه بی سوود دهن، هه موو هیزت
ده دی به دهسته وه و کونترولی دوخه که له دهست ده دیت، خوت
به دهسته وه ده دیت بو هر پیره پیاویک که دوو جار سه یرت
بکات، ته نها له به ره وه ی دوو جار سه یری کردی! من داواتان
لی ده که م له م باره یه وه به زیره کی مامه له بکه ن، دلنیا ببه وه ئه گهر
به دوای په یوه ندییه کی جدییه وه نه بوو، ئه وا تو ناتوانیت بو چونی
بگوریت، ته نها له به ره وه ی ئیوه ژوان ده به ستن و په یوه ندییه کی
قول وپته وتان هه یه، لهوانه یه باشتترین ژنی سهر رووی
زه وی بیت و — توانای و تو یژ کردنیکی سه رنج راکیشت هه یه،
ناماده کردنی نانی به یانیا ن و لیها تووی له ده رخستنی توانا کانت
بو ناماده کردنی ساندویچ (له فه) و ئه مه ئه وه ده گه یه نیت تو
مروقیکی سه ربه خویت و له ژیر جله و و رکیفی ئه و پیاوه دا نیت
— به لام ئه گهر ناماده نه بوو بو په یوه ندییه کی جدی له گه لت،
ئه وا ئه وکات وه کو ماسی چیژ مامه له ت له گهل دهکات، باشتترین
نمونه بو ئه مه له «نامه کانی ستر او بییری» دایه، ئه و نامانه ن که
له به نامه ی ستیف هارقی دا له لایه ن گو یگرانه وه ده نیردرین،
نامه یه ک له لایه ن ژنیکه وه نیردرابوو که به پروونی ههستی پی

گردبوو، که له بوکه له یهک زیاتر نیه که پیاو یاری پییده کات،
نامه که دهیوت: من بؤ ماوه ی ۶ مانگ چاوم بهو پیاوه ده که وت،
هموو شتیک زور ناوازه بوو، ههتا مانگی یهکی نه مسال نیمه
پیکه وه ده چوینه دهره وه و سهردانی مالی یه کترمان ده کرد،
به لام له پر وهستا له په یوه ندیکردن پیمه وه، وه کاتیکیش من
په یوه ندیم پیوه ده کرد وا دیار بوو که پیی خوش بیت، به لام
دواتر قسه کانی کورت ده کرده وه و زور وشک بوو له گه لما
و پلانی گه شتی داده ناو دواتر رهتی ده کرده وه، و کاتیکیش
بیم دهوت: نه گهر ده ته ویت باهه موو په یوه ندیه کی نیوانمان
بیچرینین، دهیوت «نه خیر»، به لام واش رهفتاری نه ده کرد
که نیکه ران بیت و نازانم چی روویدا، به لام هیشتا هر خوشم
دهوت، به لام ته نها نه وه نیکه رانی کردووم که شتیک له میشکیدا
بیت و به من نه لیت، یان له وانیه ژنیکی تری دوزیبیتته وه و من
له گیرفانی دواوهیدا بهیلیتته وه. نه و پیاوه راوی ماسی ده کرد
ته نها بؤ چیژ، نه و ژنهش له دلی خویدا دهیزانی، به لام هیشتا
هر هولی ددا خوی پیاوه لبواسیت، تابزانیت که ئایا نه و پیاوه
شیرازی هه لسوکه و تکردن له گه لی ده گوریت یان نا؟ پیویسته
له هر ژنیک که له م دوخه دایه ده ستبهرداری نه و پیاوه
بیت و جی بهیلیت، وازی لبینیت باشتره له وهی کات و وزه ی
خوت به فیروبدیت له پیاویکدا که ناتوانیت و نایه ویت له ئاست
پیشینه کانتا بیت، کاتیک پیاویکی تر هاته ریگات: جله و بگره
دهست و بایاسا و ریسا بنچینه یه کانت به پروونی بزانتیت، سهیری
کبیکه بکه له بهشی (پیاوان ریژی پتوانه کان ده گرن بکه و
شیک و در بگره) من له دوا ی ۱۰ شه وه وه وه لامی په یوه ندیه
نه نوریسه کان ناده مه وه، چونکه منداله کانم خه وتوون و منیش

پشوو ددهم.
«من ریزی ئه و پیاوانه دهگرم که پابهندن بهمه وعیدهوه
و کاتیکیش دوا کهوت په یوهندی دهکات » و «من سینکس
له گهل هیچ که سینکدا ناکهم ههتا دلنیا ئه بم که ئهم په یوهندییه
پابهندوو جدییه __ سینکس کردنی ریکهوت لای من بوونی نیه»
ئهمانه هه مووی بنه مای سهرهکی قبولکراوه له لای ههر پیاویک
که دهیه ویت لیت نزیک بیته وه. وه ئه گهر رهتی کردوو په یوهندی
ئهم بنه مایانه بیت، ئه وکات به ریی خویدا دهروات، چونکه تنها
ئامانجی چیژ بووه.

ئه گهر به دوا ی ئه وه وه بوو شتیک بو خودی خوی بنیاد
بنیت، ده زانیت پیویسته ژیانی له گهل ژنیکدا ته و او بکات، که ئه و
ژنهش دهیه ویت شتیک بو خودی بنیاد بنیت، ئه ویش لای ئه و
ژنه ده مینیتته وه و بهرده وام ده بیت له گفتوگو کردن له گه لی، ئا
ئهمه پیاویکه ئاماده یه کاری جدی بکات __ پیاویک نیه که تنها
دلداریت له گهل بکات و ئه وه ی ویستی لیت دهستی بکه ویت و
بروات. ئه وه ئه و پیاوه یه که تو ده ته ویت؟ چونکه ئه و راو دهکات
بو ده ستینیشانکردن و هه لگرتن، نهک بو راو کردنی چیژ، دوا ی
ئه وه ی سه لماندی که شایه نی ئه وه یه تو کاتی خوتی پیببه خشیت،
دوا ی ئه وه ده توانیت ریی پی بده ی بتباته وه بو ماله وه و پاکت
بکات و هه ندیک به هاراتت به سه ردا بکات و بتبرژینیت و
بترازینیتته وه و بتخاته سه ر ده فریکی به تام و دواتر بتخوات
(وهکو ماسیه کی باش و شیواو بو خواردن).

ئایا پیویستت به نمونه ی زیاتره سه بارهت به جیاوازی
نیوان ماسی چیژ و ماسی شیواو بو هه لگرتن، ئهمه بخوینه وه،
۱_ ئه و ژنه ی که دوا ی ریز دهکات، ئه و شیواوی هه لگرتن

۱_دهست نیشانکردنه: بهلام ئەو ژنه‌ی که رینگه به پیاوان دهدات
بی ریزی به رامبهر بکه‌ن ئەوا شیاوی هه‌لگرتن نیه، دووباره
فری دهدریته‌وه ناو ئاوه‌که.

۲_ ئەو ژنه‌ی پۆشاک‌کی گونجاو ده‌پۆشینتو خۆی داپۆشیوه،
له‌گه‌ل ئەوه‌شدا هه‌ر سه‌رنجراکیتشه، ئەوا ئەو ژنه شیاوه
بۆ هه‌لگرتن: بهلام ئەو ژنه‌ی جلی رووت و سه‌رنجراکیش
له‌به‌رده‌کات، ئەویش فری دهدریته‌وه ناو ئاوه‌که.

۳_ ئەو ژنه‌ی ناهیلیت هه‌ست به‌جه‌سته‌ی بکه‌ی له‌کاتی
سه‌ماکردندا، ئەوا ژنیکی شیاوه بۆ هه‌لگرتن: بهلام ئەو ژنه‌ی
به‌گه‌رمی سه‌ما ده‌کات و وا له‌پیاو ده‌کات له‌شه‌رما سور
به‌لبه‌گه‌ریت، ئەوا ئەویش فری دهدریته‌وه ناو ئاوه‌که.

۴_ ئەو ژنانه‌ی ژماره‌ی موبایل له‌پیاوان وه‌رده‌گرن، بهلام
ژماره‌ی خویان نایه‌ن به‌پیاو، ئەوانه شیاوی هه‌لگرتن: بهلام
ئەو ژنه‌ی ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌کانی ماله‌وه‌و کاره‌که‌ی و ژماره‌ی
تیه‌تی خۆی و ئیمیله‌که‌ی و ناونیشانی ماله‌که‌ی دهدات
پیاویک که‌ته‌نها خواردنه‌وه‌یه‌کی بۆ کپیوه‌و پرسیاوی لی
کردوه‌و چون ده‌توانیت په‌یوه‌ندی پێوه‌ بکات: ئەم جورانه‌ش
فری دهدریته‌وه ناو ئاوه‌که.

۵_ ئەو ژنه‌ی ده‌توانیت به‌ریزبیت و گفتوگۆیه‌کی به‌ریزانه
کات له‌گه‌ل پیاوه‌که و دایکیدا، ئەوا شیاوی هه‌لگرتنه: بهلام ئەو
ژنه‌ی له‌ترسا ده‌له‌رزیت که‌قسه له‌گه‌ل دایک و داپیره‌یدا بکات،
ئەو ژنیکی شیاوی نیه دووباره فری دهدریته‌وه ناو ئاوه‌که.

۶_ ئەو ژنه‌ی که‌له‌گه‌ل هه‌موو بارودۆخیک ده‌گونجیت که‌تیی
ده‌کوتیت—وه ده‌توانیت خۆی به‌ریوه بیات له‌کۆبوونه‌وه‌ی
کس و کاردا، له‌کۆبوونه‌وه‌ی کاردا، له‌پریستوراندا، له‌بۆنه

وهرزشیه کاند، ئەوا ژنیکی شیاوی هه لگرتنه: به لام ئەو ژنه ی
که توانای ریکخستنی ساده ی و مه عقولی نیه، یان وا دهریبخات
که گرنگی پی نادات، ئەوا ئەو ژنه فری دهریتهوه ناو ئاوه که.
۷_ ئەو ژنه ی که دهرانیت دهیه ویت هاوسه رگیری بکات و
خیزان بنیاد بنیت، وه بهرونیش ریگه دهدات که پیاو ئەمه بزانت،
ئەوه ژنیکی شیاوه بو هه لگرتن: به لام ئەو ژنه ی که نازانیت
چاره نووسی په یوه ندییه که ی به کوئ دهگات دوا ی ههفته یه که،
دوو باره فری دهریتهوه ناو ئاوه که.

۸_ ئەو ژنه ی که ده توانین به ئاسووده یی به هاو ریکانمان
و خیزانه کانمانی بناسینین ئەوه ژنیکی شیاوه بو هه لگرتن:
به لام ئەو ژنه ی که به لامانه وه گرنگ نیه به هاو ریکانمان و
خیزانه کانمانیان بناسینین، فری دهریتهوه ناو ئاوه که.

۹_ ئەو ژنه ی که پیده که نیت و گرنگی به خوی دهدات و
به گشتی دلخوشه به ژیانی، ئەوا ژنیکی شیاوه بو هه لگرتن: به لام
ئەو ژنه ی که گرنگی به خوی نادات و هه موو کاتیک رووگرژه،
وه هه میسه ئەلینی باریکی قورس به سهر شانیه وه یه تی، وه
نایه ویت به سهر ئەو که سه دا سهر بکه ویت که تاوانیک یان
هه له یه کی به رامبه ر کردووه، ئەم جو ره ژنانه ش هه لده درینه وه
ناو ئاوه که.

۱۰_ ئەو ژنه ی که ریزی خوی پیشان دهدات له به رامبه ر
هه موو ئەو شتانه ی که بو ت کردووه، ئەوا ژنیکی شیاوه بو
هه لگرتن: به لام ئەو ژنه ی که وا رهفتار دهکات تو بو دلخوشکردنی
هیچت نه کردبی، ئەم جو ره ژنانه هه لده درینه وه ناو ئاوه که.

۱۱_ ئەو ژنه ی که وه فاداره، شیاوه بو هه لگرتن: به لام ئەو
ژنه ی که هه میسه چاوی له سهر ئەوه یه که کی له تو باشتره، ئەم

ژنانهش هه‌لده‌درینه‌وه ناو ئاوه‌که.

۱۲- ئه‌و ژنه‌ی که‌تیده‌گات پیاو ده‌یه‌ویت پیاوه‌تی خوی
بسه‌لمینیت به‌هوی نازناوه‌که‌ی و پیشه‌که‌ی و موچه‌که‌یه‌وه،
وه ئه‌و ژنه‌ی ده‌زانیت چون په‌یوه‌ندیه‌کان به‌پویه‌ بیات و
به‌لینه‌اتوویی و کارمه‌یی وا له‌پیاوه‌که‌ی ده‌کات هه‌ست بکات
که‌کاره‌که‌ی چاره‌سه‌ر کردووه. ئه‌م جووره ژنانه‌ شیاو
هه‌لگرتن: به‌لام ئه‌و ژنه‌ی که‌چه‌کی بانکه‌که‌ی وپاره‌کانی
به‌کارده‌هینیت وه‌کو شمشیریک بو‌ بچوکرده‌وه و که‌مکرده‌وه‌ی
پیشه‌ی پیاوه‌که‌ی له‌گه‌ل به‌خششه‌ داراییه‌کانی، ئه‌م جوورانه‌ش
فری ده‌درینه‌وه ناو ئاوه‌که.

چۆن بزانیته‌وه که‌سه‌ی چاوت پێیکه‌وتووه به‌دوای ماسی شیاو بو‌ هه‌لگرتن ده‌گه‌ریت یان بو‌ چیژ:

۱- ئه‌گه‌ر قسه‌ کردنی ئه‌و پیاوه له‌گه‌لت قسه‌کردنیکی
زۆر بوو‌که‌ش بوو، وه نه‌ده‌چوووه قولایی بابه‌ته‌کانه‌وه، ئه‌وا
ئه‌و پیاوه‌ راوی چیژ ده‌کات: به‌لام ئه‌گه‌ر وادیاربوو گرنگی
به‌پنویستییه‌کانت و ژیانته‌ و ویسته‌کانت و داهاوتوت ده‌دات،
که‌واته ئه‌و به‌دوای ژنیکی شیاو بو‌ هه‌لگرتندا ده‌گه‌ریت.

۲- ئه‌گه‌ر به‌ پیداویستییه‌کانت و به‌بنه‌ماکانت پیکه‌نی، ئه‌وه
مانای ئه‌وه‌یه‌ راوی چیژ ده‌کات: به‌لام ئه‌گه‌ر ئاماده‌ بوو پابه‌ند
بیت به‌ یاساکانته‌وه و په‌یره‌ویان بکات، که‌واته ئه‌و بو‌ ژنیکی
شیاو هه‌لگرتن ده‌گه‌ریت.

۳- ئه‌گه‌ر ژماره‌که‌تی لیوه‌رگرتی و زیاتر له‌ ۲۴ کاتر میتری
خایاند تا په‌یوه‌ندیت پویه‌ بکات، ئه‌وا راوی چیژ ده‌کات: به‌لام

له رزی، نه وانه و راوی چیژ دهکات: به لام نه گهر نه و ناماده بوو
چاوی به منداله کانت بکه ویت و دیارییان بو بهینیت و په یوه ندیان
له گهل به ستیت و وایان لیکات ناسووده بن له گه لی، که واته نه و
پیاوه تو و منداله کانت به شیاوی هه لگرتن ده زانیت.

۹_ نه گهر له پرووی مادی و عاتقی و پو حیه وه ناماده نه بوو،
نه وه له وانیه به دواوی راوی چیژ هوه بیت: به لام نه گهر توانای
دایینکردن و پاراستنی خیزانه که ی هه بوو، هه روهک چون پیاوی
راسته قینه نه م کاره دهکات، که واته له وانیه به دواوی ژنیکی
شیاو بو هه لگرتندا بکه ریت.

۱۰_ نه گهر پیشوازی له هه ر په یوه ندییه کی «کراوه» کرد،
وه وتی ریگری ناکات که چاوت به که سانی تر بکه ویت، که واته
نه و راوی چیژ دهکات: به لام نه گهر ویستی په یوه ندییه کانتان
تایبیت بیت، نه و کات ته نها ژوان له گهل تو ده به ستیت ، وه نه و
وه کو ژنیکی شیاوی هه لگرتن سه یرت دهکات.

—۷—

— کوری دایکی خوئی —

هه موو روژیک له به یانیانی ستیف هارفي، خوم و یاریده دهره که م «شیرلی» برگه یه کی به ناوبانگمان پیشکه شده کرد به ناوی «نامه کانی ستروبیری ۲۳» که له ریییه وه بانگهیشتی گو یگره کانمان ده کرد، تاوه کو چاره سهری کیشه کانیان بو بکه ین، وه له م برگه دا هه موو جوړیکی نامه ی نوسراو، نامه ی ئەلکترۆنیمان پیده گه شت، که له لایه ن ئەو که سانه وه ده نیردران که دیار بوو پیوستیان به ئاموژگارییه کی زوره دهر باره ی چونیه تی هه لسوکه و تکر دن له گه ل مندالی سهره رۆدا، وه به رییوبه ریک که داواکاری زوره له سهر کار، یان خیانه تی خوشه ویسته کانیان، یان دهر باره ی ئەو دایکانه ی که جله ویان له ده ستداوه به سهر منداله کانیا نندا، وه پاره سهر فکردنی زور له لایه ن ئەندامانی خیزانه وه، وه هاوړیییه تییه خراپه کان یان هر بابه تیکی تر که تو ده یلیت، وه هه ندیک پرسیا ری زور خه مناک، هه ندیکیان هینده کتوپر بوون که سهر و دلی ده گرتیت، وه هه ندیکیان وای لیده کردی تنها سهرت بله قینیت و پرسیا ر بکه یت ئەو که سه ی

بیت له ته له فوننه که وه، به هوی ناوهی له هیچ رازی نییه، په یوه ندی
په یوه دهکات بو پاره، بو رهنگکردنی ماله که ی، بوئه وهی بهیت
به شوینیدا تاله سینه ما بیهینیتته وه، بو تاماده کردنی خواردن له بونه
تاییه تییه کاند، ته نانهت بو شور دنی جله کانی، ناوهی وایلیکرم
که نه م نامه یه بنووسم ناوهییه نیستا کاتر میتر ۱۰:۴۲ خوله که و
به ته نها له ماله وه م، چونکه میرده که م دایکی بانگی کردووه بو
ماله که ی، تاوه کو یارمه تی بدات له دروستکردنی کیکی ناوهنگی
پروژه که ی بو به یانی، من پلانم دانابوو که نه مشه و کاتیکي
خوش له گه ل هاوسه ره که م به سهر ببه م، به لام جاریکی تر دایکی
لیی تیکدام، به هه له لیم تیمه گهن، من چه زده که م ریزی دایکی
بگریت و یارمه تی بدات، به لام هه ندیک کات واهه سته که م که من
پشتگوی خرابم، به داخه وه من و منداله کانم له لیستی گرنکی
پیدانه کاندین، چونکه هه میسه سه رقالی ئیشکردنه بو دایکی،
من ماوهی چه ندین ساله نه مه م له دلی خو مدا هیشتوته وه، به لام
نازانم که ده توانم تاچه ندی دیکه به رگه ی نه مه بگرم، دایکی
هه میسه له رینگه ی خیزانه که ماندا ده وه ستیت، من هه ندیک کات
واهه سته که م که من شووم به پیاویک نه کردووه... من ده مه ویت
پیاو بیت و کونترول بگریته ده ست)).

نیستا، له مانای رسته ی «نایا من هاوسه رگیریم له گه ل
پیاویک کردووه وه یان کوریک؟» تیده گه م. که گوئیستی ده بم
له و ژنانه ی که هه مان کیشه یان هه یه: میرده کانیا ن به راده یه ک
گیروده ی دایکیان، که تو له و ته مه نه دا چاوه ری ده که پت
به ته واوی کوریکي سه ربه خوبن — په یوه ندیا ن له گه ل دایکیان
وا له دایکیان دهکات که کونترولی ژیا نیا ن بکه ن، و هوکاریکه بو
له ده ستدانی په یوه ندییه سوزداریه کان، دایکی ده لیت «باز بده»

کورده کئی ده لیت «به رزاییه کئی چهند بیت و کئی بگه ریمه وه
سه ر زه وی؟» هاوریکه یان ژنه کئی چاوی ده سورینیت
وله لایه کوه داده نیشیت و دم داده چه قینیت و پیکه نینیکی
عالت جاری ده کات و له دلی خویدا ده لیت:

(أ) بوجی ئەم پیاوه پیگه یشتوو ده می هه لئاچریت و
جاریک نالیت نا! (ب) بوجی ئەم ژنه دهستی به سه ر میرده که مدا
مژتوو. (ج) پیویسته چی ئامرازیک بگریت یان به کریی بگریت،
یان هه لی به ستیت تا وه کو لیکیان جیا بکاته وه و هه رچی ده لین
و هه رچی ده کهن و چهند ریگای جیاواز ده گرنه بهر تابتونیت
دوباره له گه ل میرده که یدا ده ست بکه نه وه به بنیادنانی ژیانیان.
ئه مجوره ژنانه ی «ئایا هاوسه رگیریم له گه ل پیاویک کردوو
یان له گه ل کوریک؟» وا هه ستده کهن که ناتوانن به ره لهستی
ژنیکی دیکه بکه ن، واته خه سوی، ئەم ژنانه پالنه رو هوکاری
زیاتریان هه یه وه ک له راویژکاری گشتی، تا به شانازییه وه ئەم
نازناوه به سه ر میرده کانیاندا به سه پینن (کورپی دایکی): دایکی
ره تی ده کاته وه که په تی نیوانیان بپچرینیت و ریگه ی بدات ببیت
به پیاو، دایکی هینشتا پیی وایه که له سه ر ئەم زه ویه ژنیکی
گونجاو نیه بو کوره کئی، دایکی هه میشه دژایه تیه کی هه یه
به راصه ر ئەو که سه ی له ژیانی کوره که یدا هه یه، وه پیاوه که ش
نایه ویت گوره بیت: ئەو مه حال بو دایکی ئەنجام ده دات، چونکه
دایکی به نازی کردوو و گرنگی به پیویستیه کانی ده دات، گویمان
له هه موو ئەمانه بوو.

بو هه موو ئەو که سانه ی که ده لین «ئایا من هاوسه رگیریم
له گه ل پیاویک کردوو یان کوریک؟» وه بو هه موو ئەو ژنانه ی
که له په یودن دیدان له گه ل «کورپی دایکی» پیتان ده لیم: بووهستن

له هینانه وهی بیانوو، دلنیا بن میرده کانتان بویه گوی له دایکیان
ده گرن چونکه نیوه ریگهی پیده دهن و ابکات.

به آن نه وه هله ی نیوه یه.

با پیتبلیم که پیاو بوچی له ژیر جینگه که رمه که ی و لای
ژنه که یه وه هله دستیت و جله کانی له به رده کات و کلیلی
تو تو میله که ی ده بات کاتژمیر ۴۲:۱۰ ده پروات له گهل نه وه ی ژن
و مناله کانی به ته نهان، ده پروات بو ناوشار به تو تو میله که یه وه تا
کیکیکی نه فره تی بو دایکی بکریت له نیوه ی شه ودا، تا دایکیشی
روژی دواتر بیفروشیته وه: چونکه دایکی یاساو ریسیای بو نه م
پیاوه داناوه له کاتیکدا ژنه که ی نه ی توانیوه بیکات.

سه یرکه، پیستر پیم وتی که چونه: نه گهر پیاویک خوشی
بویت، نه بیت به و پیاوه ی که تو ده ته ویت، نه گهر تو داواکاری
و بنه ماو یاسا و ریسات هه بوو نه و ده بیت بوی دیاری بکه ی،
تا په یوه ندیه که تان سه رکه وتوو بیت به وشییوه ی که تو ده ته ویت.
پیاوی راسته قینه دلخوش و تامه زرو ده بیت، که به پپی
یاسا کانی تو بژی، وه کاتیک یاسا کانتی زانی نه وکات دلنیا
ده بیت که به پپی نه وانه کاربکات، تا نه و ژنه ی خوشی ده ویت
به دلخوشی به یلیته وه، یه که م شت که پیویسته له سه رت بیکه ی
نه وه یه، نه م یاسایه به ده نگیکی به رز رابگه یه نیت له سه ره تای
په یوه ندیه که تاندا و دلنیا بیت که پیوه ی پابه ند ده بیت.

به لام نه گهر تو هیچ داواکاری و بنه مایه کت نه بوو، نه وکات
ده زانی دوا ی یاسا کانی کی ده که ویت؟ به دلنیا ییه وه دایکی،
له به رنه وه ی تاکه ژن بووه که پپی وتووو چی قبول ده کات و چی
قبول ناکات: پیشینی بکه نه م کوره چی ده کات نه گهر دایکی

پئی بلی پیش نهوهی بیته سهر میزی نانخواردنه که دهسته کانت
بشو، یان بلی بکه ریره وه ماله وه پیش نهوهی تاریک دابیت و
ناگات له خوشکه کهت بیت که چونه دهره وه.

وه همیشه گوی له دایکی دهگریت و متمانهی پییه تی،
نهو دواي نه م یاسایانه دهکه ویت، چونکه نایه ویت رووبه روی
دهره نجام و سزا بیته وه. خو نه گهر وانه کات نهوا گویی له دایکی
نه گرتوه و ریزی نه گرتوه، نهو دواي نه م یاسایانه دهکه ویت،
چونکه دایکی خوشده ویت ویاساکانی جیگیرن و ناگوین و
گونجاون له گهل ته من و بارودوخیدا، به لام دایک همیشه
چهند یاسایه ک ده هیلیته وه تا بیسه پییت به سهر کوره کانیدا،
ئیر ته من و پیگهی هرچی که بیت، نهو یاسایانه ش ئامانه
دهگریته وه: ریزی بگریته خوشی بویت به بی هیچ مهرجیک
بپاریزیته و دابینکهری نهو ژنه بیت که ژیانی پیبه خشیوه _ و
هرگیز دهستبهرداری نه م داواکاری و بنه مایانه نابیت، و نه گهر
کوره کهی که سیکی بهرپرسیار و خوشه ویست و به ئاگا بوو،
نهوا هرگیز نه م یاسایانه ناشکینیت.

دواي نهوهی پیاویک ژنیک ده دوزیته وه و یه کیان
خوشده ویت، ده بیت به راده یه ک خوشی بویت که ئاماده بیت
هه ندیک یاسا و بنه ما بو په یوه ندییه که تان دابنیته، که گرنگترینیان
نه مانه ن:

۱_ پیوسته ریزم بگریته.

۲_ پیوسته له دواي خوداوه من و منداله کانمان له سه روو

هه موو که سیکه وه بین.

۳_ ده بیت هه موو خزم و که سوکار بزان که ده بیت ریزی

په یوه ندییه که مان و خودی خوم بگرن.

نه گهر نه م یاسایانهت دیاری نه کرد، نهوا دایکی
دهستبهرداری یاساکانی خوی نابیت و سهرت نه سورمیت ی
بهرووتی له جیگه که دا بهجیت بهیلیت و بروات کیک بو دایکی
دروست بکات؟

وه نه مه ناگه ریتته وه بو نه وهی که دایکی جلهوی کردوه:
به لکو له بهرئه وهیه که تو هه ولت نه داوه کونترول بگریته دهست،
بیر له قسهی نه و ژنه بکه ره وه که وتی: «نایا من هاوسه رگیریم
له گهل پیاویک کردوه یان کوریک؟» نه و ژنه وتی: که «ماوهی
۱۵ سال و نیو په یوه ندی له گهل نه و پیاوه دا هه بووه و هه رگیز
روژیک بیزاری خوی دهرنه بریوه، کاتیک خه سوی ته له فونی
کردوه و ئیشی پی بووه»، وتی که «ماوهی چه ندین ساله
نه مه م له دلما هیشتوته وه»، نه گهر هه رگیز ژنه که ی به پیاوه که ی
نه وتبیت که چه ز ناکات خوی و منداله کان به جی بهیلیت و بجیت
بو مالی دایکی، چه زیش به وه ناکات وه کو مندال فه رمانی
به سه ردا بکات، و چه زیش ناکات خواردنی بو ئاماده بکات و
ماله که ی بو رهنگ بکات، و جله کانی بیات بو جلیشور، پیویسته
پیاوه که ی به ته واوی بزانیته که تیکه لبون و کارلیک کردنی له گهل
دایکی سه ریچی کردنه له یاسا و بنه ماکانی ژنه که ی، پیاوان
ناتوانن میشکت بخویننه وه، و نازانن به ته واوی چیت لیان
دهویت، که واته تو پیویسته قسه بکه ی که چیت دهویت.

نه و ژنه ی پرساری «نایا من هاوسه رگیریم له گهل پیاویک
کردوه یان کوریک؟» کرد، له نامه که دا نه ی وتبوو، به لام
من پیم وابوو که ره تی کردوته وه دهر باره ی خه سووی قسه
بکات، که چون جلهوی گرتوته دهست. چونکه له وه ترساوه
که له وانیه میرده که ی جی بهیلیت و ترساوه که میرده که ی

دایکی ههلبژیریت ئه گهر داوای لی بکات له نیوان ئه و و دایکیدا ههلبژاردن بکات، له گهل ئه وه شدا پیاوان به مشیوهیه رهفتار ناکهن: ئه گهر پیاوه کهت به راستی خوشی بویت ریگا چاره یه ک ده دوزیته وه تادایکی قبوولی بکات که ده یه ویت ژنه که ی دلخوش بکات و ریگا که ی پاک ده کاته وه، تا په یوه ندییه که یان له هه موو روویه که وه سه رکه و توو بیت.

یه که م، دانی پیدابنی که ناته وی به ره لهستی ئه و ژنه (دایکی) بکه ی، چونکه ئه و دایبیه کانی گوریوه کاتیک مندال بووه، و ده شزانیت ئه و خواردنه لیبنیت که خوشترین خواردنه لای میرده کهت، وه زوربه ی هاوریگانی ده ناسیت ئه گهر هه مووشیان نه ناسیت، و له هه موو که سیکی تر زیاتر ده ناسیت و خوینی ئه و به دهمار دکانیدا تیپه ر ده بیت، ئه گهر ئه و دایکی خوشده ویت و په یوه ندیان زور باشه، ئه و تۆ ناچیته نیوانیانه وه، به راستی تۆ بۆت ددرده که ویت که باشتره په یوه ندیت له گهل پیاویکدا هه بیت که دایکی خوشده ویت، وه ک ئه وه ی له په یوه ندیابیت له گهل که سیک که به رگه ی ئه و که سه ناگریت که هیناویتیه سه ر دونیا، پیاویک ئه گهر نه توانیت له ساده ترین په یوه ندی که په یوه ندی نیوان پیاو و دایکیه تی، له وانه شه نه توانیت په یوه ندییه کی خوشه وستی جیگیری له گهل که سینکدا پی بسپیردریت، چونکه ئه و پیاودی دایکی خوشده ویت و ریزی ده گریت، ده شزانیت که چون ردفتار له گهل تۆدا بکات.

به لام تۆ به دلنیا ییه وه ده توانیت هه لسوکه وت له گهل میرده کهت و دایکیدا بکه ی، له ریگه ی به کارهینانی هیزته وه، بۆ دانانی ئه و پیداوستی و بنه ما و یاسایانه ی که پیویسته پابه ندی بیت، چونکه هه ردووکتان هه ولی درووسترکردنی خیزان ده دن،

له جیاتی نوسینی نامه یه کی توره یی بو «نامه کانی
سترۆبیری» له نیوه ی شه ودا، کاتیک پیاوه که ی بی خشپه
(بیده نگ) له ماله وه چۆته دهره وه تا یارمه تی دایکی بدات، نه و
ژنه ی که ده لیت «نایا من هاوسه رگیریم له گه ل پیاویک کردروه
یان کوریک» پیویست بوو میرده که ی له نیوه ی دهرگا که ده
بوه ستینیت و شتیکی له م شیوه ی پیلیت: «سه یرکه ده زانم
دایکت خوشده ویت و هه موو شتیکی بو ده که یت، به لام قبولی
ناکه م من و منداله کان به ته نها له نیوه ی شه ودا به جی به لیت، تا
برۆی کیک بو دایکت درووست بکه ی، به لام گه ر هه ر سوری
له سه ر نه وه ی برۆی نه و ده بیت شه وه که ش هه ر له وئ به سه ر
به یت و له وئ بمینیته وه».

ئه م قسانه شه ره نگیزانه و تینه گه شتوانه نین، له به ر نه وه ی
تو ژن و منداله کان به جی ده هیلیت له ماله وه له کاتر میر چاره ک
بو دوانزه ی شه ودا، ته نها له به ر ئاماده کردنی کیک یان له به ر
رۆشتن بو یانه ی شه وانه یه ک، ئه مه مایه ی قبول نییه، نه گه ر نه و
ژنه وایر بکاته وه که ئه مه شه رانگیزی و تینه گه شتوو ییه، نه و
هه له بیر ده کاته وه. به لام نه گه ر به پیاوه که بلیت نه و نه وکات
نه و (ژن) بنه ما و ریسای داناوه که پیویسته پیاوه که ی پیوه ی
پابه ندبیت تاپه یوه ندییه که یان به رده وام بیت، نه وکات تو په که
له یاریگای نه و دایه، یان نه وه تا ده چیت و کیک بو دایکی ئاماده
ده کات، یان وه کو پیاو په یوه ندی پیوه ده کات و به راسته وخۆبی
پنی ده لیت: نه مشه و ناتوانم بیم — به لام ده توانم به یانی هه ندیک
کیکی ئاماده کراوت بو بکریم و بو ت به نیم پیش نه وه ی برۆم
بو کار، له وانه یه دایکی پنی خوش نه بیت — به لام به تو چی؟
جاریکی تر ناتوانی کونترۆلی نه وه بکه یت که ههستی چۆنه

دهرباره‌ی کاره‌کانی کوره‌که‌ی؟ وه ناشتوانیت کونترۆلی
کاره‌کانی کوره‌که‌ی بکه‌یت، به‌لام ده‌توانیت کونترۆلی ئه‌وه
بکه‌یت که‌هه‌ستت چۆنه و چاوه‌رپی چی له‌میرده‌که‌ت ده‌که‌یت.
ئێستا ئه‌و ژنه و تی «ئایا من هاوسه‌رگیریم له‌گه‌ل پیاویک
کردوه یان کورپیک»، ماوه‌ی نزیکه‌ی ۱۱ سال چاوه‌روانی کرد،
تا قسه‌ی دلی خۆی بکات، به‌لام ئه‌گه‌ر تو ئێستا له‌په‌یوه‌ندی‌دای
له‌گه‌ل پیاویک پیویسته له‌سه‌رت ئه‌م شته به‌ئاشکرای بیخه‌یته
پوو، پنی بلی که‌هه‌رگیز ناته‌ویت بچیته نیوان ئه‌و و دایکی، و
ناته‌وی رکا‌به‌ری له‌گه‌ل دایکی بکه‌یت، له‌به‌رئه‌وه ئه‌و پیویسته
له‌سه‌ری ئه‌وه بکات که‌پیویسته، تاوه‌کو دایکی تی‌بگات:
۱_ پیویستیه‌کانی ژنه‌که‌ی هه‌رگیز له‌پله‌ی دووه‌مدا نابیت،

له‌ژێر هه‌ر هه‌لومه‌رجیکدا بیت.

۲_ دایکی پیویسته ریزی پیویستی کوره‌که‌ی بگریت،
که‌له‌سه‌ری پیویسته و ده‌بیت دابینکه‌ر و پاریزه‌ری ئه‌و ژنه
بیت که‌خۆشیده‌ویت.

نیگه‌ران مه‌به، ئه‌و ئه‌رکی خۆی ده‌زانیت، تا ئه‌مکاره بکات:
چونکه هیچ پیاویک له‌جیهاندا نیه که‌زیاتر پیویستی به‌دایکی بیت
وه‌ک له‌ژنه‌که‌ی، ئه‌و زۆر به‌باشی هه‌ست به‌وه ده‌کات که‌ئه‌و
پالپشتیانه‌ی که‌له‌دایکیه‌وه ده‌ستی ده‌که‌وت، وه‌کو جلوبه‌رگ و
شوینی ژیان_ په‌روه‌رده_ گرنگی پیدان و تا کوتایی....، پیویسته
کوتاییان پینه‌نیت، که‌بوو به‌پیاویکی گه‌وره و به‌تایبه‌تیش ئه‌گه‌ر
ویستی په‌یوه‌ندییه‌کی خۆشه‌ویستی و راستگۆیانه و هه‌میشه‌یی
دروست بکات له‌گه‌ل ژنیکی تر، جگه له‌دایکی، و له‌سه‌ری
پیویسته په‌تی نیوان خۆی دایکی بچرینیت تاوه‌کو بتوانیت ژیان
به‌خیزانیکی نوێ ببه‌خشیت که‌ئه‌ویش خیزانه‌که‌ی خۆیه‌تی.

هه موو ئه وهی له سهر تو پیویسته ئه وهیه که قسه بکهیت:
راسته و خو پیی بلی: من لیڤه پیویستم پیته، تا بمان پاریزیت،
دابینکه رمان بیت و ژیانمان پاریزراو بیت، و یارمه تیم بدهیت
له به خیوکردنی ئه م مندالانه دا، و نمونه یه ک بیت بو کوره کانمان
تابزائیت پیاوی راسته قینه چی دهکات؟ و بو کچه کهت، تابزائیت
پیاوی راسته قینه چونه، تاروژیک له پروژان که سیک بو خوی
بدوزیته وه، من ئه وه م لیت دهویت که سه روکایه تی خیزانه ک
بکهیت.

به م شیوهیه بوی رونبکه رهوه و پیی بلی، ئه وکات هه مور
کات داواکاریه کانی تو له سهر و داواکاریه کانی دایکیه وه ده بیت.

— ۸ —

بۆچی پیاوان خیانەت دەکەن؟

لەروانگەى پیاوانەوه، وەلامى پرسىارى «بۆچى پیاوان خیانەت دەکەن؟» زۆر ڤوون و ئاشکرایه، بەلام لەوانەیه لای ژنان زۆر ڤوون نەبیت. گرنگ نیه هۆکارى خیانەتەکه چەند گونجاو و ماقول بیت، چونکە پیاوان دەزانن کە هەرچەند ڤوونى بکەینهوه ژنان هەرگیز نالین: ئوو تینگەشتم، هیچ وشەیهکی تەواوەتى نیه و هیچ نارهزایهتیهکی برۆا پیکەر نیه، کە ڤوونى بکاتەوه بەشیوەیهک، زۆر بەى ژنان لى تینگەن، بىگومان وەکو ئەوه وایه کە وەلامەکان بۆ پرسىارىکى ملیۆن دۆلارى هاوشیوەبن لەگەل وەلامەکانى دە دۆلارى، کى مشتومڤى وا دەکات؟ لای زۆر بەى ژنان خیانەت کارىکى باوەرپینەکراوه، «یهکەم شەرمەزاریه»، کە لیخۆشبوونى نیه، ئیوه تیناگەن و ناشتوانن تینگەن هۆکارى ناپاکى کردنى پیاوان چیه، وە هەرگیز ڤیکەى پینادەن، تۆ وادەزانیت کە پیت وت خوشمدهوینیت، کات و لاشەو مىشکى خۆت پیبەخشى و گواستەوه بۆ مالهکەى ئەو، خەرجیهکانت لەگەلى بەش کرد و جلهکانت بۆ شۆرد و خواردنت

بو ناماده کرد، و منالت بو خستهوه و وتت «رازیم» له بهردهم دادوهرو هه موواندا، کاتیک پرسپاری لی کردی دهته ویت بییت به هاوسه ری، نه وکات که مترین شت که پیاوه که ت بتوانیت بیکات نه وهیه که ریزی پیروزترین شتی تو بگریت، نه ویش به پیمانی دلسوزیه، پیاو ده توانیت جار جار درو بکات، کاروباره کانی ماله وه و پهروه رده کردنی منداله کان پشتگویی بخت، رهزلی بیکات له خهرجیه کانی ماله وه دا، گرنگی زیاتر به کورپه کانی و خه سوت بدات وهک له تو، رابکات له نه رکه کانی وهک میزدیک، ده توانیت هه موو نه مانه بکات.

به لام کاتیک ژنه که ی خیانه تی لیده کات نه گهر هه موو جیهانیش بلیت نه و ههر باوه ر ناکات.

نه وه ریگهی منه تا بلیم ژنانیش به هه مان شیوه ن، به رگهی زور شت ده گرن، جگه له خیانه ت.

نیمه ی پیاوان له وه تیده گهین، ده زانین نه م ناموژگاریه چی ده گه ینیت، وه ده توانین نه و زیانانه بژمیرین که که سیک پی ده گات کاتیک خیانه ت ده کات، وه ده شرانین که به ده سه تهینانی لیخوشبوونی نه و ژنه ی که خیانه تمان لی کردوه و به ده سه تهینانی لیخوشبوونی دایکی و هاورپیکانی، یان هه رکه سیک تر که دلسوزیه تی له م راستیه روخینه ره ی ژبانی که به سه ری هاتوه، پهنجیکی زور و به ده سه لاتی ده ویت.

له گه ل زانینی نه مه شدا ههر خیانه ت ده کهین بوچی؟

من لیره نیم تا پاساو بو خیانه تکردنی پیاوان بهینمه وه:
من هه ولیکی روون ددهم تا نه وه رو نبکه مه وه که بوچی

پیاوان بهدوای شتیکیدا دهگه‌رین و له‌شوینیکی دیکه به‌دهستی دههینن، و رونه‌کرده‌وهی ئه‌و شتانه‌ی که‌ده‌توانیت بیکه‌یت، تاهه‌لی خیانه‌تکردن به‌رامبه‌رت که‌م بکه‌یته‌وه. که‌واته بابرۆین و بچینه‌ناو بابه‌ته‌که‌وه، که‌پیاوان خیانه‌ت ده‌که‌ن له‌به‌ر.....

ئه‌وان ده‌توانن:

هه‌رچییه‌ک ده‌لیی بیلی، به‌لام تیروانینی پیاوان بو سیکس جیاوازه له‌ تیروانینی ژنان به‌روونی و به‌ساده‌یی، لای زۆربه‌تان، سیکس به‌به‌شیک له‌ عاتفه‌ ده‌زانن_واته به‌شیک له‌خۆشه‌ویستی، له‌وه تیده‌گه‌ین و ره‌چاوی ئه‌وه ده‌که‌ین که‌ئه‌مه ره‌فتاریکی ره‌ها و سروشتی ئیوه‌یه: پیویسته پال بکه‌ویت و ریگه‌ بده‌یت ته‌نیکی بیگانه‌ بیته له‌شته‌وه، تو به‌دریژایی ژیانته‌وا فیرکراویت که‌ئه‌م ساته زۆر سۆزدارییته له‌گه‌ل که‌سیک ئه‌نجام بده‌یت که‌به‌راستی لات به‌نرخه‌ و که‌سیکی گرنگه له‌ژیانته‌وا.

وه به‌پیچه‌وانه‌وه، کاتیک بابه‌ته‌که‌ دیته‌سه‌ر پیاوان، سیکس نه‌هسته و سۆزبوون ده‌بیته، نه‌ چوونه ژووره‌وه‌ی پیویسته و هاوسه‌نگ مانای ده‌بیته، ئه‌وه ئاسانه‌زۆریش ئاسانه‌بو پیاو که‌سیکس بکات و برواته‌وه بو ماله‌وه، و خۆی بشوات و واره‌فتار بکات که‌هیچ رووی نه‌داوه، سیکس له‌وانه‌یه لای ئینه‌ته‌نها کاریکی سروشتی پوخت بیته_هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به‌خۆشه‌ویستی‌وه نیه.

سه‌یری «نامه‌کانی سترۆبیری» ئه‌م جاره بکه، که‌له‌لایه‌ن ژنیکه‌وه نیردراوه به‌خۆی ده‌گووت «نیگه‌ران»:

((به‌دریژای گفتوگوکردنم له‌گه‌ل میرده‌که‌م بو ماوه‌ی ۲۰

سال، پرسیارم لیکرد: ئایا به راستی بهس بووه بوی که تنها
سیکس له گهل من بکات؟ زور دوودل بوو پیش نه وهی وه لام
بداته وه، هر وه کو نه وهی که پیشبینیم ده کرد که ده لیت «نه خیر»
، دواي نه وه ویستی بوم رونبکاته وه که منی خوشده ویت و هیچ
شتیک ناکات که من نازار بدات، به لام نه گهر ریگهی پیندهم سیکس
له گهل ژنانی دیکه دا بکات، به بی نه وهی په یوه ندیان هه بیت،
نه وا ده یکات، وتی که چوته ته مه نه وه، به لام له گهل نه وه شدا
هیشتا پیاویکی چالاک و هه ست بزویته له پرووی جنسیه وه،
و گرنگی پیدانی له لایه ن ژنیکی دیکه ی گه نجه وه یارمه تیدرو
هاندیره تازیتر خوی لاپه سهند بیت، دواتر پرسیارمی لیکردم
و وتی: نه گهر ریگه م پی بدهی سیکس له گهل ژنانی دیکه
بکه م، نه وا به لین دهدات که پینان بلیت ته نها گرنگی به سیکس
ده دات، نه ک په یوه ندی دانان، وه پیشی و وتم ئاماده یه وه لاسی
هه موو پرسیاره کانم بداته وه ده رباره ی چاوپیکه و تنه کانی و
نه گهر نه مو یست پیم نالیت که چی پروویداوه و که ی پروی
داوه، ئاشکرایه که کیشه ی هه یه له گهل هاوسه رگیری تاک، «زن
هینان یه کجار به دریزایی ته من» ئایا پیویسته رازی بم تا وه کو
به نهینی و شاراهیی نه و کاره نه کات؟ چی بکه م تا بیر کردنه وهی
بگوریت))؟

وەلامدانەوهی ئەم پرسیارە کۆتایی لەم نامەیدا زۆری ناوێت.

پیاوێکە ژنەکی خۆش دەوێت، لەگەڵ مال و منداڵەکی و ئەو ژیانەی کە بنیاتیان نابوو، پەيوەندییەکی سۆزدارى ناوازی هەیە لەگەڵ ژنەکی، بەلام لەگەڵ ئەو شدا پەيوەندی لەگەڵ ژنانی دیکە دادەنێت بەبێ ئەوێ یەک چرکە بێر بکاتەوه، چونکە پەيوەندی لەگەڵ ژنانی دیکە هیچ شتیک ناگەنێت لای، ئەو شتیکە کە لەوانەیه لەرووی جەستەییەوه هەستیکى خوشی پێبەخشیت، بەلام لەرووی سۆزدارییەوه دلی لای ژنەکیەتی و خوشی دەوێت و دابینکەر و پارێزەر یەتی.

ئێستا، ئەم زانیاریانە لەروانگەیی ئەو پیاوێ بەتوانایەوه وەر بگرە کە ژنیکی هەیە، کاریکی شکۆدار و خوازاوی هەیە، من بانگەشەیی ئەوه ناکەم کە بزانی چی روودەدات لەپشتی دەرگاکانەوه لەم جوۆرە خێزانەدا، بەلام بەپێی بۆچونەکان بەگشتی ژن و مێردەکە وادیارن کە دلخۆشن و پالپشتی یەکتەرن، بەلام ژنەکە بەهۆی کارەکیەوه ناچارە گەشت بکات و کارو بارەکانی مالهوه بەمێردەکی بسپێرێت کە گرنگی بە منداڵەکان بدات و، ژنەکی بەر دەوام کار دەکات، بەبێ پچران بۆ ماوێ چەند هەفتە یەک، بەبێ ئەوێ پەيوەندییەکی تەلەفۆنی دوورودرێژی خوش لەگەڵ مێردەکیدا بکات، تاوێ کو کەمێک یارمەتی بدات، تابەرگەیی ئەو ماوێ دوورودرێژە بگرێت کە دەبێت بەسەری بیات بەبێ سیکس، بروام پێیکە کاتیک دەلێم: لەژیر ئەم بارودۆخەدا زۆر ئاسان دەبێت کە بیکەن بەبیانوو، تا لەشوینیکى تر ئەوێ دەیانەوێت دەستیان بکەوێت، چونکە ئەو ئەو هیچ پیاویکی تر

ناتوانیت ماوه یه کی درێژ به بی سیکس بمینیتته وه، له بهر ئه وه نییه که ژنه که ی خوشناوویت، به لکو ئه مه کیشه که یه ئه وه ده که پریتته وه بێر ماله وه به شه که تی، دوا ی روژیکی قورسی کارکردن و خواردن ئاماده ده کات و گه یاندنی منداله کان بو قوتابخانه و چالاکیه کانی دوا ی قوتابخانه، و پێداچوونه وه ی ئه رکه کانی ماله وه یان، ئه و پیاویکی رهنجده ره، و زور به ی ئیمه ی پیاوان گوی له وه ده گرین که میشکمان پیمان ده لیت: من ده رۆم بو ئه و شوینه و واله ژنه ده که م که نیگه رانییه کانم بره وینیتته وه، و دواتر ده که پریمه وه بو ماله وه و خواردن بو منداله کان ئاماده ده که م و هاتوچویان پیده که م و کار ده که م هه تا ئه و ژنه ی خوشمده ویت ده که پریتته وه، له وانه یه ئه وه بو تو بی به زه یی دیاریت، به لام لای پیاوشتیکی ماقوله و ری تیده چیت، ئه و هه ولده دات به جو ریک له جو ره کان هه ست به باشی بکات له بهر ئه وه هه ولده دات له شوینیکی تر سیکسی ده سته بکه ویت، ئه گه ر نه ی توانی له تو ده سته بکه ویت. تو ئه مه به خیانه ت داده نیی، به لام پیاو ته نها به ریگه یه کی ده زانیت پشو و بدات به تایبه ت ئه گه ر.....

پیاوان پیاوان وایه که ده توانن له سزا که ی ده رباز بن.

بیگومان، پیاو ره چاوی مه ترسی خیانه تکردن له ژنه که ی ده کات، به لکو زور به ی کات پیاو په یوه ندی سۆز داری داده نیت و دلنیا یه که ده توانیت لیبی ده رباز بیت و پیاوان وایه که حاشا کردن و خو بی به ریکردن لیبی یارمه تیان ده دات کاتیک ژنه کانیا ن پنی زانی، من راهاتووم نوکته له م باره یه وه بکه م که پیاوانم هانده ما دروکانیا ن بخه نه گه ر تا وه کو ده رباز بن. پیم ده و تن: «من»

بهلامه وه گرنگ نیه نه گهر که سیک وینه ی سمتی منی گرتبیت
وله لایه کی وینه که وه ژماره ی نهینی کومه لایه تی منی له سه ربیت،
چونکه من به ژنه که م ده لیم: «ئه وه من نیم» — من نازانم نه و
پیاوه کینه هه مان ژماره ی نهینی کومه لایه تی منی هه یه و هه مان
پیلای منی له پیدایه، به لام «من نیم».

ئا نه وه نوکته که مه، به لام زوریک له پیاوان وه ک شتیکی
پیکه نیناوی سهیری بابه ته که ناکه ن، به دلنیا ییه وه نه و پیاوه ی
خیانه ت له هاوسه ره که ی ده کات لیکدانه وه ی بو نه و زیانانه
کردوو که پیی ده گات، کاتیک خیانه ته که ی ئاشکرا ده بیت —
له وانیه ژن و مناله کان و ماله که ی له ده ست بدات — ده زانیت
له وانیه زه بریکی ویرانکه ر بیت بو هه موو نه و شتانه ی که
له ژیانیدا گرنگ، ئیمه له وانیه زوربه مان نه م و ته یه مان
بیستبیت که ده لیت: «توره یی دۆزه خ هیچ نیه له چاو توره یی
ژندا»، «Hell hath no fury a woman scorned»، پیاوان
له ئیوه باستر له مانای نه مه تیده گهن، ئیمه ده زانین که دۆزه خ
هات رووبه رووی رسوا ییه کی زور ده بینه وه نه گهر ژنه که مان
بوی ده رکه وت خیانه تمان کردوو، و سه ره رای نه وه ش پیاوان
پیان وایه که ژنه کانیا ن ناتوانن بیانگرن، له بنه ره تدا پیمان وایه
که ئیمه لینه اتووین و هه ولی ته واوه تی ده ده یین تا خیانه ته که مان
بشارینه وه، هه میشه له میشکی خو ماندا وا بیر ده که ینه وه نه گهر
تو نه یزانیت، نه وا ئازار و خه م ناخویت، وه ئیمه زور دلنیا یین
که ناماده ی بو بنیادنانی په یوه ندی له گهل ئیمه، هه موو نه و
کارانه پوچه لده کاته وه که گومانای و دیارن — له به ره نه وه ی،
نه وه ی به لاته وه گرنگه نه وه یه که له گهل ئیمه بیت به که م و
کوربه کانمانه وه وه ک له وه ی به جیمان به یلیت و به ته نها بیت.

به لایه نی که مه وه هیوادارین که و ابیت، و له سه ره تارا
به زوری تو نه و کاره ده که بیت، به لام له و کاته ی که گومانه کان
به ره و جوریک له یاسای و شیوازی لیکولینه وه و پشکنین
ده چیت، نه و کات درو ده که یین و نکولی لیده که یین، به م شیوه به
ده که یین نه گهر تومان لا گرنگ بیت.

به لام نه گهر وانه بو و پیاوه که به به شیک له پلانه کانی ژبانی
سهیری نه کردی، نه و کات خوی ماندوو ناکات به شارده وهی
خیانه ته که ی. زور به ساده یی پیت ده لیت که له گهل ژنیکی دیکه دا
خه و تو وه، چونکه.....

نابیت به و پیاوهی که خوی دهیه ویت و پیویسته بییت، هتا نه و ژنه نه دوزیتته وه که به راستی دهیه ویت.

له وانه یه پیت و ابیت نه م قسه یه بو خودزینه وه بیت، به لام
نه مه راستیه، ده گهریته وه سه ره نه وه ی که پیاوان به چ شیوازیک
له خویان و نه وانی دیکه ده روانن، سه ره تا پیم ووتی و له چند
شوینیکی تری په رتو که که دا دووباره م کردوته وه، که سی شت
نازناوی پیاو دیاری ده که ن « کی یه؟، چی ده کات؟، چند په یدا
ده کات؟ » وه نه گهر نه گه شتین به و پیگهی که ده مانه ویت، نه و کات
ناماده نابین له وه تینگه یین که چون له گهل یه ک ژندا جیگیر بین
و رازی بیت به پلانه کانمان، تا ببینه پیاویکی سه ره به خو و کارامه
و باش و ده وله مه ند. مه به ستم نه وه یه چه ندجار بیستوتانه که
دووباره به به رده وامی پیاویک و توویه تی « کاتیک بووم به
خاوه نی پاره، نه و کات بیر له به ستنی په یوه ندی ده که مه وه »
یان « با سه ره تا پله م به رز بکریتته وه، دواتر بیر له جیگیر بوون

دهکه مه وه».

ئه و پیاوه هیشتا دهیه ویت بییت به که سیکی ته واو، وه کاتیک کار بو به دیهینانی ئه وه دهکات، خوئی نابه ستیته وه به دروستکردنی په یوه ندییه وه، و به سادهیی به خوئی ده لیت کاتی ته واوی بو په یوه ندی نییه، و یه کیک نییه له پیوستییه له پیشینه کانی و، به م شیوهیه خوئی به ری دهکات.

له وانه یه هه مان شت راست بییت بو پیاویک که ژن و مندالی هه یه و پیاویکی پیگه یشتوو، و ده زانیت که کی یه و دلخوش و رازییه له کاره که ی و ئه وه ی دهستی ده که ویت به لایه نی که مه وه ژیان ی به شیوهیه کی ریک و پیک ریک خراوه، چونکه بووه به و پیاوه ی که خوئی ویستوو یه تی بییت، و پیوستیه له پیشینه کانی ریک خستوو که ئه مانه ن: خودا، خیزانه که ی، په روه رده، کارکردن. و دواتر هه موو شته کانی تر.

به لام ئه گهر خیزان له دووه مدا نه بوایه، کیشه ده بوو، چونکه ئه و خوئی ته رخان دهکات تا وه کو پیوستیه پیشینه کانی له شوینی خویدا بن و به و شیوهیه ی که دهیه ویت، ته نانه ت ئه گهر پیشتریش بلن «به لی» و منداله کانی له باوه ش گرت و هه موو کاریکی کرد که پیاو پیوسته بیکات، تا بیانپاریزیت و دابینکه ریان بییت، به لام کاتیک بریاریدا ئاره زوو ه کانی خوئی تیر بکات و ژنان راو بکات و به پیشینه ی زانی بو خوئی، ئه وکات پابه ند نابیت به په یمانی وه فادارییه وه بو ت، و لای تو باسی ئه و بابه ته ناکات و هه موو هه ولیک ده دات تا په یوه ندی نیوانتان پپاریزیت، له گه ل ئه وه ی هه ندیک شتی لابه لا دهکات، به لام په یوه ندی به تووه نیه.

هاورپییه کی سه رکه و تووم هه یه که پاره یه کی زوری هه یه و خیزانیتی جوان _ واته ژیانیتی نمونه یی هه یه، ئیواره یه ک

ژیان، وه شتی دواتر که پیاو درکی پیندەکات، ئەوه که ژنەکی پیشتر راهاتبوو هەندیک پۆشاک و هەندیک شت بکات تاوهکو په یوه ندیە که یان به گەرم و گوری بهیلێته وه، به لام ئیستا چیر گرنگی به و شته سادانه نادات که راهاتبوو پیش هاوسەرگیری بیانکات، بگره له راستیدا سیکس لای بووه به شتیکی وه پرسەر، له کاره که ی ده گەرێته وه له گەل ئەوه ی ته نوره یه کی کورتی جوانی له بهردایه، له گەل پیلایکی پاژنه به رز، وه ئارایشت و ئەم جورە شتانه، خەریکه گیانی دەرده چیت ههتا ده گاته دەرگا که و، ئیستا دوا ی رۆژیکی درێژ له کارکردن و ته نانهت پیش ئەوه ی بگەرێته وه بۆ ماله وه کاری زیاده شی کردوو، دواتر ده گەرێته وه و ده چیتە جیگا که یه وه و به پارچه په پۆیه ک سه ری ده به ستیت و تیشیرتیکی ساده له به رده کات، وه ئەگەر به جوریک سهیری بکه ی که ده ته ویت سیکسی له گەلدا بکه ی، ئاماده یه بریاری له سیداره دانت دەر بکات.

به دەر برینیکی تر، ژیان له مه له که دا ناخۆش و دووباره بوو، ئەو پیاوه جۆش و خرۆشه که ی پیشتری له ده ستداوه که له ماله که دا بوو، و تو گۆراویت (و ده زانیت ئەویش گۆراوه)، به لام ئیمه دەر باره ی ئەو قسه ناکه ین، به لکو دەر باره ی تو قسه ده که ین.

له وانیه ئەویش هاو رابیت له گەلت و هه ست بکات که تو چیر پی سه رسام نیت وه کو جارن، وشه کانی «سو پاس» که م ده بیته وه له نیوانتاند، مشتومری زور له نیوانتاند پرووده دات، وه کو ئەوه ی ئاژاوه به یانی له گەلتاندا هه لبسیت، شه و له گەلتان بخه ویته وه، و ماله وه وه کو ئەوه نه ماوه که له سه ری ریکه وتبوون کاتی هاوسەرگیری.

ئه گهر پیاو نهیتوانی له ماله وه ئه وهی دهستبکه ویت
که له سه ری ریکه وتبوو، به ئه گهری زوره وه دهرواته ده ره وه
له شوینیکی دیکه دهیدوزیته وه، ئه زانی بو؟
چونکه ده زانیت هه میسه ده توانیت له شوینیکی دیکه
بیدوزیته وه، به تایبه تی ئه گهر.....

گه وره ترین هوکار له سه رو هه مویانه وه: هه میسه ژنیک
ههیه که هاوبه شی خیانه ته که ی بیت.

ئه مه راستیه که که هیچ ژنیک نایه ویت گوئیستی بییت، بهینه
به ر چاوی خوت که هه موو ژنیک پیی بلیت: «تو هاوسه رگیریت
کردوه — من ناتوانم ئه م کاره ت له گه ل بکه م» ئایا ده زانیت
تانه مرۆ چه ند هاوسه رگیری و په یوه ندی بونی ههیه؟ پیاوان
ده توانن خیانه ت بکه ن، چونکه ژماره یه کی زوری ژن ههیه
که خو یان پیشکه شی پیاو ده که ن له کاتیکدا پیاوی ئه وان نین،
بیگومان به ئیستاش و داها تو وشه وه ژنانیک هه ن که فریو
ده درین و نازانن ئه و پیاوه ی له به رده میاندا یه میردی ژنیک
دیکه یه. به لام له گه ل تیپه ربوونی کاتدا بو ی ده رده که ویت له گه ل
پیاویکی ژناردا خه وتو وه، به لی ئه مانه ئه و ژنانه ن که هیچ بنه ما
و ریسایه کیان نیه، کیشه یه کی جدیان ههیه له گه ل ریزداری
خویدیا، و ئاماده یی خو یان نیشان ده دن بو خیانه تکردن و دواتر
ده خساندن هه لیک تاخو یان خیانه تیان لی بکریت.

ئه گهر ئه م ژنانه خو یان له بازنه ی خیانه ت بهینه ده ره وه،
ئه وکات ریزه ی روودانی خیانه تکردن به شیوه یه کی به رچاو
داد به زیت.

وه بو هاتنه ده ره وه له بازنه ی خیانه ت، پیویسته به ته واوه تی
ئه وه بکهیت که من فیرت ده که م له م کتیبه دا، بنه ماو دواکاریه کانت

دیاری بکەو پوونیان بکەرەوه و بەشی ۹شی پیوێه بلکێنە (بۆی زیاد بکە) و پیاو بەباشی بناسەو هەلی بسەنگێنە لەرپی کردنی هە پرسپاری بنەرەتی بۆ بەرەو پێشچونی پە یوهندیە کەت، (سەیری بەشی ۱۰ بکە) دواتر پابەند بە بە یاسای ژمارە ۹۰و (سەیری بەشی ۱۱ بکە) و دواى ئەو هەموو ئەمانە فیزی کچە کەشت بکە، بەلام ئەگەر نەمانتوانی دواى هەموو ئەم شتانه ئەم بازنەى خیانەتە بشکێنین، زۆر بەداخه وه خیانەت بەردهوام دەبیت.

کەواتە خانمان ئەو هۆکارانەى باسم کردن، هۆکارە سەرەکیەکانی خیانەت کردنی پیاوان.

بەلام بپروا بکە، هۆکاری زیاتر و زیاتر هەن کە پیاوان بە دواى دەگەرین تا بیکەن بە بیانووی هەلەکانیان، وه ئەم هۆکارانە لە پیاویکە وه بۆ پیاویکی تر یان لە ژنیکە وه بۆ ژنیکی تر دەگۆرین، ئەو هی گرنگە لێرەدا لێی تێبگەیت، ئەو هیە بێ گوێدانە هۆکارەکانی پیاو، پیاو ئەو دەزانیت کە تو دەیزانیت، ئەو ستمە پە یوهندی لە گەل کە سیک پیک بەینیت و بە لێن بەدی وه فادار بیت و دواى ئەو دژی ئەو رەفتار بکەیت و بە لێنە کەت بشکێنیت، بە تاییبەتی کە ئەمە یەکیک بووبیت لە دواکاریەکانی هاوبەشە کەت، ژنان دەتوانن بە بەر دەوامی دووبارە و دووبارە بپروا بەبەتە کە بکەنە وه و جۆرە ها کە موکۆری و هەلە لە خۆیاندا بدۆزنە وه — «من بە شیوێه کی دروست ئەو کارەم نە کرد»، «من بە پێی پیویست باش نە بووم»، «من بە وشێو هی پیویست بوو خۆشم نە ویست»، «ئەو ژنە لە من باشتەر بوو» — بەلام هەمیشە راستیە کە وهک خوی دەمینیتە وه و هیچ لەمانە پە یوهندی بە هۆکاری خیانەتە کە وه نیە، کەواتە ژنان دەبیت لۆمە ی خۆیان بکەن لە جیاتی پیاوانی خیانەتکار — تەنها لە بەر خۆتان ئەم

کاره بکن، چونکه هه لگرتنی ئەم باره له وانیه جولانه وه کانتان
نیفلیج بکات و له پهلتنان بخات و ریگریتان لیبکات له جیبه جیکردنی
پرووبه پرووبونه وهی دواترتاندا، چونکه به سادهیی تو ناتوانیت
به ره و پیش بچیت، ئەگەر تو بیرت له لای ئەوه بیت چی پروو
دهدات له ئاوینهی پشتته وه.

له گهل ئەوه شدا، ده توانیت سنوریک دابنیتت بو هه موو ئەو
چارانهی که میرده کهت خیانهتت لی ده کات.

ده توانیت ئەم کاره بکهی له ریگهی بهرز کردنه وهی
ناستی داواکارییه کانت. سهیرکه، تو هیژیکی زورت ههیه،
تاسنوریک بو ئەو شتانه دابنیتت که به سهرت دین- تو هیژی
قابل کردنت ههیه- هیژی دانایت ههیه- هیژی پیشنیار کردنت
ههیه، خاوهنی بنه مایت، یارمهتیت دهادت پاریزراو بیت، ئەگەر
راسته وخو به پیاوه کهت ووت که بهرگی هه موو شتیک ده گرت
بیجگه له خیانهت، ئەوکات به پروونی تیده گات ئەگەر ههنگاوی
نا به سهر یه کگرتوویی هاوسه رگریه که یاندا ئەوا له دهره وهی
ئو یه کگرتوویییه ده مینیتته وه، ئەگەر پهیمانی شکاند و خیانهتی
کرد؟ ده بیتت تو ئامادهیی ئەوهت تیابیتت که جیی بهیلت و وازی
لی بهیلت، تو نابیتت خیانهتی میرده کهتت بو دهر بکه ویت و
پرووبه پرووی بکه یته وه و له گهل ئەوهش هه ر له گه لی بمینیتته وه،
تا چاودیری ههنگاوه کانی بکهیت و بهرده وام سه رزه نشتی
بکهیت که چی ده کات، چونکه زور به پروونی ئەمه واتای ئەوهیه
که تو هه رگیز نه تبه خشیوه، بارودوخیکی وه های بو ریگده خهیت
که دووباره خیانهت بکاته وه.

یان ده بیتت وازی لیبهیلت، یان ده بیتت ریگایه ک بدوزیتته وه
تاله ناخی دلته وه لیی خوشبیت و کار بکهیت تا به ره و پیشبچن.

هه ندیک کات، پیویسته پیاو شتیک له دهستبدات، یان ههستبکات خه ریکه له دهستی دهدات، تاوه کو نرخنی بزانیته. به لام ئایا ئه وه هه موو که سیک دهگریته وه؟ هه ندیک پیاو خیانهت دهکن، چونکه دهزانی که سزاکهی وهرناگرن، به لام ئه گهر ئه و پیاوهی خیانهتی لیکردی بینی که تو له دهرگا که دهرؤیته دهره وه و گرنگیت بوی، دلنیا به له وکاته دا له ساته ههره لاوازه کانیدایه و وانهی خوی وهرده گریته.

ئه گهر بیهویت بتگهرینیتته وه ده بی خوی راست بکاته وه و بیته وه هوش خوی، چونکه خه ریکه ژن و خیزانه که ی له دهست دهدات، ئه مه ئه وه ده گه ینیت که ئه و هه موو شتیک دهکات تو بیلینیت، تا دووباره بگهرینیتته وه بو لای، وه کاردهکات بو به دهستهینانه وهی متمانهت و مهرجه کانت جی به جی دهکات. ئه گهر پیویستی کرد زوو بیته وه بو ماله وه یان په یوه ندی بکات کاتیک دوا بکه ویت، گول بنیریت بو ت هه موو هه فته یه ک، و دایه نیک بدوزیتته وه بو منداله کان بو ئه وه ی شه وانه پیکه وه برؤنه دهره وه، یه کشه مان له گه لت بیت بو کلنسه، ته نانهت جله کانیش هه لبخات و هه موو ئه مانه ئه کات تا بو ت بسه لمینیت که گوراوه. کاتیک سزا بوونی هه بوو، ناچاره زور له خوی بکات و بلی «خه ریک بوو هه موو ئه و شتانه له دهست بدهم که له ژیاندا خوشم ویستوون» وه ئه وه ی به سه ری هات دهیکات به پیاو.

ئایا ئه مه ئاسانه که بیبه خشیت و گومانی لی نه که یته؟
نه خیر، به لام له کوتایدا متمانهی تو به دهست دههینیتته وه و ئاماده یه کارت له گه ل بکات، تا کیشه که چاره سه ر بکه ن، وه به دلنیا ییه وه به دلی نابیت پرسیاری لی بکه یته له کوی بووه، و رقی له و راستیه ده بیته وه که ناتوانیت به سوزه وه رهفتارت

له گهل بکات، له کاتیکدا تو هه ولده دهیت تورهی خوت جله و گیر بکهیت، زور دوو دل ده بییت که له گهلت بییت بولای پزیشکی دهروونی، له گهل ئه وهی له ناخی دله وه ده زانیت که ئه مه به شیکه له کاره کهی تاوه کو دلت به دهست بهییتته وه. ده زانیت که ئه وه هۆکاری ئه مه یه وه ده زانیت که چی کردووه و له ئاکام و سه ره نجامه خراپه کهی باش تیده گات باشتر له وهی که تو پییت وایه. ئیمه له سزاکان تیده گهین و ده شزانین ده که وینه دۆزه خه وه، بروا بکه من زور باش ده زانم، چونکه خۆم به سه رم هاتووه و به سه ر زور بهی پیاوانیشدا دیت. ناتوانیت پیاویکی ده وه له مه ند بییت و خیانهت نه کهی، من پیاویک ناسم که خاوه نی پاره بییت و خیانه تی نه کرد بییت، وه له وانیه پیاویکی وا بوونی هه بییت، به لام من تائیتستا چاوم پیی نه که وتووه، بیجگه له وه پیاوانیک ده ناسم که خاوه نی پاره ن و که چی راهاتوون کاری باش بکه ن و برۆنه وه بو ماله وه و گرنگی به خیزانه که یان بدن، له کو تاید هه ریه کیکیان ئاماده ده بن ئه و کاره بکه ن. منیش ئیتستا ئاماده م وابکه م، چونکه ئیتستا ده گه ریمه وه بو ماله وه، چونکه له سه رم پیویسته وابکه م و ده زانی چی؟ من زوریک له و پیاوانه ده ناسم له هونه رمه ند و یاریزان و جیبه جی کار و تا دواتر که بوون به باشترین میرد و باوک له جیهاندا. له به ره ئه وهی به رپر سیاری تییه کانیان به شیوه یه کی گونجاو ریکخستووه، خودا، خیزان، دواتر کار، ئه ی چی ده رباره ی ژنه کانیان؟ ژنه کانیان بوون به باشترین ژن له ریگه ی هه ولدانیان بو دروستکردنی که سیکی ئه فسوناوی، که له سه ره تای په یوه ندیه که دا ده یانکرد. ژن ده توانیت بگه ریته وه بو ماله وه و پیلاره به رزه کانی دانه که نیت و پچر پینیت به گوئی میرده که یدا، پیی بلی له ژووری نوستنه که ده تبینمه وه تاوه کو

ژهمیکی سوک پیکهوه بخوین پیش نانی ئیواره، یان دهتوانیت
که میک پیکه نیت و وا رهفتار بکات که دلی خوشه و که میک به
نرمونیانی رهفتار بکات و که میک به میرده که یدا هه لبدات.
وه به دنیایه وه نه مه چیرۆکی یه کیک له هاورپی باشه کانمه،
که ژنه که ی بوی دهرکه وتبوو له گهل ژنیکی تر خیانه تی لیده کات
— جیی هیشتبوو و رۆشتبوویه وه مالی باوکی و کورپه که شی
له گهل خوی بردبوو بو ماوه ی ۷ مانگ، پیاوه که ی زور کلول
و خه مبار بوو و کیشی له دهستداو لاواز بوو، ئیمه ده چوین
بولای و پیمان دهوت؛ «با برۆینه دهره وه و کاتیکی خوش
به سهر به ریت» که چی نه و پیی دهوتین: «ئی، من نامه ویت
بیمه دهره وه»، و پیشنیاری نه وه مان بو دهره که بچیت چاوی
به ژنه که ی بکه ویت، که ده چوو بو لای تاکه میک حالی باشتر
بیت، به لام نه و ره تی دهره وه بچیت و به تورپه بیه وه دهیوت:
«من تیاچووم، هاوسه رگیریه که م له ناو چوو، کورپه که م رۆشت
و نه و که سانه ی بۆم گرنگ بوون جییان هیشتتم، من دهمه ویت
بگه ریته وه».

سال و نیویکی پیچوو تا ژنه که ی بهینیته وه، من نازانم
چی روودهدات له دوا ی دهرگا که یانه وه، به لام شتیکت پی
ده لیم: ئیستا ژنه که ی میردیکی نمونه یی هه یه، و ههر پیاویکی
خیزاندار دهتوانیت په ند له مه وه وهر بگریت، به لام پیش نه وه
ده بیت دوو شتی به سهر بیت: ده بیت بزانیت که چ شتیکی بوی
گرنگه، چ ههستی که له دهستی بدهیت، دووه م ده بیت فیتر بیت
که بهر پرسیاره له پیشینه کانی ریک بخات. یه که م خودا دواتر
خیزانه که ی.

نه زانی چی؟ ئیستا هه موو شه ویک دیته وه ماله وه و پاره

پەیدا دەکات و ژیا نیکى خوشى هەیه، خیزانە کەى نیکه رانى هیچ
نین، و گویم لى بوو ژنە کەى دەیوت: «پیاوه تازە کەم شتیکی
ترە»

وه ئیستا ئەوان بو ماوهی ۳۳ ساله بە دلخوشی دەژین
پیکه وه، ئەو پیاویکی نمونه یی و مهزنه ___ و ژنە کەشی خانمیکی
بە بەختە.

بەشى ۳

پەرتووکی یاریبەکان
چۆن یاریبەکە بەیتەوہ

— ۹ —

پیاوان ریژی بنه ماکان ده گرن:

هه ندیک شت هه یه ده بیت بیزانیت ده رباره ی هاوسه ره که م
(ماجوری). ژنیکی لیتهاتوو پالپشته، له ناخه وه زور جوانه،
ههروهک چون له ده ره وه جوانه، خودای خوش ده ویت و
دایکیکی مه زنه بو مناله کانمان — و شوخ و شهنگ و زیره که،
گرنگیم پیده دات و ریژم ده گریت و زوری خوش ده ویم.
وه ده بیت بشزانی ژنه که م کومه لیک بنه ما و یاسای تایبته
به خوی هه بوو، که من هه ره له یه که م بینیمان هه وه زانیم و ریژم
لیگرتن. چیرۆکه که ئه و کاته دهستی پیکرد که به رنامه م پیشکه ش
ده کرد له (مه مفیس)، ماجوری له گه ل ژنیکی سه رنجرا کیشیی
دیکه دا هاته ژوره وه، نه متوانی خوم بگرم له ناوه راستی نوو کته
کردندا بووم و وتم: «به یارمه تی، ده زانم تو من ناناسیت، به لام
پوژیک له پوژان هاوسه رگیریت له گه ل ده که م». پیکه نی و ووتی:
«تو من ناناسیت»، له گه ل ئه وه ی من گرنگ نه بوو به لامه وه
و قسه ی دلی خوم پی ووت و ده مزانی که پوژیک له پوژان
هاوسه رگیری له گه ل ده که م (به دلنیا ییه وه ئه وه له هیوا یه ک

زیاتر بوو، دلنیا بووم لئی --- پیبکه نه)

لهوانه یه ئه ویش زانیبیتی، یان به لایه نی که مه وه ئه وه ی
به دل بوو که بینی، چونکه له گهل ئه وه ی ئه و شه وه که پلانی
خومم پی ووت و دیار نه ما، به لام دوا ی دوو شه و دهر که وته وه
له یه کی که له بهر نامه کاندا، ئه و کاته داوام لیکرد تا بیته پشت
کامیرا (کوالیس) و که می که قسه بکه ین و ئه ویش رازی بوو،
دواتر بووین به هاوری ئازیزی یه کتری، و بو ماوه یه کی دیاری
نه کراو ژوانمان به ست، و له کوتایدا هه ریه که مان به ریگی خویدا
رویشته، هیشتا من و مارجوری ئه و هاوری تیه مان له یاده
که کویکردینه وه و جار جاریش هه والی یه کترمان ده پرسی، و
دوا ی ماوه یه ک، من و مارجوری دووباره په یوه ندیمان
درووستکرده وه و ژوانمان دانا، شته که بوو به جدی، چونکه
دهمزان ی که هه لیک ی باشمان له ده ستدا تا په یوه ندی به ستین،
له بهرئه وه نه مانده ویست جاریکی دیکه سه رکیشی بکه ین، و
له گهل ئه وه ی دهمزانی من ئه و ژنه م خوشده ویت و ئه ویش منی
خوشده ویت، که چی هیشتا من په یوه ندیم له گهل هه ندیک له ژنه
هاوریکاندا هه بوو، که له دوا ی جیا بوونه وه که یان ناسیبوونم، و
کاتیک به راستی دهستم کردووه به ژوان دانا بو جاری دووم.
جاریکیان مارجوری سهردانی کردم و هات بو ماله که م،
له شه ویک له پشووی رژی فالانتاین دا، یه کی که له و هاوریانم
په یوه ندی پیوه کردم، منیش زور دریزه م پینه دا و - پیم ووت:
«سلاو، دواتر قسه ده که ینه وه و هه رکاتیک که گه پرامه وه بو
شار دیم و ده تبینم»، دواتر دامخسته وه، پیم وانه بوو که
مارجوری گوئی لی بوو بیت - له کوتایدا به و شیوه یه رهفتاری
نه ده کرد که گوئی لی بو بیت، به لام ئه بیت ئاماره به به شیک

بکه م، که ئەو ههستیکی باشی بیستنی (دایک) ی ههیه و هیچ
شتیکی له دهست دهرناچیت، و بیگومان کاتیک شهو ههستم و
روشتم بۆ گهرماوه که — نزیک ۳:۰۰ ی شهو بوو — ماجوری
له رارهوه که دا وهستا بوو، چاکه ته فه رۆکه ی له بهردا بوو، و
جانتای سه فه ره که ی به دهسته وه بوو، و به ته مابوو که جیم
بهیلت — ئیمه جیبهیلت.

پیم گووت: «بۆ کوئ دهرۆی؟» و وه لامدانه وه که ی له و
ساته دا و له و شوینه دا له ناوه راستی راره وه که دا، وای لیکردم که
بۆم دهر بکه ویت ئەو خانمه گونجاوه که یه، و زۆر به واقعی «بی
پیچ و په نا» وه لامی دایه وه و جانتا که شی ههر به دهسته وه بوو،
وتی: من نابم به یاری دهستی هیچ که سیک و خۆم به که سدا
هه ناواسم»، «و پیم وانیه تو ئاماده بیت بۆ ئەوه ی که من
دهمه ویت». «من ئەو مندالانه م هه یه و ژیانیکی نایاب ده ژیم، و
پیاویکم ده ویت که خیزانه که م ته واو بکات. و ئەگه ر تۆش هه مان
شتت ده ویت، ئەوا له (مه مفیس) چاوه ریت ده که م».

دوای ئەوه ی ده مم هه لپچری، داوام لیکرد که هه لیک ترم
بداتی، و جانتا که م لیسهند و خیرا ته له فونه که مم دۆزییه وه و
کردم به دوو پارچه وه، من جاریک له دهستم دابوو، نه مده ویست
جاریکی دیکه له دهستی بده مه وه — ئەو ژنیکی جوان و زیره ک
و شیرین بوو — وه هیچ ژنیک ناتوانیت وه ک ئەو میهره بان و
تاییه تمه ند بیت بۆ من و منداله کانم، من له و کاته و له و شوینه و
رێک له و راره وه دا بۆم دهر که وت که بیجگه له و هیچ که سیک
ترم ناویت.

به جۆریکی تر، من بووم به و پیاوه ی که ئەو ده یویست
بیم، چونکه هۆشی ته واوه تی هه بوو، تا بنه ما و داواکارییه کانی

دیاری بکات، که ده یویست له په یوه ندیه که یدا تاوه کو په یوه ندیه کی
سه رکه و تووی هه بیت و ده یزانی که هاوسه رگریه کی تاکی
دهویت «یه ک جار هاوسه رگری له ته مه ندا» (Monogamous)
واتا پیاویکی دهویت که هاوسه ریک و باوکیکی تایه تمه ند بیت
و ده یویست پیاوه که ی باوه ردار بیت و خودای خوش بویت،
وه ناماده بیت هه رچی پیویست بوو بیکات تا خیزانه که پیکه وه
بمینیته وه، ناماژ هشی به وه کرد که چاوه رپی ته وه له من دهکات،
هه همیشه وه که خانمیک رهفتاری له گه ل بکه م — مه به ستم ته وه به
دهرگای تو تمبیله که ی بو بکه مه وه، و کورسیه که ی بو بجولیم
کاتیک له سه ر میزه که دانیشیت، وه دیاری بو بکریم له یادی له
دایکبوونی و روژی دایکاندا، قسه ی ناشرینی پینه لیم، وه ته م
داواکاری و بنه مایانه به لایه وه گرنگن، چونکه ته مانه شیوازی
مامه لکردن له گه لیدا دیاری دهکات، ته مانه بو منیش گرنگن،
چونکه ته مه نه خشه یه کی گریمانه یی بو من داده نیت، بو هه موو
ته و شتانه ی که پیویسته بیکه م، تا دلنیابم ته وه ی دهیه ویت و
پیویستی پییه تی دهستی ده که ویت، له سه روو هه موویه وه
هه موو دنیا ده زانیت که دایک دلخوش بوو هه مووان دلخوش
ده بن، له بهر ته وه من دلنیام که ته رکی من له ژیاندا ته وه یه که
ماجوری دلخوش بیت. پیاوان ناتوانن ته م ته رکه به جی بهینن
بوت، به بی یارمه تی تو، به هه رحال نیمه ناتوانین پیوانه ی ته و
شتانه بکه ی که ژن پیویسته تی و دهیه ویت، له بهر ته وه ی
پیویستی و داواکاریه کان له ژنیکه وه بو ژنیکی تر ده گوریت،
وه کو گوران له شاریکه وه بو شاریکی تر.

پیاوان زور سادهن و کهسانی لوژیکی، ته گه ر تو ویت
که حهزت له چیه و حهزت له چی نیه، ته وکات نیمه هه موو

شتیک دەکەین تا لە ئاستی پیشبینیەکانت بین، بەتایبەتی ئەگەر
بەتەما بووین پەيوەندیت لەگەڵ دابنیین. (ئاگادار بە لەیەکەم
چاوپێکەوتنتاندا هەموو ئەو شتەکانی پێ بلی کە حەزت لێیەتی،
لەبەشی دواتر دا هۆکارە کەیت پێ دەلێم).

بەلام بەراستی، ئێمە وا دروست نەکراوین تا بزانی
حەزەکانت چین. بەراستی دلخۆش دەبین کاتیک داواکاریەکانت
دەخەیتە روو. ئێمە دەمانەوێت پیشتر ئەو کارە بکەیت، تا ئێمەش
بەریار بدەین کە ئایا ئامادەین بۆ پرکابەری کردن یان نا. دوا
دوو هەفته یان دوو مانگ یان دوو سالی و دانانی پەيوەندی،
دەبێت هاوسەرگیری رووبدات.

و داواکاریەکانت لەبەرچاو دەگریت، مادەم تۆ دیاریان
دەکەیت و لەسەر میزەکە دانیشتویت و ئەو خواردنەوه قۆخە
دەخۆیتەوه کە بەیەکەوه کەرتان، چونکە تۆ ئیستا نەخشە
رینگاکەت پێداوین کە چۆن رەفتارت لەگەڵ بکەین، بەتایبەتی
ئەگەر بەلامانەوه گرنگ بێت پەيوەندیت لەگەڵ دابنیین.

بەلام لەوه تێگە کە ئەم بەشە بۆ ئەوه نیە کە تۆ لیستی
داواکاریەکانت بەم رێستە دەست پێ بکەیت: «من ناتوانم»، و
«نامەوی»، و «باشترە.....نەکەیت» کە کاتیک پیاویکی باش لیت
نزیک بۆیەوه.

ئێمە حەزمان لەجۆریک لە لێهاتوییە، پێویستە تۆ بەکارامەیی
و لیزانانە رەفتار لەگەڵ دۆخەکەدا بکەیت، داواکاریەکانت
بە پیاوێکە بلی، بەبێ ئەوهی وا هەست بکات کە تۆ لیستی
لەداواکاری دەخەیتە بەردەمی. شتەکە کە وتۆتەوه سەر ئەوهی
کە تۆ چۆن پەيامە کە دەگەیهنیت، ئەوا تۆ داواکاریەکانت لەجێی
خۆیدا بوو لەکاتی گفتوگۆکەدا، ئەوکات جێ بەجێ بوونیان

ناسانه، و نه‌گه‌ر به‌زمانیکی نهرم و نیان داواکاریه‌کانت داواکرد.
بو نه‌ویش ناسانتر ده‌بیت که لییان تینگات، و گرنکتر له‌ودش
جیبه‌جی ده‌کات، بیر بکه‌ره‌وه چون شیت ده‌بیت نه‌گه‌ر تو
په‌نجه‌ت به‌روویدا به‌رزبکه‌یته‌وه و دهم و چاو بده‌یت به‌یه‌کدا و
بلیی: «به‌رگه‌ی پیاویک ناگرم که له‌رولم وه‌ک دایک تینه‌گات و
نه‌گه‌ر تو کیشه‌ت له‌گه‌ل منداله‌کانم و باقی خیزانه‌که‌م هه‌یه نه‌وا
کیشه‌ت له‌گه‌ل مندا هه‌یه» وه‌کو نه‌وه وایه که له‌باشترین باردا
به‌ده‌رزی بیروشینیت، که تو توره‌یت، یان خراپتر، وا ده‌زانیت
شیتیت و خیزانه‌کشت به‌شیت ده‌زانیت.

به‌لام وا دابنی که کاردانه‌وه‌ی چون ده‌بیت نه‌گه‌ر به
رووخوشیه‌وه بلیی: «ئوو، ده‌زانی من منالم هه‌یه و نه‌وان
هه‌موو شتیکن بو من و پله‌یه‌کن له‌ژیانمدا، چونکه خیزانه‌که‌م
وا په‌روه‌رده‌یان کردووم که له‌گرنگی خیزان تینگه‌م» وه
نیستا ده‌زانیت که‌تو یه‌کیکیت له‌کچه باشه‌کان و شیرینه‌کان
و هه‌لگری به‌رپرسیاریتیت و رووناکی خیزانه‌که‌یت. نه‌گه‌ر له‌و
جوره پیاوانه نه‌بوو، نه‌وا ده‌روات بو لای ژنی دواتر، که هیچ
داواکاریه‌کی نیه و سه‌رشور ده‌کات بو هه‌موو شتیک، به‌لام
نه‌گه‌ر پیاویک بوو بر‌وای به‌گرنگی خیزان هه‌بوو، به‌رده‌وام
ده‌بیت له‌وتووژ کردن له‌گه‌لت وگوینگرتن بو داواکاری و
خه‌رجیه‌کانت.

بگره نه‌مه کومه‌لیک نمونه‌یه که ده‌تده‌می تا بزانییت چون
داواکاریه‌کانت و مه‌رجه‌کانت بیچیته‌وه به‌کاغزی ره‌نگاو ره‌نگ.
له‌جیاتی وتنی «ناتوانم به‌رگه بگرم»، کاتیک پیاوه‌که
دره‌نگ که‌وت، شتیکی له‌م شیوه‌یه بلی: هه‌مووان سه‌رقالن
له‌م روژانه‌دا — به‌لام کات به‌نرخه وانیه؟ من هه‌موو هه‌ولی

خوم ددهم که له کاتی دیاریکراودا ئاماده بم، ئه گهر پیم بلیت
کانزمیر . . . ۷:۰۰ ی ئیواره ئاماده به، ئه گهر زووتر ئاماده نه بم نهوا
۷:۰۰ ئاماده دهبم، له بهرئه وه ده توانین ئه وه بکه یین که ده بیت
بیکه یین له کاتی دیاریکراودا، و ئه گهر دوا بکه وم هه ولده دم
په یوه ندیت پیوه بکه م بو پوزش هینانه وه.

وه رگیران، تو ئیستا پیت وت که دواکاریت له و پیاوه ی که
له زیانتایه ئه وه یه له کاتی خویدا ئاماده بیت، که ده لیت ئاماده
ده بم و ئه گهر خاوه نی رهفتاری باش و ته واوه تی بیت، ئه و
په یوه ندیت پیوه ده کات، ئه گهر دواکه وت. ئیستا ده زانیت ئه گهر
چهند خوله کیک زووتر به ریکه وت ده توانیت له کاتی دیاریکراودا
ئاماده بیت، و دلنیا ده بیته وه که موبایله که ی شه حنی ته واوه تی
تیدابیت تا کاتیک دواکه وت په یوه ندیت پیوه بکات و پیت بلیت.
له جیاتی وتنی «ئه گهر دلداری له گهل ژنیکی تر ده که ییت و
دده ویت ئه و من گونجاو نیم بو ت»، شتیکی له م شیوه یه بلی «
من راستگوم له گهل ئه و پیاوه ی په یوه ندی له گهل داده نیم و
ئه گهر هه ستمکرد بیجگه له و په یوه ندیم له گهل که سانی تر دا هه یه
ئه و کات پیی ده لیم تا بریار بدات که ئایا ده یه ویت په یوه ندیه که
به رده وام بیت یان داوام لیبکات ته نها په یوه ندیم له گهل ئه و دا
هه بیت».

وه رگیران، تو ئیستا پیت وت، دواکاری له و پیاوه ی
له زیانتدایه که راستگو و راشکاو بیت دهر باره ی دیاریکردنی
په یوه ندی نیوانتان — و ئه گهر مه بهستی یاریکردن بیت، ده بیت
بیت بلیت تا وه کو توش بتوانیت به زیره کی و هوشداری بریار
به بیت که چون مامه له له گهل ئه م دوخه دا بکه ییت. و تو پیشت
وتوه که ئه مه پیویستی به وتووێژ هه یه — تا هه ردووکتان

پیکه وه بریار بدن چیتان له په یوه ندیه که تان دهویت له جیاتی
ئه وهی داواکاریه کانتی به سهردا بسه پینیت.

له جیاتی ئه وهی بلنیت «ئه گهر پیاوه کهم بروای به خواو
مه سیح نه بیت، که واته پیویست ناکات قسهی له گهل بکه م».

ده توانیت شتیکی له م شیوهیه بلنیت «یه کشه مه خوشترین
روژی ههفتهیه لای من، چونکه دهچم بو کلیساو هاوهلی
ئه و که سانه ده کهم که هاوران له ناینه که مدا، و کاتیک ئه م
خزمه تکردنی ناینه ته واو ده کهم زور ههست به باشی ده کهم
و ده زانم روژه کانی تریش به شیوهیه کی نایاب تیده پهرن
له ههفته که دا.

وهرگیران، تو پرونت کرده وه که ژنیکی له خواترسیت،
خواناس و باوهرداریت، ههلیکت بو رهخساند تا بیر بکاته وه
باسی ههسته کانی بکات له باره ی بابه ته رو حیه کانه وه.

له جیاتی ئه وهی بلنیت «من سی منالم ههیه و دوو کار
ده کهم، چونکه باوکی ئه م مندالانه ته نانهت شایه نی نه فرهت
لیکردنیش نیه و به خیویان ناکات، له بهر ئه وه هه رپیاویک
هه ولده دات له من نزیک بیته وه، باشتره پاره ی ته واوه تی هه بیت،
تا مندالی بو به خیو بکریت، ئه گینا ده رگا که کراوه یه».

شتیکی له م شیوهیه بلنیت «بوون به دایکیکی باش زور گرنگه
بو من، و به شیک له بوون به دایکیکی باش ئه وهیه که دلنایم
منداله کانم باوکیکی باشیان ههیه، من مروقیکی سه ربه خوم و
باوهرم به خومه، به لام ههست ده کهم که چند باشتر ده بیت بو
من و خیزانه کهم ئه گهر پیاویکی باش له ژیانماندا هه بیت».

وهرگیران، تو پرونت کرده وه که له گهل ئه وهی توانای
ئه وهت ههیه ناکات له منداله کان بیت، به لام ده شزانی که گرنگه

پیاویک له خیزاته که تاندا هه بیت — ئه مه وا له پیاو دهکات
ناماده بیت قییمکات که تو ریزی دهگریت وهکو هاوسه ریک و
بارکیکی باش. هه موو پیاویک ئه مه ی دهویت — که ریزی
لیبگریت له ئیستا و له داهاتووش.

ئیستا تیگه شتیت؟ ئیستا ئه وه م پیدایت که بیری لیده کهینه وه،
ئه مانه زانیاری به سوودن دهر باره ی ژنیک که ئاره زووی
دهکین، به لام له وه گرنگتر تو مه زجه کانی خوشت پی ووتین،
له رینگه ی کردنی زوریک له قسه ی جوان و مانداره وه که وهکو
شروبی کوکه یه به تامی تری: له گه ل ئه وه ی دهرمانه به لام
تامیکی خوشی هه یه که قوتی دهده ی.

ئیستا پیویسته ئه مه زیاد بکه م بو قسه کانم، مادام پیاوان
ریز له و کاره ی ژنان دهگرن که به راست و رهوانی داواکاری و
مه رجه کانیان دهلین، له په یوه ندییه که یاندا، من بروای ته واوه تیم
هه یه که پیویسته ژنان جار به جار هه نگاویک بکیشنه دواوه
تا پیاوان خو یانت بو بسه لمینن، (خویانت پیشان بدن) — بو
نمونه بیسه لمینیت که شایه نی ئه وه یه کاته کانی خوتی پی
به خشیت.

من پیم وایه گه وره ترین هه له که ژن دهیکات له سه ره تای
په یوه نیدا ئه وه یه که ورده کاری هه موو ئه و شتانه دهخاته پروو
حازی لینه تی پیاو بو ی بکات، به بی ئه وه ی هه لیک به و پیاوه بدات
که نیشانی بدات ئاره زووی چی دهکات که بو ت بکات، مه به ستم
ئه وه یه، راسته، ئه وه جوانه که ئیوه هه ز دهکهن له که ناری
دهریادا پیاسه بکه ن، و هه زتان له خواردنی شوکلاته یه له پوژی
فالانتاین دا، وه هه زت له سه وسهن و (زه نه بق) ه له وه رزی
هاریندا، به لام چون ده توانیت بزانیته که ئه و پیاوه داهینه ره یا

بە جۆش و خروۆشە یان کەسیکی ئالۆزە، ئەگەر تۆ نەخشەیی
چونیهتی کیشانی پیکەنین لەسەر رووخسارت دا بنییت بوی و
پیی بەدیت بەبی ئەو هی داوای لی بگهت خوی بیدوزیتەو؟
دلیابە کە تۆ: ئەگەر بە پیاو هکەت ووت حەزت لەگولی سورە
لەسەر کارهکەت، وە حەزت لەخواردنی ژەمی ئیوارە
لەرێستورانیکێ ناوازه، وە حەزت لە وەرگرتنی جانتایەکی
چانیله لەرۆژی لە دایکبوندنا، ئەویش بەتەواوەتی ئەو ت بو
دەکات __ بەبی زیاد و کەم، و تۆ لەوانەیه لە سەرەتادا دلخوش
بیت بەو __ بەلام دواي ٤٥ رۆژ دەبینیت دەو هسیتیت لە کردنی
ئەو کاره، چونکە پیی وایه ئەو هی پیوستت بوو کردویەتی تا
ئەو هی دەست بگهویت کە دەیهویت، وە تۆش پیتوایه گۆراوه،
چونکە چیتر ئەو کارانەت بو ناکات و دەچیت بە کچه هاوریکەت
دەلیی: «نازانم چی بووه __ ئەو راهاتبوو ئەو هه موو شتانه
بکات کەمن حەزم لینی بوو»

ئەو هه موو ئەو شتانهی دەکرد کە تۆ حەزت لینی بوو،
چونکە تۆ پیت و تبوو کە حەزت لە چیه.

فەلسەفەیی من لەم بارهیهووه: لەجیاتی ئەو هی پیی بلینیت
کە حەزت لە چیه، پیی بلی کە حەز بە چی ناکهت، دواتر
کاردانەو هی دەبینیت: لینی گه ری با بگه ریت و قول بیتەو و
بیدوزیتەو، چون بگات بەتۆ. و تەشریف بفرموو ئاشکرای
بکە: بلی «من لەو جۆره کەسانه نیم کە پشووی ههفته
لەمالهوه بمینمهوه» یان «حەزم لەو جۆره پیاوانه نیه کە
و هکو خاتونیک رەفتارم لەگەل ناکەن» یان «حەز ناکم
دووباره و دووباره بچم بو هه مان رێستوران» وە دواي
پەرەسەندنی په یوهندیه کەتان سهیری کاردانەو هکانی بکە چون

ده بیت، به دلنیا بییه وه له شیوازی هه لسوکه وتکردنی تیده گهیت —
 و ده بینیت که نامادهیه خوی بگونجینیت، تو چه ز ناکهیت بر ویت
 بو هه مان ریستورانته؟ دانه یه کی نوی ده دوزیتته وه و گرنگی
 به ره ده دات که بتبات بو ئه و شوینانه، تو چه ز ناکهیت له ماله وه
 دابنیشیت له رۆژانی پشوودا؟ ئه وه هه ولده دات که بتباته دهره وه
 بو کۆنسیرتیک، یان بتبات بو موزه خانه یه کی نوی، یان به لایه نی
 که ره وه سهیری رۆژنامه دهکات تا ببینیت دهنگوباسی شار
 چیه، تا بیروکه یه ک وهر بگریت بو ئه وه ی شتیک پیکه وه ئه نجام
 بدن، وه ئه گهر بزانیته تو ئه و که سانهت خوشناویت که خیزانی
 نین؟ ئه و کات شت بو منداله کان ده کړیت که بینینی، ته نانهت
 پیشناری ئه وهت بو دهکات که تو و منداله کانیش ببات بو پیاسه
 بو پارک، تا منداله کان که میک یاری بکه ن و سواری جۆلانه بن،
 هه رچه ند پیشی وایت که چه ند نارچه ته، به لام له گه ل ئه وه ش
 له مالی دایکت گوشت دهر ژینیت، چونکه دهر زانیت که تو پیاویکت
 ده ویت له گه ل خیزانه که یدا تیکه ل بیت، ئاسوده به و سهیری بکه:
 ئه گهر دهر گای ئو تو مبیله که ی بو کردیتته وه، یان کورسیه که ی
 بو جۆلاندی کاتیک له سهر میزه که دانیشیت، یان موبایله که ی
 کوزانده وه کاتیک له گه ل تو بوو تا وه کو هه موو کاته که بو
 تو ته رخان بکات. به لام ئه گهر ئه م کارانه ی بو نه کردیت —
 ناماده یی خوی نیشان نه دا تا ریگایه ک بدوزیتته وه که زهرده خه نه
 بخاته سهر لیوه کانت — ئه و کاته تو ده بیت بریار بده ی که ئایا
 ئه و ده توانیت ئه وهت پی ببه خشیت که پتویسته یان به لایه نی
 که ره وه که میک له و شتانه ی ده ته ویت.

بیگومان، بو پیشکه شکردنی مهرج و داواکارییه کانت بو
 پیاو، وه دهر خستنی گرنگی پهیره و کردنی ئه م داواکاریانه، ده بیت

تو سه ره تا به ته واوه تی بزانت داواکاریه کانت چیه و دیاریان
بکیت، من کومه لیک پرسیارم بو ناماده کردوویت لیره دا، تا
به چاوی سه رنج و تیرامانه وه سهیری بکیت و لئی بروانیت
و ۱۵ داواکاری خوت دیاری بکیت له ریگه یانه وه، من له ژیر
هر پرسیارینکا بو شایم بو به جی هیشتوویت تا لیسته کت
پر بکیت وه:

۱- ئه و پیاوه ی به دوایدا ده که رییت چ تایبه تمه ندیه کی تیا
بیته؟ بو نمونه (هزه لی؟، کولنه دهر؟، به خشنده؟)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

۲- چاوه ری ده که کیت چون شوینت بکه ویت؟ (تایا ده ته ویت
یه که له دوا ی یه که په یوه ندیت پیوه بکات؟ یان نامه ت بو بنیریت؟
به لایه نی که مه وه ۳ جار له هه هفته که دا بچن بو ژوان؟ یان ده ته ویت
به رده وام دوات بکه ویت؟)

.....
.....
.....
.....

۳- تا چ راده یه که هه لگری به ر پرسیاریتی بیته؟ په یوه ندیه کی
کراوه ت لئی ده ویت؟ یان ژوانی سه رده میانه؟ یان پیویست بکات

وتوونږي له سهر بکه ن؟

.....
.....
.....
.....

۴_ ده ته ویت له رووی مادییه وه چوڼ بیت؟ (ده ته ویت
دهر له مه ند بیت؟ یان ده ته ویت نه و پار هت بو په یدا بکات له جیاتی
نه وهی خو ت پاره په یدا بکه ی؟ یان ئایا رازی ده بیت کریکاری
بکات؟)

.....
.....
.....
.....

۵_ ئایا پیاوکت ده ویت چه زی له مندل خسته وه بیت و
که سیکي خیزانی بیت؟

.....
.....
.....
.....

۶_ ئایا ده بیت که سیکي باوه پردارو دیندار بیت؟

.....
.....
.....
.....

۷- ناساییه بهلاتهوه نه گهر له ژنه که ی جیا بوو بیته وه یان
مندالی هه بیت؟

۸- له تواناتا هه یه یارمه تی ده ری بیت له به دیهینانی
خونه که یدا؟ ئایا ده توانیت خۆت بگونجینیت له گهل پلانه که یدا؟

۹- چاوه ری ده که ی خیزانه که ی چۆن بیت؟ (ئایا له گهل
دایکی تیکهل بیت؟ یان بهلاته وه گرنگه ئه گهر گرنگی به دایکی
نهدات و زۆر تیکه لی نه بیت؟ یان له باوکییه وه نزیک نه بیت)

۱۰- ئاره زوو ده که ی چی بکات بو، تا لیت نزیک بیته وه؟
(ئایا ده بیت دوات بکه ویت یان دیاری گرانبه هات بو بکریت؟)

- ۱۰ -

پنځ پرسيار که هه موو ژنيک پټويسته بپرسيت، پيش نه وهی په يوه نديه کهی قولبټه وه:

من ئیستا گه یشتووم به شاری «هولید» و هیشتا له ته مه نی
۲۸ سالیم دام، نه وه ندهی له م شاره شتم بینوه به دریزایی ته مه نم
نه مینوه، دیارترینیان شیوازی ژیانی نه و پیاوه به ناوبانگ
وبه ریزه په که ناوه کهی نالیم و لای خوم ده یهیلمه وه، به لام ته نها
نه وه به سه که بوټ باس بکه م: که نه و پیاوه هه موو شتیکی
هه بوو، هر له پاره، ناوبانگ، پولیک له ژنی جوان، که وای
له و پیاوه ده کرد سهری رابوه شینیت و پرسیار بکات چون
نه هی ده سته و تووه، مه به ستم نه وه یه نه و پیاوه به ژنی جوان
دوره درابوو. من سهرم سورما بوو، چونکه نه مده توانی تی بگم
که چون تا که که سینک ده توانیت نه م هه موو ژنه جوانه ی ده ست
بکه ویت، چونکه نه و زور جوان نه بوو، که سانی دیکه هه بوو
که پاره ی له و زیاتریان هه بوو وه ناوبانگی زیاتر و له ویش
جوانتر بوون، که چی هیشتا نه و ده ی توانی ده ست به سهر ۱۵
ژندا بگریت، به بی نه وهی هیچ تایبه تمه نديه کیان پی بیه خشیت،

له گهل ئه وهی بیستبووم ده باره ی نه کتیره به ناوبانگه کان، که
نمایشکهری جلو بهرگ له نیو باوه شیاندا بوو، وه هه موو شتیکیان
هه بوو، به لام کاتیک خوم له نزیکه وه به چاوی خوم بینیم زور
سه رسام بووم به شیوازی په یوه نندیه کانی و مانه وهی نه م ژنانه
له گهل نه م پیاوه دا، له گهل ئه وهی ده شیانزانی که یه کیکن له
ژنانه ی باوه شی. من پیویست بوو بزانه چون نه مه ده بیت
(له بهر نه وه نه بوو که منیش ده مویتست وه کو نه و نمایشکاری
جوان له ده ورو بهرم بن، به لام نه م دیارده یه که ریگهری له سر
جیهیستم)، له بهر نه وه دانیشتم قسم له گهل نه م پیاوه و
هاوشیوه کانی وهک نه م پیاوه کرد، که له هه مان «په یوه ندی»
هاوشیوه دا بوون و زور به راشکاوی پرسیارم لیکردن: چون وا
له م ژنانه ده کهن له گهل تان بمیننه وه و هه هه موویان پینکه نن،
سه ریان راده وه شاندا و هه موویان هه مان شتیان ووت: نه م ژنانه
پاره یان ده ویت، له گهل ناوبانگ و ژیانیکی خوش و ناماده ن
بهرگه ی هه موو شتیک بگرن — که زور به یان شتی باش نین —
تا نه مانه یان ده ست بکه ویت. زور به جدی پرسیارم لیکردن
«ئایا نه و ژنانه ده زانن نه م په یوه ندیانه به ره و کوئ ده روات؟»
یه کیکیان سه ری راوه شاندا و به ساده یی ووتی: نه وان هه رگیز
نازانن چاره نووسی نه م په یوه ندییه به ره و کوئ ده روات، چونکه
هه رگیز پرسیارمی له باره وه ناکه ن، وتیشی «من نه بی چیان
بی بلیم — نه بی چی بکه م — ئایا ده بیت پینان بلیم که به کاریان
ده هینم له پینا و سیکس و ده رکه و تن له گهل یان له بو نه کاند؟ نه وه
راسته یه که یه.» نه مه زور کاری تیکردم، به تایبه تی که پرسیارم
له و جو ره پیاوانه ده کرد و هه موویان هه مان شتیان ده ووت، وه
هه رکاتیک پرسیارم لیده کردن «چی جیاوازییه کی هه یه بو نه

ژنانه ی که په یوه ندی له گهل داده نین « هر هه موویان هه مان
 شنیان دهووت «ئه گهر ژنه که خوی مه بهستی بوایه، پیم دهووت
 که من به دوا ی په یوه ندییه کی جدییه وه نیم» ئه وان ئه و پرسیاره
 ناکه ن، له بهر ئه وه ی پینان وایه ئه گهر بپرسن ئه و ئه و پیاوه له
 دهستیان راده کات. به لام ئه و پیاوه به ناوبانگه ی که یه که مجار
 باسم کرد دهستیکی بالای هه بوو له م بواره دا، زور به ساده یی
 ووتی: «ژماره یه کی زور له ژنان شک ده به م به جوړیک که ناچار
 نیم وه لام بده مه وه، کاتیک پرسیاریان لیکردم، چونکه له به رامبه ر
 هر ژنیک که پرسیار ده کات، دوو ژن هه یه که نایکات».

ئه مه ناو ده نییت چی؟ ناوی بنی: گه مژه، چه پهل،
 لېخوش بوونی نیه_ هه رچیه ک بیت، بروام پی بکه ئه مجوره
 بیر کرده وه ی پیاوان ته نها لای به ناوبانگه کان نیه، بگره لای
 پیاوه ئاساییه کانیش هه یه، وهک: دکتور، پاریزهر و شوفیری
 باره لگر و گویره ره وه کانیش، هه ندیکیان هینده ژنیان هه یه
 به قه ژماره ی هاوړیکانی من، هه ندیک له و ژنانه هینده ی ئه و
 نایشکاری جل و بهر گانه جوان بوون که له گهل به ناوبانگه کاند
 بوون. به لام ئه گهر یه کیک بیت له و سی ژنانه، یان یه کیک بیت له و
 کرمله ژنانه، له کوتایدا تو هر یه کیک ده بیت له کومه له که یان
 که شوینیکی باش نیه بو تو.

ئامانجی تو ئه وه یه یه کیک نه بیت له م کومه له یه، پیم
 وایه یه که م هه نگاو: ئه وه یه رووبه رووی ئه و پیاوه ببیته وه
 و زالیبت به سهر ترسی له ده ستدانیدا، واز له ترستوکی بهینه،
 چونکه کهسانی سهر که وتوو له جیهاندا ده زانن که به کار هیثانی
 له له کان بو ده سته وتنی ئه وه ی که ده یانه ویت زیاتر باشتر و
 به بره متره له دانیشتن و ترسان له هر هه ولدانیک. ده توانین

همان فاسه فیه جیه جی بکهین به سهر بابیه تی په یوه نندیدا: نه گهر
خستنه پرووی داواکاریه کانت بیته هوکاری له دستدانی نه و
پیاوهی خوشت دهویت، نه واپیویسته له سهرت نه م سهرکیشیه
بکهیت. چونکه نه م ترسه ده توانیت هموو کاتیک قاچ و دست
بیه سستیه وه؛ زوربه تان ریگا به پیاو ددهن بیتریزیتان پی بکات
و سزاکه ی وهرنه گریت و له سهر به لینی خوی نه بیت، چونکه
تو ده ترسیت به جیت به لیت و به تهنه بمینیتیه وه. به لام نیمه ی
پیاو؟ نیمه نه وه ده زانین و زوربه ی کات له بهر ژه وهندی
خومان به کاری ده هینین، نه مه بزانه: نه م یاریه کونه و هرگیز
ناگوریت، کوره منداله کانیش ههمان شت دووباره ده که نه وه،
چونکه له دستیان دیت، ژماره یه کی زور له ژن هیه ریگه به وه
ددهن، به لام له گهل نه وه شدا تو پیش نه و قسه ده توانیت یاسا و
بنه مای خوت بخه یته رو و شیوازی خوت بگوریت، تاوه کو پیاو
نه توانیت یاریت پی بکات.

به لام چون نه مه بکهیت؟ وا له پیاوه که بکه که پروون و
ناشکرا بیت له باره ی ژیان و په یوه نندیه که یه وه له گهلندا، ده توانیت
نه مه له ریگه ی نه م ه پرسیاره وه — نه و پرسیارانه ی که یارمه تیت
دهدات راسته وخو دیاری بکهیت که به های نه م پیاوه چه نده، نایا
پلانه کانی گونجاوه له گهل تو. من نه م ه پرسیاره م داهیناوه
له ریگه ی چاودیریکردنی پیاوانه وه که یاریان به ژن کردووه وه
ژنانیش که وتوونه ته داوه که یانه وه، وه پرسیارکردنی به رده وام
له خوم و هه ندیک له هاوریکانم که دستیک ی بالایان هه بووه له م
یاریه دا: نه مانه پرسیار ی نایابن — که وه لام دانه وه یان هه موو
نه وه ت پیده لیت که پیویسته بیزانیت له باره ی نه و پیاوه ی که
له ژیانندایه، یان چه ز ده که ی له ژیانندا بیت. کردنی نه م پرسیارانه

یارمهتیت دهدات دیاری بکهیت ئایا سهیربکهی په یوه ندیه که تان
به رهو کوی دهچیت، یان به ته واوی پیچه وانهی ته وه برویت.
تیبینی: پیویست ناکات ئهم پرسیارانه دوابخهیت—هر
که چاوت به پیاویک کهوت و ههستت کرد به دلته خیرا ئهم
پرسیارانهی لی بکه، ئه گهر به پرسیاره کان بیزاربوو جا چیه: تو
مافی ته وهت هه یه که زانیاریه کان بزانیته. ئه گهر ئاماده نه بوو
وه لام بداته وه، ته وه ههر له سه ره تا وه ده زانیته که که سیکی
گونجاو نیه بوته.
که واته با دست به پرسیاره کان بکهین، به لام بیرت بیت
به بی ترس:

پرسیاری یه که م(۱): ئامانجه کورتخیا نه کانت چین؟

ئه گهر نیازی به ستنی په یوه ندیت هه یه له گهل پیاویک، ته وا
پیویسته بزانیته پلانه کانی چین، و ئایا ده گونجیت له گهل بنه ما
بنه رتهیه کانی پیاو—نازناوه که ی پیاو، ئیشه که ی، چه ندیک په یدا
دهکات، ئهم سی شته ههروهک چون من پیشتر پیم وتی، چونکه
ئهم سی شته زور گرنگه به لای پیاویکی پیگه شتوو کارامه وه،
تو ده بیت بزانیته ئیستا چی دهکات و پلانی بو سی سال و پینج
سالی داهاتوو چیه، تا ببیت به پیاویکی پیگه شتوو، وه لامه که شی
یارمهتی تو دهدات تا بزانیته ده ته ویت به شیک بیت له پلانه کانی
یان نا، وه ده شزانی که ی پیویسته ئالای سور به رزبکه یته وه،
ئه گهر هیچ پلانیکی نه بوو.

ئەگەر پلانی هەبوو زۆر نایابە، وا رەفتار بکە کە زۆر
گرنگە بە لاتەوه و دواتر پرسیارەکانی تر بکە — وا رەفتار بکە
کە لیکۆلەرێکی بە پەرۆش و خۆهەلقورتینەری — چونکە وەکو
دەزانیت پیاوان حەز دەکەن قسەبکەن و خویان هەلبکێشن،
چونکە دەزانین دەبێت سەرنجت رابکێشین و راوت بکەین،
لەبەرئەوه رینگەمان پێدە سەرنجت رابکێشین، هەرچەندە تر
زیاتر بە پەرۆش و فزولبیت، پیاو زانیاری زیاترت دەدات، شتی
لەم شیوهی پێ بلی: «چۆن دەستت بەم کارە کرد لەم بوارەدا؟
یان چەند سەرنج راکێشە — چۆن ئەوا سەرکەوتوو بویت؟» و
بە وریایەوه گوێبگرە. لەرینگە قسەکانیەوه بۆت دەردەکەویت
ئەگەر پیاویکی ئیشکەر و کۆلنەدەر بیت یان پیاویکی تەمبەل بیت
و هەر خەریکی قسە هەلێت و پەلێت بیت، دەبینیت و ئەوەت
بۆ دەردەکەویت کە خۆت دەبینیتەوه لەم پلانە کورتخایەنەدا یان
نا، ئەگەر بۆتدەرکەوت پلانی چیه، ئەتوانیت راستەوخۆ دیاری
بکەیت کە دەتەویت بە شداربیت تیایدا و ئەو رۆلە چیه کە دەتبینت
لەم پلانەدا. یان دەتوانیت دیاری بکەین ئەگەر بتەویت بێتە
دەرەوه لەم پلانە، بۆ نموونە: ئەگەر پێی ووتی «من تەکنیککارم
لە کۆمپانیای کیتل وایەر، بەلام شەوان دەروم بۆ زانکۆ نا
بڕوانامەمی بە کالۆریۆس بە دەست بەینم لە ئەندازیاریدا، تاوەکو
لە کارەکهەدا بەرەو پیشبچم»، ئەو کات دەزانی کە ئەم پیاوه
پلانی هەیه و کار دەکات بۆ بەدیھێنانی. وە خۆت وادەبینیتەوه
یارمەتی بەدی لەخویندەنەکەیدا، یان لەئاهەنگی دەرچوونەکەیدا،
پیشنیاری بۆ دەکەین کە بگوازیتەوه لە تەکنیککاری کیتلەوه بۆ
ئەندازیار، تا یارمەتی پیشکەوتنی تەکنەلۆژیای کۆمپانیا بدات،
گرنگ ئەوهیە پلانی هەیه و بەپێی ئەو کار دەکات. کە ئەمەش

ناره دهگه یه نیت ئەو ههول دەدات ببیت بهو پیاوهی که خوی
دهیه ویت ببیت — ئەم ئەو جوړه یه که تو بوی دهگه پیت و
گرنجاره تا هاوسه رگیری له گهل بکهیت و پشتی پی بیه ستیت.
به لام ئەگەر دهر باره ی ئامانجه کورتخایه نه کانی پرسپارت
لنی کرد، شتیکی شیتانه ی له م شیوه ت پیده لیت « من دهرمان
فرز شیکی سهر شه قامم، یه ک دوکانم هه یه، به لام ئامانجم ئەوه یه
له سالانی دواتردا ۱۵ دوکانم هه بیت له رۆژئاوای شه قامی
«هینری» یه وه تا شه قامی «براون»، دوا ی ئەوه خیرا دهرانیت
که ده بیت به ریکی خوتدا برۆیت به رده وامی به زیانت بده ی.
هه مان شتیسه بو ئەو پیاوه ی که ئامانجی کورتخایه نی هه یه،
به لام هیچ پلانیکی نیه بو جیبه جی کردنی، بو نمونه: « له وانیه
بیت دهیه ویت ببیت به به ره مهین، به لام هیچ هه ولتیک نادات
تا به دهستی بهینیت — گرنگی نادات و ههول نادات تا کاربکات
له کومپانیایه کی فیلم یان چیرۆک بنوسیت و بیخوینیت وه،
یان هه ندیک په یوهندی ته له فۆنی بکات تا دهرگایه ک به روویدا
بکریته وه — بو ماوه ی ۴ مانگ ئیشی نه کردووه و هیچ هه لیک
نیه له و بواره ی که خوی ناره زووی دهکات ئیشی تیا بکات —
وه ئەگەر هیچ پلانیکی نه بیت ئەوا ئامانجه کورتخایه نه کانی شی
بهی ناهینیت، له راستیدا له وانیه هه ر ئامانجیسه نه بیت، چونکه
خوشی نازانیت چی ئە لیت، له هه ردوو باره که دا تو ئاماده نیت
واژو له سهر پلانه کانی بکهیت، ته نها له گهل پلانه کانی خوتدا
دیکهیت به یه ک، بیگومان له وانیه رۆژیک له رۆژان پلانیکی
دابینیت و سهرکه وتوو بیت، به لام بوچی ده بیت تو واژوی
بکهیت؟ ئەگەر ئەو وا دیار بوو خهونی ئاسمانی هه یه، بزانه ئەو
هه ر دانه شیت سهری ئەستیره کان دهکات، یان فرۆکه یه ک

له پشتی خوی ده به ستیت و ده چیت بو ئاسمان و به دروای
خه ونه که یدا ده که ریت.

پرسیاری (۲) ئامانجه در یژخایه نه کانت چین؟

متمانهم پی بکه که ده لیم: پیاویک به راستی تیروانینی هه بیت
بو ئه و شوینه ی که ده یه ویت دوا ی ده سال به دهستی به نیت،
ئه وه پیاویکه بیری له داهاتووی خوی کردۆته وه، که پیویسته
به ته واوی چی بکات، تا پی بگات، ئه مه ئه وه ده گه یه نیت تیروانین
و نه خشه ریگی بو هه نگاهه کانی هه یه بو داهاتوو. به لام ئه گهر
شتیکی گه مژانه ی له م شیوه ی ووت: « من ورده ورده به دهستی
به نیت»، خیرا راکه، وه ئه گهر ئامانجه در یژخایه نه که ی هه مان
شت بوو له گه ل ئامانجه کور تخایه نه که ی، هیچ دوودل مه به
خیرا لینی دوور بکه ویته وه، چونکه ئه م وه لامه ی ئه وه ده گه یه نیت
که به ته واوی بیری له داهاتووی ژیانی نه کردۆته وه، یان ئه وه تا
تو له م داهاتوو هدا نابینیته وه، له به ره ئه وه هیچ هۆکاریکی نه
تا روونکردنه وهت بو بکات و هه موو ئه وه ی که هه یه تی بو ت
یاریکردنه، و ئه گهر هیچ پلانیکی نه بوو، که واته تو بوچی
ده ته ویت له نزیکی بمینیته وه، به هه رحال؟

ئه و پیاوه ی که ده بیت بیری لی بکه یته وه و کاتی خوتی
تیا ته رخان بکه یته، ئه و پیاوه یه که پلانی هه بیت پلانیکی زور
تۆکمه و باش، که بتوانیت خوتی تیا ببینیته وه. تکایه بروام
پی بکه که پیتده لیم هه ر وه ک چون له به شی پیشتیشدا پیم

زوتیت — پیاو هه مییشه پلانی ههیه، چونکه من که دستمکرد
بهماری کومیدیا پلانم هه بوو، وه تهنانهت پیش نهوهی یه کهم
دوخته بکهم له پیش هانده راندا، دهمزانی ئامانجی ۵ سالی
داهانزوم نهوهیه بیم به ئهستیره و ۲۵۰۰ دۆلار کوبکه مهوه
له ههفتهیه کدا به لایه نی که مهوه، تامه زرؤیم بۆ بردنه وهی ئه م
دیارییه بوو هه ر زوو توانیم ههفتانه ۲۵۰۰ دۆلار کوبکه مهوه و
زۆر دلخۆش بووم به وه، هیشتا هه ر ئه مویست بیم به سه رتۆپی
ئهستیره کان، له بهرئه وه دستمکرد به بهرزکردنه وهی نرخ،
هه ولمه دا و دهمویست ۵۰۰۰ بۆ ۷۵۰۰ دۆلار له ههفتهیه کدا
پیدا بکه م، ههشت سالی خایاند، به لام من سه ر که وتوو بووم
له به دیهینانی ئامانجی پاره په یاکردنم و زۆر دلخۆش بووم
به وه. له و کاته دا چاوم به (سندباد) که وت.

ئه و کاته، سندباد له نادى کومیدی کاری ده کرد له (بیرمینگام)،
و بریکی زۆر زوری په یاکرد که له نیوان ۵۰،۰۰۰ بۆ ۷۰،۰۰۰ \$
دۆلار بوو له ههفتهیه کدا، واته له ۷ رۆژدا، دهمزانی منیش
شتیکی وام دهوئیت، سه رکه وتنه که ی ئه و وای لیکردم که درک
به ره بکه م شتیکی شاراوه له کاتی کومیدیدا ههیه — وه من
په بیسته پلانیکی دریژخایه ن دابنیم، تا بگه م به و جۆره ژیانیه ی
که له ئه کته ریکی کومیدیدا ده بیینم، هه ولمه دا له سه ر شاشه ی
نه ل فیزدۆن ده ربکه وم، تا ژیانیکی گونجاو بۆ خیزانه که م
دابینه که م و شانازی پیوه بکه ی ن، به م شیوهیه بیرم له ژیانیه ی
خۆم کرده وه، دواتر پلانم دانا که چۆن به دیهینم.

دهمزانی ئه وه ئاسان نابیت — و کاتیشى دهوئیت، چونکه
ژماره ی ئه و یانه کومیدیا نه که م بوون بره پاره یه کی و زوری
نیا په یدا بکه ی، وه ده بوو په یوه ندی گرنگت هه بووایه له گه ل

تیمیکی نایابی کارکردن تا یاریده دهرت بیت و سهرکه وتور
بیت، به لام له هه مووی گرنکتر من پلانی دریژ خایه نم هه بوو، و
ده مزانی چون ههنگاو بنیم به رهو سهرکه وتن، و له کوتایدا من
ئه و ئامانجانم هینایه دی و بگره زیاتریش.

کاتیک گویت له هاوسه ری داهاتوت بوو، وه لامی به کم و
دووه می دایه وه، به ته واوی تیده گهیت که مامه له له گهل چ جوره
پیاویک ده کهیت، ژیانی خوت مه به سته وه به ژیانی که سیکه وه
که هیچ پلانیکی بو داهاتوو نیه، له کاتیکدا ئه و له جیی خویه تی و
هیچ به رهو پیشناچیت، توش زوو بیت یان درهنگ هه ست به وه
ده کهیت که له گهل ئه ودا هیچ به رهو پیشنه چوویت.

پرسیاری (۳): تیروانینت چیه له په یوه ندییه کاند

ئه م پرسیاره چند به شیک له خو ده گریت، که له رییه وه
ده توانیت ههستی ئه و پیاوه لیک بدهیته وه له باره ی جورها
په یوه ندییه وه — وهک ههستی به رامبهر دایک و باوکی،
یان منداله کانی، هه تا ده گاته په یوه ندی له گهل خودا، وه هر
پرسیاریک زیاترت بو ئاشکرا ده کات له باره ی ئه وه وه و تاچهند
جددیه له باره ی په یوه ندییه وه، وه له چ جوره خیزانیکدا گه وره
بووه، و ده بیت به چ جوره میردیک و باوکیک له داهاتوودا،
وه چی دهر باره ی خوداو ئاین ده زانیت. وه تاکه ریگا بو
ده سته وتنی وه لامه کان ئه وه یه پرسیار له باره یه وه بکهیت
و پیش ئه وه ی ئه و پیاوه ماچ بکه ی، یان ته نانهت پیش ئه وه ی
رازی بیت ژوانی له گهل ببه ستیت، پرسیار ی لیکه. وه هه رگیز

دردیل مابه و شهرم مهکه له کردنی ئەم پرسیارانه، چونکه
 ئەگەر تۆ پرسیاری لینهکەیت و قسهی لهگهڵ نهکەیت، ئەه
 بێتهمای چی بکەیت؟ نهگەر ئەو پیاوه کیشهیهکی ههبوو لهگهڵ
 قسه کردندا، ئەوه دلنیا به کههه لهیهک له نارادایه و خیرا رابکه.
 بهکەم شت، بزانه که ههستی چۆنه له باره ی خیزانه وه؟ چون
 له خیزان دهروانیت؟ و ئایا دهیهویت خیزانی هه بێت؟ ههستی
 چۆنه به رامبه ر مندال؟ ئەگەر مندالت هه بوو به راشکاوی پنی
 ملی با بزانی، چونکه ئەوه مافی خۆیه تی، و گرنگتریش له وه
 مافی تریه بزانی که ئەو خه یالی ئەوه دهکات بێت به باوک،
 یان ئەگەر ئەو نه یوست مندالی هه بێت و تۆ ویستت ئەوا هه ر
 نیستا نه بێت ئەمه بوه ستینیت، (تکایه ئەوه بزانه که وتی مندالم
 ناریت، ئەوه دلنیا به که رای خۆی ناگوریت، به بی گویدانه
 نه ههسته قوله ی به رامبه رت که هه یه تی)، بێجگه له وهش،
 ئایا چاره نوسی ئەم په یوه ندیه چی ده بێت، ئەگەر ئەو مندالی
 ناریت و توش له هه مان کاتدا خاوه نی مندال بیت؟ دوا ی ئەوهش
 پرسیاری لیکه له باره ی په یوه ندی له گه ل دایکیدا، ئەوه یه که م
 په یوه ندی پیاوه له گه ل ژندا، ئەگەر په یوه ندیه کی باشی هه بوو
 له گه ل دایکیدا، ئەوا به خۆش حالیه وه ئەو ده زانیت به پریزه وه
 مانه له گه ل دایکیدا بکات و خاوه نی جوړیک له بیر کردنه وه یه،
 که چن خۆشه ویستی دابین کردن و پاراستن ده ربیریت، نه ک
 نه نا به رامبه ر ژن، به لکو به رامبه ر هه موو خیزانه که.
 من کوړیک ناسم دایکی خۆی خوش نه ویت، ئیمه فیر
 ده بین که بیپاریزین و دابینکه ری بین، ئیمه له دایکمانه وه فیری
 کوړکی خۆشه ویستی ده بین به رامبه ر ژن. بیکومان، ئەگەر
 بیاریک نا کوکی له گه ل دایکی هه بێت، دلنیا به نا کوکی له گه ل توش

دەبیت. ئەگەر گویت لیبوو وتی: من ودایکم؟! ئیمە زۆر پیکەرە
ناگونجیین.....، ئەوا ژمارەکەى ونامەکانى لای خوت بىسەرەوه و
بەریگای خوتدا برۆ.

دواى ئەوهى کەزانیت هەستى چۆنە بەرامبەر دایکى، دواى
ئەوه پرسىار لەبارەى باوکىهوه بکە، ئەگەر پەيوەندىهکى پتەوى
لەگەل باوکى هەبوو، ئەوه بىگومان لەسەر کۆمەلێک بنەماى
بنەرەتى گەرە بوە و ئەم بنەمایانەش لەگەل خۆیدا ئەهینیت
تا لەمالهکەى خوتاندا جیبهجی بکات، من لەوهش تیدەگەم
کەژمارەیهکى زۆر لەمنداڵان بەبى باوک گەرە بوون، لێرەدا
دوو گریمانە هەیه، یان ئەوهتا ئەو پیاوهى گرنكى پیدەدهى،
باوکى هەبوو کەپتوهر و مەرجهکانى پیاوهتى فێرکردوو،
یان لەنەبوونى بى باوکیدا خۆى کۆمەلێک شت فێر بووینت،
کە کاتیک بوو بەباوک بیهویت بیکات، لەهەموو حالەتەکاندا،
پرسىارى لیکە لەبارەى پەيوەندى لەگەل باوکیدا، بىگومان
وہلامەکانى بۆت ئاشکرا دەکات کەدەبیت بە چ جۆرە پیاویک.

دەبیت پرسىارىشى لەبارەى پەيوەندى لەگەل خودا
لیکەى، با راشکاوبم: ئەگەر چاوت بەپیاویک کەوت پەيوەندى
لەگەل خودادا نەبوو، نە دەچوو بۆ کلێسا، وە حەزىشى لى
نەبوو بچیت، و هیچ بىرو باوهریکى نەبوو، کە وەک و هیزیکى
رینیشاندەر پەیرهوى بکات لە ژيانیدا، ئەوکات ئەوه کیشە دەبیت،
و لەکوتايشدا بىجگە لەخودا بە چ پتوهریکى تری رەوهشتى
وہلام دەداتەوه؟ وەچى وای لیدەکات بىر لەوهبکاتەوه بەوهفا
بیت بۆت؟ وە چى وای لیدەکات کە بەشیاوى مامەلە لەگەل
توو منداڵەکاندا بکات؟ وەچى وای لیدەکات کەوا هەستىکات
مرۆڤیکى تەواوه؟ من نالیم نابیت ژوان لەگەل پیاویکدا بیهستیت

که ناچیت بو کلیسا، یان بیروباوه‌ری جیاواز بیت له‌گه‌لت. به‌لام
نه‌گه‌ر ناوه‌رؤکی بیروباوه‌ری له‌گه‌ل تو جیاواز بوو ئه‌وکات تو
له‌کیشه‌دایت.

وه‌دوای تپه‌رپوونی ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ژوانه‌که‌تاندا، و
سه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتردا، دوو پرسپاری تری لیکه، وا باشتره
پیش ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیه‌که‌تان قولبیته‌وه ئه‌م پرسپارانه بکه‌یت،
به‌لام ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندیه‌که‌شتان قول بو‌یه‌وه هر
ده‌توانی ئه‌م پرسپارانه‌ی لی بکه‌یت، له‌وانه‌یه وه‌لامه‌کان زور
نازارت بدات، به‌لام به‌لایه‌نی که‌مه‌وه له‌کو‌تا‌یدا راستیه‌کانت بو
ده‌رده‌که‌و‌یت.

پرسپاری (۴): رات چیه سه‌باره‌ت به‌من؟

پنویسته له‌سه‌رت دوای چه‌ند ژوانیک ئه‌م پرسپاره بکه‌یت،
چونکه پنویستی به‌کاته تا بتناسیت، به‌لام وه‌لامه‌که‌ی گرنه
ده‌بیت، چونکه بو‌ت ئاشکرا ده‌بیت که‌پلانه‌که‌ی چیه بو‌ت، ئه‌گه‌ر
ئوبه چه‌ند جاریک چاوتان به‌یه‌کتر که‌وت و قسه‌ی زورتان
پیکه‌وه کردوو کومه‌لیک شتت ده‌رباره‌ی زانی، به‌لام گرنه‌ترین
شت ئه‌وه‌یه که‌تو ده‌ته‌و‌یت رای ئه‌و بزانیته‌ی ده‌رباره‌ی خو‌ت،
مافی ئه‌وه‌ت هه‌یه بیزانیت، بر‌وابکه ئه‌و هر له‌یه‌که‌م جار شتیکی
نیدا به‌دی کردوو، توش ده‌بیت ئه‌وه بزانیته‌ی شتیکت سه‌رنجی
ئوری راکیشاوه — بو نمونه‌ی چه‌زی له‌قژته، یان چاوه‌کانت، یان
قاچه‌کانت، یان جلوبه‌رگه‌کانت، چونکه ئه‌و ته‌نها بو نزیکایه‌تی
لینت نزیک نه‌بوته‌وه، و دوای ئه‌و تیکه‌لبوونه سه‌ره‌تاییه، پیاو

دهیهوئیت بزانیئت کهئهگەر تو لهو جوره ژنانه بیت ئاسان خوت
 بدهی بهدهستهوه، دواتر بهجیت بهیلیت، یان دهمینیتتهوه لات تا
 زیاتری لیت دهست بکهوئیت، ئهوکات دهتوانیت ههموو ئهمانه
 بو دهر بکهوئیت له ریی وهلام دانهوهیهوه.

جوان گوی لهوهلامهکهی بگره: دلنیات دهکهمهوه کهوادهبیت،
 چونکه پیاو ههموویان بههمان شیوه وهلام دهدهنهوه: «من پیم
 وایه تو ژنیکی نایابی، و دایکیکی باشیش دهبیت لهداها توودا، و
 تو رووخوش ومیهره بانیت و بهراستی تو جوانیت، و تو ههست
 بزوینی و چالاک و نهرم و نیانیت، ئیشکه ریت و زور زیرهکیت،
 وه تو لهو جوره ژنانه ی کهمن دهتوانم ویتای خومی لهگهلا
 بکهم» و ههموو ئه شته پروپوچانه دهزانین کهتو چهز ئهکهی
 گوئیت لئی بیت، لهگهله وهشدا ئهوه ئهوه وهلامه نیه کهتو بهدوایدا
 دهگه ریییت. تو شتی تایبته و دیاریکراوت دهوئیت، تو دهتهوئیت
 بزانیئت کهرای چیه بهرامبهرت، نهک بهشیوهیهکی پروکاریو
 روکesh، لهبهرئهوه بهردهوامبه لهقسهکردن لهگهلی، وه بهدوای
 ئه شتانهدا بگه ری: «ئوو، پیئت وایه کهمن میهره بانم؟ چی
 وات لیدهکات وایر بکهیتتهوه؟» دوای ئهوه دانیشهو گوئیگره،
 ئهگەر نهیتوانی نمونهیهکی دیاریکراوت بداتی کهمیهره بانیتی
 پنی گوزارشت بکات، کهواته ئهوه رایهکی پروکesh بووه،
 بهلام ئهگەر وتی «ئو پروژته بیره کهپه یوه ندیت پیوه کردم
 له پروژی له دایک بوونی دایکمد، بیرت خستمهوه که کارتی
 پیروزبایی بو بکرم؟ ئهوه ههلسوکه وتیکی میهره بانی تو بوو»
 ئهگەر وتی «تو دهبیت بهدایکیکی نایاب» بلی ئهوه شتانه
 چیه کهوات لیدهکات من دایکیکی نایاب بم، وه بهم شیوه به
 لهگهله باسکردنی ههر تایبته مهنديهک بووت، ئاستی ئهه سیفته

تایبه تانه ناماژه یه کی ترت ده داتی له باره ی نیازی نه و پیاوه وه
سه باره ت به په یوه ندیه که تان. نه گهر له توانیدا بوو تایبه تمه ندیت
بیا بیه خشینت، نه وه مانای نه وه یه گویت بو ده گریت و زانیاریت
له سر کزده کاته وه، وینای نه وه ده کات که نه گهر په یوه ندیت
له گهل بیه ستیت، و نه مه نه وه ده گه یه نیت که به لایه نی که مه وه
هر دوو کتان به هه مان شیوه له په یوه ندیه که تان ده روان.

پرسیاری ۵: هه ستت چونه به رامبه رم؟

پنویسته تو «رای خوت» و «ههستی خوت» تیکهل
نه کیت، چونکه نه م دووانه دوو شتی جیاوازن، و نه گهر پیاو
نه بتوانی ههستی خوت پی بلیت دوی یه ک مانگ له ژوان،
چونکه نه وه ده گه یه نیت که هیچ ههستی کی بو ت نه — ته نها
شتی لی ویستوویت، پرسیار له و پیاوه بکه که ههستی چونه
به رامبه رت، دواتر ده یینیت که چون سهری لیده شیویت و
ده شلژیت، و ده ست ده کات به ووتنی نه م شتانه: پیشتر پیم
ررنی، پیم وایه تو.....» خیرا قسه که ی پی بیره و پی بلی:
«نه خیر، نه خیر، من ده مه ویت بزانه هه ستت چونه به رامبه رم
» سهری بکه که چون کورسیه که ی ژیری ده له قینیت و سهری
ده خورینیت، یان جگه ره یه ک داده گیر سینیت — یان هر شتی کی
دیکه تا خوی له وه لامدانه وه بدزیتته وه، یان ته نانه ت بیرده کاته وه
کنتر چاره ری ده که ی چیت پی بلیت، به لام تو ده بیت وای لی
بکیت وده لام بداته وه.

نیکه ران مه به نه گهر ده ستبه جی وده لامی نه دایته وه: چونکه

ئو نایه ویت بچیته ئو به شاهی خویه وه که حزی لینی نیه بچیت،
ئویش به شی سوزه، چونکه پیاوان زورباش نین له رهفتارکردن
له گهل عاتیفه دا و ئاسان نیه ده ری بپرین. پیاوان وه لامی پرسیار
ده باره ی خودا و مندال و دایکیان دهنه وه، به لام تو به م
پرسیاره ت داوای لی ده که یت که بچیته قولایی ناخیه وه و (دی
ئین ئه ی) ئیمه ش وا درووست نه بووه که هست و سوزی
خومان بو هموو که سیک ده بربرین. به لام ئه وه ناگه یه نیت که
واز له پرسیارکردن به نیت، ئه وه ی تو بوی ده گه ریت له ناو
وه لامه که یدا شتیکی له م شیوه یه یه که بلیت: کاتیک ناتینم،
تامه زروم قسه ت له گهل بکه م، و همیشه ده لیم ئه بیت ئیستا
چی بکات، کاتیکیش ده تبینم هست به باشی ده که م— تو ئه و
ژنه ی که هه ولی دوزینه وه یم ده دا»

به شیوه یه کی تر، وه لامه که ی ده بیت وات لی بکات هست
به خوشی بکه یت، له وانیه هیشتا نه که وتبیته خوشه ویستی
تووه، به لام شیتی تویه و به لایه نی که مه وه بیر له وه ده کاته وه
په یوه ندیه کی دریزخایه نی له گه لت هه بیت، چونکه کاتیک
ده ستیکرد به ده بربرینی خوشه ویستی خوی بو ت، ده تخاته په نای
ئو که سانه ی که ده یانپاریزیت و دابینکه ریانه ، داهاتویه ک
له گهل تودا ده بینیت و ئه مه ئه و شوینه یه که تو ده ته ویت له گهل
ئه م پیاوه دا لینی بیت.

وه لامی «پیم وایه تو زور نایابیت» مه به سته که ناپیکیت،
ئه گه ر دوا ی ئه وه ی پرسیار ت لی کرد و هه سته کانی زور قول
نه بوون به رامبه رت— به روونی ئه و هیچ توی به لاوه گرنگ
نیه— توش ده بیت له نزیکه نه مینیته وه.

پشوویه ک بده و چاوه ری بکه، تا ئه و شتانه ی لات گرنگ

و ده تهوئیت ههستی پی بکهیت و گوئیت لییان بیټ، لهو پیاوهی
که ئاره زووی پیکهینانی په یوهندی ده کهیت له گه لیدا.
ئیمه ی پیاو ئاگادارین که ده بیټ وه لامی ئه م پرسیارانه
بدهینه وه، و هر پیاویکی راسته قینه توانای وه لامدانه وه یانی
ههیه، له وانه یه زور وه لامه کانت به دل نه بیټ، به لام ئه و وه لامیان
ده داته وه، ئه گهر رهتی کرده وه وه لام بداته وه، که واته خوئی پیوه
سه رقال مه که و پیټ وا نه بیټ که ده توانیت دواتر چاره سه ری
بکهیت — وه چاوه ری بکهیت تا زیاتر ئاشنا بیټ له گه لت —
چونکه ئه مه جگه له هیوایه کی کویرانه هیچی تر نیه. وه پیش
ئه وه زور به خراپی بوټ دهرده که ویت که ئه م پیاوه بوټ تو نابیت،
داوی ئه وه قسه ی دلی خوټ بوټ هاوړیکهت ده کهیت وه کو ئه مه:
«ئه زانی چی، من له گه لی خه وتووم، ئه ویش به ته مای هیچ نیه،
و من ته نانهت ناشزانم مندالی خوشده ویت یان نا...» مه هیله
ئه مهت به سه ر بیټ.

چاونه ترس به — مافی خوټه پیشتر ئه م وه لامانه بزانت
له گه ل یاسای ۹۰ روژی، که له به شی دواتر ئاماژه ی پی دده م.
تو پیویسته ئه م پرسیارانه بکه ی له سه ره تای په یوهندی که تان و
له روژه کانی سه ره تای دلداریتان.
ئه گهر تو ئیستا له په یوهندی دایت له گه ل که سیکدا، ئه م
پرسیارانه هیشتا به سودن، ئه گهر تو وه لامه کان نازانت
ده توانیت داوی روونکردنه وه یان بکه ی، یان حز ده کهیت
ئه م پرسیارانه بکهیت، تاوه کو دلنیا بیته وه له و زانیاریانه ی
سه بارهت به و دهیزانت، تاوه کو بزانت ئایا پیویسته کوتایی
به په یوهندی که تان بهینیت یان به ئاراسته یه کی راستی بهیت،
له وانه یه وه لامه که یارمه تیدهرت بیټ تاوه کو زیانه کانت که م

بکه یته وه پیش نه وهی سالی زیاتر به فیرو بدهی له په یوه ندیه کدا
که به و شیوهیه نیه تو ده ته ویت، یان له وانیه وه لامه کان وات
لی بکات که بلنی «توو، من خوشحالم که له گهل ئەم پیاوه دام»،
وه نه وهش بزانه: که ئیمه بویه وه لامی پرسیاره کان
ده دینه وه، چونکه هز ده کهین باسی خومان بکهین، و وه لام
دانه وه مان و امان لی ده کات که تیروانینمان جیاواز بیت سه بارهت
به و ژنه ی که پرسیاره که ی لی کردووین.

بیگومان ده مانه ویت بوچوونی ژنه کانیشمان بزانی له و
بارهیه وه، به لام ئەگه ر نیازمان پاک نه بوو به رامبه رتان، نه وکات
هز ناکهین بزانی بوچوونتان چیه. پیاوه کهش له وانیه به هوی
ئەم گفتوگویه وه توی بو ده ربکه ویت و واهه ست بکات که مامه له
له گهل ژنیکی ژیردا ده کات، بو نمونه: له وانیه بیت بیت
که دهیه ویت بیت به ئەندازیار و شهوانه ده چیت بو کولیز تاوه کو
بروانامه به ده ست بهینیت، توش پیی بلنی که چند هاورپیه کی
ئەندازیاریت هیه و ئاماده ی به یه کیان بناسینیت تاوه کو
یارمه تی بدن و ئاموژگاری بکه ن، وه هه ولی ده سته و تنی
کاریکی نوی ده دات، و کاتیکیش تو ده سته یارمه تی بو دریز
ده کهیت به م شیوهیه بیرت لیده کاته وه؛ «نایابه، ئەم ژنه گرنگی
به ئامانجه کانم و ئاواته کانم ده دات، و ده سته یارمه تی بو دریز
کردم، له وانیه ئەو کهسه بیت که وام لی بکات به ره و پیش
بچم»، له وانیه مه به سته له به ره و پیش چوون نه وه بیت که تو
له پلانه کانیدا ببینیته وه، تو زانیاریت ده سته و ت له بارهیه وه و
خوت له و نیوه نددا ده ببینیته وه — ئایا من خوم ده بینمه وه له پلانه
کورته خایه ن و دریز خایه نه کانی دا، وه کو به شیک له خیزانه که ی
و مندالی بو بخره یته وه، یارمه تی بده ی له کاره کانیدا، په یوه ندیت

پته و بکهیت له گهل دایکی و پالنه ری باوکی منداله کانم بم،
هه موو ئەم شتانه؟ ئەویش زانیاری دەستده که ویت، دلنیا به که
ئەو کورە ی پرسپاری لینه کهیت به زیره کی و به مه راقه وه گو ی
بۆ پرسپاره کانت ده گریت و لیکدانه وه ی ئەوه ده کات که ئایا تو
ژنیکی باشی بۆ هه لگرتن یان ژنیکی شیاویت بۆ راوی چیژ.

یاسای ۹۰ رۆژ

۱۹۷۷ سالیکی باش بوو، من له (کلیقله ند) ده ژیام،
شو قه یه کی نویم هه بوو، که پیکه اتبوو له ژوو ریکی نووستن،
هیشتا نه متوانی بوو ئەو سه یاره یه بکرم که خۆم هه زم لی ی
بوو، به لام من هه ولّم هدا و کارم ده کرد بۆ به ده سته یانی
و ئیشم ده کرد له کۆمپانیای فۆرد بۆ ئۆتۆمبیل، زۆربه ی کات
له وی ئیشم ده کرد، و چه ندین کاتژمیرم له کارکردندا به سه ر برد،
وه توانیم پاره یه کی زیاتر په یدا بکه م که لای که سیکی وه ک من
وه ک خه ونیک وابوو، به لام له وه گرنگتر، ئەوه بوو که کۆمپانیای
فۆرد به خشش (سود و قازانجی زیاده) ی هه بوو، که نه تده توانی
وه ری بگری هه تا ماوه یه کی زۆر خزمه تت نه بوایه، ده توانیت
مو چه که ت وه ربگریت، به لام نه تده توانی به خشش وه ربگریت:
هه تا فه رمانبه ریکی چالاک نه بیت و کاتی ته وا وه تی خزمه ت
نه کهیت و هه تا به خشش وه ربگریت نابیت به یه کی که له
کارمهنده هه می شه ییه کان.

دابینکردنی بیمه ی دلنیا یی ته ندروستی: ئەوه یه که ئەو
شوینی کارکردنه بریک له مو چه ی کارمهنده که ده برن تا وه کو
هه موو خه رجیه ته ندروستی هه کانی بگر نه ئەستوی خویان، به لام
ده بیت له وما وه ی که ئەوان دیاریان کردو وه بۆی، تا خزمه تی

ته واوه تی بکات، تاوه کو ئه م هه له بیگریته وه.
سیسته می کارکردنی کومپانیای فورد وابوو، که ده بیئت
به لایه نی که مه وه بو ماوه ی ۹۰ رۆژ کار بکهیت، پیش ئه وه ی
دلنیایی ته ندروستیت بگرنه ئه ستۆ: به ریوبه رایه تی کومپانیا که
پی و وتم: ئیمه قازانجی زیاده ت بو دابین ده کهین. دوا ی ئه وه ی
که من به سه ختی کارم کردو خو م سه لماند، له کاتی دیاریکراودا
ئاماده بم و گو یزایه لی فه رمانه کان بم و خو م بگونجینم له گه ل
هاو پیشه کانم بو ماوه ی ۹۰ رۆژ، دوا ی ئه وه ده توانیت چاره سه ری
پزیشکی و ته ندروستی وه ربگریت، وه ده توانیت داوا ی پزیشک
بکهیت بو پشکنینی چاوه کانت_کیشه نیه_ ئیمه گرنگیت پی
ده دهین گه ر توشی هه ر گرفتیکی ته ندروستی بو یته وه، ئیمه
گرنگی به ته ندروستی تو چاو و ددانی منداله کانیشیت ده دهین،
ئه گه ر ژنیشیت هه بوو ئه وا گرنگی به ته ندروستی ئه ویش ده دهین،
وه ئه گه ر کیشه ی ددانی هه بوو چاره سه ری ده کهین، گرنگی
به هه ر مندالیکی دیکه ش ده دهین که له داها توودا ده یخه نه وه،
له گه ل ئه وه ش گره نتی خیزانه که ت ده کریت پاکجی قازانجی
زیاده شت بو دابینده کهین.

ئه زانی چی؟ هه موو ئه مانه بو من روون بوو. من ته حه دام
کرد تانیسانی هه موو کارمه نده کانی بده م که من جدی و ئاماده م
بو کارکردن، تا موچه وه ربگرم و سو دمه ندیش بم له دابینکردنی
خه رجیه کانی ته ندروستی پزیشکی و ددان، منیش وه کو پیاویک
پیویست بوو وه ده شمویست خو م سه لمینم که ئاماده م بو
ته حه دا و شایه نی وه رگرتنی پادا شتم. رازی بووم به مه رجا کانی
کومپانیای فورد، و واژوم له سه ر ریکه وتنه که کرد، ده مو یست
بیم به به شیک له خیزانی فورد.

رۆژی یەكەم كە موچهكەم وەرگرت، سەرپەرشتیارەكە
هات بۆ لام و ووتی: «ئەو چەكی پارەكەیه، سوپاس بۆ
ئامادەبوونت» چەكی پارەكە نایاب بوو، بەلام نەمدەتوانی
چاوپێكەوتنی دكتور دابنیم لەكاتیكی نزیکدا، من هەوكردنی
ددانم هەبوو نەفرەت، دوو ددانی پیشەوهم دەلهقی و خەریك
بوو دەكەوتنە ناو دەمەوه — بەلام نەمدتوانی هیچ چاوپێكەوتنیک
دانیم بۆ لای دكتوری ددان لەماوهی ئەو ۹۰ رۆژەدا — چونكە
كۆمپانیای فۆرد پیشتر پێیان وتبوم كەخۆم بسەلمینم بۆ ئەو
كەسانەى كەئیمزا لەسەر چەكی پارەكە دەكەن، لەپێناو بەخشش
وقازانج.

هاوكێشەیهكی زۆر سادە بوو: بەسەختی كار بکە، خۆت
بسەلمینە و قازانجەكە وەر بگرە.

ئەزانی چی؟ هەمان شتی شە بۆ كارە حكومیەكان، وەكو
نوسینگەى پۆستە و فەرمانگەكانى تۆمارکردنى تۆتۆمبیل —
تەنانەت هەندیک لە كۆمپانیاكانی ش دەبیت خۆت بسەلمینیت تا
شتی باش و شتی زیاده و پاداشتی زیاتر بەدەست بهینیت.
كەواتە ئەگەر كۆمپانیای فۆرد و حكومەت هیچ بەخششیک
نەدەن بەپیاو هەتا ئیش نەكات و خۆی نەسەلمینیت، كەواتە
ئێوهى خانمان بۆچی بەخشش ئەدەن بەپیاوان پیش ئەوهی
خۆیان بسەلمین كەشایەنى ئەوهن؟

دهی، ئێوه دەزانن مەبەستم لەچییه لە (بەخشش). مامەلهی
باش و خواردن دروست كردنە بۆی، یان چوونەدەرەوه لەگەلى
بۆ نانی ئیوارە یان یارمەتى بەدهی لەهەلگرتنى جلهكانیدا و
بانگىشتى مالهوهی بکەى تا بە دایکتى بسەلمینیت، مەبەستم
ئەم شتانه نیه، ئەم شتانه لەمیانەى سەرەتای پەيوەندیەكەتاندا

روودەدات__هەردووکتان شتی تایبەت بۆ یەکتەر دەکەن چونکە
گرنگی بە یەکتەر دەدەن.

من مەبەستم لە بەخشین پەیوەندی سیکسیه، ئەگەر تۆ
بەخشش بەدی بە پیاویک کە تەنھا هەفتە یەک یان دوو هەفتە یە
ناسیوتە، ئەوا هەلە یەکی زۆرگەرە وەرە دەکەیت. تۆ ئەو پیاو
ناناسیت__هەرچۆنیک بیت زۆریش نازانیت لە بارە یەو، ئەو
ناتناسیت، خۆی نەسەلماندوو و بۆت، و لەوانە یە لە هەر ساتیکدا
بیت جیت بهیلت، بیجگە لە خۆت سەرزەنشتی کەسی تر مەکە.
بیری لیبکەرەوه: ئەو پیاو یە کە لە گەلی خەوتی پیش
تیپەر بوونی ۹۰ رۆژ بەسەر یە کەم چاوپیکە و تەننەدا، ئیستا
لە کوینی؟ گەرەو دەکەم کە چیتەر پەیوەندیت لە گەلی نەماو.
راستە هەندی کەس هەن، لێرەو لەوئ زوو پەیوەندی سیکسیان
کردوو و کەچی تا ئەمڕۆش هەر پیکە وەن ماون، بەلام ئەم
جۆرانە زۆر دەگمەن.

زۆر بەی کات ئەو پیاو یە کە سیکس لە گەل ژنیک دەکات،
بەبی ئەو یە هیچ هەولیک بەدات تاخۆی بسەلمینیت، ئەو ژنە
بەجیدە هیلت و دەروات، بنیادنانی بۆ پەیوەندیەکی ریک و
پیک لە گەل ژنیکدا کە بەجۆریک لە جۆرەکان تاقی دەکاتەو بۆ
ماو یەکی دریز، تا زیاتری لە بارەو بەزانیت.

من دلنیام کە ئەو ژنە هەر زوو یاساو بنەمای خۆی
داناو لەسەرەتاو و دەسگیرانە کە ی سەرپشک کردوو کە
بەبنەماکانی رازی دەبیت، یان بروات بەرپی خۆیدا، ئەم جۆرە
زانیا ریانە، ئاماژە یە ک دەدات بە پیاو کە تۆ یاری دەستی هیچ
کە سیک نیت__و لە رپی ئەم زانیا ریانەو تیدەگات کە ئەو
شتانە ی هەتە__بەخششە کانت__شتگە لیک ی تایبەت ن لای

تو، توش پیویستت به کاته تا ئاشنای ئه و پیاوه و شیوازه کانی
 بییت، تا بریار بدهی بزانییت ئایا شایه نی به خششه کانته یان نا.
 ئه و پیاوه ی که ئاماده یه کاتی خوی بو داواکاریه کانت
 ترخان بکات، ئه وه ئه و پیاوه یه که ده ته ویت له گه لی بمینیته وه،
 چونکه ئه و پیاوه ش به هوشه وه بریار ده دات، ئه ویش کاتی نیه
 له یاریکردندا به فیرو ی بدات، و له گه ل ئه وه ش هه موو شتیک
 ده کات نه ک بو مانه وه ی کاره که ی، بگره به ره و پیشی ده بات
 و شانازی ده کات که سودمه ند بییت له به خششه کانت.

له و کاته دا تو خه لاته گه وره که ده به یته وه، پاریزگاری
 له گه وره یی خوت ده که ییت و ریزی خوت ده هیلیته وه، و ریزی
 ئه و پیاوه ش به ده ست ده هیلیت که ده زانییت تو به راستی شایه نی
 ئه وه ی که چاوه ریت بکات، هه رچه ند کات بخایه نییت.

بیگومان، ده بییت ۹۰ روزه که به داناییه وه (ئاقلیه وه)
 به کار به نییت: ئه مه ماوه ی تاقیکردنه وه یه، هیچ سو دیکت
 پیناگه په نییت ئه گه ر ئه م پیاوه هه لئه وه شینییت و بوت دهر نه که ویت
 که که سیتی چونه، له ماوه ی ۹۰ روزه دا تو پیویسته بیپشکنییت:
 کاتیک ده لیت دیم و کاتیک دوا ده که ویت و په یوه ندی ناکات، ئایا
 هاورپیکانتی خوش ئه ویت، ئایا گرنگی به هاورپیکانت ده دات:
 ئه گه ر مندالت هه بوو ئایا خوشی ده وین و گرنگیان پیده دات:
 ئایا خوشی دهر ده بریت له به ره ئه وه ی ئیستا له گه ل تودایه؟
 به لام له هه مووی گرنگتر ئایا ئه و پیاوه یه که وینای خوت
 بکه ییت په یوه ندیت له گه لیدا هه بییت؟ یان ئایا ئامازه یه ک هه یه
 که هه سیتی به هیزت پی ببه خشییت و وات لیبکات له ژیانت
 بیخه یته دهره وه؟

ئه زانی چۆن؟ بو نمونه: تا ئیستا بانگه یشتی کردووی

بو مالی خویان، و تنها ژماره‌ی موبایله‌که‌یت لایه، وه‌لامی
ته‌له‌فونه‌که‌ی ناداته‌وه کاتیک له‌گه‌ل تودایه و نه‌گه‌ریش وه‌لام
بداته‌وه ده‌نگی نزم ده‌کاته‌وه له سوچی‌کدا، تاوه‌کو تو گویت لینی
نه‌بی—ئو پیت ده‌لیت که له‌گه‌ل ژنیکی دیکه‌دایه، یان خوت
به‌جوړیک ئه‌وه‌ت بو ده‌رده‌که‌ویت.

ئهمانه هه‌ستیاری و مه‌یلن، تو ناتوانیت پیاویکت بو
ده‌ر بکه‌ویت که که‌متر له ۹۰ رۆژه په‌یوه‌ندیت له‌گه‌لی هه‌یه، نه‌زانی
بو؟ چونکه ئه‌و پیاوه‌ی که ته‌نھا بو ده‌ستکه‌وتنی به‌خششه‌کانت
په‌یوه‌ندیت له‌گه‌ل داده‌نیت له‌سه‌ره‌تادا به‌باشترین شیوه ره‌فتار
ده‌کات، تا وات لیبکات وا بزانتیت که که‌سیکی شایسته‌یه، به‌لام
بیگوومان له‌کو‌تایدا رووی راسته‌قینه‌ی خوی ده‌رده‌خات.

به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ۹۰ رۆژ بده به‌و پیاوه، ئه‌وکات ده‌توانیت
بو‌نی هه‌موو بیرکردنه‌وه‌کانی بکه‌یت و دلنیا ببیته‌وه که پیاویکی
گونجاوه بو‌ت یان نا.

مافی خوته داوای ئه‌وه بکه‌یت که‌ده‌ته‌ویت—وه
به‌ته‌واوه‌تیش به‌ده‌ستی به‌ینیت: ۵ پرسیاره‌که‌ی لیبکه‌(هه‌ر وه‌ک
له‌به‌شی پیشتردا باسکرا)، وه ریگری بکه له‌پیشکه‌شکردنی
به‌خششی زیاده و ریژی خوت بگره.

ئه‌گه‌ر تو ریژیکی زور له‌خوت بگری، ئه‌وا ئۆتوماتیکی ئه‌و
پیاوه ناراسته ده‌که‌یت که ریژت بگریت. لینی گه‌ری با خوی
سه‌لمینیت تا به‌خششه‌کانت به‌ده‌ست به‌ینیت، گره‌نتیت ده‌که‌م
که‌تو باشترین پیاوت ده‌ست ده‌که‌ویت—کاتیک قایل بوویت
ئو شایه‌نی ئه‌وه‌یه به‌خششه‌کانتی بده‌یتی، ده‌توانیت وه‌کو
ساندویچیک پیشکه‌شی بکه‌یت له‌سه‌یراندا.

چاوه‌ری بکه: ده‌زانم بیر له‌چی ده‌که‌یته‌وه: بیر له‌ره

دەکەیتەوه کە ئەگەر سیکسی دەست نەکەوت لە تۆوه، ئەوا دەروات و لە شوینیکی تر بە دەستی دەهینیت، وە توش تاکە چانسی خۆت لە دەست دەدەیت تا بیکەیت بە هی خۆت یان وا بێر دەکاتەوه کە تۆ یاری پێدەکەیت ئەگەر وات لیکرد چاوەڕێ بکات، وە دەروات بۆ لای ژنیکی تر تا پێوهی خەریک ببیت.

تۆ هەلەیت.

لە راستیدا ئیمە پیاوان یەکیک لەو بێرکردنەوانەیی تۆ بەکار دەهینن، تا ژنان ناچار بکەن چاوەڕوانیکردن گونجاو نیه، و پێویستە بە خێرای و بەزوویی خۆیان بدەن بە دەستەوه، گویم بۆ رابگره، ئەگەر ئیمە پیاوان بتوانن بە ئاسانی بروات پێ بهینن تا لەگەڵت بخەوین هەر لە ه خولەکی سەرەتاوه، لە یەكەم بینندا، ئەوا دڵنیا بە کە ئیمە ئەگەر بتوانن ئەو کارە دەکەن، وە ئەمەش نەینی نیه: پیاوان خۆشەویستی دەکەن و سیکسیشیان دەوێت، هەولیشی بۆ دەدەن (بیگومان لە سنوری خۆیدا)، تا پێی بگەن بە هەر رێگایەکی بێت.

ئەزانی چی؟

ئەو دەتوانیت چاوەڕێ بکات. بەلێ بە دڵنیا یەوه راستە، تۆ سەرکێشی ترساندنی دەکەیت، بەلام ئایا ئەو پیاوهی کە لەگەڵی نووستوویت بەبێ هیچ پابەندبوونیک یان تێرمانیک، لە ویستەکان و پێداویستیهکان و باری سۆزداریت، ئەو پیاوهیە کە دەتەوێت بروات و بەجیت بهیلت؟ ئایا ئەوه ناهینیت کە شتیکی تاییبەت تەرخان بکەیت بۆ ئەو پیاوهی کە بە راستی شایەنی بەخشەکانته؟

تو هیزی ئه‌وه‌ت هه‌یه که وای لی بکه‌هیت چاوه‌ریت بکات، تا
بوت بسه‌لمینیت که‌شایه‌نی خوشه‌ویستی و سۆزی تویه.
به‌م شیوه‌یه بیری لی بکه‌روهه: کاتیک دیته سهر ئه‌وه‌ی
که‌ئیمه‌ی پیاو سیکس له‌گه‌ل ژنیکدا بکه‌ین، ئیمه‌ بریار له‌و شته
ناده‌ین و ناتوانین دیاری بکه‌ین که که‌ی ئه‌و کاره‌مان له‌گه‌ل
ده‌که‌ی__ ئه‌م بریاره به‌ده‌ست ئیوه‌یه خانمان.

بریاری ئه‌وه‌ی که‌ی ماچت بکه‌ین، وه که‌ی یه‌کتر له‌باوه‌ش
بگرین؟ هه‌موو ئه‌مانه بریاری تویه و به‌ده‌ست تویه.

ئیمه‌ ده‌ست له‌سهر به‌شیکی له‌شت داده‌نین، بو نمونه
ده‌ست ده‌خه‌ینه سهر شانت، تو بریار ده‌ده‌ی ئه‌گه‌ر ده‌ستمان
له‌سهر شانت بمینیته‌وه، یان ده‌ستمان لا ببه‌یت، کاری ئیمه
ئه‌وه‌یه که‌ رازیت بکه‌ین(قایل) تا ئه‌وه‌مان پی بده‌ی__ تا ریکامان
بده‌ی ده‌ستت لی بده‌ین و ببین به‌ خاوه‌نی. به‌لام بریاره‌که‌ له
کو‌تایدا بریاری ت.و.ی.ه.

له‌به‌رئه‌وه ده‌ستبه‌رداری ئه‌م هیزه مه‌به، وه بیپاریزه،
ده‌ستبه‌رداری مه‌به هه‌تاوه‌کو پیاویک نه‌بیت که‌ شایه‌نی بیت و
ریزی بگریت و له‌به‌رامبه‌ریدا شتیکت بو بکات.

ئه‌وه راستیه.

ژنان چه‌ندین ئیمپراتۆریه‌تیاں هه‌ره‌س پیه‌یناوه، به‌هۆی ئه‌م
هیزه‌وه، ئه‌م هیزه یارمه‌تی کیلۆپاترای دا که‌ رۆما خاپور بکات،
ئینجیل بخوینه‌روه‌وه ده‌لی: « ئیمه ئیستاش گیرمان خواردوووه
به‌هۆی حه‌واوه.»

ژن هه‌ر له‌ کۆنه‌وه خاوه‌نی ئه‌م هیزه بووه، و تۆش خاوه‌نی
ئه‌م هیزه‌یت __ وه ده‌توانیت وا له‌و پیاوه بکه‌یت که‌ به‌بوه‌ندیت

له گهلی هه یه چاوه ریت بکات تا به خششه کانت به دهست بهینیت.
ئو به لام من نالیم که ناتوانیت هیچ ببه خشیت به پیاو: بو
نمونه ده توانیت که میک به خششی بچوکی پی بدهی له ماوهی
ئه م ۹۰ روزه دا، ده توانیت باوهشی پیدا بکهیت و ماچی بکهیت،
وه به ته له فون قسهی له گه ل بکهی و برۆن بو پارک تا پیاسه
بکه ن پیکه وه، ئایسکریم بخۆن، و برۆنه دهره وه بو نانی ئیواره،
وه ئه و کاتهی که له گه لی به سهر ده بهی، وه کو به خششیک
وايه، وه ئیمه کاتیک له گه لت دیین بو خواردنی ژهمی ئیواره،
ناتوانیت وینای بکهیت که چند تامه زرووی بیننتین، تا بینین
له ماعت داوه له لیوه کانت و دهره وشینه وه، وه چاوه کانت
رشتوو و قرّت لوول کردوو، یان هر وهک خوی بهرت
داوه ته وه — وه دهره وشیتته وه، ناتوانم پیت بلیم چ به ئاوات
گه شتیکه که ده زانین کاتی تۆمان به دهسته ئیناوه. وه دهرکه وتن
به ئاشکرای له گه ل تۆدا هر بو خوی به خششیکه بۆمان: ئه مه
هه موو ئه و چه سپاندنه یه که ئیمه ده مانه ویت و ئه وه به خششیکه
باوه ر پینه کراوه.

له باوه شکردن؟ به خشینه

ماچکردن؟ به خشینه

ریک پوشیت؟ به خشینه

هاتنه دهره وه له گه لمان؟ به خشینه

وه گورپینه وهی نامه ی ئه لکترونی؟ به خشینه

به لام ئه گه ر ویستی له گه لت بخه ویت — وه مندا ل بخاته وه،

خیزان درووست بکات؟ ئه مانه به خششن (قازانچ — سوود)

جیاوازن له به خشین.

پیاو ۹۰ رۆژی له به رده ستدایه تاخوی بسه لمینیت، به و

ماوەیە تۆ دەتوانیت ئەو پیاوەت بۆ دەربکەویت، وادابنی تۆ لیکولەریت — چونکە هیچ کەسیک وەکو ژن ناتوانیت راستیەکان ئاشکرا بکات. تۆ پۆلیس شەرمەزار دەکەیت و فیلیکی بچووکی لیکولینەوه دەکەیت، کە لەبەرنامەی «لاو ئاند ئۆردەر» (سی ئیس ئای) پشاندراوە کەبەشی ژماردن وابوو لەبەرنامەی سی سەم ستریت، تۆ دەتوانیت هەندیک شت لەبارەی پیاوەوه ئاشکرا بکەیت کە لەوانەیه خۆشی نەیزانیبیت. کەواتە دەستبەکار بە کەمیک لەو سیناریۆیانە بەکار بهێنە کە یارمەتیدەرت دەبێت لە تیگەیشتنی ناسنامەی ئەو پیاوە تا بزانی، کە تا ئەو رادە باشە، کە شایەنی بەخششەکانت بێت. ئەمانە کۆمەڵیک شتن کە لەوانەیه بتهوێت دەری بخەیت کاردانەوهی چۆنە، کاتیک پێی دەلییت کەمیک کێشەم هەیه؟

لەوانەیه سەیارەکەت بشکێت، یان بۆیلەری مالهەکت دوا هەناسەکانی دەدات، یان خەریکە مندالەکانت لە دەست دەردەچن، تۆش توانات بەسەریاندا ناشکێت، تۆ نیگەرانی و شەکەتی بە رووخسارتهوه دیاره — وه ئەو دەتوانیت لەدەنگدا گوێی لێ بێت، وه ئەگەر لێی پرسی: «کێشە چیه؟»، ئەوه دەستپێکیکی باشە، چونکە ئەو ماوەیەکی باش لە نزیک تۆوه بووه، تا بزانی کەتۆ لەدۆخی ئاسایدایت یان نا، ئەمە بەرەو پیشچوونە، بەلام ئەگەر تۆ شتیکی لەم شیوایەت پێ ووت: «ئۆتۆمبیلەکەم شکاوه و پارەم پێ نیه تا ئیستا چاکی بکەمەوه، لەبەرئەوه کەمیک نیگەرانی بەیانی چۆن برۆم بۆ کارەکەم»، وه ئەگەر ئەو پیاوەش ووتی: «زۆر باشە، پەيوەندیم پێوه بکە چارەسەریکت بۆ دۆزییەوه»، ئەو کات دەتوانیت دەست بەجێ لە لیستی بەخششەکانتا رەشی بکەیتەوه، راشکاو بە: تۆ

داوای پارهی لئ ناکهیت تا ئوتومبیله که تی پی چاک بکه یته وه،
تو ته نها ده ته ویت ببینیت ئایا هه ولده دات کیشه که به قولی
چاره سهر بکات، وه بزانیته ئه توانیت شتیک بکات تا یارمه تیت
بدات، چ له ریگهی ئاموژگاری کردنه وه بیت یان راسته وخو بیته
ناو بابه ته که وه، و یارمه تیت بدات له چاره سهر کردنیدا.

ئایا بو نمونه پیی ووتی که کاترمیریک زووتر هه لده ستم
تا به یانی بتگه یه نمه سهر کاره که م، چونکه ئوتومبیله که ی تو له
وه رشه یه؟ ئایا ژمارهی که سیکی داپیت تا ئوتومبیله که ت بو چاک
بکاته وه به نرخیکی هه رزانترو؟ ئایا پیشنیاری ئه وه ی بو کردی
که خوی بونیدی سه یاره که بکاته وه و سه یریکی ئوتومبیله که
بکات؟ یان پیی ووتی که هاورییه کی هه یه وه رشه ی ئوتومبیلی
هه یه و له وانه یه چاکه یه ک بکات له گه ل من __تودا؟

پیاوی راسته قینه خویان ماندوو ده که ن له پیناو ئه و ژنه ی
که گرنگه بویان. ئه گه ر تو کیشه یه که ت هه بوو پیاوه که شت هیچ
خوی سه خله ت نه کرد __وه هه ولی باشترکردنی دۆخه که ی
نه دا __که واته پالیوراویکی باش نیه بو به خششه کانت.

به لام ئه و پیاوه ی که پالده که ویت له سهر پلیتیک وده چیته ژیر
ئوتومبیله که وه، داوای کاترمیریک هه موو کراس و ده سته کانی و
رووخساری هه لکیشاوه له گریس تا ئوتومبیله که ت چاک بکات،
ئه وه له وانه یه ئه و پیاوه بیت که شایه نی خواردنه وه یه کی سارد
و دواتریش هه ندیک به خشش بیت.

پیاوه کهت کاردانه وهی چۆنه کاتیگ له ژیر فشاردایه؟

با بلیین یه کیک له هاوړی کۆنه کورپه کانت دووباره دهستی کرده وه به ته له فون کردنه وه بۆت، تۆش پیتناخوشه، چونکه جیا بوونه وه لئی زۆر سهخت بوو بۆت، تو به کورتی ته نها ناته ویت هیچ په یوه ندی هکت پیوهی بمینیت، وه به پیاوه تازه کهت دهلیت که نه مه بیزاری کردویت و نازانی چۆن له خۆتی دوور بخه یته وه، نهو پیاوهی که شایه نی به خششه خیرا هه ولی «چاره سهر» کردنی ده دات، وه سهیر ده کات بزانیت چی پی ده کریت:

ا_ پیاوه که ده وه ستینیت له په یوه ندی کردن پیتته وه.

ب_ داوات لیده کات تو دووباره هه ست به ئاسوودهی و پاریزراوی بکهیت و، له وانیه شتیکی له م شیوهت پی بلیت: «جاری داهاتوو که په یوه ندی کرد، با من قسهی له گهل بکه م» له وانیه نه مه که میک زیاده رهوی بیت، به لام هه ندیک پیاو هه ن که دینه سهر هیل و داوا له هاوړی کورپه کهت ده کهن که سنوری خوی بزانیت. یان هاوړی تازه کهت هه ندیک پیشنیارت بو ده کات بو مامه له کردن له گهل دۆخه که دا، وه کو له وانیه پیت بلیت نهو ژماره یه بلوک بکه، یان زهنگیکی تایبته بخه سهر ژماره کهی تا وه کو کاتیگ په یوه ندی کرد بزانی نه وه، یان له وانیه هه ندیک شت پی بلیت تا به و پیاوهی بلیت بوئه وهی جاریکی تر په یوه ندی نه کات. نه مه دۆخی فشاره: پیویست ناکات هیچ کاریگ بکات، به لام ده بیت کاردانه وهی هه بیت نه گهر پیاوه تازه کهت شتیکی له م شیوهی ووت: «من ناتوانم خۆم هه لقورتینم له م با به ته دا»

بەرێتە ئەو کاندیدیکی باش نیە بۆ دەستکەوتنی بەخششەکانت.
تو دووبەرەرووی فشار دەبیتەووە لە پەيوەندیە کە تدا بە بەردەوامی،
لە بەر ئەو دەبیت پیشتر بزانی، خیرا، کە ئایا ئەو پیاوێ ئامادەییە
بۆت چارەسەر بکات، ئایا شیوازی پارێزگاری وە چارەسەرکردن
دەگریتەووە ئەگەر وای کرد تو بەهی خۆی دەزانیت وە لەوانەییە
شایستەیی بەخششەکانت بیت.

کاردانەوهی چۆنە بەرامبەر هەواڵە خراپەکان؟

با بلین کە سێکی نزیکت و خوشەویستت لە دەست داوە،
ئەو پیاوێ پلانی بۆت هەیه خیرا پیشنیاری جۆریک لە یارمەتی و
ئاسودەیت بۆ دەکات، تا کاتی خۆت وەر بگریت و ناخت بەتال
بکەیتەووە، لەوانەییە پیت بلیت دەتوانیت مندالەکانت ببات بۆ
پیاوێ بۆ ماوێ دوو کاتژمیر، تا تو کاتی خۆت وەر بگریت. یان
لەوانەییە پیت بلیت دەتوانیت بیت لەگەڵت بۆ شوینی پرسە کە،
تا لەگەڵت بیت کاتیک ئامادەکاری پرسە کە دەکەن و تا بتوانیت
سەرەخۆشی لە خیزانە کەت بکات. تیبینی بکەن خانمانەکان
دانیابە ئەمە ئیشی ئەو پیاوێ نیە دابنیشیت و ریگە بدات ئەو
ژنەیی خۆشی دەوێت بێر لە یادەو وەر یەکانی بکاتەووە لەگەڵ ئەو
کەسەیی کە مندالیی خۆی لەگەڵ بەسەر بردووە لە دلیدا شیرینە.
پیاوی راستەقینە هەول دەدات دۆخیکی وا دروست بکات تا
تو چیتر نەگریت. چونکە هیچ پیاویک نایەوێت ژنە کەیی ببینیت
کە دەگری. بەلام ئەگەر ئەو پیاوێ بەلایەووە گرنگ نەبوو—ووە
هیچ چارەسەریکی نەدۆزییەووە تا حالی تو باشتر بکات، کەواتە
پێویستە دووری بخەیتەووە و هیچ مافیکی نیە تا بەخششی پین
بدریت.

ئو پیاوهی شایه‌نی به‌خششه‌کانتته، ئاماده‌یه له‌گه‌لت
بیت ئه‌گه‌ر بارودوخ هه‌رچه‌ند خراپیش بیت، ئه‌گه‌ر کاره‌که‌تت
له‌ده‌ستدا، یان بووی به‌ژیر هه‌ندیک خه‌رجیه‌وه، چونکه تو
پیویسته دوخیکی دارایی دژوار و چاوه‌پروان نه‌کراو چاره
بکه‌یت. ئه‌و ده‌زانیت که‌چه‌ند پیویستیت به‌یارمه‌تییه و له‌ئاستی
به‌رپرسیاریه‌تیدا ده‌بیت، ئیتر ئه‌گه‌ر به‌پیدانی بریک له‌پاره بیت
تاهه‌ندیک له‌قه‌رزه‌کانت بده‌یته‌وه، یان به‌کرینی هه‌ندیک له‌سه‌وزه
و میوه بیت بو، یان به‌پرکردنی تانکی گازی ئوتومبیله‌که‌ت
بیت.

کاردانه‌وهی چۆنه که پئی ده‌لئیت «نه‌خیر» ؟

با راسته‌وخو خیرا بچینه ناوه‌پوکی بابته‌تی ئه‌م به‌شه‌وه:
کاتیک پیاو داوای سیکس ده‌کات، پئی ده‌لئیت «نه‌خیر»،
له‌کاردانه‌وه‌یه‌وه هه‌موو ئه‌وه‌ت بو ده‌رده‌که‌ویت که‌ده‌ته‌ویت
بیزانیت، ئه‌گه‌ر چیتر په‌یوه‌ندی پیوه نه‌کردی یان زور که‌م
کردی، وه چه‌پکه گولی بو نه‌ناردی، وه ژوانی که‌م کرده‌وه
له‌گه‌لتدا، تکایه تیگه که‌ئه‌و پیاوه ته‌نها ئامانجی سیکس بووه،
وه ئه‌گه‌ر شتیکی بی میشکانه‌ی له‌م شیوه‌یه‌ی پی ووتی: «من
پیویست ناکات چاوه‌پئی سیکس بکه‌م. چونکه ده‌توانم له‌هه‌ر
ژنیکی دیکه‌وه بیت ده‌ستم بکه‌ویت» وه توش وه‌لامی بده‌ره‌وه
و پئی بلی: «تکایه، بیکه» ئه‌م رسته‌وا له‌لاتوپووته‌کان ده‌کات
خیرا هه‌لبین. به‌لام ئه‌گه‌ر ره‌تکرده‌نه‌وه‌که‌ت ساردی نه‌کرده‌وه
و هیشتا هه‌ر هه‌ولیدا به‌باشی تو بناسیت و خو‌ی سه‌لماند
که‌شایه‌نی به‌خششه‌کانتته، ئه‌وا به‌راستی ئه‌و گرنگیت پیده‌دات،
به‌هه‌له‌ لیم تیمه‌که: ئه‌و هیشتا گرنگی به‌سیکس ده‌دات، به‌لام

گرنگیش بەزانینی هەستی تو و ئەو کاتە ی کە پێوەی پابەندی دەدات. ئەوکات پەيوەندیە کە بەو شیوە دەبیت کە تو پێویستە و دەتەوێت. وە تۆش هەر بەدوای ئەو دەوێت، وانیه؟

هەر بەو ئاسانیە نیه.

ئێستا، دەزانم ماوهی ۹۰ رۆژە کە تا رادەیه ک ماوه یه کی دوور و درێژە، وە تۆش پێویستت بەشتیکی داھینەرانیە، تاوێ کو سەرنجی لای خۆت و پەيوەندیە کە تان بەھێتەو، لەبەرئەو لێستیکم درووست کردوو کە پیکھاتوو لەو شتانە ی تو دەتوانیت لەگەڵ پیاوێ کەت بیانکەیت، تا یارمەتی خۆت و ئەویش بەدی سەرنجتان لای پەيوەندیە کە تان بمینیتەو.

۱_ پیکه وە برۆن بۆ ژوان، تا یارمەتیدەرتان بیت خولیاکانی یە کتر بزانی: ئەگەر ئەو پیاوێ حەزی لە فۆتوگرافی بوو، ئەوا پیکه وە برۆن بۆ پیشانگایه کی فۆتوگرافی، وە ئەگەر تو ئارەزووی چیشتلینانت هەیه: ئەوا برۆن بۆ وانە ی فیروبونی چیشت لینان.

۲_ ئاھەنگیکی گوشت برژاندن لەمالی خۆتان ریک بخەو ئەویش بانگھێشت بکە، تا بەھاورپیکانت و خیزانە کەتی بناسینیت: پیاوی باش دەبیت ئاسودەبیت بەناسینی ئەو کە سانە ی کە خوشت دەوین.

۳_ پیکه وە برۆن بۆ کلێسە: بزانی بە لایەوێ گرنگە یان نا.
۴_ برۆن بۆ خولی فیروبونی سەمای لاتینی سەرنجراکیش، تا هەندیک جولە ی نوێ فیروبون ببن __ ئەو نیشاننتی دەدات ئەگەر ئەو حەزی لە فیروبونی شتی نوێ بیت یان کە سیککی لەش قورسە.

- ۵- پیکه‌وه له‌گه‌ل منداڵه‌کان بچن بۆ سه‌یران بۆ پارکێک:
بزانە له‌گه‌ل منداڵه‌کان ئاسوده‌یه یان نا.
- ۶- بزانی هه‌ریه‌که‌تان چه‌زتان له‌ده‌نگی چی هونه‌رمه‌ندیکه:
وه پیکه‌وه برۆن بۆ کونسیرتیکی.
- ۷- که‌میک منداڵی ناخی خۆتان بدۆزنه‌وه: وه شه‌وه‌که
به‌کردنی یاریه‌وه به‌سه‌ر ببه‌ن.
- ۸- هه‌ندیکی شت «بۆ یه‌که‌م جار» پیکه‌وه بکه‌ن: برۆن بۆ
ئه‌سه‌پسواری، برۆن بۆ شاری یاری، وه یاری سه‌ربه‌خۆ تاقی
بکه‌نه‌وه.
- ۹- کاری خۆبه‌خشی بکه‌ن: یارمه‌تی پێشکه‌شیکه
به‌چیشته‌خانه‌یه‌کی خێرخوازی، په‌رتوک بۆ منداڵان بخوینه‌ره‌وه
له‌خانه‌ی بی سه‌ره‌رشتان، وه ده‌توانیت بۆت ده‌ربکه‌ویت که‌ئه‌و
پیاوه چه‌زی له‌یارمه‌تیدانی که‌سانی دیکه‌یه یان نا.
- ۱۰- ئۆتۆمبیلیکی بگرن که سه‌قفه‌که‌ی بکریته‌وه: وه گه‌شت
به‌ده‌وری شاردای بکه‌ن وکاتیکی زۆرتان ده‌بییت تا قسه‌ بکه‌ن له‌و
ماوه‌یه‌دا.
- ۱۱- شوینیکی ئارام بدۆزنه‌وه که‌بتوانن پیکه‌وه سه‌یری
ئاوابوونی خۆر بکه‌ن.
- ۱۲- یاری شه‌تره‌نج و زار (یاریه‌کانی سه‌ر ته‌خته) بکه‌ن.
- ۱۳- برۆن بۆ پیاسه‌ کاتیکی ئاسمان ساماله‌ و ئه‌ستیره‌کان
ده‌ره‌وشینه‌وه.
- ۱۴- نامه‌ی ئه‌لکترۆنی بۆ یه‌که‌تر بنیرن: هه‌تا هه‌ردووکتان
بزانی که‌ چیژ وه‌رده‌گرن و باش ده‌رۆن (وه به‌هوشیوه‌یه بۆت
ده‌رده‌که‌ویت که‌ئه‌و پیاوه خوینده‌وار و لی‌زانه‌ له‌و کارانه‌دا).
- ۱۵- هه‌ردووکتان خۆشته‌رین به‌شی ئه‌و کتیبه‌ی که‌چه‌زتان

لێیە بۆ یەکتەری بخویننەوه.

۱۶_ شەویکی سینەمایێ بخولقینن: هەردووکتان خوشترین

دی ئی دی یە کانتان بهینن.

۱۷_ بڕۆن بۆ تۆمارگا و گۆی لەباشترین هونەرماندەکانی

یەکتەر بگرن.

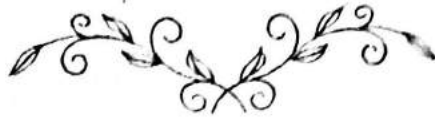
۱۸_ رکا بەری یەکتەر بکەن لەکردنی شتی شیتانەدا: وهکو

درووستکردنی قەلای لمی لەکەنار دەریا و یاری کۆنکان و

مەرپەر.

۱۹_ سەیری بەرنامە ی کۆمیدی بکەن: لەرپی ئەوهوه

دەزانیت بەچی پێدەکەنیت و چی بەقیزهون دەزانیت.

— ۱۲ —

ئەگەر دواى ئەوهى بپرارت دابوو كە ئەو «كەسە گونجاوه كەيه» ويستت مندالەكانتى پى بناسيئيت، ئەوا زۆر درەنگە

با يەك شت روون بکەينهوه، ئەگەر پياويک خۆى لیت
نزيك بکاتهوه، تەنيا ئەوه دەبينيت که لەبەردەميدايە_هەر
خەيالى لای لاشەتە چۆن دەرکەوتووہ لەناو پانتۆلە کابۆکەتدا،
شيۆهى قاچت چۆنە لەگەل ئەو پيلاوه بەرزاندەدا، ليوت چۆن
دەرکەوتوہ کەسوراويكى بريسکەدارت ليداوه، چاوهکانت چەند
جوانە کەئەو هەموو شتە رەنگاو رەنگە لەچوار دەوريدايە.
ئيمەى پياو بەلامانەوه گرنگ نيه کە ميکياجى مارکەى ماک
يان بوبى بروان يان مەيبيلين يان لوريال بە کاردەهيئيت، هيج
بەلامانەوه گرنگ نيه لەکوى دەژيت، يان لەگەل کيى تردا بويت،
چى جۆره ئوتومبيليك بە کاردەهيئيت، چەندیک پارە پەيدا دەکەى
و خەرچى دەکەيت، تەنانەت پارەکانيشت لەکيدا خەرچ دەکەيت،
تەنانەت لامان گرنگ نيه ئەگەر مندالت هەبيت، وه بەلامانەوه
گرنگ نيه کە لە پەيوەنديدا بين لەگەل تودا لەکاتیکدا تو مندالت

هه بیت، له راستیدا ئیمه تهنه به دوا ی یه ک شته وهین، نه گهر
نهو شته سهر بگریت هه رگیز به بونه ی منداله وه په یوه ندیه که
ناوه ستینین، ئیمه وا بیرده کهینه وه که چه ندجاریک ده چین
بو نانخواردن، له وانیه سهیری فیلمیک بکهین یان بچین بو
بولینگ، دواتر له ژوریکدا ده بین به تهنه له گهل سیسه میکدا،
نه گهر شاره زایی یارییه که مان ببیت به چند هه فته یه ک ده گهین
به ئامانجی خو مان، مندال؟! تکایه مندالی چی؟ هه ندیک پیاو
هه یه هر گرنگی به منداله کانیشیت نادات، نهو پیاوه ی که تو
هه ولده دیت له په یوه ندیدا بیت له گه لی، چیتر گرنگی به ژیانی
تو نادات وه کو دایکیک، بگره زیاتر خه یالی لای بویه ی نینوکی
قاچته، له راستیدا تاکه شت نهو مه به ستیه تی جوت بوونه له گهل
تو، نه ک زیاتر، دوا ی نهوه ی به ده ستیه ئینا هیچ به ته مای نهوه نیه
که چاوی به منداله کانت بکه ویت.

وه هه رکه نهوه ی ده ستکهوت که به دوا یه وه بوو، ئوو، بروا
بکه پلان داده نیت چون دهرباز بیت لیت.

نهوه ی که زور پرووده دات نهوه یه که تو وه کو دایکیکی
سه لت په یوه ندی نه به ستیت له گهل پیاویکدا، وه به دریزایی
کاته که هینده ی بتوانیت به دووری ده گریت له ژیانی ماله وهت —
به تایبه تی له بهر نهوه ی تو ده ته ویت په یوه نیه که تان و ئاراسته ی
په یوه ندیه که تان بو پروون ببیته وه، چونکه ناته ویت هه ر پیاویک
که هاته ژیانته وه به منداله کانتی بناسینیت هه تا وه کو سه دل سه د
دلنیا نه بیت که نهو ده بیت به هاوسه ری داها تووت، کاتیک بوت
ده رده که ویت که تو ی بو ماوه یه کی دریزخایه ن نه ویت، دوا ی
نهوه بانگهیشتی نه که ییت بو ماله وه بو نه وه ی مناله کانت بناسیت.
ریک له ویدا بوهسته.

من لیره م تا پیت بلیم دهرباره ی ئەمه زور ههله دهکهیت،
تو ناتوانیت ههستت بو پیاویک هه بیته یان به لینی زاره کی
پیدهیت، یان به تایه تیش به لینی جهسته یی پیدهیت و له دوایشدا
که هیناته وه بو ماله وه بوته دهربکه ویت که منداله کانتی هیچ
خوش ناویت و منداله کانیشته هیچ نه و بیان خوشناویت. ئەمه
ناویت تو لای نه و پیاوه خوت زور به سه رنجراکیش و به سه لیه
و ورژینه ر دهربخهیت، به لام دوا یی که هیناته وه بو ماله کهت
دوخی ماله وه شپرز ه بیت و منداله کانت بپارینه وه بو چپسی
په تاته و بگرین و به دهنگی بهرز هاواربکه ن و ئینجا پیت بلین
دایی منداله ساواکه پیویستی به گورینه؟ ئەمه دوخیکی هیچ
باش نه، خانمان، له راستیدا، یه کتر ناسینه که درهنگه بگره
زوریش درهنگه.

سهیرکه، پیاو پیویسته به ئاشکرا نه وه ببینیت که
له داهاتوودا لئی بهر پرسیار ده بیت: ئەگه ر نه و تو ی بینی له رۆلی
دایکایه تیدا، وه نه ویش هه ولده دات بزانیته که ئایا خو ی ده ببینیت
له رۆلی باوکدا.

له میشکی خویدا هه لیده سنگینیت که ئایا ده توانیت ئەم
مندالانه له نه ستو بگریته یان تاقه تی نه و هه موو کیشه و
ئالوزیه ی هه یه که به هوی رۆلی باوکایه تیه وه توشی ده بیت،
یان بهرگه ی نه وه ده گریته که منداله کان به ره له سته بکه ن،
وه نه گه ر ویستی رۆلی باوکی دووهم بو منداله کان بگریته،
پیاوانی له مجوره که به راستی تو یان ده ویت بهرگه ی ئەم شتانه و
زور له مانه زیاتریش ده گرن، به لام ئەگه ر تو هه ندیک زانیاری
لینشاریه وه که پیویسته بزانیته دهرباره ی ژیا نی داهاتووتان،
دوا یی بوته دهربکه ویت که نه و قبولی ناکات و پیشبینی نه وه ی

نده کرد، وا بيرده کاته وه که هه لئه تينراوه، چونکه پي و ابو
که بهر پرسياره له يه ک ژن نه ک مناله کانيشي.

که ده زانیت له گه ل که سيکدا تيوه ده گلتي، که کومه ليک ئه رک
و بهر پرسياريه تي جياواز و پيداويستي چاوه پروان نه کراوت بو
ده هينيت (تيني: ئه وه بهس نيه که پي بلني مندالت هه يه) له پال
ئه وه شدا، هه تا درهنگ بکه ويت له ناساندني به منداله کانت زياتر
گومان ليده کات که منداله کان کيشه يه کيان هه يه و تو له بهر
هوکاريک ده يانشاريته وه لي. ئه م کاره نيگه رانيه کاني زياتر
ده کات، سه باره ت به چاوپيکه وتني يه که م: له ميشکي خويدا وا
بير ده کاته وه که تو کوبونه وه که ت بهر زکردوه ته وه بو ئاستي جي
۸ ي لوتکه، هيزي زياترت داوه به يه کتر ناسينه که، وه ک له وه ي
خوي شايه نيه تي و پيوستيه تي. بو خاتري خوا، ئه وه ته نها
يه کتر ناسينيه که له گه ل منداله کان و هيجي تر، خو نانخور دينيکي
ره سي نيه له کوشکي سپي.

له بهر ئه وه تا وه کو ئه مانه پروونه دات، تو ده بيت هه ر زوو
منداله کان به ينيته ناو ياريه که وه: ناساندنيکي سروشتي و
سه رپي هه ر له سه ره تاي په يوه ندييه که وه ده توانيت هه مووتان
ئاسووده بکات و په يوه نديه کي درووست بنيات بنين.
ده بيت کاتيک له ژووره وه دانيشتوه يان له پارکيک دانيشتوه،
يان لاي ئاسکریم فرؤشه که وه يه و له گه ل ئه و مندالانه دايه،
له وکاته ي که تو ههستي سؤزداريت بوي درووست ده بيت
له دواي «سه رنجي راکيشاوم» ئه و کات ده ست ده که يت
به پرسيارکردن که ئايا ئه م پياوه گونجاوه بو من يان نا، وه
پرسياريش ده که ي که ئايا گونجاوه بو منداله کان يان نا. لني
گه ري با توو منداله کان به شيوه يه کي سروشتي بي نيته وه کو

دایکی مندالەکانت. دەبیت بتبینیت کاتیک میوه و سلێلاک دەدەیت بە مندالە ساواکەت، وە کاتیک قژی کچە حەوت سالانەکەت دەبەستیت، وە جل و بەرگی مندالە ۱۰ سالانەکەت قەد دەکەیت، وە کورە ۱۵ سالانەکەت هاندەدەیت و هاواری خوشی بۆ دەکەیت کاتیک خەریکی مەشقە وەرزشیەکانی تۆپی پییە، ئەو دەبیت هەموو ئەم شتانە ببینیت تا بزانییت تۆ چ جۆرە دایکیکیت، وە نایا حەزدەکات ببیت بەدایکی مندالەکانی. خانمان ئەمە زۆر گرنگە، چونکە ئیمە پیاوان دەزانین کە هەندیک ژن توانای ئەوەیان نیە ببن بەدایک_چونکە هەستی دایکایەتی تەنها ئەوە نیە کە ژن لەرووی جەستەییەوه ئەو مندالە لەسکی خۆیدا هەلبگریت و بیهینیته سەر دونیا. هەندیک ژن هەن کە ناتوانن شوڤیری بکەن، هەندیک ژن هەن ناتوانن بیرکاری بخوینن، وە هەندیک هەن نازانن چیش لیبینن، وە هەندیکیش هەن کە لەدایکایەتی کردندا باش نین. پیاو دەیهویت ببینیت کە ژنی داها توی گونجاو بیت بۆ ئەو رۆلە، میهرەبان و دلسۆز و داھینەر بیت و چاونه ترس بیت. دەیهویت ببینیت کە تۆ لەتوانا تدایه کیشەکان بە لەسەر خۆیی و پشوودریژی چارەسەر بکەیت و ئەو کیشانەیی کە پووبەرپووی هاوسەرگیری و خیزانەکەتان دەبیتەوه، بەلیھاتووی و شارەزایی چارەسەر بکەیت، چونکە تاکە شت کە ئیمە پیاو دەیزانین ئەوەیە هاوسەرگیری و خیزان پووبەرپووی زۆرترین کیشە و دلەراوکی دەبیتەوه، وە پیویستی بەهەولدان و تیکۆشانە. لەبەرئەوه ئیمە تەماشای دەکەین_تەماشای دەکەین تا ببینین نایا تۆ توانای ئەوەت هەیه خواردن بۆ مندالەکان ئامادە بکەیت، لە کاتیکدا کە یارمەتی مندالیکت دەدەیت تائەرکەکانی مالهووی جی بەجی بکات، وە گرنگی بە یەکیکی دیکەیان دەدەیت کە هەفتەیی

جاریک نهخوش دهکهویت و توشی ههلامهت دهبیت، یارمهتی
 دانهیهکی دیکهیان دهدهی که ئینتهرنیت بهکاربهئیت، وه ریگری
 لهیهکیکی دیکهیان دهکهی که نهچیتته ناو سائیتی نهشیاووه
 لهئینتهرنیتدا، وه ههموو ئهم کارانه دهکهیت بهبی ئهوهی ههست
 بهخنکان بکهیت. لهوهش گرنتر، تو دهبیت مندالهکانت بهو پیاوه
 بناسینیت کهپهیهوندیت لهگهلیدا ههیه، کهواته تو دهتوانیت
 توانای باوکایهتی ئهوت بو دهر بکهویت ، بیبهروهه بو مالهوه
 و بهدوو مندالهکهتی بناسینه(تایلهر و پریانا) دواتر بکشیهوه و
 سهیری بکه، ئهوکات راستترین کاردانهوهیت بو دهردهکهویت،
 وه ئهگه بهراستی مندالی خویشبویت و شتیکی لهبارهوه بزانیته،
 ئهوکات له توانیدا دهبیت پهیهوندیان لهگهله درووست بکات و
 قسه لهگهله کوره 6 سالانهکهت بکات: باشتترین تاقیکردنهوهی
 شارهزایی کهسیک له بواری مندالدا ئهوهیه کهبتوانن قسه
 لهگهله مندال بکهن، کهمندالهکان به شیوهیهکی باش وهلامیان
 بدهنهوه، ئهگه بهمندالهکان وشک بن لهگهله ئهوه پیاوه و وا
 مامهلهی لهگهلهدا بکهن کهئهوه پیاوه یهکیکه له ئهندامانی شایهتی
 دان لهدادگا، پیاوهکه ناتوانیت بیر لهشتیک بکاتهوه تا بیلیت و
 پرساریان لی بکات. لهوانهشه ئهم کاردانهوهیه ئهوه نیشان
 بدات کههیچ باش نیه لهمامهلهکردن لهگهله مندالدا، لهوانهشه
 ئهوه زور بی دهسهلات بیت بهرامبهه هیزی مندالیکی هاروهاج،
 که کهس مندالهکانیانی لاپهسهندن نیه جگه لهدایکیان، جا ئهگهری
 ههیه ئهوه کیشهکه بیت. پیاوهکه ناتوانیت کونترولی خوی بکات
 لهم بارودوخانهدا، کهناتوانیت قسهی خوش یان سوز دهربریت
 یان شانی بلاوبکاتهوه و وا دهریبخات کهدهسهلاتهکان لای
 ئهوه، تاوهکو مندالهکه لئی بترسیته و ئازاری نه DAT. لهکو تایدا

دەتەوێت ئەو پیاوێکی کە لەت پەسەندە، باش مامەلە بکات لە گەل مندالە کانتدا، کە سێک بیت توانای ئەوێکی هەبێت دەسەلاتەکانی خۆی پیشان بدات کاتیک مندالەکان هاروهای دەکەن. چونکە مندالەکان ریز لەهیز دەگرن، ئەم هەموو شتێکە دەربارەیی ئەم پیاوێکی زۆر پێدەبەخشیت، نیشانتی دەدات کە دەبیت بەچی جوورە باوکیک لە داها تودا.

ئەگەر ئەو ئاسودە بیت لە گەل مندالەکان، توانای ئەوێکی هەیه کاتی خۆی لە گەلیان بەسەر ببات و ئامۆژگاریشیان بکات. وە هەر وەها ئامۆژگاری تۆش بکات تا چۆن لە کێشەکان بڕوانیت، ئەو تاییەتمەندیانەت نیشان دەدات کە لەوانەیه بیت بە باوکیکی باش بۆ مندالە کەت، هەر وەها کاتیک لە گەل مندالە کانتدا دەتبینیت کە گرنگیان پێدەدەیت و خوار دنیان پێدەدەیت، هەموو پێداویستیهکانیان بۆ دابین دەکەیت، تۆ نیشانی دەدەیت کە تۆ تەنها دایکیکی باش نیت بۆ مندالەکانی خۆت بگرە، دەتوانیت ببیت بە دایکیکی باش بۆ مندالەکانی ئەویش، یاخود هەر مندالیک کە لەوانەیه پێکەوه بێخەنەوه.

بە دنیاییهوه دەبیت رەچاوی هەستی مندالە کانت بکەیت دەربارەیی ئەم پیاوێکی، مندالان توانای ئەوێکی هەیه هەست بە باشی و خراپی کەسەکان بکەن، ئەگەر زۆر مندال بوون ئەوا پێویست بە هیچ هۆکاریکی شاراوێ ناکات، تا کە سێکت بە دل بیت.

بە دنیاییهوه ئەگەر تۆ بە مندالەکانی بناسیت وەکو هاورپیهک هەر وەکو چۆن هاورپیهکی ئافرەت دەناسیت پێیان، بەلام ئەگەر ئیستا باوکی مندالە کانت بە شدار بیت لە ژیانی مندالە کانتدا، مندالە کانت بە دنیاییهوه هیچ هەستیکی خوشیان

نابیت دهر باره ی ئەم پیاوه تازه یه، ئەمه شتیکی ئاساییه، لهم بارودوخانه دا کاره که ئاسان ناکهن تا به خیرای تیکهل بیت له گه لیاندا، به لام ئەمه ئەوه ناگه یه نیت پیاوه که بترسیت و دوور بکه ویتته وه (له سه ره تادا، چون پیاویکی گه وره له مندالیکی بچوک دهر سیت؟ ئەگه ر پوشت، وازی لی بینه با بروات).

پیاوه تازه که له وانیه دوو سی قسه ی ناخوش بکات یه که مجار، که منداله کان ده بینیت، منداله بچوکه که له وانیه نه یه ویت ته و قه ی له گه لدا بکات، له جیاتی ئەوه شه قیقی لی بدات، له ژوانی دوو همداد، درنده بچوکه که (منداله که) که هر به مه به ست پاییکیله که ی به لای سه یاره که یدا ده خشینیت.

له ژوانی سییه مدا « له ناکاو شه ربه تی میوه که ی دهر ژینیت به قاته گران به ها که ی پیاوه که دا، به لام ئەگه ر تو شایه نی بیت ئەوا ده مینیتته وه له گه لت، تابزانیت ئەم منداله خو ی شیتته یان خو ی شیت ده کات. یا خود ئەو ته نها ئەو منداله له رۆژه خراپه کانیدا ده بینیت، ئەوا هه ولی زوری له گه ل ده دات تا منداله که ئەوی خوشبویت.

وه کاتی زیاتریش به په یوه ندیه که ی بدات تا وه کو بزانییت ده توانیت به رگه ی ئەم منداله ده گرییت.

هه روه ها، هه رزه کاره کان؟ پیاوه کان به هیچ شتیه یه که وه کو کیشه نایان بینن. هیچ پیاویک ناچیتته په یوه ندیه که وه وه ئەو خه یاله له میشکیدا بیت که بییت به باشترین هاورپی منداله هه رزه کاره که ت. ته نانه ت باوکه بایۆلۆجیه که شتان (باوکی راسته قینه تان) به رگه ی هه رزه کاره کان ناگرییت، هه روه ها به پچه وانه ش، ئەگه ره کان زور که من کاتیک ئەم پیاوه تازه یه ساتیکی دلرفینی هه بییت له گه ل هه رزه کاریکی ئاژاوه گیر و کیشه

دروستکه. باشی هه رزه کاره کان له وه دایه وا خویان دهردهخن
که دیارنین (خویان دهشاردنه وه)، له نه نجامیشدا، پیاوه تازه کت
توانای ئه وهی ده بییت که بایه خ به په یوه ندیه که بدات، به بن
ئه وهی سه رنجی رابکیشریت له لایه ن مندالیکی هاروه اجه وه،
به لام ئه گهر پیاویک به راستی بیهویت له ژیانندا بمینیتته وه، ئه وا
هه موو هه ولیکی خوی دهاد تا بییت به به شیک له ژیانی منداله
هه رزه کاره کت، وه ریگری ناکات و خوی چاوه رپی ئه وه ده کات
که هه رزه کاره که مامه له ی خراپی له گه لدا بکات، ئه وهی ئه و
ده بییت بیکات دیاریکردنی هه لسوکه و تکردنی منداله که یه، که ئایا
نواندنی که سیکی خراپ ده کات یان خوی هه ر که سیکی خراپه
له راستیدا.

ئیستا ئیمه هه موومان له پیویستی تو تیده گهین وه کو دایکیک
که هه ولده دیت پاریزگاری له ههستی منداله کانت بکهیت. وه
دوودلی تو دهربارهی ئه وهی پابه ندیان بکهیت به که سیکه وه که
ناتوانیت گرهنتی ئه وه بکهیت که دیار نه مینیت و دلی منداله کانت
له گه ل خویدا نه بات.

وه له وهش تیده گهین که چه ند گرنگه بو تو، که وا
دهرنه که ویت زور شلیت و خیرا ده کهیت بو ئه وهی پیاوان
بهینیتته ناو ماله که ته وه، ئیمه ده زانین ئه مه له دژی هه موو
یاساکانی تو ده وه ستیتته وه دهربارهی ئه م بارودوخانه به لام
ئه ی خواجه...، خو من باسی ئه وه ناکه م که هه موو کهس بهینیتته
ناو ماله که ته وه، من باسی ئه و پیاوه ده که م که تو زور بایه خی
پیده دهی. وه ئه ویش بایه خ به تو دهاد. گرنگی به وه مه ده که
ئایا ئه و وا بیر ده کاته وه تو هه ولده دیت بیخه یته ته له وه یان
به دوای گه مژه یه کدا ده گه ریت تا منداله کانتی پی به خیو بکهیت،

دایکه سه‌لته‌کان له چوارده‌وری زه‌وی باوه‌ریان وایه له‌گه‌ل هه‌سته سروشتیه‌کان بایه‌خه‌که‌یان و پاریزگاریان له‌به‌رزترین ئاستدا ده‌رباره‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی که تازه ناسیویانن، منداله‌کانیان له‌گه‌لیاندا پاریزراو نابن، به‌لام خاتونه‌کان ئه‌مه نه‌ینیه‌که‌یه، ئه‌مه به‌دلنیا‌یه‌وه فیلی پیاوه فیلبازه‌کانه که‌خویان یاسای یاریه‌که‌یان داناه و ده‌یانه‌ویت به‌و شیوه‌یه بیر بکه‌یته‌وه (باوه‌ری پی بکه‌ی).

ئافره‌ته‌کان له‌ژیر ئه‌و ترسه‌دا ده‌ژین، چونکه ئه‌و پیاوه فیلی لیکردوه تا به‌مشیوه‌یه بیر بکاته‌وه، تا توش باوه‌ری پی بکه‌یت، ئیمه له یاریه‌که به‌رده‌وام ده‌بین تا بیکه‌ین به‌ئامانجی خۆمان، به‌بی هیچ ئه‌رک و به‌رپرسیاریه‌تیه‌ک، ئه‌گه‌ر به‌راستی پیاویکی باشت ئه‌ویت له ژیانندا، داوات له‌ خوای گه‌وره کردوه تا خیزانیکت پی ببه‌خشیت، پیویسته له‌م بیرکردنه‌وه گه‌مژانه‌یه‌ت بوه‌ستیت و ئه‌م پیاوه بناسینیت به منداله‌کانت تا بتوانیت ئه‌وه‌ت بو ده‌ربکه‌ویت.

پیاوه راستگوکان ده‌زانن که ئه‌و ئافره‌تانه‌ی مندالیان هه‌یه ریکه‌وتنیکی گشتگیر ده‌که‌ن که منداله‌کانیش بگریته‌وه، وه توش له‌وه تیده‌گه‌یت که دایکیکیت به‌رپرسیاریتیت هه‌یه به‌رامبه‌ر منداله‌کانت.

به‌تایبه‌تی ئه‌گه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه ئه‌وه بدرکینیت و پینان بلینیت: من تنها به‌دوای په‌یوه‌ندیه‌کدا ناگه‌ریم له‌گه‌ل پیاویکدا تا له‌گه‌لم بیت، به‌لکو هه‌ولی ئه‌وه ده‌ده‌م له‌گه‌ل پیاویک یه‌گرتووویه‌ک دروست بکه‌م و ئه‌ویش ببیت به‌سه‌روکی خیزانه‌که‌م.

ئایا ده‌زانیت به‌یانیکی (راگه‌یه‌ندراو) وه‌کو ئه‌مه چی ده‌گه‌یه‌نیت؟ خوشه‌ویسته‌یه‌که‌م (ژن) به‌رپرسیاریه‌تیه بو تو (پیاو).

تو بە شیوازیکى بەرێزانە و ریک و پیکانە پیت ووتووە تاکە ریکا
تا پیاویک بیتە ناو ژیانتهووە ئەوێهە کە ببیت بە بەشیک لە ژیانى
مندالەکانت، مندالەکانت بەشیکن لە ریکەوتنەکە، وە هەر وەها
یە کسەر لە ژیانندا دەری دەکەیت ئەگەر زانیت بۆ مندالەکانت
گونجاو نیە، لەگەڵ ئەو زانیاریانەدا وە ئەو داواکارییانەى کە
رووبەر ویت کردووە، یان رادەکات یان هەول دەدات تا بزانی
چون ئەم کارە سەر بگریت، دەتوانیت بانگی بکەیت تا لەگەڵ
مندالەکاندا بیت بۆ باخچەى ئازەلان، یان بانگهێشتى بکەیت بۆ
مالى داىکت بۆ ژەمىکى گوشت برژاندن، تەماشای کردووەکان و
قسەکانى بکە، ئەگەر ووتى نەخێر نایەم سەیرى یارى تۆبى پى
دەکەم ، ئەزانى چی؟ لەوانەى ئەو کەسە گونجاو کەى تۆ نەبیت،
زۆر بەى کات، چۆنەتى دەستپیکردنى پەيوەندیە کە نیشانەى بکە
باشە تا بزانی چۆن کۆتایى پى دیت.

ئەگەر پیاویکیش هەر لەسەرەتاوێ گرنگی بەخیزانە کەت
نەدات، چی وات لیدەکات بێر بکەیتەووە دواى ئەوێ لەگەڵیدا
دەخەویت، خیزانە کەتى خۆش دەوێت؟ بەلام ئەگەر ئەو یاریبەکى
بۆلدا یان یاریبەکى تۆبى پى بهینیت بۆ مالە کەت و لەسەر
زەویبە کە دای بنیت، تا کاتر می ریک یارى پى بکات لەگەڵ
خیزانە کەت، یان بانگی تۆ و خیزانە کەت بکات بۆ گەشتیک،
کەواتە ئەم جۆرە کەسانە شایەنى مانەوێن لەگەڵندا.

بۆ هەموو ئەوانەتان کە تەنها بێر لەلایەنى پارێزراو
بوون دەکەیتەووە، ئەوێ بزانه من پیت نالیم پیاویک بهینیتە
مالە کەتەووە کە کەمیک دەیناسیت، وە بە تەنهاش بەجی بهینیت
لەگەڵ مندالەکاندا. بەدلیایبەووە، ئەگەر تازە کەسێک بناسیت
و بانگهێشتى بکەیت بۆ مالە کەت، ئەوا بەدریژای کاتە کە

له لای ده مینیتته وه و چاودیری ده کهیت تا دلنیا بیت که هیچ
هه لسوکه وتیکی هه له به رامبه ر منداله کانت ناکات، راستگو به، هیچ
پیاویک نایه ته ماله که ته وه و هیچ هه لسوکه وتیکی هه له به رامبه
منداله کانت ناکات کاتیک تو له ته نیشتیانه وه دانیشتیبتی. نه گهر
تو نه وهنده له م بارودوخه ده ترسی نه وه هه همیشه ده توانی بو
شوینیکی گشتی یان پارکیک بانگهیشتی بکهیت، که خه لکی
زوری تیا به و چاودیری هه لسوکه وته کانی ده کهن، نه گهر هه
خرابه یه کی کرد نه وه یه کسه ر له ژیانته ده ری بکه بو هه موو
نه وانهی که ژوان له گهل نه وه پیاوانه دا داده نین که خاوه ن مندالن،
چاوه ری نه وه ی لی مه که زور به زوی منداله کانیت پی
بناسینیت، چونکه منداله که ی هه رچی هک بیت نه وهنده له دایکی
نزیکه که بتوانیت بروات بو لای دایکی و پی بلی که تو هاتوویت
بو مالیان، دوا ی نه وه یه کسه ر هاوسه ره کونه که ی یاسا کانی
چاودیری کردنی منداله که ده گوریت، ناهیلایت منداله که ی له گهل
نآفره تیکدا بمینیتته وه که نایناسیت و نازانیت پیشینه ی چیه، کاتیک
که نه و ژنه بیه ویت له ماله کونه که یدا بمینیتته وه.

که واته پیاویک که خاوه ن مندال بیت له په یوه ندیبه که ی
پیشوویدا پیویسته کاته کانی به ش بکات، تا کیشه له نیوان
دوو ژنه که دا پرونده ات، تا دایکی منداله که ی، منداله که ی لی
وه رنه گریته وه، نه گهر تو که سیک نه بیت پیاوه که بیه ویت
ماوه یه کی زور له گه لت بمینیتته وه، نه وه ناکریت کیشه درووست
بکات، به هو ی تو وه له گهل دایکی منداله که یدا، چونکه ده زانیت
که تو شایه نی نه وه هه موو سه ر ئیشه یه نیت، و کاتیک منداله که ی
ده گهر یتته وه باسی تو ده کات لای دایکی، نه وه له میشکی خویدا
یاکلای کردو ته وه که تو شایه نی نه وه نیت، نه گهر داوا ی لیکردی

مندالەکانی ببینیت ئەوا بزانه خۆی دەزانیت بەهۆی ئەم کارەوه
تووشی کیشە دەبیت، بەلام دەلێت قهینا چونکە تۆ شایەنی
ئەوهیت، دواي ئەوهی ژوانی پینجەمی له گەلتا بەستوو، ئەوا
بیت دەلێت دەبیت ئەم یەکشەمه من و مندالەکانم بچینه دەرەوه.
چونکە ئەم یەکشەمەیه نۆبەي ئەوه له گەل مندالەکان. کەواتە
تۆ بۆت روون دەبیتەوه کە ئەو نایهویت تۆ له چواردهوری
مندالەکانی بیت، ئەو نیشانت دەدا کە تۆ شایەنی ئەوه نیت
کە تووشی سەرئیشە ببیت بەهۆی تۆوه، بەلام ئەگەر شتیکی
وهک ئەمەي ووت: من ئەم یەکشەمەیه مندالەکان دەبەم بۆ
کەنار دەریا، یان بۆ پارک، بۆچی تۆش نایهیت له گەلمان؟ ئەو
بیردەکاتەوه دواي خۆی مامەله له گەل هاوسەری پیشوویدا
دەکات، بەلام له ئیستادا دەیهویت کاتی زیاتر له گەل تۆ و
مندالەکان بەسەر بیات.

ئایا دەتەویت بۆت دەر بکەویت کە ئەو تاییبەتمەندییەکانی
باوکیکی باشی تیدایە یان نا؟ ئەم لیستەي خوارەوه مسۆگەر نیە،
بەلام بەدنیاییهوه چەند وزهیهکت دەداتی بۆ بیرکردنەوه کانت
دەربارەي ئەو شتانەي کە پێویستە رەچاوییان بکەیت، تابزانیت
ئەم پیاوه بۆ تۆ گونجاوه یان بۆ مندالەکانت گونجاوه، یان
دەبیت رابکەیت و مندالەکانت ببەیت بەره و ئاراستەیهکی تر.

تۆ بۆت دەر دەرکەویت ئەو باوکیکی باش دەبیت ئەگەر:

۱- پێی ووتی مندالانی خوشدەویت، وه زۆر ئارەزووومەندە
کە رۆژیک له رۆژان ببیت بە خاوەنی مندال.

۲- به دنیاییهوه زۆر گرنگی بهوه دەدات کە مندالەکانت
بناسیت.

۳- وه کاتیک دیت بۆ مالتان دیاری له گەل خۆی دینیت _ بۆ

منداله کان (بیگوومان ئەگەر ئیکس بۆکسی بۆ میکی هینا خۆی
تا چەند کاتژمیریک دیار نەما، ئەوا لەوانە یە ئەمە کیشە بیت).
۴_ پیشانی منداله کانی دەدات که زۆر بە راستگۆیانە تۆی
(دایکیانی) بە دلەو خۆشیدەوێت.

۵_ ژوانە که دەکات بە ژوانیکی هاورپیانە بۆ منداله کانت و
بەشداریشیان پیندەکات.

۶_ تۆ و منداله کانیشت دەبات بۆ کلێسه.

۷_ ئەو ئیشیکی باشی هەیه و میژووویەکی جیگیری کاری
هەیه.

۸_ ئەو لەگەڵ دایکیدا باش مامەلە دەکات، جارجاریش
سەردانی دەکات، بەمەرجیک لەوجۆره کورانه نەبن که پەپوهسته
بە دایکیهوه (کورپی دایکی خۆی، که لەپیشتردا باسم کرد).
۹_ خوشکهزا و برازاکانی کاتیکی خوشی لەگەڵ بەسەر
دەبن.

۱۰_ یارمەتی بەخێوکردنی خوشک و برا بچوکهکانی داوه
کاتیک که ئەو مندال بووه.

۱۱_ ئەگەر ئازەلیکی مالی هەبیت و گرنگی پیندات خواردنی
بداتی.

۱۲_ ماله که ی بە خاوینی رادهگریت، دەشزانیت چەند
ژەمیکی خوش ئاماده بکات.

۱۳_ لە رووی مادیهوه له توانایدا بیت تۆ و منداله کانی
بەخێو بکات وه حەزیش بکات.

۱۴_ دەتوانیت و ئاماده شه یه کیک له منداله کانت ئازارییان
پیندەگات تەداویان بکات) ئەگەر پیی ووتبیتی که دکتوره بەلام
دەستی کرد بە هەناسەدانی له پر کاتیک خوین دەبینیت ئەمە

لەوانەیه کێشه بێت).

۱۵- نابوریتەوه کاتیک دایبی دەبینیت.

۱۶- دەتوانیت لەگەڵ منداڵەکانت پیس بێت و بەسۆندەیی
ئاو بیان شوات و یاری لەگەڵ منداڵەکان دەکات لە پارک و کەنار
دەریا، وە زۆریشی حەز لێی بوو (وە ناشتەوێت تامەزرۆی
یاریکردن بێت بە بوکەشوشە).

۱۷- زۆر تورە نابیت کاتیک کە کەسیک خواردن برژیت
و ئۆتۆمبیلەکە ی پیس بکات، یان جی پییەکی قورپاوی لەناو
ئۆتۆمبیلەکە ی جی بهیلت، ئەمە ئەو دەردەخات کە ئەو تورە
نابیت دەربارە ی مندالی پیس و چەپەل. (هیچ شتیکی ئۆتۆمبیل
پیس ناکات هیندە ی مندال).

۱۸- بتوانیت لە یارییەکی کێبکی دا بەرگە بگریت و وا
بکات منداڵەکە لێی بیاتەوه (تییینی ئەو بکە کە ئەگەر دەنگی
بەرز کردەوه و بە منداڵە هەشت سالانەکە تی ووت من لە تۆم
بردۆتەوه ئەوا ئەمە تاییەتمەندیەکی باشی باوک بوون نییە).

۱۹- ئەو ئامادەبیت و توانای ئەو ی هەبیت کە فیرت
بکات چۆن وەرزشیک بکەیت، ئەمە نیشانی دەدات کە کەسیکی
ئارامگرە.

۲۰- ئەو ئامادە دەبیت کە بچیت بۆ کۆبوونەوه کانی
خیزانەکە لەگەڵ منداڵەکاندا تەنانەت ئەو کاتانەشی گوێی لە
چیرۆک بوو دەربارە ی پورە شیتەکە ت سەلمە، کە سەرخۆش
دەبیت و ناوی هاوپی کورەکە ت دەهینیت بە دەنگی بەرز.

۲۱- بەراستی بەلایەوه گرنگە منداڵەکە ت لە قوتابخانە
چۆن هەلسوکەوت دەکات، نەک تەنھا هانی بدات نمرە ی باش
بە دەست بهینیت، بەلکو پیشنیاری بۆبکات کە چۆن ببت بە

کەسێکی نموونەیی.

٢٢_ ئەو دەتوانیت بە نەرمی مامەڵە لەگەڵ مندالەکانت بکات، بەلام لە تواناشیدایە کەمیک رەق هەلسوکەوت بکات (بەلام ناشتەوێت لە ماوەی نیو کاتژمێری یەکەمدا، پشتینەکە ی بکاتەوه و لە مندالەکانت بدات، دەزانم مندالەکان دەتوانن هاروواجی بکەن بەلام ئەوه کەمیک زۆرە).

٢٣_ ئەو توانای لێ خۆشبوونی هەیە، کاتیک کە مندالەکەت هەلسوکەوتی قیزەون دەکات، کە شایەنی لێ خۆش بوون نیە. ئافەرته بەهێز ، سەربەخۆ ، سەلتەکان.

جیهان بەبێ ئافرەت، وەک ئەمە ی لیدیت: پیاوکان پێشیان ناتاشن و خۆشیان ناشۆن و تەنانەت کاریش ناکەن، جل و بەرگەکانمان زۆر سادە دەبیت، پانتۆل و تیشیرت و گۆرەوی، یان چەند کالەیهک ئەگەر زۆر پێویستمان بە چوونە دەرەوه بیت.

هیچ پێویستیهک بە قاپ بۆ میوه ناکات، یان خواردنی زۆر. قاپیکی پلاستیک یان دووان لەگەڵ پیتزایهکی سارد و کەمیک بیرە بەس دەبیت، کەمترین کەلوپەلی ناو مالیشمان دەبیت وەک ئەمانە: قەنەفهیهک بتوانریت پشتهکە ی پال بدریتەوه (قەنەفه ی جولاو)، سەلاجەیهک، تەلەفیزیۆنیکی زۆر گەورە و کۆنترۆلیک. ئیمە تەنها پێویستمان بە دوو کەنالی تەلەفیزیۆنی هەیە کە (ئێ ئیس پی ئین ، ئی ئیس پی ئین ٢) وە پێویست ناکات برۆین بۆ پشووێکەشت تەنها برۆین بۆ (لاس فینگاس) بەسە.

چونکە لەوی هەموو شتیکی لێیە، کە ئیمە دەمانەوێت — دەتوانیت لەوی قوماڕ بکەیت و جگەرە بکیشیت، و پارچە ی گوشت بخویت، یاری گولف بکەیت، و بچیت بۆ یانە، پێویست

به دروشمی ۹ ئهوهی له لاس فیگاس پروودهات ههر له لاس
فیگاس دهمینیتتهوه (نیه.

چونکه ههرچونیک بیت پیاوان ناچن باسی بکهن که چیان
کردوو لهوی، و ههموو ئهوهی که دهمهویت بیلیم خانمان
ئهوهیه که پیاوان بهراستی بونهوهری زور سادهن، چهزیشیان
له کردنی شتانی سادهیه، ئهگهر ژنان له ژیاندا نهبن، بهلام
ئیهوی ژنان ماموستای چارهسههرکردنن. بهدریژای پوژهکه
کاردهکهیت، دواتر دهگهپیتهوه بو مالهوه تا وهکو رولی
خویان وهک هاوسهر و دایک یان ههر شتیکی دیکه بگینن:
وه مندالکان پهروهرده دهکهیت (زوریک لهئیهوه ههن ئهوه کاره
دهکهن بهبی یارمهتی پیاویک کهباوکایهتیان بو بکات): وه
زوربهی بریارهکانی کرینی شتیک له مالهکهدا دهدهیت، وه پلهی
سههرکی و گرنگ له کومپانیاکاندا بهریوه دهبن (زوربهتان
زور سههرکهوو تووترن لهو پیاوانههی لهژیانتاندایه): وه
سههرکهوتوون له زانکوکاندا، وه سههردهکهون بهسههر پیاوهکاندا:
وه پشتگیری کلێسه و پهروهردهی مندالان دهکهن له سیستهمی
خویندندا و وزه دهبهخشن به میشکیان، ئیمههی پیاو پیشوازی
لهم کارهتان دهکهین و بهرز دهینرخینین وهک ئهوهی خوتان
دهیزانن. (چونکه ههندیكجار شانازیمان _ غرورمان _ ریگریمان
لیدهکات دان بهوهدا بنین).

بهلام پیاو نازانیت هیزی ژن لهتوانای چارهسههرکردن و
رهفتار کردنیهتی لهگهل شتهکان. له ئیمه وایه هیزی تو لهشتی
زور سادهوه سههرچاوهی گرتوو، تو ژنیت، وه ئیمههی پیاویش
ههموو شتیک کهله توانای مروّفا بیت دهیکهین تا کارت تی
بکات وه تا بههوی ئهوهوه لهکویدا بتوانین لهگهل تو بین، وه

تو ئەو هیژ و پالنه‌ره‌ی که هه‌موو رۆژیک وامان لیده‌کات له‌خه‌و هه‌لسین.

پیاو ده‌رواته ده‌ره‌وه و ئیش ده‌دۆزنه‌وه و هه‌ولی ته‌واوه‌تی ده‌ده‌ن بۆ پاره په‌یدا کردن به‌هۆی ژنانه‌وه، وه ئۆتۆمبیلی گرانبه‌ها لیده‌خوڕین به‌هۆی ژنانه‌وه، جلی جوان ده‌پۆشین و بونی خوش له‌خۆمان ده‌ده‌ین و قژمان چاک ده‌که‌ین تاوه‌کو له‌چاوی تۆدا جوان و که‌شخه‌ ده‌ربکه‌وین. ئیمه هه‌موو ئەمانه ده‌که‌ین چونکه هه‌رچه‌ند له‌یاریه‌که‌دا پیش بکه‌وین زیاتر له‌تۆوه به‌ده‌ست ده‌هێنین.

تۆ خه‌لاته‌ گه‌وره‌که‌ی لای ئیمه....

له‌وانه‌یه هه‌ندیکتان ئەم قسه‌یه‌تان لا ناخۆش بیت و بتان رهنجینیت، به‌لام ئەمه به‌راستی و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه ده‌لیم بۆ ره‌گه‌زی به‌رامبه‌ر: له‌ شوینیکی رینگاکه‌دا، ژنان بینایان بۆ ئەمه له‌ده‌ست داوه، له‌وانه‌یه به‌شیکی بۆ ئەوه بگه‌رپه‌ته‌وه که‌ئیمه‌ی پیاوان زۆر یاری و فیلمان کردووه و هه‌له‌ی زۆریشمان کردووه—به‌جۆریک هه‌مووتان برواتان وایه که ئیوه لای ئیمه گرنگ نین، به‌هۆی کاره خراپه‌کانی ئیمه‌وه. له‌وانه‌شه به‌هۆی په‌روه‌رده‌کردنی ژنانه‌وه بیت له‌م رۆژانه‌دا—که هانده‌درین له‌ لایه‌ن دایک، پور، داپیره‌وه ئامۆژگارییه‌که‌ره میننه‌کانه‌وه پێیان ده‌لین: خۆت په‌روه‌رده‌ بکه و ئیشیک به‌ده‌ست به‌ینه‌ تا ببیت به‌ ژنیکی سه‌ربه‌خۆ، ئەگه‌ر باجه‌که‌ی هه‌رچه‌ک بیت. ئەگه‌ر پێوستی کرد په‌یوه‌ندییه‌ جدیه‌کان دوا بخه‌یت یان له‌وانه‌یه ئیوه بیزار بووبن به‌ده‌ست خولیا‌ی هه‌میشه‌یی میدیاوه به‌بی هه‌له‌یی، وه‌کو هه‌موو شته‌کانی که له‌ گوڤاره‌کاندا‌یه و به‌رنامه

تەلەفیزیۆنییەکان و بازرگانیهکان و تۆرە کۆمەلایەتیەکان....هتد.
 کە هانتان دەدات ئەوێ لە دەستان بیت بیکەن تاوێ کو
 لە (هالی بیری و بیۆن سی) بچیت، ئەگەر دەتەوێت سەرنجی
 پیاویکی باش بۆ لای خۆت رابکیشیت، لەگەڵ ئەوێ ئێو
 خۆتان خاوەنی جوانیهکی ناواژەن هیچ کەسێک ناتوانیت وەکو
 هالی بیت هالی خۆی دەبیت و کەسیش ناتوانیت بیۆن سی بیت
 بیۆن سی خۆی دەبیت.

هەرچیهک بیت، پیاوان ئیستا چیتر ناتوانن بگەن بەو بەشە
 ناواژەنی تۆ کە واتلیدەکات ژن بیت—ئەو شتەنی کە واتلیدەکات
 لە چاوی ئێمەدا لەو پەری جوانیدا بیت و واش لە ئێمە بکات هەست
 بکەین کە پیاوین. هەر وەکو پیشتریش و وتم: پیاو خۆشەویستی
 خۆیت بۆ دەردەبریت لە پیری دان نان بە خۆشەویستیه کەیدا
 و دابین کردنت و پارێزگاری کردنت لە بەر ئەو ئەمە مانای
 ئەوێ ئەگەر تۆ خاوەنی پارەنی خۆت و ئۆتۆمبیلی خۆت و
 خانوی خۆت و سیستەمی ئاگادار کردنەو و دەمانچە و سەگی
 پاسەوانی بیت، وە تۆ بە ئاشکرا هاوار دەکەیت کە پێویستت
 بە پیاویک نیه دابینکەرت بیت و بتپاریزیت، ئەوکات ئێمەش
 دەزانین کە پێویستت ناکات لەو نیوەندەدا بین، جا بۆ دەبیت
 پێویستت بە ئێمە بیت لە کاتی کدا خۆت ئەو هەموو شتەت هەیه.

خانمە کەم بەهەله تێمەگە لەوێ لێرەدا دەیلیم. ئێمە هیچ
 هەلهیهک لەوێدا نابینن کە خاوەنی ژیا نیکی تیر و تەسەلی خۆت
 بیت—تۆ دەتوانیت خاوەنی خانوی خۆت بیت و خاوەنی پارە
 و ئۆتۆمبیلی خۆت بیت، وە دەشتوانیت خاوەنی سیستەمی
 چاودیری خۆت و سەگی پاسەوانی و چەکیش بیت. بەلام ئەگەر
 هەرگیز رینگە بەو پیاوێ نەدەیت کە بە شوین بە دەستەهێنانی

هست و سۆزی تۆوهیه، که توانای خۆیت نیشان بدات
له دایینکردن و پاراستنتدا، ئەوکات چون خوشه ویستی خۆی بۆ
ژنیک دهر بپریت که ریگه ی پینادات وه کو پیاویک هست بکات؟
بینگومان ئەو شتانه ی که له ریگه ی پاره و زانسته وه (بروانامه)
وه به دهست هیناوه هیچیان ناگات به گه وره یی په یوه ندیت له گه ل
پیاویک، وه «دی ئین ئەی» پیاوان ریگه به مه نادات، شیکردنه وه:
ئیمه ریزی ئەوه ده گرین که ژنان وه کو پیاو مامه له مان له گه ل
بکه ن، وه کاتیک واتلیکردین هست بکه ی تۆ پیویستت
به ئیمه یه. وه ئیمه ده زانین که پیویستیمان بۆ ههستکردن به وه ی
که کهسانی پیویستین و داواکراوین، زۆر زیاتره له وه ی خۆمان
دهری دهرین: ئیمه پیویسته هست بکه ی که تۆ پیویستت به
ئیمه یه، تا وه کو چاره نووسی خۆمان وه کو پیاویک بهینینه دی.
بینگومان، گویم له ژنان بووه ده لێن: «من خۆم بچوک
ناکه مه وه، تهنه له به ره ئەوه ی ئەو هست بکات پیاوه__ ئەگه ر
ئەو پیاوه نه توانیت مامه له له گه ل پاره کانم و سه رکه وتته کانم
و سه ربه خۆیم بکات، که واته ئەو ناتوانیت مامه له له گه ل خودی
مندا بکات!»، ئیمه له ژنه به هیزه کان تیده گه ی و دهشتوانین
زۆر باش مامه له یان له گه ل بکه ی ن، له راستیدا ئیمه ژنانی به هیز
دروست ده که ی ن__ ژنانیک که «مامه له» ده که ن به باشی. وه
لای که س شاراوه نیه که تۆ وا له پیاوه که ت ده که ی ت باوه ر بکات
ئەو سه روکی خیزانه که یه، به لام له راستیدا ئەوه ی که برپاره
گرنگه کانی په یوه ست به ماله وه و منداله کان ده دا تۆیت. وه لای
هه مووانیش روونه که گرنگ نیه پیاو پاره په یدا بکات، چونکه
هه رتۆ لایه نه ماده کانت له ئەستویه و چۆنیه تی خه ر جکردنیا ن
دیاری ده که ی ت، وه ئاشکرا شه کاتیک ده مه قالی ده که ی ن ئیمه

خۆمان بەراست دەزانین، بەلام دەزانین لە کوتایدا ئەگەر
بمانهویت ئاگر بەست بکەین هەر تو بەشیوازی خۆت دەیکەیت.
ئیمە هیچ کیشەیه کمان لە گەل هەموو ئەمانە نیە، بەلام ئەگەر تو
ئەم شتە تاییبە تانەت ووت بەبێ ئەو هی رەچاوی رۆلی ئیمە وەک
سەرۆکی خیزان بکە، یان رۆلی ئیمە بەهیچ شتیک نەزانی ئەو
کات ئیمە نامانەویت پەیوەندیت لە گەل دابننن، چونکە ئیمە وا
بیر دەکەینەوه کە ئەگەر تو پارە ی خۆت هەبیت ئیتر پیویستت
بە پارە ی ئیمە نیە و ئەگەر تو لەوە رزشی کاراتیدا زۆر باشیت
و بتوانی کە سیک بەدی بە زهویدا، کەواتە تو پیویستت
بە پارێزگاری ئیمە نیە. ئەگەر ئیمە لە تواناماندا نەبوو ئەم دوو
شتەت بۆ ئەنجام بەدین لەو سێ شتە بنەرەتیە ی کە کەسایەتی
ئیمە ی پیاو دیاری دەکات دابینکردن و پاراستن ئەوا
دلنیا بە کە هەرگیز دان بەخۆشەویستی خۆماندا نانین بۆت.
و هەرگیزیش نالین «من پیاو هەکی تۆم»، ئەگەر تو نەهیلیت
هەست بەتەواوی کەسایەتی خۆمان بکەین و لەجیگە ی ئەو
لە کوتایدا چی روودەدات؟ ئیمە لە گەلت دەخەوین و دواتر بەرپی
خۆماندا دەرۆین، ئەمە راستیەکی تالە بەلام راستیە.

کاتی ک گەنج بووم، لە گەل ژنی کدا بووم پیم وابوو
کە خۆشەم دەویت، وازم لە زانکۆ هینا، دەستم کرد بە کارکردن
لێرە و لەوی، وە رێگای خۆم دۆزییەوه لە کۆمیدیا دا، وە
ئەو ژنە زۆر یارمەتی دام: من زۆر هەولم دەدا و تێدەکو شام،
ئەویش خەرچیه کانی دابین دەکرد، دان بەو هدا دەنیم، بەلام
هەستم بەکەمی خۆم دەکرد لە دابینکردنی خەرچیه کان و
دابینکردنی ئەو هی مالە کە پیویستیەتی، بینیت؟ ئەمە هەموو
ئەو هیە کە لە پە یوەندییەکی راستە قینە دا گرنگە، واتە هەستکردن

به هاوسه نگی ته نانه ت له ناو جه رگی ته نگه ژه و ناخوشیه کانیشدا،
وه بیگومان ته نگه ژه و ناخوشیش ههر بوونی ده بیت، ئه ی کاتی
هاوسه رگیری به لینی چیتدا؟ له خوشی و ناخوشیدا پیکه وه
ده مینینه وه وه کاتی نه خوشی و له شساخیدا! بیگومان یه کیک
نه خوشده که ویت. وه له دهوله مهندی و هه ژاریشدا. بیگومان
که سیش هه یه که مایه پوچ دهن و به ته واوی لی ده بیته وه،
بیگومان کاتی خراپ ههر بوونی ده بیت.

پرسیاره که ئه وه یه چۆن مامه له له گهل ئه م بارودوخه بکه م؟
جاریک، هاورییه کم ئه مه ی بو وونکردمه وه: رۆژیک له گهل
هاوسه ره که ی رۆشتبوو بو دوکانی سه وزه و میوه، وه ژنه که ی
عاره بانه که ی پرکردبوو له و شتانه ی که ماله وه پیویستیانه —
ههر له گوشت و سه وزه وات و میوه و خواردنه وه، وه هه موو
شتیک، وه کاتیک گه شتن به راره وی شهر به تی ئه نه ناس، ده بیت
شتیک بزانیته — هاورییه کم زور حه زی له شهر به تی ئه نه ناسه و
حەزی له پارچه گوشته به نه ناس خوشکراییت — وه کاتیک
به و راره وه دا تیپه ربوو بوو، ریک بوتله شهر به ته که ی هه لگرتبوو
تا شوینی سه وزه و میوه کان بیری له وه نه کردبوویه وه و
خستبویه ناو عاره بانه که وه ، له م کاته دا ژنه که شی پشتی له وی
بوو، به لام کاتیک ئاوری دابویه وه شهر به تی ئه نه ناسه که ی
بینی بوو له عاره بانه که دا له سه ر ئه و شتانه ی که هه لیگرتبوو،
ژنه که شهر به ته که ی هه لگرتبوو ووتبووی: «ئمه چیه؟» وه
هاورییه کم زور به ساده یی ووتبووی: «شهر به تی ئه نه ناس»
ژنه که ش ووتبووی: «کی شهر به تی ئه نه ناسی له ناو عاره بانه که
داناوه؟» هاورییه کم به شله ژاوی ووتبووی: «من دامناوه،
بو خاتری خوا کیی تر بوتلی شهر به تی ئه نه ناس بخاته

عاره بانه که مانه وه؟» ژنه کهش تفتیکی کردو ووتی: «تو؟ خو
هیچ پاره یهکت پی نیه؟» دواى شتینکی کرد که جینگای باوهر
نیه: بوتله شهر به ته که ی هه لگرتوو به نه نقهست دای به زه ویدا
و خستیه خواره وه! وه کاتیک که وته سهر زهوی دهنگیکی
به رزی لیوه هات و بوو به هه زار پارچه شوشه ی بچوکه وه،
وه نهو شهر به ته زهرده بهو ناوهدا بلاو بویه وه و چه ند
ئینجیک دوورتر له قاچه کانیه وه، دواتر ژنه که سهیریکی شوشه
شکاوه کانی کرد و سهیریکی پیاوه که ی کرد به رقه وه و پالی
به عاره بانه که وه نا و دوور که وته وه له شوشه شکاوه کان. —
پیاوه که ی رۆشته دهره وه و له دهره وه ی فرۆشگا که چاوه رپی
کرد: له کوتایدا ژنه که ی هاته دهره وه، هاوریکه م میوه و
سهوزه کانی به چاوی پر فرمیسکه وه خسته ناو ئوتومبیله که وه!
تو نازانی ئەمه چەندیک نازاری ئەم پیاوه ی دا.

هاوریکه م دهیزانی که هیچ پاره یه کی پی نیه، به لام هه موو
ئه وه ی که نهو ویستی بوتلیک شهر به تی نه فره تی بوو، نهو ژنه
به م کاره ی لهو کاته دا ئه وه ی نیشاندا که به پیاوی نازانیت، ژنه که
ویستی له وساته دا ئه وه بسه لمینیت که پیشتر دهیزانی — که
میرده که ی رۆلی خوی وه کو دابینکه ریک ناگیریت. من پیشنیاری
ئه وه ناکه م که نهو ژنه مافی ئه وه ی نیه پیاویکی هه بیت کار
بکات، به لام نه گهر نهو پیاوه ی بناسیایه — وه پیاوانی به گشتی
بناسیایه — تیده گه شت نهو شته ی دهیه ویت و پیوستیه تی
دهستی ناکه ویت له پیاوه که ی، نه گهر وا هه ست بکات پیاو
نیه. کاره کانی ژنه که ته نها ده بنه هوکاری دوورخستنه وه ی
میرده که ی له خوی، دواى ئه وه زوری نه خایاند، پیاوه که ی
به جیی هیشت.

پہلے سزا دیا تو وہ یہ کہی زور گونجاوہ کہتو دہیت چاوہری
چھپت لہو پوارانہی کہ لہو خنی ہاوشیوہی نہمدان، کاتیک ژن
پہاوشیوہی زیاتر پہیدا دہکات، وہ نہشیدانہوہ بہچاویدا
(وہ روویدا)، نایا پیار بہ سہرکہوتن و پارہکانت دہترسیت؟
پہرکول، چوٹکہ رولی کہم دہکہیتہوہ وہکو پیاونیکی دابینکہر، وہ
پہرکول ہر چاوہری نہمدی لیدہکات، ہر بہراست ٹیوہش
واغیرکاون کہچاوہری ٹہوہ لہپیار بکہن کہ خوشہویستی
تو بہرہست بہینیت و گرنیت ہی بدات بہدلنیایہوہ، کاتیک
پہیاد گنچہ و زور شمارہزایی و دانایی نیہ، سہرقالی ٹہوہیہ
پہممو ٹہو مشانہ بکات کہپی وایہ گونجاوہ لہگہل پیاوہتیدا؛
ژون بہستن لہگہل ژمارہیہکی زوری ژنان، وہ خہرجکردنی
پارہکتی لہشتی بینانادا بہدہر لہتوانای خوی، ماسولکہکانی
پہکارہہینیت لہجیاتی میٹسکی، تا خوی بہپیاونیکی بہہیز نیشان
بدات بہلام ٹہوہ تیدہپہرین و تیدہگہین کہپیایوی راستہقینہ
ٹہو کہسہیہ کہ دابینکہری ٹہو کہسہ بیت کہخوشی ٹہویت،
نزلت تاوانبارہکانی پشت شیشہکانی بہندینخانہش دلین؛
«بیکم شت کہبیکم دواي ٹہوہی لیرہ روشتمہ دہرہوہ، ٹہوہیہ
نگاری خیزانہکہم بکہم و کاریک بدوزمہوہ۔ ٹہمہ ہموو
ٹہوہیہ کہدہمہریت بیکم»، لہگہل ٹہوہی زوربہی پیوان لہ
کرتایا لہم رستہیہ تیدہگہن، بہلام ہندیکیان لہبازنہی نہزانیدا
دہسہوہ و بہتہنیایی وگہمژہی دہمرن، و لہزوربہی کاتہکاندا
کنیک لہدہوروبہری پیاونیک دہسورینہوہ، ہہولی سہلساندنی
پارہتی خزمان دہدہین لہبہر زوری ژمارہی ٹہو ژنانہ نیہ
کہ لہچواردہورمانن، بہلکو لہبہر ٹہو کہسانہیہ کہگرنگیان
پہدہدین.

ئیمه واراها تووین که دابینکهرت بین، وه توش واراها توویت
که چاوه ریی نه وه مان لی بکهیت، کاتیک ئەم ریکخستنه گورا
نهوکات په یوه نندیش دهگوریت، وه له وهش خراپتر نه گهر ژن
خویه کی خراپی هه بوو که که موکورییه کانی پیاو بداته وه به
ناوچاوییدا و پیاویش ده نالینیت به دهست نه توانینی بینینی
نه رکی خوی وهکو دابینکهریک و ژنه کەش وا ههست دهکات
که خو په سهندی پیاوه که له ریگای دلخوشی نه ودا ده وهستیت.
هه مروان لیره دا بی چاره ده میننه وه.

که واته تو چۆن ئەم بارودۆخه تی بپه رینیت؟

پیویست ناکات دهستبهرداری پاره کانت و کاره کهت و
بروانمه کهت یان شانازی و گهرهیی خۆت بیت. ته نها نه وهت
له سه ره خانم بیت.

ده توانم گویم له جیره ی ددانه کانتان بیت خانمان__
ههروهکو زهنگی ئوتومبیلی پولیس وایه__ و ده توانم بالتان
بینم که به رزی ده که نه وه و چروچاوتان داوه به یه کدا، به لام
سه ره رای توره بوونتان و هه راسانیتان که باس مکرد، هه رگیز
نه و راستیه ناگوریت که پیاو باری ماددی و پیگهی کومه لایه تی
و رابردوی هه رچی هک بیت، ده یانه ویت ژنه کانیاں ریگه یان
پی بدن ناگاداریان بن. به لام ژنه یاخی بووه کان من پیتان
ده لیم فهرمون برون و وا رهفتار بکه ن که هیچ گرنگ نیه نه گهر
ده تانه ویت، به لام نه و ژنانه ی که نه مه یان قبوله پیاو رابه ری
بکات ده یبه نه وه، له به ره نه وه پیاویکت ده وی یان نا؟ ده توانیت
نهم کاره بکهیت.

ئیمه ده زانین تو هینده به هیزیت تاوه کو ته له فیزیونه که

بگوازیته وه بو شوینیکی تر. به لام تو ده بیت ریگه بدهی پیاو
نهوکاره بکات: بلی «نهمه زور قورسه، نهمه کاری پیاوانه»
به لی، تو راسته کهیت — قوله کانت له هیچی کهم نیه و خوت
توانای نه وهت هه یه که ده رگای ئوتومبیله که بکه یته وه، به لام نهو
کاره مه که، کاتیک له گهل پیاویک ده رویت بو شوینیک لینی گهری
وهکو خانمیک مامه لهت له گهل بکات و ده رگای ئوتومبیله کهت بو
بکاته وه، نه گهر خوی نهو کارهی نه کرد نهوا له لایه کی نهو ده رگا
نه فره تیه بوهسته و چاوه ری بکه تاوه کو تیینی نهوه بکات که
پیویسته دابه زیت له ئوتومبیله که و بیت بو لات و ده رگا کهت بو
بکاته وه. چونکه نهمه کاری نهوه.

نیمه ده زانین پارهت زوره تاوه کو پارهی خواردنه که بدهیت
له ریستورانته، به لام دانیشه با نهو حسابه که بدات، پیویسته
له سه ری نهمه بکات کاتیک له گهل ژنیک ده چیته ده ره وه بو
ژوانیک.

به لی، تو مروقیکی سه ره به خویت و پیویستت به کهس نیه
زبله کهت بو فری بدات، یان تابلوت بو هه لبواسیت، وه یان
بجیت بو کوگای ماله که و که رهسته ی چاککردنی به لوعه و
دهستشوره کهت بو بهینیت.

به لام دروتان بو ناکه م: نه گهر تو دهست بخه یته سه ر
دهمت، که تو نازانیت چی بکه یته، یان هیزی نه وهت نیه، دلنیا به
پیاوه کهت ههنگاو ده نیت بو چاره سه ره کردنی نهمه، له به رخاتری
تو — نه گهر تو زه رده خه نه یه کی له ده وه بو بکه یته و بلیت:
«نازیزم، زور سوپاس که له بهر من نهمه ده که ی — من نازانم
که به بی تو چی بکه م».

بینیت، زور به ی پیاوان ده بن به باشترین پیاو نه گهر داوایان

لی بگریت بین، باشه، نیمه له م سهردهمه‌داین و ژنانیش زوربه‌ی
مهم رولانه به پیویست نازانن—من دان به‌وه‌دا ده‌نیم. به‌لام،
هه‌ندی کات یان نه‌وه‌تا ده‌بیت نیوه قبولی بکه‌ن که ژنیکی به‌هیزی
ته‌نها بن، یان ده‌کشینه‌وه و ته‌نها وهک خانمیک ده‌مینیت‌وه.

ژنان هه‌موو روله‌کان ده‌گیرن هه‌موو کات—جا بو وایت
کاتیک شته‌که به‌م شیوه‌ی لی بیت، تو ناته‌وایت نه‌و روله بگریت،
ته‌نانه‌ت کاتیکیش که‌ده‌زانی نه‌وه‌ی ده‌ته‌وایت و ئاره‌زوومه‌ندی
بیت ده‌به‌خشیت؟ و ماوه‌یه‌کی دریز، ببه به‌کچیک که‌ئاسوده‌ت
ده‌کات، بوچی ده‌رفه‌تیک بو پشوودان وهرناگریت؟ بوخاتری
خوا من به‌لینت پیده‌ده‌م که‌ئه‌وه هینده‌ گران نیه. خو نامریت،
ئه‌مه ریک نه‌وه‌یه که‌تو ده‌ته‌وایت.

ئه‌گه‌ر یه‌ک توز ریزو پیزانین نیشان بده‌یت، پیاو باز ده‌دات
تا نه‌و کاره‌ت بو‌بکات.

ئه‌مه سه‌باره‌ت به‌ هاوسه‌ره‌که‌مه: رۆژیک تی ناپه‌ریت
که‌ئیمه‌ چند جاریک ستایشی یه‌ک نه‌که‌ین. به‌لام له‌رۆژیکی
تایبه‌تا به‌م دواییانه، کاتیک منی به‌جی هیشت لای مناله‌کان و
خوی هه‌ندی کاری رۆژانه‌ی ده‌کرد و هه‌ندی کاری چوارده‌وری
ماله‌که‌ی کرد، نه‌و منی بینی بوو که‌ بیزار بووم له‌دواکه‌وتنی
مناله‌کان، دواکه‌وتنی مناله‌کان کاریک نیه من بیکه‌م، مه‌به‌ستم
نه‌وه‌یه ده‌توانم بیکه‌م، به‌لام زور بیزارکه‌ره، که‌چی کاتیک
مارجوری هاته ژوره‌وه و بیزاری به‌روخسارمه‌وه دیار بوو،
زور به‌ جوانی سه‌یریکی کردم و وتی: «ستیف، زور سوپاس
که‌ئاگات له‌ منداله‌کان بوو—تو باوکیکی نایابیت». کورپینه
ناتوانم پیتان بلیم که‌چهند هه‌ستم به‌خوشی کرد. ریک نه‌و
قسانه‌ی له‌ده‌م هاته ده‌ره‌وه که‌من هیواخواز بووم بیلیت، تا

ناگام له منداله کان بیت و به بیدهنگی بمیننه وه کاتیک ئەو خەریکی
نەوارکردنی ئییشهکانی بوو، ئەگەر ئەم ستایش کردنه نه بوایه
من ناقه تم ده چوو له دانیشتن له گه‌ل مناله کان به درێژای رۆژه که،
له کاتیکدا زۆر شتی دیکه هه‌بوو ده‌مویست بیکه‌م، به لام ئەو
ستایشکردنه بیرى هینامه وه که بوچی من له یاریه که دام و
به تاییه تیش گرنگی بوونی ماجۆری له تیمه که دا (خیزانه که دا).

باشترین ریگا بو ده‌رخستنی باشترین پیاوه که ت،
ستایشکردن و به‌رز نرخاندنی کاره‌کانیه تی، نه‌ک که مکردنه وه
و شکاندنه وه ی. و باشترین ریگا بو ستایشکردنی ئەوه یه که تو
کچیک بیت و لئی گه‌ری ئەویش پیاو بیت. به شیوه یه کی تاییه تی.
من له و باوه‌ره دام که کچ بوون شیوه یه کی هونه‌ری ون
بووه له ئیستادا __ شتیک که هه‌موو ژنی که ده‌توانیت وانه یه کی لی
وه‌ر بگریت. له به‌ر ئەوه من زۆر به‌ئازادانه نیشاتد ده‌دم که چون
بیت به کچیک له هه‌ندیک بارودۆخی گرنگدا که له گه‌ل پیاویکدا
بیت.

گره‌نتیت ده‌که‌م ئەگەر پیاویک بیت شایه‌نی ریزو ستایش
بیت ئەوا هه‌میشه له گه‌لت ده‌بیت.

چۆن وه‌کو کچیک بیت له ژواندا:

پیی مه‌لی چه‌زت له چ شوینیکه برۆی بو ی ته‌نها جووری
ئەو خواردنه و ئەو که شه‌ی پی بلی که چه‌زت لئیته تی و چیژی
لیوه‌رده‌گریت، ئینجا لئی گه‌ری بائه و شوینیک بدۆزیته وه
که هه‌ست بکات تو لئی رازیت و چه‌زت لئیته تی.

پینی مهلی ده توانیت شو فیری بکهیت — لینی گهری بائه و
بتگه یه نیت بو ئه و شوینه ی که ده ته ویت.

پینی مهلی ده ته ویت خه رجیه کانی له گهل بهش بکهیت —
لینی گهری ئه و بیدات.

بانگه یشتی ماله که تی مه که — ماچیکی بکه و شه وشادی
لی بکه، لینی گهری با بیدوزیته وه که پیویسته چی بکات، تا
تو به دست بهینیت (به لام نهک پیش ته و او بوونی ماوه ی ۹۰
روژه که).

چۆن وهک کچیک دهرده که ویت له ماله وه

— هه و لمه ده ده ستشوره که یان ئوتوبیله که یان ته والیته که
چاک بکهیت، یان هه ر شتیکی تر — لینی گهری با ئه و بیکات.
— زبله که فری مه ده و دیواره کان بویه مه که، چیمه نه که
کورت مه که ره وه — چونکه ئه مه ئیشی ئه وه.

— شتومه کی قورس هه لمه گره — ئه مه ئیشی پیاوه
که خاوه نی ماسولکه ی به هیزه بو گواستنه وه ی قه نه فه و
ته له فیزون و دولابه که و ئه م جو ره شتانه.

— مه ترسه له ئاماده کردنی ژه میک زیاتر — چونکه مه تبه خ
هاورپی هه ردوو کتانه و ده توانن پیکه وه بیکه ن.

— هه موو شه ویک تیشیرتی خه وتن له به رمه که —
له بهر کردنی هه ندیک جل و بهرگی سه رنج راکیش زیانی بو
کهس نیه.

—۱۴—

چون ئەلقه که به دهست بهینیت.

پیاوه کهت ده زانیت تو چیت دهویت: دواين ئه رک — ئەلقه که.
ئەویش ده زانیت که خوی چی دهویت: تو.
شتیکی ئاشکرایه، له بهرئوه خوی دهچیت بو لای خشل
فروش و مستیله یه کی جوان و قورسی ئەلماس هه لده گریت و
نوا تر سیناریوی ئه وه دهکات که له سه ر چوک دابنیشیت و تا
بلیت «هاوسه رگیریم له گه ل ده کهیت» ههروهک و گورانیبیژی
به ناوبانگی براوه ی خه لاتی گرامی (سیه ل میډ) که ئەمه ی
کردوو ه بو نمایشکاریکی جلوبه رگ (هایدی کلوم) و خانویه کی
به فری له که نار ده ریا بو کردوو ه، وه ههروه ها بانگه یشت کردنی
بو ئاههنگ، به لام داواکاریه که ی تو به م شیوه یه پرونادات و
به شیوازی رهفتاری پیاوه که دا دیاره، که نایاته پیشه وه به م
زوانه، وه تو هه ر چاوه رپی ده که ی و چاوه رپی ده که ی و
که سیک تر چاوه رپی ده که ی، ئەمه چیرۆکی زۆریک له ژنان و
کچانه که به جدی تیده کوشن نهک ته نها له بهرئوه ی پیاوه کانیان
خوشدهویت، به لکو ده یانه ویت بو پیاوه کانیانی بسه لمینن

کهئهوان ژنه شیاوه کهن، وه ههمووان ده زانن بوئه وهی
بیسه لمینیت که که سیکی شیاویت ههموو ئه و شتانه ده کهیت
که له سهرت پیویسته وه کو ژنیک پالپشی کردنی هاوسوزی
پیاوه کهی، وه به وه فا بیت، وه له گه لی بخره ویت و پیی بلیت
خوشمده ویی. وه له وانیه له گه لی بژیت و مندالی بو بخره ویه
و په یوه ندیه کی زور تیکه ل و نزیکت هه بیت له گه ل دایکی و
خوشکه کانی و هاوری کانی.

به کورتی، ههموو ئه وهی پیویستیه تی و دهیه ویت پیی
ده به خشیت.

سهیری «نامه کانی ستر و بییری» ئه م جاره بکه، که له لایهن
گویگری که وه نیردراوه به خوی ده لیت «زهنگی کاترمیری
بایولوجی» ژنیکی ته نهاییه و ته مه نی ۳۱ ساله، وه هیچ مندالیکی
نیه، ماوهی سی ساله له په یوه ندی دایه له گه ل پیاویکدا:

«ئه و پیاوه پیم ده لیت خوشمده ویت و دهیه ویت مندالی بو
بخره وه. کاترمیره بایولوجیه که م زهنگ لیده دا وه کو شیت. وه
سالی رابردوو هه ولماندا مندالی کمان بیت و من دوو گیان بیم،
بی سود بوو (من پیم وایه ئه مه ئاماژه که یه). من پیم وایه کیشه ی
من ئه وه یه که ئه و په یوه ندیه کی پابه ند و هاوسه رگیری ناویت،
چونکه نایه ویت به رپرس بیت له هیچ که سیک. به دریزایی ئه و
ماوهی که په یوه ندیم له گه لی هه بوو و دیار بوو که من جیاوازم
له و ژنانه ی پیشتی په یوه ندی له گه لیان هه بووه، من هه میسه
له لای بووم کاتیک شتیکی به سهر بهاتایه، وه وازی له کاره که ی
هینا که باوکی مرد، بو ماوهی چهند مانگیک بیکار مایه وه، من
هاندهری بووم و یارمه تی مادیم دها، من چاوه پروان بووم و
به هیوا بووم که هاوسه رگیریم له گه ل بکات، چونکه پیم و ابوو

کە کەسێکی دیکە نادۆزمەوه بیهوێت مندالی لەمن هەبێت، ئایا
من گەمژەم کە چاوەرێی دەکەم؟ وە ئایا هەر وا واز لەبابەتە کە
بەینم؟»

ئەم ژنە و ژمارەیهکی زۆرتریش لەدوخی هاوشیووی
ئەمەدان، کە ناتوانن تێیگەن بۆچی دواى ئەم هەموو تیکۆشان و
رەنجە، پیاو ئامادە نیه یەک شتی پێیبەخشییت کە دەیهوێت.

باشە، با بۆتۆش و ئەویشی چاره بکەم، پیاو کەت داواى
هاوسەرگیری لى نەکردووی لەبەر یەکێک لەم هۆکارانە: (١)
یان هێشتا هاوسەری ژنیکی ترە. (٢) یان تۆ ئەو ژنە نیت کە ئەو
دەیهوێت: یان ئەو وەلامەى کە نایهوێت گویبێستی بییت ئەو هیه
کە (٣) تۆ داوات لى نەکردووه هاوسەرگیریت لەگەڵ بکات و
کاتە کەیت بۆ دیاری نەکردووه.

لەرستیدا من هەندیک پیاو دەناسم کە ژنەکانیان بە دەست
هەمان گرفتهوه دەنالێنن. وە دیارترین نموونە بۆ ئەمە، دوو کەپل
بۆ ماوهی سالیک پەيوەندیان هەبوو، لەکۆتایدا ژنە کە دووگیان
بوو، وە بۆ ئەم ژنە تەنهایە (کە کورپکی هەیه لە پەيوەندیە شکست
خواردووه کەى پێشوویدا) وە دەشیزانی نایهوێت مندالیکی تر
بخاتەوه لە پیاویک کە ئامادە نیه یارمەتی بدات لەبەختیۆکردنیدا،
زۆر بەسادهی بە پیاو کەى ووت: «من تەنها کاتیک ئەم منداله
دەهینمە دونیاوه کە تۆ بییت بە باوکیکی راستەقینه بۆی، نە ک
لەو جۆرە باوکانه بیت کە جار بە جار لێرە و لەوێ ئەرکی
خۆی بەجێ بهێنیت». وە پیاو کە لەترسی لە دەستدانی ژن و
منداله کەش هەنگاوی ناو رازی بوو ئامادەبییت لەبەر منداله کەى
دەستبەرداری شوقە کەى بییت و گواستیهوه بۆ لای ژنە کە،
لەوکاتەى کە ئامادە کاریان دەکرد بۆ لەدایکبوونی کورپە کە یان.

ئهو ژنه پیی وابوو پیشکه شکردنی ئهلقه و داوای
هاوسه رگیری و ئاههنگ، دواي له دایکبونی منداله که رووده دات.
وه باوه ری وابوو که ئهو ئهلقه ی هاوسه رگیری پیشکه شده کات،
به لام ئه وه ۷ سال تیپه ربوو به سهر له ده سترکردنی ئهلقه ی
هاوسه رگیری، که چی هیستا به ئاواته وه یه و چاوه رییه و نزا
ده کات کاتیک بو هاوسه رگیری دیاری بکات، به لام پیاوه که تا
ئه مروش شتی وای نه کردوو، ئه وان هاوبه شن له ماله وه له
به خیوکردنی منداله کان و خشته ی خهرجیه کان و وه خشته ی
کارکردن و باجی ئوتومبیل، وه بیگوومان له خه و تنیشدا هاوبه شن،
به لام له ناو ناسنامه دا به لگه ی هاوسه رگیریان هاوبه ش نیه.

ئهو ژنه تی ناگات بوچی وانیشان ددهن خیزانیکن له جیاتی
ئه وه مالیکی راسته قینه پیکه وه بنیات بنین. وه پیاوه که ش پیی
وايه که ئه وان خاوه نی مالیکن و پیویست ناکات په یوه ندی که
زیاتر په ره بسه نیت.

ئا ئه مه به زمه که یه.

سه یرکه، لای هندیکن پیاو هاوسه رگیری له هه مان
که ته لوگی «خواردنی سه وزه وات» دایه: خو تان ده زانن
که خواردنی سه وزه وات کاریکی پیویسته، به لام له راستیدا تو
ئهو کاره ناکه یت، چونکه هه مبه رگر پره له چه وری و سویری
و ساس و له گه ل هندیکن په تاته ی سوره کراو زیاتر خو شتره
و هه ست به تیری ده که یت. من چند جاریکن پیمووتی له م
په رتوو که دا که ئیمه ی پیاو بوونه وه ری زور ساده ین که ئه گه ر
ژنیش نه بیت هه ر ژیانیکی ساده ده ژین، وه پاره کانمان له شتی
باقوبریقدا خه رج ده که ین، کاته کانمان له سه یرکردنی یارییه

وه رزشیه کان و شتی بیمانادا به سهر ده برد، وه پیویستی نه ده کرد ماله که به پاکو خاوینی رابگرین و پوشاکی جوان له به ربکه یین، یان هر شتیکی تر بیجگه له یارییه فیدیوییه کان، نیمه دلخوشین به وجوره ژیانه، چونکه وامان لیده کات وا ههست بکه یین که گه نجین و بیخه مین، وه هاوسه رگیری ئەم ههسته مان هرگیز پی نابه خشیت.

هاوسه رگیری و بهرپرسیاریتی ئەو ههسته یان تیدا نیه، تاوه کو پیاو ماندوو ده بیت له رابواردن و ههسته کات که پیویسته گه وره بیت، یان تاوه کو شتیکی یان که سیک پالنه ری بیت تا گه وره بیت.

به لام ئەوهی که پیویسته تو بیزانیت ئەوهیه پیاوان زورباش ده زانن که ژنان هاوسه رگیریان ده ویت. سهره رای ئەو سهر به خوویییه که ژن به ئاواتیه وهیه، وه سهره رای ئەو سهر ژمیریانهی ده کریت که نیوهی هاوسه رگیریه کانی ئەمریکا به جیا بونه وه کوتایی دیت، وه سهره رای به سهر بردنی کاتیکی زور و ئارهق و فرمیسک له کارکردندا، بو بنیاتتانی په یوه ندیه کی که موکورت، که چی نیوهی ژنان له کوتایدا هر بر وا به ئەفسانهی هاوسه رگیری و مال و منداڵ ده کهن.

وه ههروه ها، پیاوانیش زور به پروونی ده زانن ده توانن ئەو کارانه بکهن که وا ده ربکه ویت به ته مای زهواج کردنن — ته نها بو ئەوهی تو به خویانه وه به ستنه وه و بمینیتته وه. بروا بکه که ده لیم پیاوان ته نها بو یهک ئامانج ئەم کاره ده کهن، وه کاتیک پیاویک بو ماوهیه کی دریز په یوه ندی له گه لت ههیه، یان ئەگوازیتته وه بولای تو، تا له گه لت بژی، یان ئەلقه یهکت به دیاری ده داتی، به لام له گه لت ههش دیاری کردنی کاتی هاوسه رگیری په تده کاته وه.

بویه نهوه دهکات تا تو به خویه وه بیهستیته وه، چونکه نهو توی
دهویت و رهتی دهکاته وه بو که سینیکی تر بیت.

وه من لیره م تا بیت بلیم، که تا که هوکار که واله پیاو دهکات
دوور بکویته وه له پیه ونده کی دریز خایه ن، وه هاوسه رگیری
له بهر غامه پدا فیه، نهوه یه که ژن داوای دیار یکردنی کاتی
هاوسه رگیری فاکات: به که مژه یی له گهل خوشه ویسته که ی
داده نیت و ریگی پییده دات داواکارییه کانی به سه ردا
بسه پینیت، سه ره رای نهوه ی له گهل خه وتوو و وه نه گه ری
نهوه ی که له گهل که سینیکی تر جگه له م هاوسه رگیری بکات
بریه، وه له ه ندیک حاله تیشدا گواستوو یه تیه وه تا لای نه م
پیاوه بژی، نه نانه ت مندالیشی بو خستوته وه. من به ساده یی
ناتوانم لیره بمینمه وه.

نه مه لال بوونیککی ئاشکرایه.

میشکی پیاوه که ت بخوینه وه، نه گهر پیاو ئاماده بوو دوا ی
تیه ره بوونی ماوه یه ک ببیت به خوشه ویستت و له گه لت بژی،
ببیت به باوکیکی به سوز بو منداله کانت. وه نه لقه ی هاوسه رگیری
پیشکه شکردی، که واته نهو به م کاره ی خوی له لیستی پیاوه
فیلبازه کان خستوته دهره وه، وه ناوی خوی له راوچی چیژ
سریه ته وه، ناتوانیت خوشه ویسته که ی بهینیته وه بو ماله وه،
به ته له فون قسه ی له گه لدا بکات، وه ناشتوانیت هه رکاتیک
ویستی برواته دهره وه، یان شه و له گه لی بمینیته وه، نهو ده زانیت
که نابیت پاره کانی بدات به ژنیکی تر، چونکه په یوه ندی له گهل
تودا هیه، بوچی پیاو په یوه ندیه کی پابه ند له گهل تودا قبول
دهکات به لیستیکی پر له و شتانه ی «ناتوانیت» بیکات.

چونکە ئەو تۆی دەوێت و نایەوێت لە دەستت بدات.
ئێستا تەنھا یەک هەنگاو ماوه بگهیت بەهاوکێشە
هاوسەرگیری:

دیاریکردنی کاتی هاوسەرگیری، چونکە تۆ هەر ئەمەت
دەوێت، پێویستە ئەمە بگهیت: هەندیک بنەماو داواکاری
بەخەنەرۆو بەتوندی بیان سەپینی و: «من تۆم خوشدەوێت
و تۆش منت خوشتەوێت و لە پەيوەندیەکی نایابداين—
پەيوەندیەک کە هەمیشە ئاواتم بۆ خواستوو و ئێستا دەمەوێت
هاوسەرگیری بکەین و من لە بەرئەوه دەمەوێت کاتیک دیاری
بگهیت بۆ هاوسەرگیری، و دواى دوو هەفته بگەرێرەوه، بەلام
ئەگەر داواى هاوسەرگیری لێنەکردم، تکایە دانیابە من دانانیشم
و چاوەرێت بکەم کە کەى زەنگی خوشبەختیم لێدەدەیت، چونکە
دەزانم ئەم ژيانەى ئێستامان هەرگیز دلخوشمان ناکات».

ئەمە داواکاریەکی زۆر گونجاو و مەعقوله، و ئەگەر
وانەبیت، ئەوا چەند دەخایەنیت تابگهیت بەوهى دەتەوێت ؟ ٤
سال ؟ ١٠ سال ؟ بۆ هەمیشە ؟

تۆ ئەو کەسەى کە ماوهکە دیاری دەکەیت: بوەسته
لەخو بە دەسته وەدان و بەکارنەهێنانی هیزو توانات، چونکە
لەوساتەوهى کە ئیمە دەزانین هیواکانت بۆ هاوسەرگیری
دەخەیتە لاوه، ئیمەش ئەو هیوایانە دەخەینە ناو گیرفانمانەوه،
و تۆ بەکاردههینین لەهەمان کاتدا، هاوبەشى کردن لەگەلت
ئەگەر خۆت بتەوێت، وەکو گەر راجی ئۆتۆمبیل مەبە هەموو
کەس بتوانیت بەچەند دۆلاریک بتوانیت ئۆتۆمبیلەکەى رابگریت
وبەشیوهیهکی کاتی ئۆتۆمبیلەکەى تیا پارک بکات. پێویستە
پیاوهکەت بزانیت کە تۆ زەویەکی راستەقینەیت، تەنھا بۆ کرپنیت

نهک بو کری. تییینی: بابتهکه نهوه نیه که داوا له پیاوه کهت بکهیت داوای هاوسه رگیریت لی بکات، به لکو بابتهکه نهوه یه کهواز له بیرکرده وهی ۱۹۴۵ بهینیت، که ژن چاوه رپی نهوهی له پیاو ده کرد لی بیارپته وه بو نهوهی هاوسه رگیری له گه لدا بکات، تو نهوه له میشتک چه سپیوه» من هرگیز داوا له پیاو ناکم هاوسه رگیریم له گه ل بکات»، به شیوه یه که تو هه موو هوشی خوت له دست ددهی کاتیک بابتهکه په یوهسته به و شتانهی که دته ویت به دهستی بهینیت، به لام نیمه چیت ره سالی ۱۹۴۵ دا نین! گه رامه وه بو نهو رژهی که باو کم هه ولی ددها دایکم رازی بکات و دلاریان ده کرد و دواتر هاوسه رگیریان کرد، نهوکات ژنان ده یانتوانی بهرگه ی چاوه پروانی پیاوان بگرن تا داوای هاوسه رگیریان لیکه ن، چونکه هه لبراردنه کانی پیاو له وکاته دا سنوردار بووه، نه گه ر ریکه وت پیاویک بوو له کیلگه ده ژیا، ده بوايه ۲ میلی بیریایه بو کیلگه که ی نزدیک خوی و کچیشی لی نه بوو، ته نها دوو کوری تری لیده بوو ، له بهر نه وه ناچار ده بوو ۲ میلی تر بیرییت تا چاوی به خوشه ویسته که ی بکه ویت.

چون بو ژنیکی گونجاو بگه رایه له کاتیکدا ده سته وتنی دانه یه که زحمه ت بوو تا دلاری له گه ل بکات، و هه موو شتیکی ده کرد تا: سه رنجی رابکیشیت: پیویست بوو بچیت بولای مالی کچه که وه و کورته نامه ی له سه ر به رده کانی رینگاکه دهنووسی، تا هه موان نیازی بزائن. وه تییینی له سه ر داره کان به جی ده هیشتوو نامارهی دوکه لی به کار ده هینا تا کچه که بزانیته مه سه له چیه، نه وه دلاریه کی زور رومانسی تر بوو له چاو روزه کاری نیستاماندا، چونکه پیاوان ده یانزانی ده بیت

به ره وشته وه مامه له بکهن، نهک تهنها له بهر دهستگیرانه که یان، به لکو له بهر باوکیشیان، له وکاته دا ده بوو کوران برؤن بو مالی دهستگیرانه کانیاں و داوای مؤله تیان بکردایه تا له ژووره که دا پیکه وه دابنیشن، وه تازه پیگه یشتوو ده کانیش له هه مان ژوور له گه لیاں داده نیشن، چونکه هیچ ژوور یکی زیاده نه بوو تا به تهنها لئی دابنیشن، وه ئه و دلداریه به وه کو تایی ده هات که ئه م گه نجه داوای کچه که ی له باوکی ده کرد، به پروا به خو بوون و شانازی وه، هه رچی هک باوکی کچه که بیوتایه هه ر ئه وه جیبه جی ده کرا: ژنان به در یژیایی ژیا نیاں وا فی رکراون ئه گه ر پیاویک خو شیبوین ئه و ا دلداریاں له گه لدا ده کات، و داوای هاوسه رگیری لیده کات، به لام ئیستا کیشه که ئه وه یه ژن راهاتوو یاساکانی سه ده ی بیست له سه ده ی بیست و یه کدا به کار بهینیت. ئه مرؤ پیاوان هه لیزارده ی سنورداریان له بهر ده ستدا نیه، چونکه ئیستا ژماره یه کی زور له ژنان بونیاں هه یه، له هه موو شوینیک له گه ل پیاو کارده کهن، وه له بینای شوقه کاندا پیکه وه ده ژین و، پیکه وه سواری پاس و شه مه نده فهر ده بن و، له یانه کاندا تیکه ل ده بن و، وه ته کنه لوجیا به جو ریک پیشکه وتوو که ده توانیت په یوه ندی له گه ل ژنیک بکهیت ته نانهت به بی ئه وه ی بیشیهینیت. وه چیتر له سالی ۱۹۴۵ دا نین و ناتوانیت ئه و ریگا کونه به کار بهینیت، ده بیت واز له و قسه بهینیت که ده لیت « ئه گه ر نیازی بیت هاوسه رگیریم له گه ل بکات، ئه وکات داوام ده کات». چونکه ئینه داوات ناکهین کاتیک زور زوو خو ت بده ی به ده سته وه و ئیمه ش یاریت پیده کهین، ئه گه ر بنه ما و یاسا و داواکاریه کانت نه سه پینیت تاپیوه ی پابه ند بین.

من نالیم له بهر ده میدا چوکدابه و داوای لیکه هاوسه رگیریت

له گهل بکات، به لکو داوات لینده کهم ماوهیه کی بو دیاری بکهیت
تانه لفته پیشککش بکات و کاتی هاوسه رگیری دیاری بکات،
دهبیت تو نهوهی پی بلیت.

من دهزانم نه مه کاریکی قورسه، به لام لیگه پی با شته
قورسه کهت پی بلیم: ژوان و پیکه وه ژیان و خستنه وهی
مندال له پیاویک که هرگیز نیازی هاوسه رگیری کردنی نیه
له گهلت. به جیت ده هیلت، دوی تیپه ربوونی ۸ سال به سر
په یوه ندیه که تاندا، توش ناچاریت به دوی پیاویکی نوی دا
بکه ریت و هموو نه و خه رجیانه بدهیت که پیشتر له گهل که سیکی
تردا به شتان کردبوو بو ماوهی ۸ سال و ده بیت خوت مندال کان
به تنها به خیو بکهیت، ده توانیت نه م کاره بکهیت، به لام تنها
ده بیت بزانیته که نه مه چند کاریکی قورس ده بیت بو تو.

هموو نهوهی که من بو پیشنیار ده کهم نه وهیه، زور زو
خوت دهر باز بکه له م کاته کورته بیزار که ره — به وهی که پی
بلیت چاوه پی چی لی ده کهیت، وه پرونی بکه ره وه که تو چند
مروقیکی گوره و گرانی، وه به ده ستهینانی تو هرگیز کاریکی
هینده ناسان نیه.

پی بلی: «من ریزت ده گرم و شهیدای تو م وه خوشمده ویی
— من زور په یوه ستم به کاته وه، من میهره بان و وه فادارم و
مندالت بو ده خه مه وه، وه له داهاتووشدا زورم خوشده وین، وه
من نامادم هموو نه مانه پیشککش بکه م به که سیکی شیاو،
من پیویستم به کاتی توو به وه فایت و پالپشتی و سوزت و
گرنگی پیدانت و راستگویت و میهره بانیت و جوامیریت هیه —
وه دهمه ویت دهر گای ئوتومبیلیم بو بکه یته وه و کورسیه که م بو
بجولینیت دانیشم، وه ریزی خوتم نیشان بدهیت، وه له سه رو

هه موویانه وه خوشه ویستی خۆتم پی ببخه شیت، و من چاوه پیری
ئه وهت لیده کهم ئه لقه ی هاوسه رگیری ئه لماسم پی ببه خشیت
به بۆنه ی چوونه ناو ژیا نی هاوسه ریتیه وه»

کاتیک پیاو گوئی له مه بوو، ئه وکات هه لویسته یه ک
وه رده گریت که تو ریزیکی به رزت بو خۆت دیاری کردوه،
سه یری باباته که دهکات و پرسیار له خۆی دهکات: که ئایا تو
شایه نی ئه م هه موو شته ی؟ «وه ئه گهر ئه مه بو ئه و زور
قورس و له راده به دهر بوو، ئه وا به جیت ده هیلیت و ده پروات
بو شوینیکی تر، وه هه رچۆنیک بیت تۆش پیاویکی وات ناویت
وانیه؟ ئه و ته نها ده یه ویت تو به کری بگریت و به کارت به ینیت،
هه روه ک ده زانین کریچییه کان گرنگ نیه به لایانه وه مولکه که چی
لی دیت، وه لایان گرنگ نیه ویران بیت و دابرمیت، چونکه
ئه وان به کاری ده هینن و کاتیکیش شتیکی باشتریان دۆزیه وه
ده گوازنه وه بو شوینیکی تازه و باستر له مه ی ئیستا.

تو پیاویکت ده ویت که ئاماده ی کرین بیت نه ک کری،
پیاویک که بیت و بو هه میشه له گه ل تو بژی، به دریزی ته مه ن،
پیاویک که گرنگی به باخچه که بدات و ئاگای له بۆری ئاوه رۆکان
بیت و دیواره کان بۆیه بکات، وه که لوپه لی ناو ماله که بگریت و
خه رجیه کان له کاتی خۆیدا بدات، پیاویک که به راستی خانوه که
بکات به مال بو. ئه و که سیکه که هه لگری به رپرسیاریتیه و
به وشیه ی ده ته ویت داوای هاوسه رگیری لیده کات.

له کۆتایدا کوره کان کوخ دروست ده که ن، به لام پیاوه کان

مال بنیاد ده نین

داوای لیکه پیاو بیت، وه تۆش ئیستا ده زانی ئه گهر ئه و
تۆی خوشنه ویت هیچ یه کیک له مه رجه کانت قبول ناکات، به لام

ٺهڻ ڇوڻي بونيت داڻيڻه رت دهبيت وڇوڻه ويستي خويت
بو دهرده بريت وده تپاريزيت، ٺهڻ به راس تي ڇوڻي بونيت
له ڪوتايڻا بيت ده لبت: « ٺهڻه ڙنه ڪه مه » ده توانيت له سه ره تادا
رازي بيت به: « ٺهڻه ڇوڻه ويسته ڪه مه » يان ٺهڻه « داڻي
منڊاله ڪه مه » يان ته نانهت: « ٺهڻه ده ستگيرانه ڪه مه » به لام
دواي تپه رپووني دوو سال پيوسته له ڙير ٺهڻ نازناوه بينه
ددره وه، تو شايعي ٺهڻه رت ڪه راشڪاو بيت له گه لندا، چونه
ڙنان له پيوه نديدا هيچ شتيڪ ناهن هه تا روون و ٺاشڪرا نه بيت
بويان، هه مووتان ده تانه وبت ٺهڻ شتانه بزاتن: چاره نووسي ٺهڻ
په پيوه ندي به ره و ڪوي دهر وات؟ ٺايا به راس تي ڇوڻي ده وٽيم؟
ٺايا من ڙنيڪي شياوم؟ ٺهڻه داهاتوه چيه ڪه ٺيمه ي تيا ده بينيته وه؟
به ڪورتي و پوختي ٺهڻه هه موو باب ته ڪه يه — چونه
هه موو پياويڪ دهرانيت ڪه هه ر ديتي ريگاي، له وانه يه ٺيستا
ٺاماده نه بيت، به لام ٺهڻه ر ٺاماده نه بوو وه توڻ ٺاماده بوويت،
واتاي ٺهڻه ديه ڪه گونجاو نين بو يه ڪتري، وانيه؟ له به ره وه
بوجي دوو سالي به نرخی ڙيانته به فيرو ده دهيت له شتيڪدا
ڪه به ٺاراسته يه ڪي راستا ناروات؟ له جياتي ٺهڻه ي بگه ربت
به شوين ڪه سيني ترده تابروات بو ٺهڻه جيگه ي ڪه تو ده ته وبت.
من پيموايه ٺهڻه هوڪاري هه بووني زوريڪ له ڙنانه
ڪه ته نيان له سي ساليدياه و هيشتا هاوسه رگيريان نه ڪردوه،
چونه ٺهڻه وان له شوينيڪي سه ر هيله ڪه دا پيداگريان نه ڪردوه،
وه شوين پي خويان جيگير نه ڪردوه، وه هه نگاويان نه ناوه،
وه من ده توانم له ٺهڻه زموني خودي ڇومه وه پيتان بلنم خانمان؛
ده بيت پيداگري بڪه ي و هه نديڪ ياسا و بنه ما و مهرج
داڻيڻه، سه يرڪه بزانه چون به خيرايي دنيته سه ر هيل، من بو

هاوسه رگیریم له گهل مارجوری کرد (ژنه که م)؟ چونکه کاتیکی
 بو دیاری کردم و بنه ما و مهرجی بو دانام.
 من نهو مهرجانهم هر له سه ره تای په یوه ندیه که مانه وه
 زانی: وه هر نهو شه وه زانیم که خه ریک بوو په یوه ندیه که مان
 کوتایی پی بیت، وه نهو کاته زانیم که گه راندمه وه، وه نه توانم
 پیتان بلیم نه گهر هیشتا له کومپانیای فورد کارم بکر دایه و
 هاوسه ره که م پیویستی به \$۴۰۰ بوایه له موچه که م که \$۶۰۰ ه،
 به دلنیا ییه وه ده مدا پیی، چونکه ده مه ویت بیپاریزم، وه نه ویش
 وام لیده کات شانازی به خومه وه بکه م که میردی نهوم، وه توش
 ده توانی نه مه به ده ست بهینیت.

چیرۆکیکی دیکه ی دلشکان مه به، یه که م که س بیر له خوت
 بکه ره وه — هه ولبده بگه ی بهو شوینه ی که خوت ده ته ویت،
 وا له پیاوه که ت بکه بییت به وه ی که ده توانیت بییت و بهینیته
 دی، وه بیرت بییت: هوکاری یه که می شکست ترسانه له خودی
 شکست خوی. چونکه ترس له جولته ده خات و ریگریته لیده کات
 ده سته کار بییت، مه ترسه له له ده ستدانی، چونکه نه و پیاوه ی
 به راستی خوشیده ویت ناروات بو هیچ شوینیک و به جیت
 ناهیلیت.

بەشى چوارەم
لە خۆشەويستىيەو
بۆ ژنى (هاوسەرى)

بۆ ھەمىشە دلى بەرەو

— ۱۵ —

بەریۆەبردنی فایلە کۆنەکان چۆن جلەوی خۆت بکەیت کاتیك رابدوویت بۆ دەرکەوت

خانمان ئەگەر تۆ پەیوەندیت لەگەڵ پیاویکدا ھەیه
کە لەسەر ووی سالی وەھیه، دلنیا بە کە پێشتر ھەر یەک یان دوو
کەس لەژانیدا ھەبوو، وە تۆش نازانیت کە ی و لەکوی لیت
پیدا دەبن، بەلام بروا بکە، کاتیك دەردەکەویت کە کەمترین
پیشبینیت ھەیه بۆی، لەوانە ھیه لەئاھەنگیکی کار یان یادی
لەدایکبونی ھاوریکەت، یان لەوانە ھیه لەھەر کاتیکی تردا بیت.
پیش ئەو ھی بترسیت، ئەمە چەند ئامۆژگاریەکی
سەرکەوتوو تا ئارام بیت و جلەوی خۆت بکەیت کاتیك فایلێ
خۆشەویستە کۆنەکە ی کرایە وە.

۱- ھێمن بە: کاتیك خۆشەویستە کۆنەکە ی ھاتە سەر
ریت ئارام بە، لەسەر خۆ بە، ئاسودە بە. وازبێنە پیاوھەکت ئەم
مشتومرە بکات و کیشەکە چارەبکات، ئەگەر بەراستی تۆ و
پەیوەندیەکە تانی لا گرنگە، ھێچ کیشە ھیک نیە و لاشی ئاساییە

که به هاوری کونه کهیت بناسینیت، وه ئەم ناسینه سهرپینییه
دەرفه تیکی باشه بو ئەو پیاوه تا بیسه لمینیت که بهر پرسیاره له تو
و توش نیشانی خوشه ویسته کونه کهی بدات. وه ئەگەر ئەم
دەرفه تهی به کارنه هینا تا ئاشکرای بکات که له په یوه ندییه کی
نوی دایه، ئەوکات تو هه موو مافیکت هه یه پرسیاره رهوشی
په یوه ندییه که تان بکهیت و ههسته کانت بره وینیته وه له باره ی
خوشه ویسته کونه کهی.

۲_ دنیابه (ئه رخه یان به): مه هیله میشکت له سهر خوی
نه مینیت و دهست بکهیت به بهراورد کردنی خۆت و خوشه ویسته
کونه کهی. له وانه یه ئەو بالای بهر زتر بیت، لاوازتر بیت، به توانا تر
بیت، به لام ئەمانه هیچ نین به بهراورد به تو و ناوازهیت، چونکه
هۆکاریک هه یه که ئەو خوشه ویستی کونی پیاوه که ته و ئیستاش
تو شارنی دلی ئەو پیاوهیت.

۳_ خۆت به: کاتیک بابه ته که کرایه وه و گفتوگو سهری
هه لدا، سلاویکی بهرینز و به پروا به خۆبوونه وه له خوشه ویسته
کونه کهی بکه، و بهراستی خۆت به، وه پتویست ناکات هیچ
رهفتار و نمایشیکی ساخته بکهیت و دهستکه وته کانت جار
بدهیت بو ژنیک که ته نانهت ناشی ناسیت. به و شیوه یه به که ههیت
و خۆت به.

۴_ ریک پۆش و شوخ و شهنگ به: ئەگەر بتوانیت ههست
بکهیت که ژنه کونه کهی وا دهرده که ویت، سهرنجراکیش و شوخ
و شهنگ نه بیت ئەوا تو خیرا دهست به کاربه و، ریک پۆش و
شوخ و شهنگ به، نزم مه به ره وه بو ئاستی ئەو و قسه ی رهق
مه که و پۆزی به سهردا لی مه ده. وا له پیاوه کهت بکه بزانییت
تو ده توانیت هه موو کاتیک وهک خانمیک دهر بکه ویت، له ژوانی

ئەم سەر دەمەدا، ئەگەری زۆر زۆرە سەرکیشیەکانت لەژواندا
لەگەل پیاویکدا بیت کەخاوەنی مندال بیت لەپەییوەندی پیشوویدا.
ئەگەر مندالەکانی تۆیان لاپەسەند نەبوو، وە توش گەشتیت
بەر ئەنجامەیی کەپییوستە کاتیکی زیاتر بەسەر ببیت لەگەل
مندالەکانیدا، بەم شیوە بەرەوپیش دەچیت، تا پەییوەندیەکی باش
لەگەل دایکیاندا درووست بکەیت.

۵- راستگۆبە: جەخت بکەرەوه کەپیاوەکەت کاتیکی
تەواوەتیت بداتی بۆ چاوپیکەوتنی دایکی مندالەکانی و
دەستپیکردنی بنچینەییەکی پتەو بۆ پەییوەندیەکی متمانە پیکراو.
باژنەکەش بزانییت کەتۆ کیتییت و چۆن کات لەگەل مندالەکانی
بەسەر دەبەیت، ئەگەر خۆت دایک بیت، دەزانییت کە چەند
گرنگە بزانییت ئەو کەسانە کین کەدینە ناو ژیانی مندالەکانتەوه
و تیکەلیان دەبن، وە دانیابە کەهەمان ئاسوودەیی بەرەوشت
بەرزییەوه بەم ژنە دەبەخشیت.

۶- خۆراگر و دل فراوان بە: چاوەرپی مەکە ژنە کۆنەکە
خزی ئۆتوماتیکی لەگەلت بکریتەوه، چونکە تۆ نازانییت
کەپەییوەندی پیشتری نیوان پیاوەکەت و ئەم ژنە بەچ شیوازیک
بروو، لەوانەییە ژنەکە بەرپیز و مرووف دۆست دەربکەویت، بەلام
لەناخووە هیچ ئاسوودە نەبیت بەم پەییوەندیە نوییەیی پیاوەکەیی،
وە ئاسوودە نەبیت کەمندالەکانی بەم ژنە تازەییە بناسینییت. کات
و مەودایەکی پنی بدە کەپییوستیەتی تا ئاسوودە دەبیت و رادیت
لەگەل ئەم پەییوەندیە نوییە.

۷- تینگەیشتوو بە: ئەگەر زیاتر لەچەند مانگیک تێپەرپێوه
کەچی هیشتا پەییوەندی نیوان تۆ و ژنە کۆنەکەیی سارد و
سەر، داوای لێ بکە گفتوگۆییەکی ژنانە ئەنجام بدەن دەربارەیی

په یوه ندییه کهت. ئەگەر له گهلت کرایه وه کاتی پنی بده تاباسی
خه م و خه فته و ترسه کانی خۆیت بو بکات. وازی لی بینه
گوازرشت له بیرو بو چونه کانی بکات له باره ی به سه برردنی کات
له گه ل مندا له کانیدا، وه له هه مان کاتیشدا له ئاستی خۆت که م
مه که ره وه، ناگادار به که ئەم ژنه ریز له تو و په یوه ندییه که شت
بگریته. ئەگەر گفتو گو کردن نه گونجاو و شیاو نه بوو له وانیه
ئه وه کاته گونجاوه که بیت تا دوور بکه ویته وه که ئایا گونجاوه
به شداریت له ژیا نی مندا له کانیدا؟

ئیمه هه موومان فلیمه کانی هۆلیود و له به رنامه ی
ته له فیزیونی شدا بینیومانه که له وانیه ژنه کۆنه که ی پیاوه که ت
خواردنه وه بکات به روو خساری پیاوه که تدا و په نجه ی
هه ره شه ش به رووی ژنه نوییه که یدا به رز بکاته وه، له ژیا نی
راستی خۆتدا ناییت ریگا بدهیت که ژنی پیشوو بییت به به شیکی
ناشرینی ژیا نته. ئەگەر هیشتا به زم و ره زم هه ر له نیوان
پیاوه که ت و ژنه که ی پیشوویدا هه یه، ئەوا لیی گه ری با خ. و
ی ئەم کیشانه چاره سه ر بکات. ئەمه کاری تو نیه خۆت بخه یته
ناو بارودوخیکه وه که پیش په یوه ندییه که ی تو روویدا وه، ئەگەر
دوو باره فایله کانی خۆشه ویستییه کۆنه که ی سه ری هه لدا یه وه
له په یوه ندییه نوییه که تاندا، راشکاوبه و ریگری له هه ر بی
ریزیه ک بکه به رامبه رته، یان راسته وخو به راشکاوی قسه له گه ل
پیاوه که تدا بکه. خانمان، پیویست ناکات به پیی هۆلیود برۆیت،
یان خۆت به که م بزانی له کاتی کدا شارژی. تو ده توانیت بییت
به ژنیکی مه زن و بروا به خۆت بهینیت که وایت، کاتیک مه رج و
بنه مات دانا. وه ریگه ش به ژنه کۆنه که ی ده دهیت که له هه مان
پیوانه ی خۆیدا بییت.

پینج ووشدهی جهرگبیر له مشتومردا

۱. _____

۲. _____

۳. _____

۴. _____

۵. _____

پینج باشتیرین کهس هر کاتیک تورهم پهیوهندیان
پیوه دهکهم

۱. _____

۲. _____

۳. _____

— ۱۶ —

دەست پێکی ۹۰ رۆژەکە بژمیڤرە

لەئێستادا، یاسای ۹۰ رۆژییەکەم بوو بەرێبەرێک بۆ زۆریک
لەژنان، من ئەو دەزانم بەهۆی پێداگری و دەستگرتن بەسەر
ئارەزووەکاندا، وە تۆ بەراستی بنچینهیەکی زۆر باشت داناوە بۆ
ناسینی پیاویکی تازە لە ژیاوتدا، وە دیاری دەکەیت ئایا شایەنی
دانەیهک لەمولکە هەرە بەهادارەکانته! مادام تۆ بنچینهی یاساکە
دەزانیت. ژمارەیهکی زۆر لە ئێوهی خانمان پرسیارتان لیکردم:
«ستیف ئێمە پێویستە چی بکەین لە سەرەتای ۹۰ رۆژەکەدا،
چون سەرنجی لەسەر خۆم بهێلمەوه، هەتا ئەوکاتە ئامادەبیت
پەيوەندییەکه مان تەواو بکەین لەپرووی جەستەییەوه؟» هانی
ئەو پەرتووکی یاری سی مانگەیه بۆ ئەوهی چۆن بتوانیت ئەو
لەپەيوەندیدا بهێلیتەوه لەگەڵ خۆت لەکاتیکیدا تۆ چاوەروانیت.

مانگی یەكەم

لەم قوناغەى ژواندا، تەنھا بەناوھیتانی مچورکە بەھەموو
لەشدا دیت، ناتوانیت خۆت رابگریت هەتا ژوانى دواتر، وە
باشترین ھەولێ خۆت دەخەیتەگەر تاوھکو رێگری لەخۆت
بکەیت زیاتر لەپینج جار تەلەفونى بۆ نەکەیت لەرۆژیکدا، وە
ئەویش بەراستی کەوتۆتە ناو جادوھکەتەو، لەبەرئەو خیرا
باز مەدە، ھەر بانگھێشت کردنیک و ھیندە پەرۆش بیت بۆى تا
واى لیبکەیت بايەخى بۆت لەدەست بدات، وا لەپیاو بکە کەمیک
لەپیناوت تیبکوشتیت. خانمان، پیاو بەلایەو ھە گرنگ نیه ئەگەر
چەندین میلی زیادە بپریت لەپیناوت خۆشەویستی تۆدا. تۆ چاو
لەپریت کردوو، چونکە سەرقالی بەژيانى خۆتەو. دلنیا بەکەئەم
سى رۆژەى یەكەم بە سەرقالی بمینیتەو لەرپى تیشک خستە
سەر ئەو شتانەى کە خۆشستەوین. وەکو سەردانى کردنى
ھەمیشەیتان بۆ ئارایشتگای جوانکاری نینۆک بۆ دەست و قاچ
لەگەل دایکتدا، یان شەویک بەسەر ببە لەگەل ھاوڕیکانت لەناو
شار.

لەوانەى بەباشتربیت ژمارەى ھەستیرەت ھەبیت
لەچاوەکانتدا، بەلام مەھیڵە وات لیبکەن کەئەم شتە بەنرخانەت
لەدەست بچیت تا تۆ __ بناسیت __ لەمانگی یەكەمدا.

۱. ئەو شتانە بزانه کە ھەزى لیبەتى:

ئایا بۆینباخی ئاسایی لا پەسەندە یان بۆینباخی قردیلەى
بچوک؟ ئایا ھەزى لەبیانیە یان فلیمی بەناوبانگی ئاکشن؟ ھەزى
لەگفتوگوى ھێمنە یان لەناو ژاوە ژاودا؟ دەست بکە بەتیبینی

کردنی ئەو شتانهی ئەو پیاوه دلخۆش دهکات.
۲. جیگیر و قورس به لهو بابەتانه که هی باسکردن نیه:
راسته ئەو پیاویکی نایابه، بهلام مهیلی درهنگ کهوتنی
ههیه، وه ئیستا توش زۆر چاو له پئی، چونکه هه میسه درهنگ
که شتته کانی بهیاوه ری چه پکیک گول یان چهند ووشه یه کی شیرین
دله بهستوه کهت ده توینیتته وه. خانمان، پیتان ده لیم، له وانیه ئەم
خوه بچوکه بیزار که رانه له سه ره تای په یوه ندیه که تاندا مه نطیقی
نه بیت، بهلام ده بن به شتانیکی که وات لیده کات میشت کهت له ده ست
به دیت له گهل پیاوه کهت، ده زانم له وانیه وا بیر بکه یته وه که سی
رۆژ زۆر زووه تا ره خنه ی لیبگریت له سه ر شتیکی زۆر بچووک،
بهلام راستگویی باشتترین سیاسه ته له م قوناغه ی یارییه که دا بو
پاریزگاری کردن له په یوه ندیه که تان و هیشته وه ی له سه ر هیللی
خوی و باشتترین ده رفه تت ده داتی تا یه کتری بناسن.

۳. مهرج و بنه ماکانت بهرز رابگره:

خانمان، ههروه کو پیشتر چهند جاریک پیم وتوون،
کومه لیک مهرج و بنه مای تایبته به خۆتان دابنن، وه پابه ندبه
پیتانه وه، ئەگەر ئەو پیاوه به راستی شایه نی کات و ووزه و
توانای تو بیت، یه که م شت په یوه ندیه که تان به وه ده ست پئی
بکه مهرجه کانتی به پروون و ئاشکرای پئی بلی و دلنیاش به
که ئەو پابه ند ده بیت به یاسا کانتته وه، نابیت هیچ قسه ی شیرین و
چاو تی برینیک وات لیبکات مهرجه کانت دابه زینیت و که میان
بکه یته وه.

۴. بنچینه یه ک بو په یوه ندیه که تان بخه ره پروو:

من ده زانم که ئیستا ئەو پیاوه بووه به هیزی ئەرنۆت و
ته واو که ری یه کترن، بهلام ئەگەر خوی به واقعی له بابته که

بەروانین پێویستت بە هاوڕێیەکی بەهێز هەیه تەمەودای
پەیوەندیەکت بێریت. دوو هاوسەری سەرکەوتوو کە
دەیاناسم ماوەی زیاتر لە دە ساڵە پێکەوهن، هەمووان تێبینی
ئەو بیان کردوو کە هاوڕێیەتی بەردی بناغە پێکەوه بوونیان
و پەکرتوو بیان بوو، کاتی خۆت وەر بگرە تا بیناسیت و بزانت
چ شتیکی لا گرنگە و هاوڕێ راستەقینەکانی کین و هەست و
سۆزی بەرامبەر چی دەجولیت، فێر بوونی ئەم شتانە و زانینیان
دەربارە پیاوێکت نەک تەنها گفتوگۆیەکی باش دەکەیت
لەگەڵی، بەلکۆ ئەم شتانە کلیلی ئەوەت دەدات بێت بە هاوڕێی.
هەزەنگیک دابنی بۆ پەیوەندیەکی بەهێز و ئاشکرا:

لەم سەر دەمی نامە و تۆری کۆمەڵایەتیدا، ئەگەری
زۆرە بە شتیکی زۆری پەیوەندیەکانت لەرێگەیی مۆبایل و
کۆمپیوتەرەوه بێت، بەلام دانیابە کە مەرج و بنەمای رەسەن
دابنیت بۆ گفتوگۆیەکی دل_بۆ_دل، وە بەتایبەتی ئەگەر
ئەو کونە پەپویەکی شەوان بێت و تۆش بەلندەیهکی بەرە بەیان
بیت، لەوانەیه جوان نەبیت کاتر مێر شەشی بەیانی نامەیی بۆ
بێریت و بلیت: «من ئیستا بێر لەتۆ دەکەمەوه»، ئەو زۆر
گرنگە کەتۆ یاسای پتەو و جیگیر و دامەزراو دابنیت لەقوناغە
سەر تاییەکانی پەیوەندیەکتدا لەبارە پەیوەندی کردنتان
پێکەوه بەشیوەیهکی شیاو، بەلام لەگەڵ ئەو شدا گفتوگۆکەتان
بە سەرنج راکیشی بەهێلەرەوه.

مانگی دووهم

سەرەتای پەيوەندیەكەت هێشتا دەبریسكیتەو و كاتێك
كەناوەكەى دیتە سەر شاشەى مۆبایلەكەت، لەژوورەكەوه
رادەكەیت و بالەدەگریت تاوەكو وەلامى بەدەیتەوه، بنەما و
مەرجهكانت لەجیبى خۆیاندا و لەهەمان كاتیشدا فیزبووونى شتى
نوى سەبارەت بەیەكتر شتىكى پێویستی روژانەیه. دەتوانیت ئەم
جوش و خرۆشە درێژە پى بەدى لەمانگی دووهمدا لەرێگەى
ئەم رێبەرەوه

۱. بە هەندىك شتى بچووكدان بىناسەرەوه:

ئایا سوپرايزت بۆ دەكات بۆ نانى نیوهرۆ؟ یان ئایا
ئوتومبیلەكەت بۆ دەشوات و تانكى گازەكەت پڕ دەكات بەبى
هیچ هۆكارێك؟ هیچ شتىك دلى پیاو گەرم ناكاتەوه هیندەى
ئەوهى كە سوپاسگوزارى بیت و ستایشى بكەیت لەسەر ئەم
شته بچووكانە.

۲. پێكەوه بچن بۆ پەرستگا:

كرانەوه و ئامادەى بۆ زانىنى بنچینهى باوهرى و ئاینى
یەكترى، هەنگاوێكى زۆر باشە بۆ قولىبوونەوه لەناسنامەى
یەكترى و، ئەگەر پیاوێكەت پێشنيارى بانگهێشتكردى
بۆ كلیسه یان مزگەوت، ئەوا بەشەرەفیكى گەورەى بزانه و
بەچاوى ریزەوه سەیرى بكە، ئەگەر خۆى نەرۆیشت بۆ كلیسه
تو لەگەل خۆتدا ببێه.

۳. پێكەوه شتى تازە تاقیبكەنەوه :

دلىام ئیستا تو زیاتر لەچەند جارێك نانى ئیوارەتان

پهلوانه خواردووه و سهیری قلیمتان کردووه بهیه که وه
له پیاوهی ئەم سی رۆژهی رابردوودا، چوارچیوه کان (قالبه کان)
بەسکینه و پنی بلی باپنکه وه بچین بو خولی چیشتلینان. وه پلان
دابونی پیوه روانی شه ممه کاری خوبه خشی بکه له خانهی بی
سهه ربه رشتان. به سهه ربردنی رۆژی خوش و جیی بایه خ هاوکار
ده بیت بو هینستنه وهی په یوه ندی هکات به تازهی و گهرموگوری.
۴. ووردبین به (به دیقهت) :

تو به زوری ئەوت به هیمنی و ئارامی بینوه، وه لایه نی
باشی ئەوت بینوه، به لام ئەی ئەگەر له ژیر فشاردا بوو
چونه؟ چون رهفتار له گهل دایکیدا دهکات؟ چون رهفتار له گهل
کارمندی چیشته خانه دهکات؟ یان چون رهفتار له گهل شو فیری
تاکسی دهکات له شه قامه کاندای ئەم شته بچووکانه بکه به پیوه
و کیلیک، تا دلی ئەو پیاوهی پی بکه یته وه و بزانیته چی له دلیدا
ههنگرتووه. (سهیری ئاموزگارییه کانم بکه له «ئالاکان له
یارییه که دا»).

۵. بواری بده له بهر تو لات بیت:

ئەگەر تو شهکات و بیزار بوویت، یان رۆژیکی ماندوو کهری
کارکردنت تپه راندبوو، ده توانیت په یوه ندی پیوه بکهیت تا بیت
بو لات. ئەمه تاقیکردنه وهی پیاوهتی ئەو نیه. به لکو دهره تیکی
باشه تا بوت دهر بکه ویت کاتیک ژیان هه راسانی کردوویت، ئایا
به راستی ئەو پیاوهیه که پشتی پی ببه ستیت.

مانگی سییه م

زورباشه ئەم پیاوه زور بهرز ئامانجی داناوه وپیشبینیه
زهحمهتهکانتی تیپه راندوو، هه موو ئەو کیک و سوپرایزانهی
که له دوای کوبوونهوه قورسهکانی بهریوبه رهکته پیشکەشی
دهکردی باشتترین بهرکهوته بوو له گهه له تودا.

ئالاکان له یارییه کهدا:

کاته کانت له گهه ئەم پیاوه دا هیچی که متر نه بووه
له جادوو یه ک، به لام هه ندیک شتی لیڤه و له وی کردوو له ماوهی
دوو مانگی یه که مدا، تا واتلیبکات هه لویسته یه ک وهر بگری،
کاتیکی زور تیپه ریوه به سه ر ئەوهی که ئەم پیاوه شایسته یه
ئوتومبیله که ی خشان دووه له شوینی راگرتنی ئوتومبیله که ت، ئایا
ئەم خووه خراپانهی شایه نی ئەوه یه له موبایل که ت بیسپریته وه و
له لاپه ره ی تایبه تی فه یس بووکی خۆت بلۆکی بکه ی ت؟ (دهزانیت
چیت لیدیت کاتیک رهنگی سور ده بینیت) ئەمه پینج ئالای
یارییه که یه که ده بیت لیمان دلنیا ببیته وه و بیانپشکنیت پیش
ئەوه ی بچیته سی رۆژی کوتاییه وه.

ئالای ۵:

ته نها کاتیک تو ده توانیت چاوت پی بکه ویت که بو ئەو
بگونجیت (بره خسیت).

ئالای ۴:

خووی خراپی هه یه له گهه له موبایل: له پر مشه وه ش ده بیت
و به به رده وامی ته له فونه کانی که بو ی دیت ره تی ده کاته وه که
له گهه تودایه، تا ۲۴ کاتر میتر تی نه په ریت په یوه ندی به توه

ناکات و تهنها نامه به کارده هینیت بو قسه کردن له گهل تو.
نالای ۳:

ره تی دهکاته وه که به هاورپیکانی و کهسه خوشه ویسته کانیت
بناسینیت.
نالای ۲:

زور گومانای و به به هانه یه سه بارهت به رابردووی. وه
ده لیت پیویست ناکات هیچ بزانیست دهر باره ی هیلی ده سته سه ری
له پولی سی دا، به لام ئا له م خاله دا تو پیویسته کومه لیک
ورده کاری بزانیست دهر باره ی رابردووی، وهک و جیابونه وه ی
له هوسه ره که ی یان هه بوونی مندا ل له په یوه ندی پیشویدا.
نالای ۱:

له شوینه گستی و قهره بالغه کاندای پشتگویت ده خات و هیچ
سوزیکت پیشان نادات. ئاگاداری ئه مه به.
موبایله که تت به ده سته وه یه و خوت له چاوی خوشکه که ت
ده دزیته وه، له وانیه ئه وه ئه و کهسه بیت که بوی ده گه رایت، وه
له وانیه شایه نی به ده سته هینانت بیت دوا ی هه موو ئه م شتانه،
پیش ئه وه ی بجیت به لای داگیرساندن فرنه که وه، ئه م هه نگاهه
کوتایانه به سه رنجه وه وه ربگره له کاتیدا که ئاماده یی هیلی
کوتای تیپه ریئیت.

۱. به یه ک دوو که سی سه ره کی نزیکتی بناسینه: من نالیم
یه ک شه ممه بیهینه ره وه بو نانی ئیواره و به خیزانه که تی بناسینه،
چونکه هیشتا بریارت نه داوه ئاشکرای بکه یت بو خیزانه که ت،
له م قوناغه دا هاورپییه کی (کچ) هاورپییه کی باشی خوت بانگه یشت
بکه، کاتیک که وا برۆن بو شیرینی خواردن و خواردنه وه
له کوتایی ژه مه که تاندا، راول بوچونی وه ربگره سه بارهت به و

پیاوه، پیویست ناکات قسهکانی وهکو یاسا وهربگری، بهلام
دهبیت راو بوچونهکانی بهچاوی سهرنجهوه وهربگری و
وا خوت ههژمار بکهیت کهئهم ۶۰ رۆژهی پیشتر لهحالهتی
مهستیدا بوویتونهتوانیوه وینه گهورهکه ببینیت، با هاوریکهت
یارمهتیدهرت بیت لهمهدا.

۲. باسی میژووی جنسی خوت بکه: خانمان، تهنانت
بیریشی لی مهکهروهه کهفایلی پهیوهندیهکانی خوت ههلبدهیتهوه
ههتاوهکو وتووژیکی راستگویانه لهلایهن ههردوو لاتانهوه
نهگریت لهبارهی پهیوهندی رابردووتانهوه، نهگهر پیاوهکه
ئاماده نهبوو نهوه بکات، نهمه ئاماژهیهکی دیاریکراوت دهداتی
کهئهم پیاوه ریزی تو و بنهماکانت ناگریت.

۳. با بیته ناو دونیای تووه: بانگی بکه با لهگهلت بیت بو
پهسهندترین پرۆژهی خیرخوازی بهلاتهوه، یان داوای لی بکه له
بازاره کشتوکالیهکه بتبینیت.

۴. بزانه لهکویدا دهوهستیت: تو تهماشای رۆژمیرهکهت
دهکرد وهکو ههلو و رۆژی ۸۹ یه و، بهیانیش کوتا رۆژه، بهلام
ئایا بهراستی دهزانیت لهکویدا لهگهلت نهه پیاوهدا دهوهستیت؟
ئایا پهکلابویتهوه که ههردووکتان بههمان ئاراسته دهرون؟
رینگه مهده نهه ۹۰ رۆژهی کوتایی تهنه شتیکی ژوانی بیت و
ههول بدهی تاقیبکهیتهوه، دلنیا ببهوه کهئهم ههلبژاردنی خوته
پیش نهوهی بهستنهوهی جهستهیی لهنیوانتاندا رووبدات، خانمان
بیرتان بیت لیردهدا جلهو لهدهستی تودایه هیچ بواریکی (مهجال)
یکی تیدا نیه کهئیمه ههولبدهین لیت نزیک ببینهوه بهبی مؤلهتی
خوت نهبیت.

به یانی دواى رۆژى ۹۰: ئیستا چى؟

تو و ئه ویش شه ویکى نمونه يتان به سه ربرد هر
وهکو پلانت بو دانابوو، به لام ئیستا له به یانی رۆژى دواتر
بیرده که یته وه و پرسىار ده که يت ئایا پیویست بوو چاوه رپى
بکه يت؟ ئایا به راستى شایه نى چاوه روانى بوو؟ بیگوومان
شایه نى بوو، ئه گهر کاتیکى دريژت تى نه په راندوووه بو بنیاتنانى
بنچینه یه کى باش بو په یوه ندى و پیشبینى په یوه ندىه که ت،
ئه واته نه نا کوسپیکى بچووک بووه له سه ر ريگا که ت. زوربه ی
په رتوو که کانى ده رباره ی په یوه ندىه کان ده لین پیویست ناکات،
ده رباره ی په یوه ندى جهسته یى قسه له گهل پیاوه که ت بکه يت،
به لام من له گهل ئه وه دا نیم، پیویسته توانای ئه و پیاوه بزانت بو
دلخوشکردنت تا وه کو په یوه ندىه که تان باشتر و سه رکه وتوو تر
بیت.

پیداچوونه وه ی مانگی یه ک: مه هیله ئه م مانگه تپه ر بکه يت
بى ئه وه ی که س تیبینى بکات! ساته نایابه کان(یان له وانه یه
نایابیش نه بیت) بخه ره روو له مانگی یه که مدا.

باشترین پینج شت به لای ئه و پیاوه وه چیه؟

۱. _____

۲. _____

.....۳

.....

.....

.....۴

.....

.....

.....۵

.....

نه و شتانه چین که وتووئیژیان له باره وه ناکه یت؟

.....۱

.....

.....

.....۲

.....

.....

.....۳

.....

.....

.....۴

.....

.....

.....

.....۵

.....

.....

۶.

نهو تایبہ تمہندیانہ چین کہ چیژی لیوہردہ گریٹ لہ
ہاوریہ تی لہ گہل پیاودا؟

۱.

۲.

۳.

۴.

پیوستت بہ چیہ تا پھیوہندیہ کی ٹاشکرا و لہ پروو
دابہ زرنیت؟

۱.

۲.

۳.

پیداچونهوهی مانگی دوو

مانگیک تهواو بوو، دووی تر ماوه! با که میک قولتر ببینهوه
بزاینن چی ئەم پیاوه نیشان دهکات. شهش شتی «بچووک»
بنوسه که له مانگی دووهدا بۆی کردووی

۱.

۲.

۳.

۴.

۵.

.....۶

.....

لیستیک درووست بکه بو نه و پینج شته نوییهی که
دهتوانن بیکه وه تا قیبکه نه وه

.....۱

.....

.....۲

.....

.....۳

.....

.....۴

.....

.....۵

.....

.....

.....۶

.....

هیچ ئالایه کی سور هه لکرا؟ تیبینی هیچ هه لسوو که وتیکت
کردوو هه که وای لی کردبیت هه لویسته یه ک وه ربگریت.

.....۱

.....

.....

.....۲

.....

.....

.....۳

.....

.....

.....۴

.....

.....

پیداچونه وهی مانگی سی

خه ریکه ده گه یه: ئەمه چه ند ده ستنیشان کردنی که پیش برینی
هیلی کوتایی.

هاوبه شی پیکردنی پینج شتی تایبته (دانسقه)، که
پیشتر له گه ل که سی دیکه هاوبه شیت پی نه کردوو

.....۱

.....

.....

.....۲

.....

.....

.....۳

.....

.....

.....۴

.....

.....

.....۵

.....

.....

پیش ئه وهی قسهی له گه‌ل بکه‌ی ، لی‌ره بینوسه پی‌گه‌ی
په‌یوه‌ندیه‌که‌ت وه تا چه‌ندیک له‌په‌یوه‌ندی‌ای له‌گه‌لی؟

.....۱

.....

.....

.....۲

.....

.....

.....۳

.....

.....

— ۱۷ —

ژیانی پیشەیی تۆ، بەرزخوازی (طموح)

چۆن وابکەیت خەونەکانتان پیکەوه بەیننە دی
دابینکردنی بژیوی ژیانمان، شتیکی گرنگە، هەم بۆ پیاوان
هەم بۆ ژنان، لەم کاتە ئابوورییە دژوارانەدا، هەموومان دەزانین
کە دۆزینەوهی کار شتیکی زۆر گران و دژوارە، وه لەوهش
دژوارتر پاراستنیەتی، لەبەرئەوه ئایا خوشەویستی هۆکار
دەبێت لەبەریارە پیشەییەکاندا، یان مەترسی و سەرکێشی ئەوه
بەپیاویکەوه بکەیت کەهیشتا لەوپەری هیز و توانای خۆیدا یە؟
با سەیریکی ئەم دوو بابەتە گەرموگۆرە بکەین لەناخی
ژوانی ئەمڕۆدا.

ئایا پێویستە قوربانی بەخەونەکانم بدەم لەپێناو ئەو
پیاوهدا

خانمان، پێویست دەکات وهکو ریزیک کلاوهکەمت بۆ
دابنەوینم بۆ تۆ کەبەشیوهیهکی مەزن کارەکانت دەکەیت، تۆ
خاوهن و داھینەر و بەرپۆبەری جیبەجی کاری کۆمپانیای، وه
هیچ هەلەیهک قبوول ناکەیت و گەشتی زۆر دەکەیت و زۆر

پەسەندیت و ریزیکی زۆریشت هەیه لە کۆمەلگادا، کەمیکی
پێدەچیت تا بواریک لەخشته قەرەبالغە کەتدا بدۆزیتەوه تارپگە
بەکەسینکی باش بەدەیت بیتە ناو ژیانتهوه، بەلام رینگەت بەوهدا،
چونکە ئەو سەرئنجی راکیشایت، وه تۆش وات لینهاتوو
ناتوانی وینای ژیان بکەیت بەبی ئەو. تۆ گەمزایهتی سەلتیتیت
تێپەراندوو، ئیستا رازیت بە دلخۆش بوون و گەشتن
بەئاواتەکانت و دەربرینی خۆشەویستی.

بەلام ئیستا، ئەو بەرهو پیشچونەیی کەچاوەریت دەکرد لە
کۆتایدا، مۆچەیهکی گونجاو و پاداشتی زۆر زیاتر لەوهی
پیشبینیت دەکرد، وه لەکۆتایدا هاتنە پیشەوهی هەلبژاردنی
دانەوهی قەرزی خویندکارە تاییهتەکانت، هەموو شتیک زۆر بی
کەم و کورپی، بیجگە لەشوین و کاتژمێرە درێژەکان. تۆ گەمزە
بوویت کەهەلی ژیانتهت کردەوه، بەلام ئیستا شتیکی زیاتر
هەیه لەبەر دەمتدا، لەسەر میزەکە پیاویکی باش هەیه، نزا بکە
لەپیناویاتر. بەلام ئایا شایهنی ئەوهیه کەقوربانی بەخەونەکانت
بدهی لەپیناویدا؟ پیش ئەوهی هەر خۆت بمینیتەوه و تەنها بیت
ئەم هۆکارانە بەسەرئنجەوه وەر بگرە:

۱. ئایا بەداخهوه دەبیت بۆ نەبوونی کار و پیشه؟

بەرستگویی سەیریکی خۆت بکە لەئاوینەدا، وه رازی
دەبیت ئەم هەله رەت بکەیتەوه؟ ئایا ئامادهی چاوەرپی بکەیت
بۆ ماوهی ۶ مانگی تر، یان سالیکی یان تەنانەت ۲ سال، بۆئەوهی
هەلیکی هاوشیوهی ئەمه رووبداتەوه؟

۲. ئایا لە پیاوهکەت دەرەنجییت ئەگەر تۆ هەلی بژیریت

بەسەر کارەکەتدا؟

خانمان، ئەگەر هەستیکی لەناختدا هەبیت کەبلی پەشیمان

دهبیتهوه بو دواخستنی ئەمه، ئەوکاره مهکه، تو ناتوانیت
پیاوهکهت بکهیت بهقوربانی و پیی بلیی» من دەستبەرداری ئەم
ههله بووم لهبەرتۆ» وه دلیابە که ئەم کاره دهکهه له کوتایدا، وه
پیویسته ئەم بریاره هی تو بیت.

۳. ئایا تو کاتت ههیه بو په یوه ندییه کی درێژخایه ن؟

ئەگەر تو کاتی تهواوت ههیه له په یوه ندییه که تدا به سەری
ببەیت، دهتوانیت دواتر کار بکهیت، ئەمه له وانیه ههلیکی
نایاب بیت بو بنیاتنانی ژیانی سۆزداری و په یوه ندی و پلان
گهشتیاریه کانت، دهتوانیت هه موو پشووی کوتایی ههفته یه کی
چاوپیکه وتن بکهیت، یان یه کجار له مانگی کدا له شاریکی تازه.
یان کۆبوونه وه یه ک له نیوانیاندا هه ندی کات دهسته بهر بکه
له خشته ی کاته کانت، تا که میک له سه ر هیلی ئینته رنیت قسه له گه ل
پیاوه که تدا بکهیت، ئەگەر تو به راستی بایه خ به په یوه ندییه که ت
به دیت، ئەوا به هه ر شیوه یه ک بیت ریگایه ک ده دۆزیته وه تا
کاتی کاره که ت له سودی خۆت به کار بهینیت.

۴. ئایا متمانه ی تهواوه تی ههیه له په یوه ندییه که دا، بو

ریکخستنی مه وداکان؟

ئایا هه ست به دوودلی ده کهیت له باره ی رابردووی ئەوه وه،
یان دوودلی له دهستپیکردن له گه ل که سیکی نویدا؟ ئایا ده توانی
متمانه ی پی بکه ی که بهر پرسیاریه تیه کانی جی به جی بکات
کاتیک تو دوو ولات دوورده که ویته وه له بهر کاره که ت؟ ئایا ئەو
دهتوانیت متمانه به تو بکات بو هیشته نه وه ی په یوه ندییه که تان؟
هیچ کیشه یه ک نیه ئەگەر وه لامي پرسیاره که «نه خیر» ه، وه
ئوهش مانای ئەوه نیه که یه کیکتان ئەو هه له به کارده هینیت بو
خیانهت و دلشکاندنی دلی یه کتری به مه به ست. له وانیه ئەمه

مانای ئەوه بیت هیچ کامتان هیچ ریکخستنیکى دريژخايهنى
 ديارىکراوتان نيه. وه ئەگەر وه لامهکه «بهلى» بوو ئەوا
 دهربارهى پيشبينيه مهودا دريژخايه نه کانت قسه بکه که چون
 دهبيت، ئايا تهنهها پهيوه ندى تهلهفونى و نامه بهس دهبيت؟
 ئايا پشوى ههفتهى هه موو مانگىک بهسه بو بهره و
 پيشچونى پهيوه نديه کهت؟ هه ماههنگى بکه بو دوزينه وهى
 باشتريں ريگا تا يارمه تيدهرت بيت بو گه شهسه ندى
 خوشه ويستيه کهت.

ه. ئايا ئامادهيه بگوازيت هوه بو شاره نويکهت؟

ئايا ئەگه رى ئەوه ههيه که شوين گورکى بکات له گه
 تر؟ ئايا ئاره زوى ههيه بو پيشهيه که بگه ريت و کومپانيا کهى
 بگوازيت هوه، له وانهيه پياوه کهت سوپرايزت بو بکات و بى
 دوودلى له گه ل تودا بيت، مه ترسه له دانانى ئەم هه لباردنه
 له سه ر ميژه کهى.

له وانهيه شتيكى په رپووت بيت، به لام ئەوه راسته
 که نه بوونى وا له دل دهکات گه شه بکات، بروا بکه ن، خانمان،
 پيار ده زانيت که چى شتيک بوى باشه و هه موو هه وليکى خوى
 ددهات تا پهيوه نديه باشه کهى سه رکه وتوو بيت، ئەگه ر ئەمه
 مانای ئەوه بيت که به سکايپ، وه ئيمه يل قسه ت له گه ل بکه ين
 هه موو شه ويک، ئەوا دلنيا به ئەوه ده که ين، ئەگه ر ئەمه مانای
 ئەوه بيت که ده بيت کوتايى هه فته گه شت بکه ين تا چاومان پيت
 بکه ويت، ئەوا ئيمه له گه شتى شه مه نده فه رى داها توودا ده بين،
 ئەوهى من و مارجورى هاوسه رم زياتر له ١٥ سالى خاياند تا
 له کوتايدا پيکه وه ين، به لام کاتيک شوين و کاته که راست بيت
 ئەوهش راست ده بيت.

کی ده زانیت؟
ئهم مهودایه لهوانه یه کاتی بیت، یان لهوانه یه شوینه
نمونه ییه که بیت که تیایدا جیگیر بیت و ژیانته له گهل ئهم پیاوه
دهست پیبکه ییت. لهوانه یه ئهمه بییشه ی خه ونه کانت بیت، به لام
له بیری مه که خوشه ویستی و ته من چی لیدیت.

گره و کردن له سهر توانای به دهسته ینان

ئیتا ده زانیت هه موو پیاویک پیویستی به زانینی
نازناوه که ی و پیشه که ی و پاره که ی هه یه. سهره پای ئه وهش
هه ندیک پیاو هه ن ئاماده نین به رده وامی بدن به په یوه ندی
به دریزایی کات، هه تا نه بن به خاوه نی مالی خویان، وه لهوانه یه
تو له کاتی به دهسته ینانی بروانامه یان کارکردن له پلیکانه ی
به ریوه بردن ببینیت، ئیتا جیاوازی هه یه له نیوان ئه و پیاوه
که ته نها باسی خه ونه کانی ده کات له گهل ئه و پیاوه ی که هه نگاو
ده نیت بو به دیه ینانی خه ونه کانی. ئه گهر ئه و پیاوه ی که تو گرنگی
پیده ده ی سهر به جووری دووهم بوو، ئه و لهوانه یه شایسته بیت.
با سه یریک بکه ین و ببینین که ئایا تواناکانی ئهم پیاوه
شایه نی گره و کردنه.

۱. ئایا دوا ی خه ونه کان که وتوو ه یان سه رکیشی ده کات ؟
گفتوگوی له گهل بکه له باره ی خه ونه کانی و چونه یته ی
گه یشتن به خه ونه کانی. ئه گهر توانی نه خشه یه کی به هیزت
نیشان بدات که له ماوه ی ۳ تا ۵ سال بو به دیه ینانی ئامانجه که ی
و ده ستپیکردنی کاریکی باش. ئه و به دلنیا ییه وه ئه و که سیکی
شیاوه، ئه گهر ئاواتی یاری کردنی هه بوو له ئین بی ئه ی دا

که چی لاشه‌ی هیچی تیا به‌سه‌ر نه‌بوو، ئەوکات توش ده‌زانیت
که پیوسته به‌ریگای خۆتدا برۆیت.

خانمان، تو بیر تیژیت هه‌یه، له‌به‌ر هۆکاریک تو ئە‌گه‌ر
یه‌که‌م‌جارت بیت شوینیک ببینیت یان یه‌که‌م جارت بیت گویت
لی بیت بو جاری داهاتوو خیرا ده‌یناسیته‌وه، وه ئە‌گه‌ر وتی
ئەم ئاواته‌ی له‌دواناوه‌ندییه‌وه هه‌یه و که‌چی ئیستا له‌چله‌کانی
ته‌مه‌نیدا بوو، ئە‌وا وازی لیبه‌ینه‌و به‌ریی خۆتدا برۆ، ئە‌گه‌ر
پرۆژه نوییه‌که‌ی پیکهاتبوو له‌قوچه‌کیکی ئالۆز و تیک ئالاو
تیکتیکی دوو به‌ختی، یان پارانه‌وه و نزا، ئە‌وا دلنیا به‌ئه‌و پیاوه
نیه که داهاتووی خۆتی پی ببه‌ستیته‌وه. ئە‌گه‌ر له‌نزیکه‌وه گوئ
بگریت ئە‌وا ده‌توانیت ئە‌وکه‌سه‌ی ته‌نها ئاوات ده‌خواییت جیا
بکه‌یته‌وه له‌وه‌ی که‌هه‌لده‌ستیت به‌به‌دیه‌ینانی.

۲. کرداره‌کانی چی ده‌لین ؟

ئایا به‌سه‌ر شه‌قامه‌کاندا راده‌کات بو به‌دیه‌ینانی خه‌ونه‌کانی،
یان له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌ک داده‌نیشیت تا خه‌ونه‌کانی خۆی بینه‌دی؟
پیوست ناکات لیره‌دا رپوونکردنه‌وه‌ی زیاتر بده‌م، به‌لام ریگه
بده با کرداره‌کانی قسه‌ بکه‌ن له‌جیاتی ووشه‌کانی، ئە‌گه‌ر
کرداره‌کانی هاوتای گوفتاره‌کانی نه‌بوو، ئە‌وکات تو ده‌زانیت
پیوست به‌گه‌وه‌کردن ناکات و شایه‌نی نیه خۆتی بو بخه‌یته
مه‌ترسیه‌وه.

۳. به‌لام چی ئە‌گه‌ر ئە‌وه ئە‌لماسیک بوو له‌ماده‌ی خاودا؟
خانمان؟ ئە‌توانم گویم لیتان بیت ئیستا ده‌لین؟ به‌لام
ستیف؟ له‌گه‌ل که‌میک هاندان و خوشه‌ویستی مندا، ده‌توانم
یارمه‌تی بده‌م تا ببیت به‌پیاویکی باش»، ئە‌گه‌ر ئە‌وه نه‌یخستبویه
میشکیه‌وه که له‌پیناو خۆیدا خه‌ونه‌کانی به‌دیه‌ینیت، که‌واته توش

ته‌ن‌ها کوسپینکی دیکه ده‌بی له‌ریگایدا. کاتیک له‌گه‌ل مارجوری بووم ئاسوده نه‌بووم وه‌کو پیاوی ژیانی، تاوه‌کو نه‌و کاته‌ی نه‌و پاره‌یه‌م په‌یدا کرد که‌خۆم مه‌به‌ستم بوو له‌ریی کومیدیا و کارکردنه‌وه. خانمان پیویسته نه‌ندازیاری بنیاتنانی داهاتووی خۆمان بین. وه به‌دنیاییه‌وه ده‌مانه‌ویت له‌م نه‌خشه ریژه‌یی له‌گه‌لمان بیت و به‌شیک بیت لی، به‌لام پیویسته بیروباوه‌ر و متمانه‌مان هه‌بیت تاوه‌کو خه‌ونی سه‌ره‌کی ئیمه بیت له‌م گه‌شته‌ماندا وه‌کو پیاو.

٤. ئایا سه‌رمایه ده‌بیت یان دارووخواو؟

راستگۆبه، نه‌گه‌ر نه‌و خه‌ریکی خویندنه‌که‌یه‌تی، یان وانه‌ی چری راهینان وه‌رده‌گریت، ئایا به‌راستی کاتی ته‌واوی هه‌یه بو پابه‌ند بوون به‌په‌یوه‌ندیه‌وه؟ نه‌گه‌ر چاره‌نووسی نه‌م پیاوه بوو که‌شتی مه‌زن نه‌نجام بدات، به‌دنیاییه‌وه تو ناته‌ویت دارووخواو بیت له‌کاتیکدا نه‌و هه‌ولی به‌ده‌سته‌هینانی خه‌ونه‌کانی ده‌دات. نه‌گه‌ر کاتی هه‌بوو بزانه ده‌توانیت به‌چی شیوه‌یه‌ک پالپشتی بکه‌یت له‌ریی خویندن له‌گه‌لیدا، یان یارمه‌تیدانی له‌کاروباری بچووکي ماله‌وه‌دا، یان ئاماده‌کردن و پیچانه‌وه‌ی ژهمیکی ته‌ندرووست تا له‌گه‌ل خۆیدا بیبات بو پۆل.

٥. توانای چاوه‌پروانیت هه‌یه؟

ته‌ن‌ها شه‌ش مانگی ماوه تا به‌رنامه‌ی مه‌شکردنی جیه‌جیکاری ته‌واو بکات، ئایا ده‌توانی ته‌له‌فۆن و نامه‌ی سه‌رنج‌راکیش بو نه‌م پیاوه بنیریت تاکاتیکي خوشی له‌گه‌ل به‌سه‌ر به‌هیت به‌دریژی کات؟ من پیت نالیم ژیانته له‌چاوه‌پروانیدا به‌سه‌ر به‌هیت، به‌لام نه‌گه‌ر توانیت خه‌ونه‌کانی ببینیت که‌خه‌ریکه به‌دی ده‌هینیت، نه‌وا ته‌ن‌ها له‌سه‌رت پیویسته که‌میک کاتی

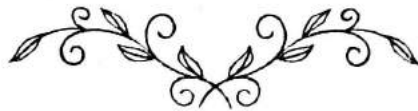
بدهیتی. کاتیک پیاو له جیبه جی کردنی ئه رکه که یدایه، بیگوومان
شایه نی چاوه پروانی کردنه.

۶. ناماده ی گه وره ترین هاندهری بیت؟

کاتیک هیشتا پیاو خهریکی بنیاتنانی خویه تی، باریکی
قورست له سه رشانه له په یوه ندیه که تدا هه لی بگریت، ئایا مامه له ی
نه کردنی پالپشتی سۆزی و رۆحی که پیویستییه تی ده که بیت له
میانه ی پرۆسه ی به دیهینانی خه ونه کانی؟ ئایا هیشتا ناماده ی
پشتگیری بکه بیت که کاتیکی زیاتر بخایه نیت له وهی که تو
پیشبینیت ده کرد؟ خانمان، بیگوومان، خوشه ویستی و ریزگرتن
هاوشیوهی « ئالتونه (زیره) » لای پیاو، کاتیک ده زانین تو
پشتگیریمان ده که بیت، وا ده کات که رۆژه دریزه کان و کاته کانی
هه ولدان ئاساتر بیت بو بهرگه گرتنیان. چهند سالیکی خایاند
تا بووم به کۆمیدیایه ک که له ماوه ی یه ک شه ودا \$۵۰ بو \$۷۵
پیدا بکه م، تا بجم به ئه ستیره یه ک پاره ی زیاتر و ریزی زیاتر
به ده ست بهینم. به لام ته نانه ت دوا ی ئه وه ش هیشتا هه ر سه خت
و دژوار بوو که بجم به که سیکی بیهاوتا و نایاب له پیشه که مدا،
په یوه ندی به ستن له گه ل پیاویک که هیشتا خهریکی کۆششکرده
بو به ده ستهینانی خه ونه کانی، له راستیدا شتیکی گران ده بیت،
هیلیکی باریکت هه یه له نیوان دارمان و په رتبوونی و چونه سه ر
رپی راست و درووست، ئه گه ر ئه و پیاوه له م کاته دا پیشوازی
لیکردی بو ناو ژیانی، ئه وا هه ولبده خۆراگر و تیگه یشتووبی،
ته نها ئه و پالپشتیه ی پی ببه خشه که پیویستییه تی، نه ک ئه وه ی
که وا بیرده کاته وه پیویستییه تی، ببه به گه وره ترین هاندهری و
له کاته سه خته کاند هاندهری به، یارمه تی بده ئاههنگ بگیریت
به بۆنه ی سه رکه و تنه کانی، پیاوی باش ده زانیت چون ریزی

| خانمانه رهفتار بکه ، پیاوانه بیر بکهروهه |
سنتیف هارشی

ئو ژنه باشه بگریت که له کاته سهخته کاندای له گهلی بووه و
له بیرى ناکات، کاتی تیپه راندنی خه تی کوتایی سه رکه و تن، ئو
ژنه له گهلی خویدا بیات به لام هه رگیز ناوه ستیت له به ده ستهینانی
ئوهی که تو ده ته ویت.

— ۱۸ —

کاتیگ په یوه ندی جه سته یی هله ده وه شیتته وه

به هارات بکه رهوه به سر په یوه ندی که تدا

تو و پیاوه که ت همیشه په یوه ندی جه سته یی باشتان
هه بووه، تو پیت و ابوو که تاسه ر ئه مه به رده وام ده بیت، به لام
به م دوا بیانه وا دهرده که ویت که ئه و پشتگویت ده خات، ئه و
دوودی کاره که یه تی و خه می یه کیگ له ئه ندامانی خیزانه که یه تی
که نه خوشه. تو هه ولده دیت تیگه یشتوو بیت، به لام ئه وه بو
سی هه فته ده چیت که پیکه وه کونه بونه ته وه، تو ده زانیت ئه مه
به شیکه له په یوه ندی که ت، به لام کاتیگ هله ده وه شیتته وه له وانه یه
ته واری په یوه ندی که وای لی بیت.

چون ده توانیت جادووی په یوه ندی که تان بکه پینیتته وه؟

ناشکرای بکه که (به راستی) چی ده گوزه رییت؟

دوودی شتیکی سروشتیه. وه هه بوونی به ریوبه ریکی

بیزار که ر، وه نیگه ران بوون له باره ی که سینیکی نزیکي به ته مه نه وه،

یان نیگه ران بوونی یه کیک له باوک و دایکه که ی، هاوبه شن بو
به خیکردنی منداله که یان که ئیستا له یه کتر جیا بوونه ته وه، ئەمه
به سه که وا له پیاو بکات میسکی له ده ست بدات. ئەگه ر ئاماده
بوو دلی خویت بو بکاته وه قسه ی له گه ل بکه و ئاشکرای بکه
که چی ده گوزه ریت له جیهانی ئەو پیاوه، هه ندیکجار پیاو ته نها
پیویسته تی بزانیته به ته نها نیه.

ئایا به راستی تو پیویسته قسه ی له باره وه بکه یته؟
خانمان پیشتیش پیم ووتن، هیچ شتیک هینده ی ئەوه
ئیمه ناتر سینت که گفتوگو که به «پیویسته قسه بکه ین» ده ست
پی بکه یته، گفتوگو کردن هه ندیکجار له وانیه یارمه تیده ر بیت،
به لام هه ندیکجار له وانیه ی ئیمه ته نها پیویستمان به کات بیت تا
به بیده نگی بیر بکه ینه وه، بیده نگی زی ره.

پشتگیری بکه :

ته نها به زانینی ئەوه ی که ژنی ژیانمان پالپشتمان زور
سه رنجرا کیشتره له هه ر شتیک که کردووته، وه کاتیک پیاوه که ت
تیکده شکیت و ده رواته ده ره وه، په یوه ندی پیوه بکه بابزانیته که
پالپشتی بوی، ئەگه ر رۆژیکی سه رقالی به ریکرد، سوپرایزی بو
بکه و بلی بابچین بو ئەو ریستورانته ی که چه زت لییه تی، چونکه
هه ندیک کات ئەم شته بچووکانه یارمه تی ده دات که ورده ورده
بیته وه سه ر خوی.

دلنیا به که کورته ینان له کاره که یدا پزیشکی نیه.
خانمان، خوتان ده زانن که پیاو چه ز ناکات دان بنیت به

نازاره کانیدا، یان دان بنی به وهی که له لوتکه‌ی کاره‌که‌یدا نیه. پیش نه وهی بریار بدهی که نه بوونی چه‌زی جه‌سته‌یی کیشه‌ی که‌سیه، ناشکرای بکه بزانه نه‌گه‌ر کیشه‌یه‌کی ته‌ندروستی هه‌بوو. نه‌وا پیویستی به‌چاره‌سه‌رکردنه. زور به‌وریایه‌وه پیشنیاری بو بکه پشکنین شتیکی گونجاوه‌و پیی بلئ: «با بیم له‌گه‌لتدا بو پشکنین» یان داوا له‌هاوری نزیکه‌که‌ی بکه، پیکه‌وه چونه دهره‌وه پیی بلئ. نه‌مه پیاوی تویه‌و توش خوشت ده‌ویت، با بزانیته که‌توخمی ته‌ندروستی و کامه‌رانی نه‌وته، وه نه‌گه‌ر رازی بوو پشگیری بکه، هه‌رکاتیک پیویستی بوو تا بکه‌ریتته‌وه بو لوتکه.

پیکه‌وه راهینان بکه‌ن:

نه‌گه‌ر نامۆژگاریه‌که‌تی وه‌رگرت و سه‌ردانی پزیشکی کرد، پیویسته هه‌ندیک بیرکردنه‌وه بخاته لاوه، وه نه‌م هه‌له به‌کار بهینن تا پیکه‌وه راهینان بکه‌ن، چونکه هیچ شتیک هینده‌ی وه‌رزش کردن و به‌هیزکردنی ماسولکه سه‌رنج راکیش نیه، که‌پیکه‌وه نه‌نجامی بدن و که‌میک گالته بکه‌ن دوا‌ی راهینان.

به‌هارات بکه به‌سه‌ریدا:

کوتا شه‌وی هه‌ینی که‌ی بوو که‌هه‌ردووکتان خه‌وتان لینه‌که‌وت و پیکه‌وه سه‌یری قلیمیکتان کرد؟ رومانسیه‌ت بکه‌رینه‌روهه بو په‌یوه‌ندیه‌که‌ت و پیکه‌وه برۆنه دهره‌وه‌و ریستورانتیکی نوئ تا‌قی بکه‌نه‌وه، یان وه‌کو دوو که‌پلی نوئ پیاسه‌یه‌ک به‌شه‌قامدا بکه‌ن، یان برۆن بو‌هه‌لگه‌ران به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا له‌گه‌ل مندا‌لانی گه‌ره‌که‌که‌تان، گره‌نتی ده‌که‌م نه‌گه‌ر به‌هارات له‌دهره‌وه‌ی ژووری نوستنه‌که‌تان بریژیت نه‌وا ژووری

نوستنە کەشتان تام و چێژی بۆ دەگەریتەوه.

جل و بەرگی ژێرەوهی سەرنج راکێش بپۆشە:

بەلی خانمان ئیمە ی پیاوان حەز دەکەین شتە کە بەو شێوەیە
بیت، بەلام ریزی ئەو هەش دەگرین کە هەول دەدە ی بۆ هێشتنەوهی
پە یو هندیە کە مان بە سەرنج راکێشی، وه روودانی نزیک بونەوه
بە شێوەیەکی خیراتر. بەلینی دلخۆشکردنی پێیدە.

پلانی دوورکەوتنەوه:

هەندیک کات ئیمە ی پیاو تەنھا دەمانەوێت لە هەموو شتیک
دووربکەوینەوه. بە شێوەیەکی جوان پلان دابنێ لەکو تایی هەفتە
لەگەل پیاو هەتدا برۆن بۆ شوینیکی ئارام و خواردنی نانیکی
بە یانی نایاب، یان پشوودان لە سەر چیا یە ک، وه ئەگەر نە تانتوانی
بچنە دەرەوه، دەتوانیت لە ماله کە ی خۆتدا داھێنان بکەیت،
بۆ ماو هێ ک دووربکەو نەوه لە هەموو تە لە فۆنە کان و ئایپاد و
ئینتەرنیت و تۆرە کۆمە لایە تیه کان، کە مێک کات بۆ یە کتر تەرخان
بکەن، ئەم کاتە تاییبە تە، موعجیزە دەخولقی نیت بۆ تەندروستی و
تەمەن دریزی پە یو هندیە کە ت.

جولاندنی مەنجەل و تاو هکان :

کو تا جار کە ی بوو خۆشترین خواردن بە لای ئەو هوەت
لینا؟ دەزانم کە خۆش تە ی کاتە کانی تۆش جەنجالە وه کو ئەو،
بەلام بێر بکەرەوه لهو جادوو هە ی کە دەخولقی ت، ئەگەر کە مێک
کات تەرخان بکەیت تا بچیت بۆ سوپە رمارکی ت پێش گەرانه وەت
بۆ ماله وه، من دلنیا م ئەو ریزی ئەم یار مە تیه گەرە یەت

دهگریت، تاوهکو خواردنه خوشهکهی بو ئاماده بکهیت. وه تو
 هرگیز نازانیت، خانمهکه م، که خواردنی نانیکی ئیوارهی خوش
 له کاتزمیر ۷ ئیوارهدا، ده توانیت تو شیرین بکات لای پیاوه کهت
 به دریزی شهو.

ناوچهیهکی به تال__ له منداڵ دروست بکه.

مندالەکان ببه بو دایهنگاو شوینیکی په سه ند لای خۆت، و
 پلان بو شهوینکی تهنه ا بو خۆت و ئه ویش دابنی به بی دوودلی
 و ئیشی ماله وه، که میک سه ما بکه ن و وه کو باوکیک ده زانم
 که چیژی منداڵ چیه. به لام به دلنیا ییه وه زیاتر نرخیان ده زانم
 کاتیک که میک لیان دووربم.

به سه ربردنی کات له گه ل دوو هاوسه ری به ته مه ندا.
 له وه باشترنیه قسه له گه ل دوو هاوسه ری به سالا چوودا
 بکه ن، که ماوه ی ۲۰ یان ۳۰ یان ۴۰ ساله پیکه وه ن، یان ته نانه ت
 له وانه شه ماوه ی ۵۰ سال.

بیگوومان. چیرۆکیان لایه ده رباره ی چۆنیه تی نزیک
 بوونه وه و چاره سه رکردنی گرفته کان و له وانه شه سه رت
 بسورمیت به دوو سی ئامۆژگارییان ده رباره ی ژووری
 نووستنت، له م هاوسه ره به ئه زموونانه وه فیربه و سود له
 دانییان وه ربگره بو په یوه ندیه که ت.

ماله که ت هه روه کو نزرگه یه ک لی بکه بو خۆت:

ده زانم ژماره یه کی زور له هاوسه ران بی په یوه ندی
 سارنه ته وه، ئه مه ش به هوی ئه وه ی کاریکی زور ده که ن

لەسەر ووی توانای خۆیانەو، وە بەسەر بردنی کاتیکی زیاتر
لەکارکردن کاتەکانی مالهۆت دەبات، بۆ نموونە: ئەم چاره که
بۆ هەردووکتان ماوه یەکی سەخت بوو، ئەو چەند هەفتە یەکی
تێپەریو، بەلام هەر یەکیکتان لە ۱۴ کاتژمێر که متر کاری
نەکردوو لەپۆژیکدا، کە ی بێر لەو دەکەیتەو که کاتیکی
گونجاو بۆ کۆبوونەو؟ ۱۵ بۆ ۲۰ خولەک بدە بەخۆت و
تاهەموو فشارەکان و ماندووییەکانی ژيانی پیشەیت بره وینەو،
پیش ئەو ی بچیتەو بۆ مالهۆ. کاتیک میتشکت ئاسودە بوو
رینگەمەدە ئەو ئازاوی ئەمرۆ لەگەلت بیتەو بۆ مالهۆ، کاتیک
گەشتیتە مالهۆ، شوینی ژيانت وەکو نزرگە ی خۆت سەیربکە.
واز لەتۆرە کۆمە لایەتیهکان بهینە، مالهۆت بکە بە جینگە یەکی
پیروز تا بتوانیت پەییوئندی و دلدار ی خۆتی تیدا نو ی بکەیتەو.

پشوو دان.

ئەو تۆ ی خۆش دەو ی، ئەو پەییوئستە بە تۆو، و تۆش
ئەو دەزانیت و بەریوبەرە شیتە کە ی لە کوتایی پرۆژە کە دا
کەمیک شیتتر دەبیت، یەکیک لە کەسە بەتەمەنە نزیکەکانی
دەگەریتەو، کۆبوونەو کە ی ئیو دەو بارە دوادە کەو ی و
هال دەو شیتەو، بەلام هەر پیاویک بە راستی ژنە کە ی خۆشبو ی
رینگایە ک دەدۆزیتەو تا دوو بارە لەگەلت کۆبیتەو، وە هەندیک
ئامادە کاری دەکات بۆ یەگرتنەو یەکی نو ی.

۱. رینگا بۆ پاراستنی پەيوەندی جەستەیتان لەهەڵوێشانەوه

۱. پەيوەندی
۲. هیچ شتیک بەکەسی وەر مەگرە
۳. بزانی پیاوێکەت لەکوێوێ دیتەوێ
۴. ئارامگەری بەگەلی
۵. پلانی دوورکەوتنەوێ دابنی
۶. کاروبارەکان تیکەل بکە «ژەمیکی خوشی بۆ لیبنی»
۷. نامەێ خوشەوێستی بۆ بنێرە بەبی هیچ هۆکاریک
۸. بێریت بێت کەسوپاسی بکەیت بۆ شتە بچوکەکان
۹. هانی بدە زیاتر لەیەکتر نزیک ببنەوێ شەو بێت یان رۆژ
۱۰. هەندیک جلوبەرگی ژێرەوێ نۆی تاقی بکەرەوێ

— ۱۹ —

ئایا کاتی دانانی ئەلقەکەیه

تاقیکردنەوهی ۱۰_ هەنگاو پێش گەشتەکەت بۆ خشل

فرۆش

سالێکی تەواوەتی تیپەرپووە بەسەر یەکەم بەدیکردنت
لە بەنزینخانە، ئۆتۆمبیلەکە ی لای ئەوهی تۆوه راگرت، توش
رەزامەندی ئەو شیوازە هیمن و بەرپرز و متمانە بەخۆبوونە ی
بووی، کە هات و داوای ژمارەکەتی کرد و دوو رۆژ دواتر
پەيوەندی پێوه کردیت و کەوتیتە جادووەکە یهوه، وه کاتی
خۆشتان پێکەوه بەسەر بردوو تو بەهیزیهکە ی و کەم
وکورتیهکانیشیت خۆشوپیست، لەرۆژیکی سەختا چاوت پتی
کەوت و زانیت کە دەتوانن لەکاتە سەختەکاندا پێکەوه بن و،
رێزی بنەماکانت دەگریت، وه بەهەموو خیزان و هاوڕیکانتی
دەناسینیت بەشیوهیهکی ئاشکرا، وه بە پروونی دیاریکردوه
کەکی یه و، ئیشی چیه و، چۆن دەیکات، وه ئەم وینە توش
دەگریتهوه و بەشیکێ لهوه.

دەتوانیت هەست بکەیت ئەم ئەلقە ئالتون و ئەم ئەلماسانە

که نیستا له په نجه تدایه — به لام پیش ئه وهی په یوه ندی به
هاوریکانته وه بکهیت تا یارمهتیت بدن له هه لبراردنی عهزی
بوکینی، ئایا تو ئامادهی بو هاوسه رگیری؟ مه به ستم ئه وهیه
ئایا به راستی تو ئامادهی بو هاوسه رگیری؟ ته نها له بهر ئه وهی
سالیکیان دوو سالتان پیکه وه به ریکردوه مانای ئه وه نیه که
هاوسه رگیری ههنگاوی دواتر بیت. ده زانم که تو چاوه پروانی
ناههنگی هاوسه رگیری خه ونه کانتی له وکاتهی مندالیکی بچووک
بوویت، به لام ئامادهی هاوسه رگیریت؟ ئه مه تا قیکردنه وهی
۱۰. ههنگاوییه تا جیبه جیی بکهیت، تا به راستی ببینیت، ئایا تو
ئامادهی تا له سهر میزی ماره کردن له گه لی دابنیشیت.

۱. ئایا تو له خه ونه کانی داهاتوویدا ده بیت؟

خانمان، هیچ زیانی نیه که تو گفتوگو به شیوه یه کی
راسته وخو و له پروو بکهیت. ئه مه ژینانی تویه و دهر باره ی
خوشبهختی تویه. مه ترسه له وهی که پرسیار له پیاوه کهت بکهیت
ئایا تو له خه ونه کانی ژیانیدا ده ببینیته وه، هه ر پیاویک که جدی بیت
به رامبه ر ئه و ژنه ی که خوشیده ویت ئاشکرایه نیازی چیه، ئه گه ر
نیازی ئاشکرا نه بوو، ده توانیت بوه ستیت له دواکه وتتی (پاوانان)،
وه (هه ندیک کات ده بیت خو ت دهر باز بکهیت) ئه گه ر تو به شیک
بووی له خه ونه کانی کاتیک بدوزهره وه و ده ستبکه به باسکردنی
خون و ئامانجه هاوبه شه کانت، وه ته نها باسی هاوسه رگیری
مه که: به دنیا ییه وه باسی داهاتوی هاوسه رگیریه که شت بکه.
دلت به ئه لقه که ی خوشنه بیت ئه گه ر تیروانینیکی پروونی نه بوو
له گه ل تودا.

۲. نامادهی بهدریژای کات پیاویک له ژیانندا

هه بیته؟

دهزانم لهوانهیه ئەمه پرسیاریکی شیتانه بیته، بهلام ههندیکتان له میژه کارهکانی خۆتان بهریدهکهن، بهرادهیهکی که نازانن هه بوونی پیاویک له ژیانتاندا مانای چیه. لهوانهیه تیروانینیکی زور پوونت هه بیته بۆ ئامانجه که سیه کانت و پیشه بیه کانت، بهلام ئایا مهودایهکت هیشتوتهوه بۆ پیاوی خهونه کانت؟ ژوان بهستن له گهل پیاویک دواي جیهیشتنی تا له سهر کیکه که بیبهستیت به تهواوهتی جیاوازه له هاوسه رگیری و پیدانی بواریک پیی، تاوهکو بیته به پیکهاتهیهکی سه رهکی گیراوه کهت، کاتیک تایبته بکه بۆ قسه کردن ده ربارهی ئەو پیگهیهی که خۆتانی تیدا ده بینن له ۳،۵،۱۰ سالی داهاتوودا.

۳. ئایا تو له سهدا سهده پشتگیری ژیانی پیشهیی ئەو

ده کههیت؟

کاره کهی وا دهخوازیت به لایه نی که مه وه دوو ههفته له مانگی کدا به ریوه بیته و چه ند کاتژمی ریکی نائاسایی دووریده خاته وه له ماله وه له کاتی نانی ئیوارهدا، چه ز ده کههیت خۆت هه لیکیشیت به هاوسه ره کهت و موچه که یه وه؟ به لام چون بهرگه ی ئەم شتانه ده گریته له هاوسه رگیریه که تدا؟ تو نابیت ئیستا چیژ له سو ده کان وه ربگریته و دوايش به نار ه سه نی ته له فۆنی بۆ بکههیت که ژماره ی گه شته کان و کاتژمی ره کانی ناماده نه بوونی دریژتر بویه وه، وه ئیستا کاتی قسه کردنه ده رباره ی ئەوه ی که چون پیشه که ی کاریگه ری له سهر تو و هاوسه رگیریه کهت و هه ر مندالیکت ده کات که له داهاتوودا به نیازی بیخه یته وه.

۴. ئایا شیوازی په یوه ندیگردنت گونجاوه؟

تو که سیکه گوشه گیریت و ئه ویش که سیکه کراوه یه!
بەرگری په که مت له شهردا وهستاندنیه تی: که چی یه که مین
غەریزه ی ئه و ته قینه وه یه تی. ئه گەر تیکشکانی گه وره تان پیکه وه
نابوو، ئه و له وانه یه بته ویت بیریک له گه شته که ت بۆلای خشل
فروش بکه یته وه، تو هیشتا به ته واوه تی ئه و پیاوه نانسیت هه تا
کاتژمیر ۳ی به یانی چاوه پروان نه کراوی بۆ یه ت بۆ کار، یان
کاتیک کۆتا کۆبوونه وه ی کاری به ری ده کات. ده بیت خۆت
یه کلایی بکه یته وه که توانای ئه و هت هه بیت به رگی کاته خوش
و ناخوشه کان بگرن پیکه وه، ئه گەر به رگری یه که مت داخسته وه
و کوزاندته وه بابزانیت که پیویستت به چند کاتژمیریک یان چند
رۆژیک هه یه، تابتوانیت مامه له له گه ل دوخه که دا بکه یه ت، به لام
ئه گەر ئه و هزی کرد پیشتر بابه ته که له گه ل کوره کان تاوتوی
بکات هه ست به سوکایه تی مه که، چونکه پیویستی به کاته بۆ
چاره سه رکردنی کاره کانی، وه په یوه ندی کللی کردنه وه ی
هه مو هاوسه رگرییه باش و هه میشه ییه که ت ده بیت، وه با
به شیکی گرنگی په یوه ندیه که تان بیت.

۵. ئایا خوه مادیه کانت و ئامانجه کانت هاوشانی

به کن؟

وا بیر بکەرەوه تو و هاوسه ره که ت له داها تودا چند
سالیکی پاداشتان به ری کردوو و هه ردوو کتان سه ربه رزن
به کار و به خشش و نیعمه ته کانتان، بیروکه ی تو ئه وه یه
که نیوه ی پاره کان له م پشووی هه فته یه دا به خۆده رخستنه وه
بخه یته پاشه که وته وه و ئه ویش وایه، که باشتترین شت ئه وه یه

پارهکان بخاته بهوه بهرهينانی کوگای بازارهوه. نهگهر
 پيشتر گفتوگويهکی راستگويا نه کههيت لهسه رهتادا، لهوانهيه
 نه م دوخه بيت به بومبيکی تهوقيتکراو کهچاوه ريتانه. زور
 راشکاو و لهرووين دهربارهی خووه مادديه کانتان و نامانجه
 مادديه کانتان وچونيه تي داينکردنی خهرجيه کانی خيزانه که تان
 پیکه وه، درو مه که دهربارهی هه ژاريت يان دهربارهی قهرزی
 خویندنت که هيشتا خهريکی دانه وه يانیت. هيچ پياويک نايه ويت
 سهري بسورمیت، که دانه وهی \$100,000 ی خویندنت له گهل
 به شبکات. دهشته ويت ناماده بيت نهگهر تو خواستی هه لگرتنی
 خهرجيه کانی تاکه کانی خيزانه که ت هه بيت، يان هاوړی نزیکه کانت،
 نهگهر تو وا راهاتووی داينکه ری خهرجيه کانی خيزانه که ت بيت،
 نهوا دلنیا ت ده که مه وه زوربهی پياوان نه مه يان پی خوش نيه
 و ناماده نيه له گهل توو هاوسه رگيريه که، راشکاوبه له گهلی، و
 له گهل تاکه کانی خيزانه که ت و له گهل خوت، دهربارهی چونیه تي
 بهريوه بردنی قهرزه کانت له داهاتوودا يان نهگهر تو له سهرو
 هه موويه وه هاوسه رگيريت کردووه و خيزانداريت. نهگهر
 گونجاو بوو، چاوپیکه وتن له گهل ناموژگاریکه ری ماددی بکه تا
 دلنیا بيت هه ردووکتان له هه مان لاپه رده ان، له به ره وه نه و کاته
 به کاربهينه تا بريار بدهی به ريوبه ری خهرجيه کانی ماله که ت
 کی بيت؟ ئايا تو يان نه و يان هه ردووکتان پیکه وه ده بن؟
 چون خهرجيه کانی مانگانه دابه ش ده که ن؟ ئايا تو به شداری
 مانگانه ت و دکو ريژه يه کی سه دی موچه که ت هه ژمار ده که يت؟
 چون برياریکی دادپه روه رانه ده ده يت که له سودی هه ردوولاتان
 بيت؟ وه ئايا بو کرینی شتيک که خوازياريت بيکریت پاساو بو
 پياوه که ت ده هينيه ته وه؟ وه ئايا پياوه که ت ده توانيت ته له فيزيونی

لاینجی خهونه کانی بکریت، به بی ئه وهی هیچ سکالایه کی له توه
لیبکریت؟ دانانی ئامانجی هاوبهش بو داهاتووی مادیتان ریگایه کی
باشه بو دهستیپکردنی هاوسه رگرییه کی سه ر راست.

۶. تو ئاماده ی خیزان پیک بهینیت له گه لی؟
دهزانم که تو دلت ناسک بویه وه کاتیک بینیت له گه ل خوشکه زا
و برزاکه یدا یاری و گالته ی ده کرد، به لام ئایا ئه وه ئاماده یه که
به درئیژای کات باوک بییت؟ بزانه تیروانینی چیه بو مندال و چهند
مندالی خوشده ویت! ئایا ده ته ویت یه کسه ر مندالت بییت یان
ده ته ویت چاره ری بکه ییت؟ خانمه که م، ریگه مه ده ته مه نت و فشاری
خیزانه که ت به شیک بن له م بریاره ت، خیزان دروستکردن کاریکی
گرنگه و توش ده ته ویت هه ردووکتان رازی بن له سه ر ئه وه ی
چزن گیانیکی تازه پهروه رده بکه ن که ده یهیننه سه ر جیهان.

۷. ئایا ئاسوودهن له گه ل منداله کانی یه کتری؟
تیکه لکردنی خیزان پیکه وه ده توانیت وه کو رکابه رییه ک
بییت، من و هاوسه ره که م ماجوری ۷ مندالمان هه یه له هه موو
په یوه ندییه کانی پیشترمان، به شی هه ره گرنگ له هینانی مندال بو
هاوسه رگرییه نوییه که ت ئه وه یه که بزانه و دلنیا بن خوشه ویستن،
وه کات ته رخان بکه بو وتووئیژکردنیکی تیروته سه ل له گه ل
هاوبه شی ژیا نت ده رباره ی چونیه تی دابه شکردنی کاته کان،
یاسا کانی مال، وه ریک کاری له گه ل منداله کانت. له بییری
نه که ییت بیر له مندالی پیگه یشتوو بکه یته وه له ژیا نی پیاوه که تدا،
ته نها له به ره ئه وه ی گه وره بوون و مندالی خو یان هه یه، مانای
ئه وه نیه که به لایانه وه گرنگ نیه به شی داهاتووی ژیا نی باوکیان

چۆن دەبیت. وه بیگومان ئەوان بەشیک بن لە تێروانینە کانت و
خیزانە نوێیە کەت.

۸. ئایا ئاسودەن لە گەل خیزانەکانی یە کتر؟

لە کۆتایدا دەزانیت چۆن رەفتار لە گەل دایکە خۆسە پینە کەیدا
بکەیت (خەسوت)، لە کاتی کۆبونەوه خیزانیه کاندایا، بەلام ئایا
ئامادە ی مامەلە ی لە گەلدا بکەیت تا کۆتایی ژیانته؟ پیاوه کە لە گەل
خیزانە کەت ئاسودە یە، کە پیکهاتووە لە شەش خوشک و برا وه
۱۸ خوشکەزا و برزا وه ۳۱ ئامۆزا، بەلام دەتوانیت رەفتاریان
لە گەل بکات لە هەموو رۆژی پشوویە کدا؟ ئایا رازیه بو هەلگرتنی
بەرپر سیاریه تی یە کیک لە دایک و باوکە پیرە کە ی، یان یە کیک لە
ئەندامانی خیزانە کە ی کە خۆشیدە ویت بو چەند سالیک؟ لە کاتی کدا
کارکردن بو پە یو هندیە کە تان تەنها لە سەر شانی تو و پیاوه کە تە،
ناتوانیت بەر هەلستی کاریگەری خیزانە کان بکەیت کە کار
لە هاوسەرگیریه کەت دە کات. پیکه وه مشتومر بکەن بە شیوه یە ک ی
رۆوبه رۆو دەرباره ی خیزانە کانتان وسە ختیەکانی رابردوو، وه
پیشبینیهکانی داها توو. وه پلان دابنن بو توانجەکانی خزم و
کەسە نزیکە کان و رۆوداوه خیزانیهکانی کە لە جلە و دەرچووە.

۹. ئایا ئاسودە ی لە گەل هاو ریکانی؟

باشترین هاو رپی لە کۆلیژ هوه هاو رپییه تی و پە یو هندی
نیوانیان بە هیژ تره لە سیکۆتین، لە کاتە خوش و ناخوشه کاندایا
پیکه وه بوون، بەلام ئایا کاتی ک دوا نیوه رۆی رۆژی یە ک شە ممه
هەل دەستیت و ماله کە یان تیک و پیک ناوه لە کاتی سە بیر کردنی
تۆپی پی؟ کورە کئیویه کان، شە ویک دوان! جاریک لە مانگیک یان

به دریا بی گه شتی کورینیان؟ وهچی ئەگەر هاورپی کچی نزیکي
هه بوو؟ راستگوبه له گه ل خوت و دلنیا به که کیشه ت نیه و رازیت
به هه موو هاورپیکانی که پشتیان پیده به ستیت.

۱. ئایا ئاماده ی بو خراپتر یان باشتر؟

هه ره وهک له م قهیرانه ئابورییه ی ئەم دواییانه بینیمان، بوی
هه یه خه لک له ملیونیره وه بییت به قوربانی و هه ولبدات بو بژیوی
ژیانی، یان یه کیک له خزمه نزیکه کانت به مه دا تی په ربییت و
پیویستی به یارمه تی بییت بو جیگیربونیکي کاتی له مالیکدا بو برا و
خوشکه بچوکه کانی یان ئاموزاکانی، ئەگه ری روودانی هه ر شتیک
هه یه له هه ر ساتیکدا بییت، ئایا به راستی تو ئاماده ی خراپتری
یان باشتری له گه ل ئەم پیاوه دا؟ ئایا ئاماده یی نیشان داویت که
ده توانیت له گه لت بییت کاتیک پیویستت پییه تی؟ ئایا توش ده توانیت
ئو ژنه بیت که پیویستی پییه تی له کاتی نه هه مه تی و قهیرانه کاند،
تنه ا هیز و توانای مه خه ملینه بو مانه وه لات له کاته سه خته کاند،
به لکو دلنیا به له ناخی دلته وه ده زانیت که ئەم پیاوه له لات ده بییت
کاتیک زیان هه ژاندویتی؟

ئەم هه نگاوانه هه موو ئەو شتانه ناگریته وه که پیویسته له
هاوسه رگیردا ره چاوی بکه یت، به لام بیروکه ی باشت پیده دات
له باره ی ئەوه ی که ئایا تو به راستی ئاماده ی کوتا بریاری خوت
به دیت، هینده خوت سه رقال مه که به پلانی ئاماده کردنی ئەلقه و
جلوبه رگ و ئاهه نگه وه، هه تا پلانی ژیانته له گه ل ئەم پیاوه له بیر
بکه یت، هه موو پیاویک ده توانیت به لینی دروت پی بدات، به لام
که وتوته سه ر پیاویکی راسته قینه که بیته پیشه وه و بییت به و
میرده ی که شایه نیت.

پانامانہ بکس

پانامانہ بکس کی خاہنہ کانت چین؟

۱. _____

۲. _____

۳. _____

پانامانہ بکس کی خاہنہ کانت چین؟

۱. _____

۲. _____

۳. _____

۴. _____

ئامانجى پياو

ئامانجى كهسى و پيشه ييه كورت__ خايه نه كانى چين؟

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

ئامانجه كهسى و پيشه ييه دريژ خايه نه كانى چين؟

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

ئامانجەکانی هەردوو کمان

ئامانجتان چیه بۆ هاوسەرگیریه کەتان؟

۱.

۲.

۳.

۴.

ئامانجتان چیه بۆ دروستکردنی خێزان؟

۱.

۲.

۳.

۴.

نامانجه مادديه كانتان چييه وهكو دوو هاوسه ر؟

- ۱.
- ۲.
- ۳.
- ۴.

تيروانين و ئاواته كانتان چييه بو ئاههنگي هاوسه رگيري؟

- ۱.
- ۲.
- ۳.
- ۴.

— ۲۰ —

دوورکه و تنهوه له دوزمنداری خیزانی

تیکه ل بوون له گهل خیزانه که ی

توو پیاوه که ت له هه نگاوی باشدان، ۹۰ روزه که ی تیپه راندووه به شیوه یه کی ته واوه تی، و توش چیژ وهرده گریت له قسه کردن له گه لی (جگه له نامه)، و شهوی ژوانه که تان سه رنجراکیش و چیژ به خش بوو، هه ردووکتان چهند جاریک پیکه وه رپوشتون بو په رستش له یه کشه ممه دا و چیژتان لیوه رگرتووه.

هه ردووکتان چیژ وهرده گرن له ژهمیکی خوش دوا ی په رستشه که تان، له رپوژی یه کشه ممه دا کاتیک پیی وتی: «من هه ز ده که م به خیزانه که مت بناسینم، هه فته ی داهاتوو له ئاهه نگی یادی له دایکبوونی خوشکه که مدا». توش به توزیک شه رمه وه زه رده خه نه یه کی بو ده که ییت و زمانت ده لیت: « بیگومان، زور هه ز ده که م»، به لام میشتک ده لیت: «ئوو، خوایه! ئایا من ئاماده م چاوم به خیزانه که ی بکه ویت؟» ئه گه ر بانگه یشتی کردیت بو چاوپیکه وتنی خیزانه که ی، ئه مه زورینک له به رپر سیاریه تیه کانی به رامبه رت روون ده کاته وه، وه داهاتوی

په یوه نندیه که تان روونده کاته وه، به لام پیش ئاماده بوون له م
کوبوونه وه به که میه خیزانیه، ئه مه چند خالیکه که وات لیده کات
ئاماده بیت.

۱. پروون به دهر باره ی دوخی په یوه نندیه که تان:

مه به ستم نیه، تیکه لی هیچ کومه لگه یه کی خیزانی نابم
ئه گهر تو له سه دا سه د دلنیا نه بیت که هه ردووکتان پابه ندی
په یوه نندیه که ن، ئه گهر هیشتا وه کو «ته نها هاورپیه ک» یان
«که سیک که خو ی پیدا هه لبواسیت»، ده تناسیت، ته نانه ت
خوشت به ئارایشترکردنه وه ماندوو مه که، خراپتر نیه له وه ی
که برویت بولای یه کیک له ئه ندامانی خیزانه که وفرمیسک
بریزیت دهر باره ی ئه و په یوه نندیه ی که بیرت لیده کرده وه.

۲. په رتوکیکی سه ره تایی درووست بکه له سه ر خیزانه که ی و په یوه نندیه کانی له گهل ئه ندامه گرنه گه کاند:

یه که م که س که چاوت پی ده که ویت کی ده بیت؟ دایک و
باوکی پیکه وه؟ نه نک و باپیره ی؟ خوشک و براکانی؟ برازا و
خوشکه زا دلخوازه کانی؟ مامه گه وره خوشه ویسته که ی؟ داوا
له پیاوده که ت بکه که چیروکی خوشه ویسترین تاکی خیزانه که بیت
بو بکیرپته وه. ئه گهر توانیت چند ناویک له به ربکه ی، که س
چاوه ری ئه وه ت لی ناکات که ناوی هه مووان بزانی ت، (به تایبه تی
ئه گهر خیزانیکی گه وره ی هه بوو!) به لام ئه گهر بزانی ت که (کاری)
خوشکه که یه تی و (کایلی) خوشکه زا که یه تی و ئه مه یارمه تیده رت
له بیت په یوه ندی درووست بکه ی.

۳. به شیوه یه کی گونجاو جلوبه رگ بیوشه:

به لی، پیاو چیژ له وه وه رده گریت که به که شخه یی
ده رده که ویت «ره وشت به رزی»، به لام له مالی پیاویکی مه زندا
شوینیکی گونجاو نیه که جلوبه رگیکی زور سه رنجراکیش
له به ربه کی، ناچاریش نیت وه کو ره به نیک جلوبه رگ بیوشیت،
به لام دلنیا به هیشتا به جوانی ده رده که ویت، به لام به گونجاوی،
کاریگه ریی یه که م چه ندین ریگی دیژ کورت ده کاته وه.

۴. به راستی خۆت به:

به ته واوه تی دانه یه ک به له و ژنانه ی که به شانازییه وه
ده یه نیتته وه بو ماله وه بۆلای خیزانه که ی، هیچ زاراوه یه کی
ساخته به کارمه هینه، یان هه ولمه ده که بییت به شتیک که خۆت
وانیت، دلنیا به و شانازی بکه که کییت و ئەم ره سه نایه تیه ت
ده رده وشیتته وه به ناو خیزانه که یدا، زور باشه، تو ئەوه ت کرد
له ئاههنگی له دایکبوونی پینج سالی خوشکه زا که ی وه ئاههنگی
خانه نشینکردنی مامه نازیزه که ی، وه هه ندیک گفتوگوی کچانه ی
باشت له گه ل دایکی و خوشکه کانی و هه ندیک له ئاموزا کچه کانی
ئه نجامدا، وه ته نانه ت کاریگه ریت له باوکی کرد به دوا این یاری
تۆپی پی هه فته ی رابردوو. به لام هه ندیک تاکی خیزانه که هه ن
که شتگه لیکی بیمانا ده لین ده رباره ی تو و یه کیکیان هینده
بویری هه بوو که باسی خۆشه ویسته کۆنه که ی پیاوه که ت بکات
له ئاماده بوونی تۆدا.

چۆن به رگه ی تاکه کانی خیزانه که ده گریت کاتیک له سنور
ده رچوون؟ ئایا ئەوه شوینی تۆیه تا خیزانه که ی تا قیبه که یته وه؟

۱. یه کهم، با پیاوه کهت بزانیته که شتیک توی نار هحت کردوه. ئه وه به یه کهگه یشتنه وهی خیزانه که یه تی و هه ولده دات تو به دوور بگریته له مامه ئیجگار چاو باشقاله که ی، به ره وشته وه پیکه نیت و به لایه نی که مه وه ده جار هه ولتدا سه رنجی به لاریدا به بیت، به لام ئه و ته نها ناوه ستیت.

رینگه مه ده هیچ کیشه یه کی خیزانی کاتی هه بیت بو تیکدانی په یوه ندیه که تان. لئی گه ری با یه کسه ر بزانیته، ئه گه ر که سیک یان شتیک بیزاری کردووی. ئه مه خیزانی خو یه تی له به رئه وه واز به یته با ئه و یه که م که س بیت چاره سه ری هه ر کیشه یه کی درکاوی بکات که له ریگه ی تودا درووست ده بیت، ئه و زیاتر ده زانیته ده رباره ی جموجولی خیزانه که ی و گیرو و گرفتی تاکه کانی خیزانه که ی، بو یه ئه و یه که م که سه که توانای هه لسوکه و تکر دنی له گه ل ئه و بارودوخه دا هه بیت. ئه ی چی ده رباره ی مامه (مایک)، که حه ز ده کات تیینی زیاتر بدات دربارده ی لاشه ت، به قسه کانی پی مه که نه، ده بیت خو ت وای لی بکه یت تا به جوانی رهفتارت له گه ل بکات، خیرا وای لی بکه که بزانیته تو نا ئاسوده ی به تیینی که کانی.

۲. یه کسه ر پی داگر به:

ئه گه ر هه ندیک له ئه ندامانی خیزانه که ی شتگه لیکیان هه بوو که بیلین دوا ی ئه وه ی پیاوه کهت کیشه که ی چاره سه ر کرد، به ریزه وه با ئه و تاوانبارانه بزانیته که تو به رگه ی ئه وه ناگریته که به رامبه رت ده یلین و ده یکه ن، له وانه یه ئه مه یان به دل نه بیت، به لام له وانه یه ئه ندامانی خیزانه که ی زیاتر ریزت بگرن کاتیک به رگری له خو ت ده که ی.

۳. کات تەرخان بکە بۆ کۆبوونەوهی خیزانی:

تو ئەوت خۆشندەویت، بەلام لەوانەیه خیزانەکهی وشکبن، بەلام هیشتا دەتوانیت هەر ریزیان بگریت و میشکت ئاسوده بکەیت لەرێی دیاریکردنی کاتیک بۆ بەسەربردنی کاروباری خیزانی، دەتوانن رێبکەون کهتۆ تەنها سێ کاتژمێر لە ئاھەنگەکی دەمینیتەوه، بۆ ئاھەنگی سەری سال تەنها دەتوانی ۷۲ کاتژمێر لە مالیان بمینیتەوه. سنوردارکردنی کاتیک دیاریکراو یارمەتیت دەدات فشارەکانی مامەلەکردن لەگەڵ خیزانەکهی کهم بکەیتەوه بۆ کاتیک زیاتر که پێویستە لەسەرت.

۴. جیا بکەرەوه و کۆ بکەرەوه:

لەوانەیه هەندیک لە ئەندامانی خیزانەکهی که متر تۆقینەر یان که متر بەرەنگارت ببنەوه کاتیک یەک لەدوای یەک دەیانناسی، ئەگەر پیت خۆشه، دایکی بانگهێشت بکە لەدوا نیوهرۆیهک پیکەوه بچن بۆ ئارایشگا، یان لەگەڵ خۆشه و یسترین ئاموزایدا بڕۆن بۆ یاری بەیس بۆل، زۆر بەی خەلک پاسەوانەکانیان لادەدەن و رووی راستەقینەیی خۆیان نیشان دەدەن کاتیک لەژینگەیهکی ئاسودەدان، ئەگەر ئەمە بەراستی پەيوەندیەکی باشە و توش پێوهی پابەندیت، ئەوا شایەنی ئەوهیه توانای خۆت بخەیتەگەر بۆ ناسینی خیزانەکهی، تۆ هەرگیز نازانیت ئاخۆ خەسوویەکی دۆزەخیت ئەبیت بەتوشەوه یان خوشکیکی زۆرزان، که ناتوانیت رێگری لە کارەکانی بکات. یان بە خۆشەختیەوه، لەوانەیه خەسوویەکی باشت ببیت بەتوشەوه که تامەزرۆبیت کات لەگەڵ بەسەر بیات. هەرچۆنیک بیت، خیزانەکهی هەرچۆنیک دەر بکەویت، گرنگترین شت ئەوهیه که راستگۆبیت. کراو بە و لەسەر و هەموویەوه خۆت بە.

— ۲۱ —

کۆمه لیک وه لّامی خیرا بۆ ئەو پرسیارانهی که هه میشه ویستووته بیان پرسیت

پیشتر جارێک پیموتی، وه هه زار جارێش ده یلیم: پیاوان
بونه وه ری زۆر سادهن، ئیمه کات به فیرو نادهین له بیر کردنه وه
له هه ندیک شت. ئیمه راسته وخۆ وه لّامی پرسیاره کانت ده دهینه وه،
له بهرئه وه داوام له هه ندیک له هاوړیکانم و هاو پیشه کانم
کرد کۆمه لیک پرسیارم ئاراسته بکه ن— پرسیار گه لیک که
له میژه ئاره زوو ده که ن وه لّامه کانی بزانی، به لّام هاوړیکانیان
نه یان توانیوه وه لّامیان بده نه وه، پرسیاریان کرد— منیش وه لّام
دانه وه:

پیاو چی شتیکی ژن به سه رنجرا کیش ده زانیت؟
ستیف هارفی: پیوه ره کانی جوانی له پیاو یکه وه بۆ پیاو یکی
تر جیاوازه، وه له وانیه پیاو یک شتیکی لا جوان بیته لای
به کیکی تر جوان نه بیته، وه سه ره پای ئه وهش ئه رخه یان به،
له بهرئه وه دی ئه و که موکوریانه ی که تو له خۆتدا ده یبینیت کاتیکی

سهیری ناوینه دهکەیت، له گەل ئەوهشدا تو هر «ژنیکی»
 شیاویت بو که سیک له م جیهانه دا__ که سیک ههیه که تو زور
 به سه رنجراکیش ده زانیت هر وهک ئەوهی که ههیت. وه ژنی
 باوهر به خو بوو زور جوان و سه رنجراکیشه، سیما و شیوهی
 هر چیه ک بیت، وه پیاوان که سانیکی زور ورد و بینهرن، وه
 بیگومان سهیری جلو بهرگی ژن دهکن و شیوازی روشتنی و
 ئارایشته که ی و له شولاری و دهسته کانی و نه رمونیانی__ وه
 هیچ شتی کمان لی وون نابیت.

پیاوان بوچوونیان چیه له باره ی نه شته رگه ریه
 جوانکاریه کان و پهنگ کردنی قژ و دریژ کردنی ، وه نینۆکی
 دهستکرد و ههتا دوا ی...؟

سیتیف هارقی: پیاویکی ئاسایی هیچ کیشهیه ک نابینیت
 له وهی که دهیکهیت تا وهکو جوانتر ده ربه که ویت، ئیمه ریگری
 ناکهین له نه شته رگه ریه جوانکاریه کان به گشتی، ئەگه ر ئەمه
 واتلیده کات که ههست بکهیت جوانی، به لام کاتیک به پیاوه که ت
 ده لیت دهمه ویت جوانکاری لوت بکه م، له کاتیکدا ئەو هیچ
 کیشهیه ک له لوتتا نابینیت، له وانیه باشتر بیت واز له لوت
 بهینیت، بوچی سه رکه شی به شتی که ده کهیت له کاتیکدا پیاوه که ت
 به جوانی ده زانیت؟ بوچی کیشی خو ت داده به زینیت له کاتیکدا
 پیاوه که ت شیوهی ئیستاتی به دلّه؟ بیگومان، زورخوشه
 ئەوه له به رخۆت بکهیت، به لام پیاو به لایه وه گرنگ نیه، چونکه
 دلخوشه به وهی ئیستات که ههته.

بۆچوونی پیاو چیه دهربارهی په یوهندی بهستن له گهل
ژنیگ که زور له خوئی بچووکر بیت؟

ستیف هارقی: زوربهی پیاوان له ته مهنی چل بو په نجا سالی
دهیانه ویت خوئیان بسه لمینن به هاورییه تی کردنی ژنی مندالتر له
خوئیان، ئەمه هاوشیوهی ئەوهیه که ئەم پیاوانه دهچنه دهرهوه بو
کرینی ئوتومبیلی وهرزشی مه کینه بچووک، که ژاوه ژاویکی زور
درووست دهکات: ئەوان ئەم کاره دهکن چونکه __مه کینه که یان
چیتر ژاوه ژاو درووست ناکات. ئەمه راسته به تایبه تی کاتیک
ژیانی پیاو ریکخراو نیه، ئەمه هیچ رهنگدانه وهیه کی له سهر
ژنان نیه: ئەمه کیشه که یه، به لام ئەزانی چی؟ دلنیا به که پیاوی
گهنج ههیه و سهیرت دهکات و به خوئی ده لیت: «ژنیکی نایابه،
ریگری ناکه م له سه لماندنی خوم له گه لیدا!»، ئەم جوره شتانه
ههر روودهدات، ههر وهک پیشتەر پیم ووتی هه میشه که سیکی
گونجاو ههر ده بیت.

نایا پیاو ژنی لاوازی لا په سهنده یان ژنی قه له و؟

ستیف هارقی: پیاوان چه زیان له هه موو جوره ژنیکه، پیاو
ههیه بو هه موو جوره ژنه کان، پیاو ههیه چه زی له ژنی قه به یه،
پیاو ههیه چه زی له ژنی وردیله یه، وه پیاو ههیه چه زی له
مامناوهنده، قه بارهت گرنگ نیه، هه میشه پیاویک ههیه که توی
به دل بیت.

نایا پیاو ژوان ده به ستیت یان هاوسه رگیری له گهل ژنی

جگهره کیش دهکات؟

ستیف هارقی: من وهکو خوم شتی وا ناکه م، و زوربهی

ئهوانهشی که جگهره ناکیشن واکه ن. ژنی جگهره کیش زوو
 بیستی پیر ده بیت و لیویان چرچ ده بیت، جگهره کیشان له ناخه وه
 ژن داده پمینیت. به پای من جگهره کیشان نیشانه ی لاوازی و
 که می تیگه یشتوو ییه له باره ی تهن دروستیه وه. وه ئیمه ی پیاوانی
 جگهره نه کیش کاتیک ژنیک ده بینین که گرنگی به تهن دروستی
 خوی نادات یه کسه ر ده زانین ناتوانیت گرنگی به پیاوه که ی و
 منداله کانیشی بدات. زوربه ی پیاوه جگهره نه کیشه کان به رگه ی
 ژنی جگهره کیش ناگرن — به لام هه میسه نا — ئیمه له گه لت
 ده خه وین به لام هاوسه رگیریت له گه ل ناکه یین.

بوچونی پیاو چیه کاتیک ژنه که ی کیشی زیاد ده کات یان
 شیوه ی جیاواز ده بیت له پیشتری له سه ره تای هاوسه رگیریدا؟
 سنتیف هارقی: ئه و پیاوه ی که خوشی ده ویت هه ر خوشی
 ده ویت، به چاوپوشی کردن له هه موو شته کان، ئیمه بینگومان
 تیده گه یین، وه کاتیک خومان ورگن ده بین چه ز ده که یین ژنانیش
 له ئیمه تیگه ن، وه ئیمه ده زانین شیوه ت ناگه ریته وه بو ئه و
 کاته ی یه کترمان ناسی، به لام ئه گه ر تو بتوانیت پاریزگاری
 له پیاوانه کانت بکه یت به پیی توانا — زیاد بونی چه ند کیلو گرامیک
 نه ک ده کیلو گرام — تاوه کو به جوانی و سه رنجراکیشی
 بمینیته وه به بی ئه وه ی زور لاواز یان قه له و بیت، ئیمه هیچ
 کیشه یه کمان له گه ل ئه وه دا نیه، به لام ئه گه ر پیاوه که ت
 بیرته سک بوو ده لیت ئه مه ی قبول نیه، به لام ئه گه ر پیاوه که
 زانی سه ره پای زیاد بونی کیشت تو هه ر هه ولی خوت ده ده ی
 تاوه کو به شیوه یه کی گونجاو ده ر بکه ویت، ئه و اقبولی ده کات.

نایا پیاو پیلاوی پاژنه بهرزی لا پهسهنده یان پیلاوی

تهخت؟

ستیف هارقی: خانمان، پیاوان پیلاوی پاژنه بهرزیان لا پهسهندتره، ئەگەر بتوانین پیلاوی وهرزشی پاژنه بهرزیش بو ژنان دهسته بهر دهکهین، زور بهسادهیی، ئیمه بهشتیکی سهرنجراکیشی دهزانین، من پیاویک ناناسم که پیلاوی تهختی لا پهسهندتر بیت: ههرگیز پیاویکی وا ناناسم، پیمان وایه پیلاوی بهرز قاچه کانت جوانتر دهردهخات و، روشتنه کانت ژنانه تر ده بیت، خوشتان هه مان بوچوونتان هه یه، ئا ئەوهیه که سهرنجمان راده کیشیت.

نایا پیاو په یوهندی له گه ل ژنی گه مژده دا داده نیت؟

ستیف هارقی: پیاوی زیرهک ناتوانیت ژوان له گه ل ژنی گه رجدا بیهستیت، به لام ده توانیت ژنیکی گه وچ به کار بهینیت، زور بهی پیاوه زیره که کان نایانه ویت په یوهندی له گه ل ژنیکی گه رجدا بیهستن، چونکه ده مانه ویت بزانیان نایا ده توانیت کار دکانی ئیمه و خوشی به ری بکات، به تایبه تی ئەگەر بمانه ویت ئەلفه بکهینه دهستی له م روژانه ی ئیستاماندا، ئیمه ریگری ناکهین ژنیکی گه مژهی جوانمان هه بیت له پال ژنه سهره کهیه که ماندا، به لام هه لی ناگرین (لای خومان نایهیلینه وه).

بوچونی پیاو چیه دهر باره ی ئەو ژنانه ی که خوار دنه وه یان بو ده کرن؟

ئهمه فریودانیکی ته واو ده تی، ئیمه وا بیر ده کهینه وه کاتیک تو ر بست خوار دنه وه مان پیشکهش بکهیت، ئەوا مانای ئەوهیه که ئیمه ده ویت، وه مانای ئەوهیه که یاریه که دهستی پیکرد، وه

ئیمه ئامادهی راوکردنتین.

ههستی پیاو چۆنه له بارهی ژنیکی سهرخۆش؟

ستیف هارفی: ههندیك پیاو چه زیان له مهیه، به لام ئه و پیاوانه ی كه ناخۆنه وه بیگومان گرنگی نادات به ژنیک كه ئالوده ی مهیه، وه له گه ل ئه وهش هیچ پیاویك ژنی سهرخۆشی خۆشناویت، مه گه ر له زانكۆ بیت و له گه ل هاوریكانتدا بگه ریته وه بو ژووره كه تان له به شه ناوخۆیی، بیرت بیت پیاوان هه میسه ئه وه یان له ژنان ده ویت كه هه میسه وهك خانم رهفتار بکه ن، کاتیک پیاوه که ت ناچار ده بیت هه لتبگریت له به ره ئه وه ی تو سهرخۆشی، به هۆی زور خواردنه وه، یان تو به دهنگی بهرز هاوار ده که ی، ئه وا کیشه یه.

ئایا ده بیت ژن دیاری بو پیاوه که ی بگریت کاتیک له ژواندان؟

ستیف هارفی: هیچ ریگریه ک نیه ئه و کاره بکه ی، ئه گه ر ته نها له په یوه ندییه کی په یوه ستدای له گه لی، چونکه پیاو بیجگه له وه وا بیرده کاته وه که تو (۱) هه ولده دهیت بیخه یته داوه که وه (۲) چاوه ری شتیک ده که یته له به رامبه ردا، چاوه ری بکه وسه یر بکه بزانه سه ره تا ئه و چیت بو ده هیئت _ لیی گه ری با پیاو بیت، سه رنجت رابکیشیت، و پیاوی راسته قینه چه ز ده که ن ئه و کاره بکه ن له پیناو ئه و ژنه ی که لایان گرنگه.

تیبینی: سوپاسی بکه بو ئه و دیاریانه ی که پیشکه شت ده کات، به لام وهک و ئامازه یه کی مه بینه که هه فته ی داها توو ئه لقه ت پیشکه ش بکات، زیاتر له مانای خوی لیکدانه وه بو

دیاریه که ی مه که. چونکه ناماده نیه بو کاره کانی داهاتوو،
کاره کانی داهاتوو— شیوازی دهر برینی خوشه ویستی بۆت و
دایینکردنی و پاریزگاری بۆت— ئه وانه ناماژهی راسته قینه ن
له بارهی ههستی پیاو به رامبهرت.

ههستی چۆنه له بارهی ئه و ژنه ی داوای پارهی لیده کات؟
سرتیف هارقی: نه که ی شتی وا بکه ی له سه ره تای
په یوه ندیه که تاندا، مه گهر تو له و جورانه بیت که راوی پیاو
ده که ن له پیناو پاره کانیدا (هه لکۆله ری ئالتون). به لام ئه گهر
له په یوه ندیه کی راستدا بیت له گه لی و له قهیرانی مادیدا بیت،
داوای یارمه تی لیبکه و سهیری کاردانه وه ی بکه، پیی بلی: «من
به راستی له قهیرانیکی مادیدام و شهرم ده که م داوای یارمه تی
بکه، به لام به راستی پیویستم به یارمه تیه، ده توانیت ۱۰۰ \$ م
به قهرز به دیتی تا ئه م پاره یه بده مه وه؟ به زووترین کات بۆت
ده گهرینه وه». ئه و پیاوانه ی که به راستی گرنگیت پیی دهن و
دریغی ناکه ن ئه گهر پاره یان پیی بیت.

نایا پیاو یارمه تی ژنه که ی دهدات له دروستکردنی
پیشه که یدا؟

سرتیف هارقی: پیاو به بی هیچ دوو دلپه ک ئه مه ده کات.
به لام ئه گهر تو مامه له له گه ل پیاویک ده که ییت، که ژیانی له سه ر
ریگایه کی راست نیه، و ناخی ئاسوده نیه دهر بارهی نازناوه که ی
و کاره که ی و پاره کانی، که واته تو له به رده م پیاویکی دوو
دلدایت، که ناتوانیت دهستی یارمه تیت بو دریز بکات، له به رئه وه ی
هیشتا له هه ولی به ده سه ته یانی ئامانجه کانی دایه و کاتیشی نیه تا

یارمه تیت بدات بۆ به دیهینانی خه ونه کانت، به لام ئە گەر کاره که ی
رێکخراو بوو دلنیا بوو له پیاوه تی، ئەوا به دلنیا یه وه یارمه تیت
دهدات.

ئایا به لاته وه ئاسایه که ژنه کهت کار نه کات؟

ستیف هارقی: له گه ل ئە وه ی که کارکردنی هاوسه ره که م له م
رۆژگاره دا به نزیکه یی شتیکی پێویسته بۆ به دیهینانی خه ونه کان،
به لام ئە گەر پیاو توانای دا بینکردنی پێداویسته کانی خیزانه که ی
هه بوو، هیچ کیشه یه ک نیه ئە گەر ژنه که له ماله وه بیت.

پیاوان هه ستیان چۆنه به رامبه ر ژنانی شوفیر؟

ستیف هارقی: ئە مه سه ده ی بیست و یه که. له به ره ئە وه ی
زۆربه ی پیاوان کیشه یان له گه ل شوفیری ژندا نیه، به لام هیشتا
هه ندی شیوازی کۆن هه یه، پیاوه شو قینیه کان پێیان وایه پێویسته
ژنان شوفیری لینگه رین بۆ ره گه زی به رامبه ر، من نازانم له چی
ئه شکه وتیکدا ده ژین. به لام له هه مووی گرنگ تر، له راستیدا من
چاوم به هیچ یه کیک له م جۆره پیاوانه م نه که وتوو ه.

ئایا گرنگی به وه دهدات که ژن چه زی له وه رزشه؟

ستیف هارقی: نه خیر، به لام هه ندیک پیاو چه زیان لینه تی،
به لام زۆربه ی پیاو چه زیان له وه یه یاریه که به شیوه یه کی
ناشتیانه بکه ن، ئە گەر لات گرنگ نیه شتیکی تر بدۆزه ره وه تا
بیکه یت.

ئایا پیاوان چه زیان له بازار کردنه؟

ستیف هارقی: ئیمه له گهلتان دیین، ئه گهر ناچارمان بکهیت بو ئه وه، و تاکه ریگایه بو به سه بردنی کات له گهلت، به لام به راستی ئه وه کاریکه چه زمان لی نیه که بیکهین، بیری لی بکه ره وه: به شیکی تایبته به پیاوان له فرۆشگا هه میشه له قاتی یه که م لای دهرگا که وهیه و، هه میشه بچو کترین به شی فرۆشگا که یه و به شی تایبته به مندالانی تیدا نیه، یان به شی بهرگورین و دیزاینیکی تیدا نیه، هه موو ئه مانه له بهرئه وهیه تا کو پیاو خیرا برواته ژووره وه و خیرا بیته دهره وه، وه کاتیک ده چیه یه کیک له فرۆشگا کان پیاویک نابینیت که بگه پریت به ره فه کاند، یان کراسیکی گرتبیت به به رییه وه که ئایا رهنگی شین یان سه وزی زیاتر لیدیت، ئیمه ده چینه فرۆشگا به ته واو هتی دهرانین چیمان ده ویت و دوا ی کرینی دیینه دهره وه، به ده گمن شتی زیاده بکرین، جوانترین شت لای ئیمه له بازار کردندا چونه ژووره وه و هاتنه دهره وه یه به خیرایی.

بوچونی پیاو چیه دهرباره ی په یوهندی بهستن له گه ل

ژنیکی رهنگ جیاواز؟

ستیف هارقی: که وتوته وه سه ر پیاو هکه، به لام له راستیدا، له م سه رده مه دا کی گرنگی به وه ده دات؟ چیتر وه کو پیشتر مشومری گه وره دروست ناکات؟ ههروهک چون من وهک خودی خوم لام گرنگ نیه، خوشه ویستی رهنگ ناناسیت، وه کاتیکیش که سیک خوشه ویستی لای که سیک ده دوزیته وه له ره که زیکی جیاوازتر له خوی گرنگ نیه، چونکه هه ردووکتان خوشه ویستیان دوزیوه ته وه، ئایا هه ر ئه وهش گرنگ نیه؟

لەگەڵ ئەوەش پێویستە ژن دڵنیا بێت کە پالپشتی خۆشەویستی
ئەمە دەکات، چونکە ئەگەر ئەمە لەبەر گەشتن بە پێگە یەکی
کۆمەلایەتی بەرز بکات، ئەمە ھۆکاریکی سامناکە ھاوسەرگیری
لەگەڵ کەسێکی ڕەنگ جیاواز بکەیت، بەلام ئەگەر ئەمە لەبەر
خۆشەویستی بکات ئەوا ھیزی زیاتری پێدەبەخشیت.

بۆچی پیاوان دواي کۆبونەوه (سیکس کردن) حەزیان
لە باوەش نیە؟

ستیف هارفی: چونکە ئێمە وروژاو ، ماندوو بوین، ئێمە
ھەولێکی زۆر دەدەین لەکاتی سیکس کردندا کە وامان لێدەکات
ماندوو بین و ئارەق بکەینەوه، وە ھەموو ئەوێ کە پێویستمانە
یەک خولەک چاوەڕێ بکەیت پێش ئەوێ بییت و باسی باوەش
بکەیت.

چۆن پیاوھەت تێبگە یەنیت کە ئارەزوو جەنسیەکان
تێر ناکات؟

ستیف هارفی: بێرۆکە یەکی باش نیە کە ئەم ھەوالە
لەسەر میزی نانخواردن یان لەناو ئۆتۆمبیلدا بلیت. ھیچ
شتیکت لەمەوه دەست ناکەویت، کاتیک گومان لەتواناکانی ئێمە
دەکەیت بەراستی دوودل و شەرمەزار دەبین، من پێشنیاری بۆ
دەکەم لەکاتی کۆبونەوه تاندا ئەم کارە بکەیت، ئەوکات شتەکە
زۆر لەروو دەبییت، شتیکی لەم شیوہی پێ بلی: «ئوو، ئەوہم
بەدڵە کە ئەیکەیت» یان «جوانە، ئازیزە کەم ئیستا بەو شیوہیە
بیکە»، سەیری بکە چۆن بۆت جی بەجی دەکات، ئەوکات پیاو
ئەوپەری ھەولی خوی دەدات تاوھکو تو ڕازی بکات لەجیاتی

ئوهی گوئی له گومانه کانت بیټ، و له کاتی کۆبوونه وه دا، ئیمه
نامادهی هه موو پیشنیاریکین، به تایبه تی ئه گهر پیمان وابیټ
که ئه و شته ی ده مانه ویت به دهستی ده هینین.

ئهی چی ئه گهر ئیمه زیاترمان ویست و دهستان

نه که وت؟

ستیف هارقی: هه رچی هک ده که یت، نه که ی ئه م گفتوگو یه به
وشه ی ترسناک ده ست پی بکه یت، «ئیمه ده بیټ قسه بکه ین»،
چونکه به رگریمان نامینیت و چاومان سور ده بیټ، و دلنیا ده بیټ
ئه و کاته باشانه ی پلانمان دانا بوو له گه لت به سه ری به ین
خه ریکه کۆتایی دیت، له جیی ئه وه، به له سه رخویی شتیکی له م
شیوه به پیاوه که ت بلئ: «من، به تو تیرنابم»، و ئه م قسه وای
لنده کات که هه ست بکات که سیکی ویستراوه و هه ولئیکی زیاتر
ده دات بو پرکردنه وه ی ئاره زوه کانی خوشه ویسته که ی، له جیاتی
ئوه ی واهه ست بکات که کیشه یه ک هه یه.

که ی کۆببنه وه ئه گهر ئیمه شه رمان بیټ؟

ستیف هارقی: رۆژیک به س ده بیټ بو ئیمه، ئه گهر
مه به ستیمان له جوړیک مشتومر بیټ، تو توره یت ده رباره ی
ئوه ی شتیکی سه باره ت به منداله کان وتوو و ناته ویت ئه م
شه و له گه لی بخه ویت، من رازیم، به لام ئه گهر بو به یانی هات و
توش هیشتا توره بوویت و دهستی کرده ملت و توش ده ستیت
له خوت دوورخسته وه، ئه وه کیشه یه، پیاو زور چاوه ری
ناکات، به لام ماوه یه کی دریژتر به رگه ده گریټ ئه گهر هاتوو
ناپاکی له متمانه ت کردبوو، به جوړیک له جوړه کان، وه پیویست

بوو کەریزو متمانهی تو بە دەست بەینیتەوه، زۆر باش لەوه تیدەگەین.

چۆن ژن بزانی ت پیاو کە ی هاورەگەزبازە؟

هیچ بیروکە یەکم نیە، چونکە پیاو هاورەگەزبازەکان و ژنە هاورەگەزبازەکان دەتوانن وەلامی ئەم پرسیارە بدەنەوه، کە من سەر بە هیچ لایەکیان نیم.

هەستی پیاو چۆنە لەبارە ی پە یوهندیە کراوەکان؟

ستیف هارقی: ئەگەر پیاویک رازی بوو لەبارە ی «پە یوهندی کراوە» وە یان پیشکەشکردنی، ئەمە ئەوه دەگە یەنیت کەتو ناکە ویتە پلانە درێژخایەنەکانیەوه و داها توو لەگەل تودا نابینیت، هەردووکتان پە یوہستن لە ووتنی «ئیمە کەمیک تام و چیژمان دەویت لە پە یوہندیە کەدا». ئەگەر پیاو خوشی بویت لەگەل هیچ کەسیک هاوبەشیت پی ناکات—برایەوه. کاتیک پیاویک دەدۆزیتەوه ئامادە بیت لەگەل کەسانی دیکە دا بەشت بکات و هاوبەشیت پی بکات، ئەوا بزانه خوشینا ویت. ئیمە بەم ریگایە دا نارۆین.

ئایا پیاو پی ناخۆشە پرسیار لە رابردووی بکە ی؟

ستیف هارقی: بەلی، ئەم پرسیارە نارەحەتمان دەکات، ئیمە وابیر دەکەینەوه کەتو دەتەویت قولتر بیتەوه لیمان، کاتیک دەست دەکەیت بە بەدواداچوونی رابردوومان، لەوانە یە بریاری لەبارەوه بەدیت، لەگەل ئەوہش، تو مافی ئەوہت هە یە رابردووی پیاو بزانی ت، بەلام هەر لە یە کەم ژوانەوه پرسیار دەربارە ی رابردووی مە کە، چونکە وەلامیکی راست دەست ناکە ویت،

چونکە پیاو هێشتا بریاری نەداوه کە ئەم پەییوەندیە تا کوی
دریژە دەکیشیت، لەبەرئەوه بەپێویستی نازانیت خۆی ئاشکرا
بکات، کاتی خۆت بەفیرۆمەدە بەپرسیارکردن لەژنی پیشووی:
لەبەرئەوهی هەموو ئەو شتە ی کە بریاری لەسەر دەدات ئەو
نازارەبە کە پێی داوه، نەک ئەو شتانە ی کە بەرامبەری کردویەتی،
کەمیک کات بە پەییوەندیە کە تان ببەخشە، ئەو شتانەت بۆ ئاشکرا
دەبیت کە پێویستە بیزانیت.

هەستی تۆ چۆنە دەربارە ی ئەو ژنە ی کە دوا ی
هاوسەرگیری نایەوێت نازناوی پیاو کە ی هەلبگریت؟
ستیف هارقی: زۆربە ی پیاوان ئەم کێشە یان هە یە،
بیر لەو سێ رینگایە بکەرەوه کە پیشتر پیم ووتی کە پیاو
خۆشەویستی خۆیانی لەرینگەوه پێ دەردەبەرن، پیاو دابین
دەکات و دەپاریزیت و خۆشەویستی خۆی دەردەبەرت، ئەگەر
نەمانتوانی بلیین: «ئەمە خاتوو هارقیە» ئەوکات زۆر دوور
دەکەوێتەوه لەناوەرۆکی دەربەرینی خۆشەویستیمان بۆت،
ئێبە پێزیستمانە بزانی کە تۆ بەوهفای بۆمان، وه بۆ دەربەرینی
ئەمە بەلایەنی کەمەوه دەبیت هەلگری نازناو کەمان بیت. ئێمە
لامان گرنگ نە کە چەند گرنگی بەنازناوی باوکت و ناوبانگی
خۆت دەدەیت: ئێمە خەریکی دامەزراندنی خیزانێکی جیگیرین و
پارێش ئە یەوێت بزانی کە تۆ پەییوەستی بەم خیزانەوه هیندە ی
پێدەستیت بەخیزانە کە ی پیشووتەوه، یان دەتوانیت کۆکراوه ی
هەردوو نازناو کە بەکاربەینیت، ئەگەر بتەوێت، بەلام گرنگ
ئەو یە هەلگری نازناوی پیاو کەت بیت. ئەگەر پابەندی ئەمە
نابیت، بۆچی بە سادە یی نارۆیت شو بەباوکت بکەیت؟

ئایا ئەوه راستە کەوا لە پیاوەکەت بکەیت غیرەت لێ
بکات تاوەکو بزانییت تۆ دەتوانیت پیاویکی تەرت دەست
بکەوێت هەر کاتیک ویستت؟

ستیف هارشی: پێویست بەوه ناکات، ئێمە ئەوەمان
براندۆتەوه، ئێمە زۆرباش دەزانین کەژنەکانمان هەر کاتیک
بیانەوێت دەتوانن لەگەڵ پیاویکی تر بپۆنە دەرەوه، بەلام کاتیک
زۆریان بۆ هێناین و هەولێ دا غیرە لێ بکەین، تۆ یارییەکی زۆر
مەترسیدار دەست پێدەکەیت، زۆر بەی کات بەرپەرچدانەوویەکی
لە رادەبەدەر لەلایەن پیاوەکەوه دەبێت و لەوانەشە بلی: «ئوو،
باشە منیش دەتوانم ئەو یارییە بکەم!» «خانمەکەم ئەگەر وا
هەستت کرد کە پێویستە غیرە لێ بجولینیت، چونکە گرنگی
پێدانی تەواوەتیت لێوهی دەست ناکەوێت، لەوانەیه پێویست بیت
کە بەشی «پیاوان ریزی پێوانەکان دەگرن» بخوینیتەوه، و
دواتر ئەم ئامۆژگارییانە بەکاربهێنە تا ئەو پیاوەت دەستبکەوێت
کە دەتەوێت و شایەنیت.

ئایا پیاو رازییە ژنەکەهی هاوڕێی نێری هەبێت؟

ستیف هارشی: من بەتوندی پێشنیارت بۆ دەکەم ئەگەر
تۆ لە پەيوەندییەکی پەيوەستدایت هەموو ئەو چەنەبازییانە
رەبگرە کە لەگەڵ هاوڕێ نێرینەکانت دەیکەیت، و هەموو
ئەو وێنەنە پێکەوه گرتووتانە بیهێنە خوارەوه، و رێگەمەدە
پەيوەندی بەمالەوه بکات و دیاری و ئەم جۆرە شتانەت بۆ
بنیریت: بەروونی تۆ بەدوای کێشەوویت ئەگەر بەردەوام بیت
لەمه. بیری لێ بکەرەوه: ئەگەر پیاوەکەت وێنە لێ بکە
دیکە

لەناو کەلوپەلەکانیدا بێت، تۆ مێشکت لە دەست دەدەیت، چۆن
قەرلی دەکەیت ژنیک پەییوەندی بە ماله‌وه بکات و داوا بکات
قسە لە گەل پیاوێکەت بکات، یان ئەگەر گۆلی بۆ بنێریت؟ من
پیشنیاڕت بۆ دەکەم هەرشتیک بخەیتە لاوه کەوا لە پیاوێکەت
بکات باش بێر نەکاتەوه لەبارە ی تۆ و کەسیکی دیکەوه__ نە
کەم و نە زیاد، باز نەیه کی جووتی بەهێزبن و رینگەمەدن کەس
بیتە نێوانتانەوه بەتایبەتی «هاورپی» نێر، وه ئەگەر ئەم کارەت
کرد ئەوا دلخۆش دەبیت.

بۆچی هەندیک پیاو لە ژنان دەدەن؟

ستیف هارقی: زۆر بەی دەگەریتەوه بۆ لاوازی و پێویستی
پیاو بۆ کۆنترۆڵکردنی کەسیک لە ژیانیدا، و دەرکەوتووێ ئەو
پیاوانە ی لە ژن دەدەن هیچ چیرۆکیکیان نیه کە لە پیاوانی
دیکەیان دابیت، ئەوان لەوپەری لاوازیدان.

ئە ی چی دەر بارە ی هاورپی کچەکان__ تۆ هەستت چۆنە
بەرامبەریان؟

ستیف هارقی: ئیمە رینگری لەوه ناکەین، پیاوێکەت ناتوانیت
بیت بلیت کە نابیت هاورپی کچت هەبیت، هەر وه ک چۆن تۆش
ناتوانیت رینگری لەچوونە دەر وه ی بکەیت لە گەل هاورپی
کۆرەکانی بۆ یاری گۆلف، کچە هاورپی باشە.

بۆچونی پیاو چیە لەبارە ی ووتی ووتی (قسەو
ئەسەلۆک)؟

ستیف هارقی: ئیمە رَقمان لە قسەهێنان و بردنە، بەلام

دەشزانین کە ناتوانین رێگری لەوه بکەین، ئەمە پەلاماردانێکی کەسیه، وه پیاو بەتەواوی دڵنیا یه که کاتیک تو و هاوڕیکانت پیکه وهن باسی کهسانی دیکه دهکەن، هاوڕیکانیشت کاتیک هەر خۆیانن باسی تو و میرده کهشت دهکەن، ئەمە بخه میشتکه وه کاتیک جاری داهاتوو دەستت کرد بە باسکردنی خەلکی.

ئایا پیاو باسی ژنهکانیان دهکەن لای پیاوانی دیکه؟

ستیف هارشی: شتی وا ناکات، ئەگەر تو ژنه شیاوه کهی بیت، ژن و کهسه گرنگه کان له ژنیانی پیاودا سنوردارن له گفتوگو کردنی نیوان پیاودا، چونکه هیچ پیاویک نایه ویت به شیوهیهک له شیوهکان بیر له ژنه کهی بکەیته وه، و به تایبهتی ئەگەر په یوهندی به په یوهندی جهستهیی و رۆمانسیه ته وه هه بوو، پیاو روونه لهم بابته دا، به لام کاتیک ژنه گونجاوه کهی نه بیت— به لکو کهسیک بیت که په یوهندیت له گهڵ دابنیت له میانهی گه پان بو ژنه شیاوه کهی— ئەوا دڵنیا به که پیاوه کهت باست دهکات.

ئایا پیاو لای گرنگه له گهڵ دایکی تیکهڵ بیت؟

ستیف هارشی: سهیرکه، ئەگەر په یوهندی کهی باشت له گهڵ دایکی نه بوو وه دایکی گرنگی پینه دایت، ئەوا کاره که سهخت ده بیت، پێویسته له سه ر هەر ژنیک که ماوه ی ۹۰ رۆژه په یوهندی له گهڵ پیاویکدا ههیه ئەبیت خیزانه کهی ناسی بیت. به لام ئەگەر هیشتا به خیزانه کهی نه ناساندووی، تو ناچاریت هوکاره کهی بزانی، یان ده بیت به جوانی قبولی بکهیت که گرنگی نادات به دروستکردنی په یوهندی کهی درێژخایه ن له گهڵت. ئەگەر تو

بهس بیت که له جیگه ی نووستنه که ی له گه لی بیت، ئەوا ده بیت
هیندهش باش بیت که به دایکیت بناسینیت.

ئەگەر خوشکی پیاوه کهت کچه هاورپییه کتی به دل نه بیت
نایا له بهرئه و په یوهندی ده چرپینیت له گه لی؟
ستیف هارقی: بیگومان نه خیر، پیاو په یوهندی ناچرپینیت
له گه ل کچه هاورپییه که ی ته نها له بهرئه وه ی ریک ناکه ویت. له گه ل
ئەندامانی خیزانه که ی (بیجگه له دایکی)، و پیویست ناکات
خوشکه که ی بیت بو ماله وه و به شداری کوبوونه وه خیزانیه کان
بکات، ئەگەر خوشه ویستی براهه ی به دل نیه، وه هه مان شتیشه
بو ناموزاکانی و پورزا و خالوزاکانی.

ئەگەر پیاو خیزانی ژنه که ی به دل نه بیت، له گه لی
دهمینیتته وه؟

ستیف هارقی: ئەگەر خیزانه که ی به له پیشترزانی، ئەوا
به ریگی خویدا ده روات و جیت ده هیلیت.

بوچونی پیاو چیه ده رباره ی باوکی منداله کانی
ژنه که ی؟

ستیف هارقی: نایابه — پیاوان ده زانن که منداله که باوکی
هیه، و ئەگەر له ژیانی منداله که دا بیت، تیده گات ده بیت
کارلینکی له گه ل بکات، به شیوه یه ک له شیوه کان. به لام پیاوه کهت
پیویستیته ی که بتوانیت کاتیک هات بو ماله کهت خوی بیت.
ئەگەر له په یوهندی که ی په یوه ستدا بوو له گه لت، ئەگەر
منداله کانی بینی هه له یه کیان کردوو نه یوانی هیچ شتییک بکات،

ئه وکات تو ناهیلیت ببیت بهو دابینکه رو پاریزه ره ی که خوی دهیه ویت. وه ئه مه به لایه وه کیشه ده بیت، تو ریگه ناده بیت پیاوه که پو شاکی قوتا بخانه بو منداله کان بکریت و یارمه تیت بدات له دابینکردنی پیداویستی هکانی ماله وه دا و سه وزه و میوه بو به فرگره که بکریت، و سوتهمه نی بو ئوتومبیله که بکریت، و دوایش پیی ده لیت مافی ئه وه ی نیه رولی باوک بگریت، ئه گهر ئه مه حالته، که واته خالی بوونی ئه و لیره دا چیه؟ پیویسته له سهرت جوریک له هاوسه نگی رابگریت که باوکی منداله که ت ئه رکی خوی جی به جی بکات، وه ریگه به پیاوه نویکه شت بده ئه رکی خوی جی به جی بکات، ئه گهر پیاوه که ت ناتوانیت هاوبه شی بکات له به ختوکردنی منداله که دا هر خوی ئه وه روونی ده کاته وه که بوچی باوکی منداله که ت روشتوو ه.

ئایا پیاوه که م چاوه ری ئه وه م لیده کات که هاوری بم له گهل دایکی منداله کانی؟

ئه م کاره بکات و ئه گهر تو یه کیک بیت له وان پیرو زبایت لیده که م، به لام گره وی ئه وه ناکات که به شیوه یه کی باش تیکه لی یه کترین و ئه مه ش ناسه پینیت.

ئایا راسته په یوه ندی به پیاوه وه بکه ی له سهر کار تاوه کو قسه ی له گهل بکه ی؟

ستیف هارقی: ئه گهر ته له فونی بو ده که بیت تا پیی بلیت «سو پرایزیک ی تایبه تم بوت هیه که هاتیته وه بو ماله وه» ئه مه پی برینیک ی باشه، به لام ئه گهر بو کیشه ی بی مانا په یوه ندی ده که ی، ئه و اشتیک ی باش ناکه بیت.

ئاماژهی جیهانی پیاو چیه که مانای «من چیتر گویت

بو ناگرم» بیت؟

ستیف هارشی: کاتیک پیاویک وه لامی پرسیاره کهت ده داته وه که کردووته (یان پیی وایه گوئیستی بووه، تهنانهت ئه گهر تو هرگیز پرسیاریشت نه کردبیت، له وانه یه چیتر گویت بو رانه گریت، ئاماژه که ئه وه یه کاتیک وه لامده داته وه ئه گهر خه می بو، باسی هر کیشه یه ک بکه یت چاره سهری ده کات، به لام ئه گهر به رده وام بیت له باسه کهت ئه وکات گویت بو راناگریت.

ئایا پیاو ئه و ژنانه ی لاپه سه نده که چیشتلینان ده زانن

یان ئه وانه ی که نایزانن؟

ستیف هارشی: بابته ی: «من نازانم چیشت لی بنیم؟» بابته یکی زور گه وره یه، ئه گهر تو جوان بیت و نه زانیت چیشت لی بنیت، ده توانین به جوړیک چاوپووشی لی بکه ین، به لام ئه گهر هاوسه رگیرمان کرد و چیشتلینان و چه ند شتیکی دیکه ت نه زانی وه داوای زوریش له ئیمه ده که یت و به کارمان ده هینیت، پیاو ریزی ئه و ژنانه ده گرن که ده زانن چیشت لی بنین: ئه و ژنانه ی که ده توانن به شیوه یه کی باش چیشت لی بنین، ده شتوانن هاوسه نگی ژووری نوستنه که شیان رابگرن.

ئایا پیاو به نهینی خه ملاندن بو ژنیک ده کات ئه گهر

دایکیکی باش و بنیاتنه ری مال بیت و هتد...؟

ستیف هارشی: به ته واووته ی، کاتیک په یوه ست ده بین به په یوه ندیه کی ئاشکرا و روونه وه له گه لت، ئیمه بیر له وه ده که پنه وه ئاخو ئه بیت ماله که مان چون بیت، ئه گهر بیت و تو

دایکیکی باش و توانای هه لگرتنی لایه نه مادیه کانمانت هه بیت و بریاردانی درووست، و توش به هه مان شیوه خه ملاندن ده که ی.

بوچونی پیاو چیه دهرباره ی ئەو ژنه ی که ماله که ی
پاک راناگریت؟

ستیف هارقی: پیاوان بهرگه ی ئەو ژنانه ناگرن که پاک و خاوین نین، کاتیک خه لک دیت بو سهردانمان، بهراستی بیت وایه که ده مانه ویت مالیکی پیسیان نیشان بدهین؟ ئایا ده توانین به دایکمان بلین له سهر قه نه فه یه کی قیزه ون دابنیشیت له ژووری میوان؟ پیم وانیه، دهرکه وتنی ماله که رهنگدانه وه ی تویه خانمه که م، چونکه خه لکی نالین «هاوسه ره که ی مال پیس ده کات»، به لکو به دلنیا یه وه ده لین «ئه و ژنه پاک و خاوین نیه». هه رچه ند دابونه ریت بگوریت و بهرپرسیاریه تی پیاو له مالدا بگوریت.

هه میسه بابه تی پاکو خاوینی مال له ئەستوی ژنه، و ئیمه ی پیاویش به شیوه یه کی جیاواز بیرناکه ینه وه، ئیمه پیمان خوشه کاتیک موم و چه پکه گول داده نیت له گه ل قاپ و قاچاخی زیوی، هه زده که ین بیینه وه بو مالی پاک و خاوین. ئیستا ئەگه ر هه ردووکتان کار ده که ن و توش ناتوانیت ماله که به پاکی رابگریت و خو منیش نایکه م، که واته ئیمه پیویستمان به پیدانی بریک پاره یه بو کارگوزاریک تا ئەو کاره بکات، چونکه زور به ساده یی نابیت ماله که پیس بیت.

ئایا پیاوان به دوا ی ورده کاری دیاریکراوه ون وه کو قهرز، کاتیک بیر له به ستنی په یوه ندیه کی دریژخایه ن

دهکه نهوه له گه لت؟

بهلی، نهوه دیاری دهکات که ده بیئت چه ندیک کار بکهیت و
ده بیئت چه ندیک پاره دابین بکهین، له وانیه نه مه ره تکرده وهی
مامه له که نه بیئت، به لام هوکاریکه پیاو به چاوی سه رنجه وه
ره ریده گریت.

ئایا ده بیئت پیاو دواي ژنه که ی بکه ویت کاتیک که
ژنه که ی پیویستی کرد به هو ی کاره که یه وه بگوازیته وه؟
ستیف هارشی: دوات ده که وین بو کاره نوییه که ت،
ئه گهر دنیا باین له پیاوه تی خو مان و باوه رمان به وه یه که هیشتا
له توانا ماندایه دابین که رت بین، به وش یوه ی که پیویسته و
ده مانه ویت. به لام ئه گهر پیویست بوو هه موو نه وه بدو رینین
که هه ولماندا به دهستی بهینین، هیچ به لگه یه ک نیه ئیمه پارچه یه ک
هه لبرگین و کاتیک که بگوازیته وه بو کاره نوییه که ت، نه وکات
ئیمه ده که وینه شه ریکی سه خته وه.

ئایا پیاو رازی ده بیئت بچیئت بو لای راویژکاری دهرونی؟
ستیف هارشی: ئیمه تهنه کاتیک گو ی به وه ده دین که
له کیشه رزگارمان بکات. ئه گهر بزانی خه ریکه تو له ده ست
ده دین، وه چاوپیکه وتنی راویژکاری دهرونی په یوه ندیه که مان
رزگار دهکات، نه وا ده روین، به لام ئه گهر زانیمان کیشه که مان
چاره سه ر ناکات، هیچ هوکاریکی باش نابینین بو دانیشتن و
قسه کردن له گه ل که سینک، و بریار بدات له سه ر هه ر جوله یه ک
که ده یکه یین.

ھەستی پیاو چۆنە دەربارەى سوپرايز؟

ستیف ھارفى: پیاوان ھەزىان لە سوپرايزە، بەلام تکايە چاوەرپى ھەمان کاردانەو ھەبە لىمان، ئىمە لەخوشيا ناگرين لەبەرئەو ھى دياريت ھىناو ھتەو ھۆمان بۆ مالەو، يان پلانى گەشتىكى نايابت داناو، يان خوانىكى رۆمانسىت بۆ کردوين بە سوپرايز، ئەمە زۆر پیاوانە نىە.

ئایا پیاو نىگەران دەبىت دەربارەى خىانەتى ژنەكەى؟

ستیف ھارفى: زۆر بەى كات، ئىمە ھىندەى ژنان نىگەرانى بابەتى خىانەت نابىن، لەبەرئەو ھى دەزانىن كە دروستبونى زگماكى تۆ جياوازە لە ھى ئىمە، تۆ زۆر بەئاگائىت لە ھەلبژاردنى ھاوسەرەكەتدا، وە بنەماى رەھات ھەبە سەبارەت بە برىاردان لەبارەى خەوتن لەگەل پىاو، بە بۆچوونى ئىمە ئەمە بەشيوەيەكى بەرچاوى نىگەرانى پىاو كەمدەكاتەو لەبارەى خىانەتى ژنەكەيەو.

ئەمە وىت زۆر سپاس و پىزانىنى گوىگرە خوشەويستەكانى بەرنامەى «بەيانىانى ستيف ھارفى» بکەم كە ھاندەرم بوون بە پرسىارەكانىان دەربارەى پەيوەندىيەكان.

ئەمە وىت سوپاسى «دینى مىلەر» بکەم كە ئەركى گولبژىرى ووشەكانم و ھەندىك دەستەواژەى بىھاوتا لە ھەندىك كاتدا كەردوو و خستوىەتیه سەر پەرەكە تا گونجاو بىت بۆ خویندەنەو لەلایەن مەزوقايەتیهو، بە دەربىرپىنىكى تر ھەكو ھەرگىزىك بەكارم ھىناو، وە ئەویش رىگايەكى نايابى بەكارھىناو تا بىر كەردنەو ھەكانم چىز بەخش بن و دانايانە بن بۆ خویندەنەو.

وہ زور سوپاس بۆ «شیرلی سترۆبیری» هاوکاری
بەرنامەى بەیاننام، وە سوپاس بۆ «ئیلڤیرا گوزمان»
پرزنامە نووسم: کە هەردووکیان ئامادەبوون لە هەر پاکنووس و
دانیشتنی رۆژنامەوانیدا و پرسسیاریان ئاراستە کردووم، سیناریۆ
و ئەو شتانەى کە تاییبەتمەندی ژنە و ئیمەى پیاو لینی نازانین وە
دوو ژن کە رینگەیان پێدام کۆمەلێک پرسسیاری گشتگیرم دەست
بکەویت کە یەکیکیان ژنیکی سەلتە و ئەوى تریشیان مندالیکی
هەیه و جیاپۆتەوه، کە بەبى یارمەتى ئەم دووانە ئەم کتیبە
گشتگیرە بوونی نەدەبوو، وە هەروەها دەمەویت سوپاسی
«دزن» و «دافیس» بکەم کە ئیمەى ئاشکرا کردوو وە «بیریان
کریستیان» کە یارمەتى بازاریمان بوو وە «کاترین بایتینەر»
کە یارمەتیدام لە جیاکاری و ووشەکاندا، وە سوپاسی «ترەیسى
شیرۆد»، «لى لاکینس»، «کاترین باومەر» دەکەم.

وہ سوپاس بۆ هاوسەرەکەم «مارجورى» کە ژيانمى
تەواو کردوو و لەوێش گرنگتر دلخۆشى کردووم کە رینگەى
پێنەداوم دابنیشم و بێر لەپشتى شتەکان بکەمەوه، بەلکو
بەگیانیکى ئاسوودەوه وای لیکردووم کە سێکی رووخۆش و
خەمخۆرى کە سانى دیکەبم لە خۆشى و ناخۆشیدا، وە زیاتر
لەهر کاتیک کارلیکیان لەگەل بکەم.

وہ بۆ باوکی خوالیخۆشبووم، کە هەموو شتیکی باشی
لەژیان فیڕکردووم، ئەمەندە شەرەفمەند و سوپاسگوزاریم.

ستيف ھارفي تواناي ژماردني ٽھو خانمانھي
نيھ ڪھمايھي سھرسامي بوون بهدرپڙايي
چھندين سال ناسيوني لھريگھي پيشڪھشڪردني
برگھي «نامھڪاني سٽراوبيڙي» لھميانهي
پيشڪھشڪردني بهرنامھ ڪؤميديهڪانيھوھ.

ڙنان تواناي بهرپڙوھبردني دامھزر اوھ
بازرگانيھڪانيان ھھيه و، تواناي ھيشتنھوھي
مال و منداليان ھھيه بهشيوھيهڪي باش،
سھرڪردايھتي ڪؤمھلھ ناوڇوڀيھڪان دھڪن،
ڪھچي ناتوانن لھ پالنه رھڪاني پياو تپيگھن.

ڪاتيڪ بابھتھڪھ ديتھسھر پھيوھندي دانان
لھگھلي، بؤچي؟ ستيف ھؤڪارھڪھ دھگھرينيتھوھ
بؤ ٽھوھي ڪھ ٽھو ڙنانھ تھنھا داواي ٽاموڙگاري
لھڙناني ديكھ دھڪن، لھ ڪاتيڪدا جگھ لھپياو،
ڪھس ناتوانيت پييان بليت چؤن پياويڪي
گونجاو بدؤزنھوھو لھگھليدا بميننھوھ.

لھ پھرتووکي (وھڪ خانم رھفتار بڪھ و
وھڪ پياو بيريڪھرھوھ) ستيف، ڙنان ٽاشنا
دھڪات بهبيريڪردنھوھڪاني پياو، ھھروھھا
تيشڪ دھخاتھسھر زؤريڪ لھچھمڪھڪان و
وھلامي بهشيڪ لھپرسيارھڪانيان دھداتھوھ.

